

G E R R Y B E A U C H E M I N

HOOP

Voorbij de HEL

HET RECHTVAARDIGE DOEL
VAN GODS OORDEEL

“VREES NIET... IK HEB DE SLEUTELS DER HEL EN
DES DOODS” – JEZUS CHRISTUS

NOOT VAN DE VERTALER

Naar aanleiding van eerder vertaalde werken omtrent een dergelijk thema, voelde ik mij aangetrokken om ook dit werk te vertalen. Omdat ik geen opleiding heb genoten dat relevant is om een dergelijk boekwerk te vertalen, hoop ik dat u voorbij de lay-out en grammatica, zoals o.a. taalfouten, zinsopbouw e.d., kan kijken en u zich kan richten op de inhoud; de rijkdom van Gods goedheid. Zodat u deze goedheid mag zien en ervaren tijdens het lezen van dit boek. Ik ben van mening dat veel te veel mensen geloofszaken aannemen en mensengeboden houden die ze zelf niet onderzoeken (Jes. 29:13). Ook ik was zo'n mens en ben het waarschijnlijk nog steeds, maar beetje bij beetje onthult God mij de sluier die zich voor mijn ogen bevind. Hierdoor kan ik nu verbanden in de Schrift zien die er altijd al waren, maar die voor mij verborgen waren. Verbanden die zo duidelijk spreken van Gods goedheid en genade, maar ook van Gods recht. Beide eigenschappen behoren tot God, maar zijn door de traditionele leringen (de leer van de hel en de leer van predestinatie) totaal uit hun verband getrokken. God gebruikt zijn goedheid en recht om ons zondaren te onderwijzen en om zachtmoedigen te leiden en Zijn weg te leren (Ps. 25:8, 9). Heel de Schrift getuigt hiervan!

Ik nodig u uit om God te ontmoeten en Hem ten diepste te leren kennen, want God wilt dat u Hem leert kennen. Het 'eeuwige' (aionios) leven is ook dat u Hem kent (Joh. 17:3). Deze oproep is vandaag de dag nog nodig omdat velen God nog niet kennen, maar er zal een dag komen dat zij niet zullen leren, "een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen" (Heb. 8:11). Wat een heerlijk vooruitzicht! Maar tot aan die tijd vermaan ik u: "Ken den Heere!"

U wilt dat waarheid mij vervult, want Uw liefde staat mij voor ogen. U bent El Elohim die mij redt. Wijs mij Uw weg, Adonai Elohim, uit al Uw regels blijkt Uw trouw, in Uw voorschriften stel ik mijn hoop, namelijk; de Zalige Hoop. Want God heeft Zijn Zoon gezonden in de wereld opdat de wereld door Hem zou behouden worden, (want) Hij heeft Zichzelven voor ons gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid. (Want) God, onze redder wil dat alle mensen worden gered en de waarheid leren kennen.

Samenvatting van het gedicht 'Waarheid', zie pagina 5

Aan de hand van dit boek nodig ik u uit om de Bijbel te bestuderen om te zien of het inderdaad waar is wat er wordt gezegd (Hand. 17:11, vrij vertaald).

De Engelse Bijbelteksten zijn overgezet naar het Nederlands middels de vertaling van de Statenvertaling. Echter, de gedeelten in het boek waar de NBV of NBG '51 dichter bij de Engelse taal staat heb ik deze gedeelten overgezet middels de vertaling van de NBV of de vertaling van het NBG '51.

Tot slot. Het gaat niet om mij, maar om de God van de Bijbel, het gaat om Hem die soeverein is. Vanwege deze reden is de naam van de vertaler weggelaten onder op de pagina.

-WAARHEID-

*“Grijp in, Yahweh! Niemand is nog trouw, geen mens spreekt nog waarheid” (Ps. 12:2), “maar **U wilt dat waarheid mij vervult**, U leert mij wijsheid, diep in mijn hart” (Ps. 51:8). Daarom El Elohim: “zend Uw licht en Uw waarheid, laten zij mij geleiden en brengen naar Uw heilige berg, naar de plaats waar U woont” (Ps. 43:3), “**want Uw liefde staat mij voor ogen** en ik bewandel de weg van Uw waarheid” (Ps. 26:3). “Wie de volmaakte weg gaat en doet wat goed is, wie oprecht de waarheid spreekt, die mag wonen op Uw heilige berg (Ps. 15:2, 1b). “Wijs mij de weg van Uw waarheid en onderricht mij, want **U bent El Elohim die mij redt**, op U blijf ik hopen, elke dag weer” (Ps. 25:5). “Trouw en waarheid omhelzen elkaar, recht en vrede begroeten elkaar met een kus, uit de aarde bloeit de waarheid op, het recht ziet uit de hemel toe” (Ps. 85:11, 12). “Treed op in Uw glorie en begin de strijd voor waarheid, deemoed en recht. Laat Uw hand geduchte daden verrichten” (Ps. 45:5), “Uw troon rust op recht en gerechtigheid, liefde en waarheid staan in uw dienst” (Ps. 89:15). “**Wijs mij Uw weg, Adonai Elohim**, laat mij wandelen op het pad van Uw waarheid, vervul mijn hart met ontzag voor Uw naam” (Ps. 86:11). “Waarheid en recht zijn het werk van Uw handen, **uit al Uw regels blijkt Uw trouw**, ze zijn onwrikbaar, in alle tijdperken, gemaakt volgens waarheid en recht” (Ps. 111:7, 8). “Uw gerechtigheid is gerechtigheid in het tijdperk, Uw wet berust op waarheid” (Ps. 119:142). Neem de waarheid nooit weg uit mijn mond, **in Uw voorschriften stel ik mijn hoop**” (Ps. 119:43), **namelijk; de Zalige Hoop** en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus” (Tit. 2:13), “want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het leven in het tijdperk hebbe. **Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld**, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar **opdat de wereld door Hem zou behouden worden**” (Joh. 3:16, 17), **Hij heeft “Zichzelven voor ons gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid**, en Zichzelven een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken” (Tit. 2:14). Dat is goed en welgevallig in de ogen van **God, onze redder, die wil dat alle mensen worden gered en de waarheid leren kennen** (1 Tim. 2:3-4).*

2010, VERTALER

(uit Nieuwe Bijbelvertaling & Statenvertaling – David, Paulus & Johannes, allen dienaren van Christus)

HET PROBLEEM

Beeld u zich eens in als zendeling voor de moslimse gemeenschap van Senegal in West-Afrika. De datum? 26 september 2002. Een jaar eerder bent u bevriend geraakt met uw buurman, Abdou Ndieye, een islamitische handelaar. Slechts een paar weken geleden ontving hij enthousiast uw uitnodiging om met u de Bijbel te bestuderen. U bent hierover erg enthousiast. Abdou is de eerste moslim met wie u de Goede Boodschap bent gaan delen.

Vandaag bereidt u zich voor om samen met hem een nieuw stuk uit Gods Woord te onderzoeken, maar er is iets verschrikkelijks gebeurd. U kunt niet geloven wat u hoort en ziet op het nieuws. De Joola, een Senegalese pont is gekapseisd waardoor er ca. 2000 mensen om het leven zijn gekomen. U weet dat de vrouw van Abdou, Astou en zijn veertien jaar oude dochter, Fatou op dit schip waren. U bent in shock en u kunt niet geloven wat u ziet – een schip dat onderste boven in het water drijft en waarover helikopters rondvliegen. U spoed zich naar het huis naast u. Als u op de deur klopt hoort u enkele diepzuchten en geweeklaag. U loopt voorzichtig het huis binnen. Abdou ligt plat op de vloer. Hij roept het uit tot Yalla (Wolof voor Allah): “Waarom? Waarom? Hoe heeft dit kunnen gebeuren?” Hij verliest zichzelf in verdriet en schreeuwt het uit terwijl hij met zijn vuisten op de grond slaat.

Terwijl u zich compleet hulpeloos voelt bid u tot God: “God sta mij bij in het troosten van mijn vriend.”

Abdou kijkt op en ziet u nauwelijks staan vanwege zijn betraande gezicht. “Mijn vrouw en dochter zijn op een verschrikkelijke manier om het leven gekomen! Zeg me dat ik ze eens weer zal zien; zeg me dat ze veilig in Gods armen zijn! Heeft Jezus ze naar Zijn hemel gebracht?” U kunt geen woorden vinden. De stilte is oorverdovend.

“Geef me antwoord, christen, zal ik ze weer zien? Zijn ze nu op een betere plek? Zeg het me!” U blijft verstomt. Wat kunt u zeggen? Waar is het ‘Goede Nieuws’ als u dit het hardste nodig heeft?¹

DANKBETUIGINGEN

Ik dank God voor zijn onfeilbare, oneindige liefde voor heel de mensheid.

Ik dank God voor mijn vrouw Denise. Bedankt voor de offers die jij gebracht hebt. Ik koester je liefde, moed, begrip, steun, geduld, inzichten, harde werk en je gebeden.

Ik ben intens dankbaar voor mijn dochter Reneé. Bedankt voor jouw harde werk in de redactie en samenstellen en voor jouw geduld met mij. Het was een vreugde om dit project met jou te doen.

Ik bedank mijn vrienden, John, Gary, Steve, Dave en Rick; John en Gary voor jullie begrip en steun, Steve voor het introduceren van deze Hoop, Dave voor het aansporen en Rick als de Heraut.

Dank aan Derek en Pat McLean voor jullie werk en liefde voor het coverontwerp en de opmaak.

Bedankt Charles voor jouw samenwerking in print en distributie en voor jouw samenvattende kritiek.

Bedankt Gary voor jouw getuigenis! Jij en Michelle inspireren me. Jij hebt het Goede Nieuws de wereld in geholpen!

OPDRAGING

IK DRAAG DIT BOEK OP AAN:

- Onze geweldige God!
- Het Lichaam van Christus – dat we God al te zaam zullen liefhebben met ons hart.
- Al die mensen die zich ellendig en bedroefd voelen en geterroriseerd zijn door de opvatting van eeuwige straf.
- Mijn familie.

INHOUDSOPGAVE

NOOT VAN DE VERTALER	3
Gedicht ‘Waarheid’	5
HET PROBLEEM	7
DANKBETUIGINGEN	8
Opdraging.....	8
EEN VERWIJZINGSHANDBOEK	13
VOORWOORD	15
INTRODUCTIE	17
Traditie En Inzetting.....	18
Aannames.....	19
Onze Traditie Confronteren.....	19
De Gechriften	20
I PIJLERS	23
<i>Aion</i>	23
Het Oude Testament (De Griekse Septuaginta).....	23
Het Nieuwe Testament	24
Alternatieve Opvattingen.....	28
<i>Het Vuur Van Gehenna</i>	30
De Eerste Keer Dat Christus “ <i>Gehenna</i> ” Gebruikt	30
<i>Apollumi</i> (Grieks voor “ <i>vernietiging</i> ”)	32
Het Kruis	33
De Schrift Verklaard Zichzelf.....	34
Vrije Wil	35
Gods Wil.....	38
De Mythe van “Eeuwige” Verwerping	39
II DE AARD VAN GOD	42
Zijn Kracht	42
God Kan Iedereen Veranderen	43
Hij Zal Het Doen!	44
Zijn Liefde	45
Vaderschap Van God	45

God Houdt Van Alle Mensen	47
Zijn Liefde Heeft Geen Voorkeur	48
God Is Liefde ZONDER “Gemaar”	49
Gods Wil	51
Het Doel Van Christus	51
III DOELGERICHT OORDEEL.....	54
Gerechtigheid vs. Oneindige Straf.....	54
Hoop Voorbij De Dood	56
Ondersteundende Teksten.....	56
Ter Overdenking	59
Een Rechtvaardige Rechter	59
Gods Toorn.....	60
Voorbeelden Van Doelgericht Oordeel.....	61
IV ZALIGE HOOP (DEEL EEN)	66
Hoop Voor De Wereld.....	66
Kinderkens	67
Verstandelijk Redeneren	67
De Vraag Der Vragen	68
Kracht <i>VERSUS</i> Liefde Of Kracht <i>EN</i> Liefde?.....	68
Paradigma Verschuiving.....	69
Zaligmaking.....	70
Het Doel Van Zaligmaking.....	71
Een Geheimenis Om Te Overdenken	73
Gedachten En Gebeden.....	75
Het Bereik Van Het Evangelie	76
Volledig Betaald	77
Wat “Volledig Betaald” Impliceert.....	78
V ZALIGE HOOP (DEEL TWEE)	80
Verkiezing.....	80
Het Doel Van Verkiezing.....	80
Plan B	82
Te Zijner Tijd.....	83
Tot Slot.....	86
VI PROCLAMATIES (DEEL EEN)	89
Alles Is Mogelijk.....	89
Zaligsprekingen.....	89
Het Schepsel Bevrijd.....	90
De Dood Te Niet Gedaan	90
Trekt Allen.....	91
Allermeest Der Gelovigen	91
Alle Knie	93
De Volheid Der Tijden	93
Vergeef Het Hun	93

Want Gelijk... Alzo Zullen	94
Levend Gemaakt	95
Laatste Adam	95
Veel Meer	98
God Veranderd Mensen	98
God Doet Recht	98
God Wil Dat Alle Mensen Zalig Worden	99
VII PROCLAMATIES (DEEL TWEE)	100
Goed Nieuws	100
Israël	101
Oordeel Wat Recht Is	102
Sleutels	103
<i>Kolasis</i>	103
De Liefde Vergaat Nimmermeer	103
Goedertieren	104
Het Kwade Overwinnen	104
De Kracht Van Het Bloed	105
Verheugen	105
Godsdienst Die Zuiver Is	106
Gered Van Deze Wereld	106
Wederoprichting 'Aller' Dingen	107
Verzadigd	108
Onveranderlijk	109
Tot Hij Hetzelve Vinde	110
De Verloren Zoon	110
Zeer Goed	111
Wat Bewoog Christus	112
Werelddoel	112
VIII DE GETUIGEN	114
Het Oude Testament	114
De Apostelen	115
De Vroege Kerk	117
De Morele Getuige	118
Goede Vruchten	121
Slechte Vruchten	122
IX INDIRECT BEWIJS	124
Abortus Is Genadig	124
De Verschrikking Voorbij	124
De Bevestiging Van Calvijn	125
Christus Als Voorbeeld?	125
Troost Voor Hen Die Treuren	125
Het Kruis Van Christus	126
Wrede Wereld	126
Opgeworpen Valse Hoop	127
Het Evangelie Van Vrede? (Rom 10:15)	127
Het Doel Van De Hel	128

Ongelofelijk	128
Verliefd Op God	129
Liefhebben Gelijk Uzelven	129
Levensduur	130
Natuurlijke Instincten	130
Ouders!	131
Persoonlijke Overdenking I	131
Persoonlijke Overdenking II	132
Gebeden En Dankzeggingen	132
De Schrift Geharmoniseerd	132
De Geest Van Het Nieuwe Testament	134
De Statistieken Van De Wereldmissies	134
Getuigenis Van Het Lied	134
Aanbidding Vergroot	135
X CHRISTUS TRIOMFATOR	136
Eed Van God	136
Werkelijk 's Werelds Zaligmaker	137
Missie Volbracht	137
De Ultieme Prijs	138
Barmhartig Aan Allen	139
Heerlijke God	140
Verandering Aan De Horizon	141
Kom Tot Jezus En Vind Vreugde, Vrede En Een Doel In Het Leven	142
Aan Mijn Medegelovigen	143
Jezus Is Gestorven Om De Gehele Wereld Te Redden	147
BIBLIOGRAPHIE	149

EEN VERWIJZINGSHANDBOEK

*D*it boek is in zekere zin een verwijzingshandboek met een enorme rijkdom aan informatie dat u keer op keer als naslagwerk kunt gebruiken. Het is geschreven voor zowel theologen als voor de rest van ons. Hoofdstuk een is het langste en meest technische hoofdstuk. Het identificeert de belangrijkste punten waarop het geloof in eeuwige straf is gebaseerd en verklaart waarom dit niet klopt. Aanvankelijk kan het voor de ‘lichtere’ lezer nuttig zijn om te beginnen bij hoofdstuk II om vervolgens later nog eens terug te komen op hoofdstuk I.

Met het oog op het gewicht van de Schriftuurlijke bewijzen voor deze studie die theologen eisen, moest ik vele passages inkorten. Dit is niet ongebruikelijk voor christelijke schrijvers. Rick Warren schrijft:

“Versaanduidingen en nummering waren in de Bijbel tot 1560 A.D. niet inbegrepen, ik heb niet altijd het hele vers geciteerd, maar mijzelf meer gericht op het gedeelte dat passend was. Mijn voorbeeld hiervoor is Jezus en hoe Hij en de apostelen het Oude Testament citeerden. Zij citeerden vaak een gedeelte om een punt te maken.”¹

Ik citeer een aantal schrijvers die de belangrijke punten in mijn thesis aansterken, maar die het niet belijden. Zie de literatuurlijst.² Cursieve en vetgedrukte teksten zijn geplaatst om accenten aan te brengen. **De citaten zijn afkomstig uit de Statenvertaling, tenzij anders vermeld.** De afkortingen van de Bijbelboeken zijn:

Gen.	Genesis	Am.	Amos
Ex.	Exodus	Ob.	Obadja
Lev.	Leviticus	Jn.	Jona
Num.	Numeri	Mi.	Micha
Deut.	Deuteronomium	Na.	Nahum
Joz.	Jozua	Hab.	Hábakuk
Ri.	Richteren	Zef.	Zefánja
Ru.	Ruth	Hag.	Haggai
1 Sam.	1 Samuël	Za.	Zacharía
2 Sam.	2 Samuël	Mal.	Maleáchi
1 Kon.	1 Koningen	Mat.	Matthéüs
2 Kon.	2 Koningen	Mark.	Markus
1 Kron.	1 Kronieken	Luk.	Lukas
2 Kron.	2 Kronieken	Joh.	Johannes
Ea.	Ezra	Hand.	Handelingen
Neh.	Nehemía	Rom.	Romeinen
Es.	Esther	1 Kor.	1 Korinthiërs
Job	Job	2 Kor.	2 Korinthiërs
Ps.	Psalmen	Gal.	Galaten
Spr.	Spreuken	Ef.	Éfeze
Pr.	Prediker	Fi.	Filippenzen
Hl.	Hooglied	Kol.	Kolossenzen
Jes.	Jesaja	1 Thes.	1 Thessalonicenzen
Jer.	Jeremía	2 Thes.	2 Thessalonicenzen
Kl.	Klaagliederen	1 Tim.	1 Timótheüs
Ez.	Ezechiël	2 Tim.	2 Timótheüs
Dan.	Daniël	Tt.	Titus
Hs.	Hoséa	Fil.	Filémon
Jl.	Joël	Heb.	Hebreeën

Jak.	Jakobus	2 Joh.	2 Johannes
1 Pet.	1 Petrus	3 Joh.	3 Johannes
2 Pet.	2 Petrus	Ju.	Judas
1 Joh.	1 Johannes	Op.	Openbaring

SV	Statenvertaling (ca. 1888) [<i>Jongbloed–editie</i>]
NBG' 51	Nederlands Bijbelgenootschap vertaling (1951)
NBV	Nieuwe Bijbelvertaling (2004)
KJV	King James Version (1611) [<i>Engelse Bijbel</i>]
CLT	Concordant Literal Translation (1926) [<i>Engelse Bijbel</i>]

VOORWOORD

DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER! (1 Kor. 13:8) Woorden van overwinning, kracht, hoop en bemoediging. Oh, durven we dit te geloven? Is dit echt mogelijk? Voor een groot gedeelte in mijn leven heb ik leringen omarmd die gefundeerd waren op nauwkeurig gedefinieerde argumenten waardoor DE LIEFDE SOMS WEL VERGAAT. Niet dat ik het wilde laten vergaan of er afbreuk aan wilde doen; soms werkte het gewoon niet. Om eerlijk te zijn, het werkte heel vaak niet. De eenvoudige en maar diepe waarheid in deze studie heeft mijn kijk op de Ene die Liefde is ingrijpend veranderd.

Vrienden hebben mij erop gewezen dat de waarheid op de meest vreemde plaatsen gevonden kan worden. De waarheid die zich in dit boek bevindt heeft me gevonden op de terugweg van een medisch genootschap in de Azteekse dorpen van Mexico. De laatste jaren had ik Gary gevolgd in zijn werk wat hij in zijn eigen woorden 'zijn bijdragebediening voor het Koninkrijk noemt', een tandheelkundige bediening waar hij dag en nacht aan het werk was, waar hij de liefde van de Vader nagenoeg demonstreerde. Terwijl wij verschillende genootschappen bezochten viel mij een patroon op – een patroon dat zich tot op deze dag nog steeds voortzet: Gerry was altijd als eerste wakker en klaar om te gaan werken, hij werkte tot de late uurtjes, constant met een zachte, zorgzame geest. Op de dag dat we terug zouden keren, toen iedereen aan het inpakken was, was hij nog bezig met een laatste patiënt. Nadat ik hem een aantal keer had geobserveerd in zijn klinieken moest ik weten wat hem dreef. Wat was zijn geheim? De reis terug zou zo ongeveer 8 tot 10 uur in beslag nemen, dus we hadden tijd genoeg om te praten. De studie die u nu leest weerspiegelt zijn kijk op God, en het leven dat hij leefde waren daar de vruchten van. Het is een eenvoudige waarheid die samengevat kan worden in vier machtige woorden – DE LIEFDE VERGAAT NIMMERMEER!

Ik moet eerlijk toegeven dat toen ik hem voor het eerst hierover hoorde praten het me trof als een ton met bakstenen. Zo simpel en toch zo radicaal anders dan dat ik heel mijn leven gehoord had. Een waarheid dat, zoals waarheid dat doet, je bevrijdt. Toen deze waarheid mij getoond werd verwonderde ik me over Gods oneindige liefde voor Israël zoals dit verwoord werd door de apostel Paulus in zijn Romeinenbrief, ondanks hun volharding in ongeloof. Met twee kleine woorden zette Gerry mijn wereld op z'n kop, of misschien juist wel recht op: "Waarom Israël?" En met deze woorden begon een diepere studie over die Ene die Liefde is, die Zijn overwinning aan het uitwerken is en niet zal stoppen totdat Hij 'alles in allen' is.

Hoor nogmaals het Goede Nieuws dat door de engel werd meegedeeld op een nacht buiten Bethlehem – Het Goede Nieuws voor alle volken! Wakker het vuur weer aan als op opnieuw hoort van de Ene die alles nieuw maakt. Verheugt u opnieuw als u zich denkt aan onze Vader die niet rust voordat als Zijn kinderen veilig thuis zijn. Verwondert u zich over Zijn wijsheid waarmee Hij zijn masterplan door de eeuwen heen volvoerd – waarbij hij niemand laat omkomen. Prijs opnieuw de levende God, Die de Behouder is van alle mensen. Zie hoe het Woord zich ontvouwd voor u, als het mysterie (die al eeuwen verborgen was) de vrede brengt die een ieder te boven gaat. Sta versteld als u de Ene ervaart die Liefde is, terwijl Hij aan het doen is waar Hij het beste in is – Zijn schepping transformeren tot Zijn gelijkenis. Onze God is waarlijk een ontzagwekkende God en deze studie is een zoveelste bevestiging van Zijn nimmer vergaande en onfeilbare LIEFDE.

Mijn gebed voor u tijdens uw reis wordt zo goed verwoord door de apostel Paulus: "Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping... Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen mens; Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, Hem, zeg ik, zij de

heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid.
Amen.”
(Ef. 1:17-18; 3:16-21).

David Nuckols - 2006
Bread of Life Frontier Missions,
Brownsville, Texas

INTRODUCTIE

Heeft u er vrede met uw eeuwige bestemming voor uw kinderen, ouders, broers, zussen en grootouders? Ervaart u overvloedige vreugde in uw ‘persoonlijke’ redding terwijl u er niet zeker van bent dat u dierbaren misschien wel voor eeuwig zullen lijden? Hoe is dit nu mogelijk als u werkelijk net zoveel van hen houdt als u uzelf liefheeft? Ziet u, wij christenen hebben een probleem, een serieus probleem. Onze probleem is ons geloof dat de hel ‘eeuwig’ is en dat het overgrote deel van de mensheid eindeloos zal lijden. Diep van binnen weten we dat er iets wringt, maar we verdringen onze vragen en twijfels omdat we ‘denken’ dat de Bijbel dit leert. Welk innerlijk conflict woedt er in ons! Het is zinloos om bevredigende antwoorden te vinden op de vragen die deze kwestie opwerpt. Bijvoorbeeld:

- Hoe kan een almachtige, alwetende en een God die liefde voor allen heeft biljoenen mensen scheppen met de wetenschap dat de meeste voor altijd in de hel worden gemarteld?
- Is de macht van onze ‘vrije wil’ zo absoluut dat wij onszelf kunnen veroordelen tot in eeuwigheid, buiten de macht van Gods ‘vrije wil’ om ons, Zijn eigen bezit, te redden? “Alle zielen zijn Mijne” (Ez. 18:4). Als dit zo is, wie lijdt er dan meer aan de eeuwige veroordelen, de mens of God die de mens liefheeft met een eeuwige liefde (Jer. 31:3)?
- Hoe kan Christus nu groter beschouwd worden dan Adam, als Adam de macht heeft om meer mensen te veroordelen dan dat Christus bij machte is te redden?

Accepteer alstublieft geen afdoende antwoorden op deze kritische vragen. Jezus draagt ons op om voor onszelf te oordelen wat waar is (Luk. 12:57). Wat is waar van de straf die nooit eindigt?

Hoe heeft deze leer de verspreiding van het ‘Goede Nieuws’ van het Evangelie beïnvloed? Beeld u zich een in. Een ‘eeuwige’ hel...

- Lastert Gods karakter voor de wereld.
- Spreekt Zijn oneindige en onfeilbare liefde voor alle mensen tegen.
- Zorgt er voor dat onze lofprijzing voortkomt uit angst in plaats van toewijding.
- Ontkent Zijn ongelimiteerde kracht om Zijn wil te volvoeren.
- Maakt de wil van de mens groter dan de wil van God.
- Minimaliseert de overwinning van Christus over de dood en de boze.
- Ontkent dat Christus Zijn missie op aarde volledig heeft verbracht.
- Schendt Gods goddelijke getuige dat geopenbaard is in elke geweten.
- Gaat voorbij aan de meest glorieuze beloften in de Bijbel.
- Negeert het getuigenis van de vroege Kerk.
- Berooft de meeste van ons van ware en pure vrede en vreugde.
- Heeft invloed op waar we in veranderen; zo ouder – zo kind.
- Verhindert het evangelie wereldwijd (Denk maar eens aan Abdou).

“Beproeft alle dingen” (1 Thes. 5:21). Heeft u deze leer ooit eens beproefd?

Voor een groot gedeelte van mijn leven achtervolgde de gedachte aan de hel mij, voortdurend wachtend op een mogelijkheid om zijn lelijke hoofd op te steken. Het idee alleen al was als een zwaard dat mij in tweeën sneed. Het is het grootste struikelblok voor mijn geloof geweest. Ik had in feite het christendom al opgegeven vanwege die realiteit.

De hel is een afschuwelijke gedachte. Miljoenen worden er door geterroriseerd. Enkelingen hebben zelfs hun kinderen vermoord om hen dit lot te besparen; denk aan Andrea Yates uit Houston die haar eigen vijf kinderen heeft verdrongen? Als we werkelijk de afschuwelijkheid zouden begrijpen zouden we gek worden. Elk moment dat we wakker zijn moet erop gericht zijn om anderen uit de klauwen van het eeuwige vuur te trekken anders zou ons geweten ons voor altijd aanklagen. Kunt u zich de angst van het 'eeuwige' lijden voorstellen? Wat is nu een miljoen jaar? Het is slechts een seconde in eeuwigheid. Wie kan zich nu werkelijk zo'n gruwel voorstellen? Wat nu als u of één van uw dierbaren daarheen zou gaan? Zou dit invloed hebben op wat u voor God voelt?

Dit thema heeft mijn hart gegrepen want het is van invloed op miljoenen mensen en onteert God voor de wereld. Na jaren van worsteling met dit onderwerp, terwijl ik de Bijbel bestudeerde en werken van anderen las ben ik erachter dat de hel, wat dit ook inhoudt, een oordeel is dat opgelegd wordt door de disciplinerende hand van een liefdevolle Vader. Hoewel de symboliek eromheen meedogenloos lijkt, werkt het uiteindelijk tot een goed en helend doeleinde. Een van de grootste presidenten is het hier mee eens. In *Abraham Lincoln the Christian* verklaart William Johnson:

Abraham Lincoln heeft niet en kon ook niet geloven in een eindeloze straf voor iemand van het menselijk geslacht. Hij vatte straf op de zonde op als een Bijbelse leer; dat de straf een opvoedkundig middel, doel en nut had, dat ontworpen was in het voordeel van de overtreders; vandaar dat her verdwijnt als gerechtigheid wordt verkregen. Alles dat verloren is door de overtreding van Adam is goed gemaakt door de verzoening.¹

Dit is ook de boodschap van dit boek. Het is werkelijk goed nieuws voor hen die gekweld worden door het lot van hun geliefden! Miljoenen in ons land kunnen zich hier bij scharen. Hoewel het onderwerp de hel is, gaat het boek in feite over God. Wie is Hij eigenlijk? Enige tijd geleden klonk het cliché binnen het christendom zo: "God is goed – altijd!" In dit boek kunt u gegronde steun vinden voor dit cliché. God is goed, zelfs in Zijn oordelen! Zij zijn niet oneindig en verschrikkelijk wreed, maar juist rechtvaardig en helend en genezend.

Als u van mening bent dat ik in dit boek de Schrift manipuleer lees u dit boek dan alstublieft niet. Maar als u werkelijk geïnteresseerd bent, wees dan bereid om verliefd te worden op een ongelofelijke en wonderlijke God!

TRADITIE EN INZETTING

*En gij hebt also Gods gebod krachteloos
gemaakt door uw inzetting.
(Mat. 15:6; 15:3, 9)*

Als de religieuze leiders in de tijd van Jezus het woord van God konden ontcrachten vanwege hun inzetten en traditie, zou het vandaag de dag dan niet kunnen? Is de Kerk hier op een of andere manier immuun voor? Alleen in 1995 heeft de Southern Baptist Convention eindelijk een excuus gemaakt voor hun standpunt over slavernij. Jawel, slavernij werd geaccepteerd binnen het christendom. Vele debatten vonden plaats van zowel voor en tegenstanders van slavernij waarbij elke partij de Bijbel citeerde.² Wanneer echter iemand van mening is dat de letter doodt en de Geest levend maakt en dat onze overtuiging in harmonie moet zijn met de geest en de strekking van de Bijbel in zijn geheel, dan geeft het argument tegen de slavernij een nieuwe kracht. Hetzelfde geldt voor de zaak tegen een 'eeuwige' hel. Tradities gaan generaties lang mee en zijn zeer vereerd en moeilijk te veranderen. Er zijn geen moeilijkere (foutieve) instellingen om mee te confronteren en te corrigeren dan tradities. Toen Paulus en Stefanus werden gestenigd toen ze aan hun mede-Israëlieten mededeelden dat Gods genade toereikend

was voor de heidenen! Moeten wij vasthouden aan tradities waarvoor Christus ons zou berispen? Hoe zullen wij dit ooit weten als we weigeren om tegenstrijdigheden in ons geloof te erkennen?

Dit boek gaat in op de Augustijnse traditie van eindeloze straf, dit wordt zo genoemd omdat dit voornamelijk uit de theologie van Augustinus stamt, die de vader van de westerse Kerk wordt genoemd.³ Deze traditie gaat ervan uit dat een overgrote meerderheid van het menselijke ras nooit gered zal worden. Dit is gebaseerd op passages zoals: “Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden” (Mat. 7:14). Maar is dit ook wat Christus bedoelde met deze woorden? Dit boek presenteert overvloedig Schriftuurlijk bewijs waarom dit het niet kon zijn dat Christus en de apostelen verkondigden. Vele christenen hebben niet goed nagedacht over de serieuze gevolgen van deze traditie. In essentie leert het dat een almachtige en liefdevolle God een wereld heeft geschapen met de wetenschap dat het merendeel van Zijn schepping in eeuwigheid gekweld zal worden. Hoe kan dit waar zijn? En hoewel dit het is waar de traditie van uit gaat kunnen de meeste christenen het in binnenste van hun hart niet omarmen. In *Hell Under Fire* schrijft Daniel Block, professor in systematische theologie aan de Westminster Theological Seminary, het volgende: “De traditionele leer over de hel laat nu sporen van *odium thelogium* na – haar verdedigers zijn opzienbarend in de minderheid.”⁴ Maar hoewel er maar weinigen zijn die deze leer verdedigen blijft de leer zelf nog steeds miljoenen mensen terroriseren. De traditie dat een alwetende, liefdevolle en almachtige God een wereld zou scheppen waarin het merendeel van Zijn menselijke wezens voorbestemd zou zijn om voor eeuwig te lijden is onbegrijpelijk. Welk een grotere gruwel heeft de wereld ooit gekend?

AANNAMES

Want de Heere heeft gezegd: Daarom dat dit volk tot Mij nadert met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren, doch hun hart verre van Mij doen; en hun vreze, waarmede zij Mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn
(Jes. 29:13)

Wat vertelt deze passage ons? Het waarschuwt ons voor een vreze jegens God dat door mensengeboden zijn aangeleerd. Zou de leer van Augustinus over de hel ook zo'n mensengebod zijn? Onze harten worden zekerlijk verre van God gedaan door deze leer! Kunnen we eerlijkheidshalve zeggen dat ons liefde tot God niet is beïnvloed door deze afschuwelijke leer? Heeft de gedachte dat God u of uw dierbaren voor eeuwig zou straffen in de hel ooit uw liefde voor Hem belemmerd?

Deze traditie heeft ernstige gevolgen voor ons begrip van God, inclusief onze hele kijk op het leven en onze relatie tot anderen. Moeten we niet meer, althans op een zekere hoogte, het karakter van de God die we aanbidden weerspiegelen? Als we werkelijk ernstig na gaan denken over de gevolgen van deze leer zal het leiden tot bepaalde ontegenzeggelijke conclusies zoals deze worden aangehaald op pagina 18.

ONZE TRADITIE CONFRONTEREN

Een traditie begint wanneer de interpretatie van iemand (in dit geval die van Augustinus) wordt aangenomen door anderen en wordt doorgegeven aan volgende generaties. Hoeveel hindoes, boeddhisten, moslims en christen houden vast aan overtuigingen omdat ze zijn doorgegeven aan hen? Zouden niet voor onszelf onze traditie kritisch moeten bekijken? “Beproeft alle dingen; behoudt het goede” (1 Thes. 5:21). “En waarom oordeelt gij ook van uzelfen niet, hetgeen recht is” (Luk. 12:57)? Christus

waarschuwt ons voor onze tradities (Mat. 15:3, 6, 9). Misschien heeft u ook wel met de hel geworsteld zoals ik dit heb gedaan. Misschien heeft u er wel naar verlangd dat in dit geval de traditie er naast zat. Als dit zo is leest u dan alstublieft verder. Maar voordat we beginnen moeten we eerst nog stilstaan bij een ander belangrijk punt.

DE GESCHRIFTEN

De Bijbel is vertaald uit oude talen en culturen door mensen die hun eigen ideeën verwoorden in hun vertalingen. Zij kunnen het niet helpen dat zijn de oude manuscripten lezen door hun bril van persoonlijke theologie. Zij zijn ook maar gewoon mens. Omdat de meeste van onze vertalers de leer van eeuwige straf aanhangen hebben zij ongewild alles gefilterd vanuit deze gedachtegang. Dit is de reden waarom we steeds op onze hoede moeten zijn, net zoals de inwoners van Beréa (Hand. 17:11), die de Schriften met de Schriften vergeleken die gebaseerd waren op de originele Griekse en Hebreeuwse taal. “Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods” (Mat. 22:29).

De Bijbel zal een mysterie blijven, behalve als God ons oren geeft om te horen (Spr. 20:12; Luk. 8:8). We zwoegen tevergeefs, behalve als Hij onze gedachten en hart opent. “Maar onze bekwaamheid is uit God... niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend” (2 Kor. 3:5, 6). De Ku Klux Klan staat erom bekend dat het haar slechte daden baseert op de ‘letter’ van de Schrift, maar weet de Ku Klux Klan ook haar Geest? “Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt” (2 Tim. 2:15).

Om u te helpen om het Woord der waarheid recht te snijden schenk ik u de volgende vijf interpretatieprincipes om te gebruiken bij uw overdenkingen:

- Bid voor een goed begrip.
- Vertrouw op de Schrift om de Schrift te interpreteren en niet op de mens.
- Baseer uw overtuigingen op een gehele bos van de Schrift en niet op slechts een paar bomen.
- Zet opzij wat uw geest u openbaart, hetzij onjuist of goed, totdat de Heer de kwestie oplost in uw hart (1 Thes. 5:21; Luk. 12:57).
- Onthoudt dat het in de oude oosterse gebruiken gebruikelijk was om de taal op de meest levende manier te uiten.⁶

“Dwaalt gij niet, daarom, dat gij de Schriften niet weet, noch de **kracht** Gods” (Mark. 12:24)? Ik moedig u aan om de Schriften te mediteren die in deze studie gepresenteerd worden, omdat zij zich richten op de kracht Gods. Volg het voorbeeld van de inwoners van Beréa, die ‘edeler’ waren dan de rest, omdat zij niet zomaar alles aannamen, maar het juist uitzochten voor henzelf (Hand. 17:17). U kunt uw voordeel doen met *The Word Study Concordance* van George Wigram en Ralph Winter want dit boek rangschikt de woorden volgens Grieks gebruik. Of hoeft geen Grieks te kennen om het te gebruiken. Winter legt het volgende uit:

The Word Study Concordance spoort niet de Engelse maar de Griekse woorden op. U kunt elke passage vinden waar Griekse woorden gebruikt worden, ongeacht op hoeveel manier het vertaald is in het Engels. Zelfs de beste woordenboeken zijn in wezen een reflectie van een geleerde op de data dat afgeleid wordt van de concordantie. Pas wanneer uzelf de Bijbelpassages heeft gelezen heeft u iets verworven dat geen woordenboek u kan schenken – een zeker instinctief gevoel voor het woord. U bent gewend geraakt aan het gebruikelijke gebruik van het woord (wat de meest normale en gangbare manier is om een woord in een taal te leren), niet om het gelijk te stellen aan een ander woord.

Studenten proberen vaak via een sluiproute dit proces te omzeilen en pakken er vrijwel meteen een woordenboek bij.⁷

Aangezien dit boek geen index heeft, nodigen wij u uit om het boek geheel gratis te downloaden van onze website (de Engelse versie). Gebruik de 'vind' functie op uw computer om woorden, onderwerpen en Geschriften op te zoeken.

Laten we met een nederige geest en een biddende houding gespannen gaan kijken in Gods geschreven openbaring om zo Zijn karakter en doel in Zijn oordelen te gaan begrijpen. We zullen beginnen met het kritisch bekijken van de sleutelbegrippen (pijlers) waarop het geloof in eeuwige straf is gebaseerd.

HOOFDSTUK EEN

PIJLERS

Onderzoekende... de Schriften, of deze dingen alzo waren.
(Hand. 17:11)

“Onderzoek alles, behoud het goede” (1 Thes. 5:21).

De leer over de eeuwige straf wordt naar mijn mening ondersteund door vier pijlers. Deze pijlers vertegenwoordigen een misverstand over drie Griekse sleutelwoorden en één concept. Dit zijn *Aion*, *Gehenna*, *Apollumi* en ‘Vrije’ Wil. Zodra deze woorden worden opgevat zoals de Bijbelse schrijvers deze opvatte, krijgt ons begrip over de oordelen van God een glorieuze nieuwe betekenis.

Aion

De eerste pijler die we zullen bestuderen is het Griekse woord *aion*. Het wordt in de Statenvertaling voornamelijk vertaald met “eeuwig”, “voorgoed” en “voor altijd”. Toch vertalen sommige Engelse vertalingen het met “tijdperk-verblijvend”, “tijdperk-verdurend” of “eon”, zoals hieronder aangegeven. Robert Young, auteur van de zeer gerespecteerde *Young’s Analytical Concordance*, vertaalt het woordje *aion* in zijn letterlijke vertaling van de Bijbel altijd met ‘tijdperk’ en nooit met ‘eeuwig’ of ‘voor altijd’.¹

Oude Testament (Griekse Septuaginta)

History of Opinions on the Scriptural Doctrine of Retribution van Edward Beecher, D.D., merkt het volgende op:

De Septuaginta is de Griekse vertaling van het Oude Testament en was de Bijbel voor de vroege kerk. Het woord *aion* komt ongeveer vierhonderd keer voor in elke verscheidenheid van variatie. Het afgeleide woord *aionios* wordt meer dan honderd keer gebruikt... *Aion* wijst op een tijdperk, groot of klein, dus het afgeleide woord *aionios* duidt op het behoren tot *aion*, of dit nu groot of klein is. Maar altijd ontleent dit afgeleide woord het karakter en duur van *aion* waaraan het refereert.²

In de Septuaginta is het Griekse woord *aion* vertaald met het Hebreeuwse woord *olam*. Dus als we een idee willen krijgen van de Nieuwtestamentische betekenis van *aion* moeten we de betekenis van *olam* begrijpen uit het Oude Testament. Verschillende passages die refereren aan *olam* laten duidelijk zien dat dit niet ‘eeuwig’ of ‘eindeloos’ kan betekenen. Enkelen hieronder beschrijven:

- Jona was in eeuwigheid (*olam*) in de vis *totdat* hij drie dagen later werd uitgespuwd (Jona. 1:17; 2:6)
- Sodom wordt gestraft met een straf des eeuwigen (*olam*) vuur *totdat* God hen doet wederkeren in hun vorigen staat (Ez. 16:53-55; Ju. 1:7)

- Geen Ammoniet, noch Moabiet zal in de vergadering des HEEREN komen tot in eeuwigheid (*olam*) tot het tiende geslacht (Deut. 23:3).
- Heuvelen zijn eeuwig (*olam*) totdat ze vernederd zullen worden... de aarde zal verbranden (Gen. 49:26; Deut. 33:15; Jes. 40:4; 2 Pet.3:10).
- De bergen zijn gedurig (*olam*) totdat ze verstrooid worden (Hab. 3:6).
- Een slaaf zal zijn heer eeuwiglijk (*olam*) dienen totdat de dood zijn dienst beëindigt (Ex. 21:6).
- Het verbond met Mozes is een eeuwig (*olam*) verbond totdat het verdwijnt (Lev. 24:8; Heb. 8:7-13).
- Het priesterdom van Aaron is eeuwig (*olam*) totdat de gelijkenis van Melchizédek opstaat (Ex. 40:15; Num. 25:13; Heb. 7:14-22).
- Deze “stenen” zijn ter gedachtenis tot in eeuwigheid totdat (Joz. 4:7)? Waar zijn ze nu?
- De melaatsheid van Nááman zal u (Géhazi) aankleven in eeuwigheid (*olam*) tot zijn dood, uiteraard (2 Kon. 5:27).
- God verblijft in Salomo’s tempel in eeuwigheid (*olam*) totdat het wordt vernietigd (2 Kron. 7:16; 1 Kon. 8:13; 9:3).
- Dierenoffers moesten voor eeuwig (*olam*) worden aangeboden totdat Christus dit voleinde door zichzelf op te offeren (2 Kron. 2:4; Heb.7:11-10:18).
- Besnijdenis was een eeuwig (*olam*) verbond tot het nieuwe verbond (Gen. 17:9-13; 1 Kor. 7:19; Gal. 5:6).
- Israëls oordelen zijn tot in der eeuwigheid (*olam*) totdat de Geest uitgegoten wordt en God het herstelt (Jes. 32:13-15).
- Ik zul u stellen tot een eeuwige (*olam*) heerlijkheid tot een vreugde van geslacht tot geslacht (Jes.60:15).

*Verschillende passages die refereren aan *olam* laten duidelijk zien dat dit niet ‘eeuwig’ of ‘eindeloos’ kan betekenen*

Zelfs de passages waarbij het woord *olam* niet gebruikt wordt maar waar wel onomkeerbaarheid wordt bedoeld is dit niet bepalend voor God. Niets kan Hem afhouden om Zijn doelen te bereiken. Als voorbeeld:

- Israëls breuk is dodelijk totdat de HEERE hen gezond zal maken en hun van hun plagen zal genezen (Jer. 30:12, 17)
- Samaria’s plagen zijn dodelijk totdat God hen zal doen wederkeren en ze zal herstellen (Mi. 1:9, Ez. 16:53)
- Egypte en Elan zullen niet weder opstaan totdat God hun gevangenis wenden zal en hen zal wederbrengen (Jer. 25:27; 49:39; Ez. 29:14).
- Moab is verbroken en zal verdelgd worden totdat God hun gevangenis zal doen wenden (Jer. 48:4, 42,47).

Nieuwe Testament

Terwijl we teruggrijpen naar het Griekse Oude Testament passen we het gebruik van *aion* in het Nieuwe Testament toe. Klinkt het woord “eeuwigheid” logisch in de oren bij de volgende passages?

- *En welk zal het teken zijn... van de voleinding der [eeuwigheid] (Mat. 24:3)?*

- Ik ben met ulieden... tot de voleinding der **[eeuwigheid]** (Mat. 28:20).
- Want de kinderen dezer **[eeuwigheid]** zijn voorzichtiger (Luk. 16:8).
- De kinderen dezer **[eeuwigheid]** trouwen (Luk 20:34).
- Waardig zullen geacht zijn die **[eeuwigheid]** te verwerven (Luk 20:35).
- Zijn heilige profeten van alle **[eeuwigheid]** (Joh. 9:32; Hand. 3:21).
- Wordt dezer **[eeuwigheid]** niet gelijkvormig (Rom. 12:2).
- De openbaring der verborgenheid, die van de tijden der **[eeuwigheid]** verzwegen is geweest (Rom. 16:25-26).
- Waar is de onderzoeker dezer **[eeuwigheid]** (1 Kor. 1:20)?
- Doch een wijsheid, niet dezer **[eeuwigheid]**, noch der oversten dezer **[eeuwigheid]**... verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de **[eeuwigheid]** was; Welke niemand van de oversten dezer eeuwigheid gekend heeft... (1 Kor. 2:6-8).
- Dat hij wijs is in deze **[eeuwigheid]** (1 Kor. 3:18).
- Dewelke de einden der **[eeuwigheid]** gekomen zijn (1 Kor. 10:11).
- In dewelke de god dezer **[eeuwigheid]**, de zinnen verblind heeft (2 Kor. 4:4).
- Opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze **[eeuwigheid]** (Gal. 1:4).
- Niet alleen in deze **[eeuwigheid]**, maar ook in de toekomstige (Ef. 1:21).
- In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de **[eeuwigheid]** dezer wereld (Ef 2:2).
- In de toekomstige **[eeuwigheid]** (Ef. 2:7).
- van alle **[eeuwigheid]** verborgen is geweest in God (Ef. 3:9).
- Die verborgen is geweest van alle **[eeuwigheid]**... maar nu geopenbaard (Kol 1:26).
- Hebbende de tegenwoordige **[eeuwigheid]** liefgekreten (2 Tim. 4:10).
- Opdat gij hem **[eeuwig]** zoudt weder hebben (Fil. 1:15). Voor altijd of totdat Onésimus, Filémons vroegere slaaf, sterft?
- Krachten der toekomstige **[eeuwigheid]** (Heb. 6:5).
- In de voleinding der **[eeuwigheid]** (Heb. 9:26).
- Verstaan wij, dat de **[eeuwigheid]** door het woord Gods is toebereid (Heb. 11:3).

Hoe kunnen we zeggen...

- “Voor alle eeuwigheid” of “eer de eeuwigheid (er) was”? Eeuwigheid heeft geen begin (Joh. 9:21; Hand. 3:21; 1 Kor. 2:7; Ef. 3:9).
- “Voleinding der eeuwigheid”, “de einden der eeuwigheid” en “tegenwoordige en toekomstige eeuwigheid”? Eeuwigheid is niet tijdgebonden. Alleen God is eeuwig (Mat. 24:3; 28:20; 1 Kor. 10:11; 2 Tim. 4:10; Heb. 6:5; 9:26).
- “Dezer eeuwigheid”, “die eeuwigheid”, of “deze eeuwigheid, maar ook de toekomstige”? Er is maar één eeuwigheid (Luk. 16:8; 20:34-35; Rom. 12:2; 1 Kor. 1:20; 2:6-8; 3:18; 10:11; 2 Kor. 4:4; Gal. 1:4; Ef. 1:21; 2:2, 7; 3:9; Kol. 1:26; 2 Tim. 4:10; Heb. 11:3).
- “Eeuwig geheim” als het geheim geopenbaard is (Rom. 16:25-26; Kol. 1:26)? Het is dan geen “geheim” meer.
- Onésimus zal voor eeuwig Filémons slaaf zijn? Is hij nu nog steeds zijn slaaf (Filémon 1:15)?

Als u deze doorloopt passages doorleest blijkt dat Aion een beperkte tijd aanduidt. In zijn boek *God's Methods with Man* zegt G. Campbell Morgan (geleerde, medewerker van D.L. Moody, en een zeer gerespecteerde uitlegger van de Schrift),

Wees als Bijbelstudent erg voorzichtig met het gebruik van het woord “eeuwigheid”. We hebben grote

Aion, vertaald aeon, is een periode van lange of korte duur, met een begin en een einde, en compleet in zichzelf.

fouten gemaakt door steeds maar dat woord te gebruiken. Er is geen enkel woord in heel Gods boek te vinden dat correspondeert met onze betekenis van “eeuwig”, dat overduidelijk zonder einde betekent. Het sterkste Schriftwoord dat refereert aan het bestaan van God is – “tot de tijdperken van de tijdperken”, dat niet letterlijk eeuwig betekent.³

In zijn *Word Studies in the New Testament* verklaart Marvin Vincent, D.D., Baldwin professor of Sacred Literature at Union Theological Seminary, New York, het volgende:

Aion, vertaald *aeon*, is een periode van lange of korte duur, met een begin en een einde, en compleet in zichzelf. Aristoteles (*peri ouravou*, i. 9, 15) zei: “De periode die de gehele levenstijd van een mens insluit wordt aeon genoemd.” Vandaar dat het vaak het

leven van man aanduidt, zoals bij Homerus, waar hem verteld werd dat een leven (*aion*) hem zou verlaten of hem zou verteren (Il v.685; Od v.160). Het is alleen niet gebonden aan een mensenleven. Het duidt op een periode in de loop van een millennium, de mythische periode voor het begin van de geschiedenis. Het woord heeft geen “stationaire of mechanische waarde” (De Quincey). Het betekent niet een periode met vaste duur in alle gevallen. Er zijn velen aeonen als entiteiten, de duur wordt bepaald door verschillende eigenschappen van de entiteiten. Zo is er een *aeon* voor een mensenleven, maar ook één voor een natie. Er is er één voor het leven van een kraai, en één voor het leven van een eik. De duur van een *aeon* is afhankelijk van het onderwerp waarop het wordt toegepast... Het bijvoeglijke naamwoord *aeon* draagt op dezelfde manier het idee van tijd. Noch het zelfstandig, noch het bijvoeglijk naamwoord draagt de betekenis van eindeloos of eeuwig. Zij kunnen dit suggereren door hun begripsbehoud... *Aionios* betekent “duurzaam door” of “betrekking hebbend op een periode van tijd”. Zowel het zelfstandig als het bijvoeglijk naamwoord heeft betrekking tot een gelimiteerde tijdsperiode... Van de 150 gevallen uit de LXX (Griekse Oude Testament) impliceert vijfviertal een gelimiteerde duur. Voor enkele gevallen zie Gen. xlviii. 4; Num. x. 8; Spr. xxii. 28; Jona ii. 6; Hab. iii. 6; Jes. lxi. 17. ⁴

Dus wat nu als het Griekse woord *aion* verkeerd vertaald is met “eeuwig” in plaats van “tijdperk”? Wat heeft dit te maken met eindeloze straf?

Het heeft er alles mee te maken, aangezien één van de belangrijkste teksten waarmee Augustinus de hel wil aantonen staat in Mat. 25:46: “En dezen zullen gaan in de eeuwige [*aionian*] pijn.” Als deze passage, zoals deze hier vertaalt, accuraat is, zou ik toe moeten geven dat de Bijbel ons leert dat de hel voor eeuwig is. Maar als dit niet zo is? Wat als *aion* niet “eeuwig” betekent? Wat zou dit betekenen voor het Bijbelse argument voor een eindeloze hel? Het zou voorbij gaan aan het gebruik van verzen die het woordje *aion* gebruiken in zijn verdediging.

De duur van een aeon is afhankelijk van het onderwerp waarop het wordt toegepast.

Neem in overweging hoe de volgende vertalingen dit woordje in deze zin vertalen:

- Young's Literal Translation: “punishment age-during.”
(Youngs Letterlijke Vertaling: “tijdperk-gedurende straf.”)

- Rotherham Translation: “age-abiding correction.”
(Rotherham Vertaling: “tijdperk-getrouwe correctie.”)
- Weymouth Translation: “punishment of the ages.”
(Weymouth Vertaling: “bestrafing van de tijdperken.”)
- Concordant Literal Translation: “chastening *eonian*.”
(Overeenstemmende Letterlijke Vertaling: “kastijding der *eonen*.”)

Deze gerenommeerde en letterlijke vertalingen gebruiken het woord “tijdperk” en niet “eeuwig”. Deze twee concepten staan haaks op elkaar. Zij zijn in geen enkel opzicht hetzelfde. Een tijdperk heeft een begin en een einde; eeuwigheid niet.

Augustinus gebruikte dit argument omdat *aionios* in Mat. 25:46 refereert aan zowel leven als straf, daarom moest het dezelfde duur bevatten in beide gevallen.⁵ Alleen faalde hij op het punt dat de duur van *aionios* wordt bepaald door het onderwerp waaraan het refereert. Bijvoorbeeld, als *aionios* refereert aan de duur van Jona’s gevangenschap in de vis werd dit gelimiteerd aan drie dagen. Voor een slaaf refereerde *aionios* aan zijn levensduur. Bij het priesterschap van Aaron refereerde het aan de generatie vóór het priesterschap van Melchizedek. Voor Salomo’s tempel refereerde het aan 400 jaar en God omvat en overstijgt de tijd helemaal.

Het woord kan dus geen ingestelde waarde hebben. Het is een relatief begrip en de duur hangt af van dat waaraan het verbonden is. Het is te vergelijken met wat “hoog” is voor hoogte. De hoogte van een hoog gebouw kan 300 meter zijn, een lange man twee meter en een grootte hond één meter. Black Beauty was een groot paard, Abraham Lincoln was een groot man en Jahweh is een GROTE God. Ondanks dat God “groot” wordt genoemd is het woord “groot” niet eeuwig of goddelijk.

Het paard is slechts een paard. Een bijvoeglijk voornaamwoord heeft betrekking op het zelfstandig voornaamwoord. In relatie tot God wordt groot “GROOT”, dit alleen om wie en wat God is. Dit vooronderstelt voorzichtig dat *aion* altijd eeuwig moet betekenen omdat het God aanduidt. God wordt beschreven als de God van Israël of de God van Abraham. Dit betekent echter niet dat Hij niet de God van de heidenen is of de God van u en mij. Ondanks dat Hij de God van de “tijdperken” wordt genoemd, blijft Hij niettemin de God die de tijdperken overstijgt.

Bovendien houdt de beredenering van Augustinus geen steek als we dit in het licht houden van Rom. 16:25, 26 en Hab. 3:6. Waar in beide gevallen hetzelfde woord twee keer wordt gebruikt – toegepast op God en op iets tijdelijks. “De openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen (*eonian*) verzwegen is geweest; Maar nu geopenbaard is... naar het bevel des eeuwigen (*eonian*) Gods” (Rom. 16:25, 26). Een *eonian* verborgenheid die op een gegeven moment geopenbaard is kan niet eeuwig zijn ondanks dat het geopenbaard is door een *eonian* God. *Eonian* maakt God niet eeuwig, maar God maakt *eonian* eeuwig. “En de gedurige bergen zijn verstrooid geworden... de gangen der eeuw zijn Zijne” (Hab. 3:6). Bergen zijn niet eeuwig, hoewel ze wel voor een lange tijd blijven bestaan. Gods gangen zijn daarentegen wel eeuwig, omdat Hij eeuwig is. Matthéüs 25:46 bezit een extra aanwijzing met betrekking tot de tijdelijke aard van Gods oordeel. Het Griekse woord waarmee “pijn” is vertaald is *kolasis*. William Barclay, de wereldberoemde Griekse geleerde, vertaler en auteur van het populaire Bijbelcommentaar: *The Daily Study Bible* en *New Testament Words*, schrijft:

Het Griekse woord voor pijn hier [Mat. 25:46] is *kolasis*, dat oorspronkelijk geen ethisch woord is. Het betekende oorspronkelijk het snoeien van bomen om ze beter te laten groeien. Ik denk dat ik met zekerheid kan zeggen dat in de gehele seculiere Griekse literatuur nog nooit *kolasis* is gebruikt voor iets anders dan corrigerende straf.⁶

Thomas Talbott, professor filosofie op Willamette University in Oregon en auteur van: *The Inescapable Love of God* verklaart:

Volgens Aristoteles is er een verschil tussen wraak en straf (pijn); het laatste (*kolasis*) is in het belang van de patiënt, de eerste (*timōria*) is in het belang van degene die hem iets toebrengt, zodat hij daarin bevredigd wordt. Plato deed ook een beroep op de gevestigde betekenis van *kolasis* als steun voor zijn theorie dat deugd aangeleerd kon worden: “Want als u straf / pijn (*kolasis*) in overweging neemt... en welk effect dit heeft op onrechtvaardigen, zullen de feiten uitwijzen dat de mens overeenstemt met de deugd die hieruit voortgekomen is.” Zelfs waar straf (pijn) hard en onverzoenlijk lijkt, meer zoals vergelding dan ouderlijke tuchtiging, is dit geen manier om het corrigerende oogpunt te behalen. Bestudeer de straf die Paulus beschrijft in 1 Korinthe 5:5. Niemand had ooit gedacht dat, wanneer zo’n straf werd voorgeschreven – namelijk een mens overleveren aan satan om zo zijn vlees te verderven – Paulus hierbij een corrigerend doeleinde in gedachte had, heeft Paulus niet expliciet vermeld dat hierdoor het corrigerende doel wordt bereikt (“opdat de geest behouden moge worden in den dag van den Heere Jezus”). Uit deze tekst blijkt dus dat zelfs een zware straf, die vergeldend lijkt, in feite tot een verlossend doel kan dienen.⁷⁻⁹

Dus uit deze tekst blijkt dat zelfs een harde straf van een schijnbare vergelding toch kan dienen tot een verlossend doeleinde.

“En dezen zullen gaan in de eeuwige (*aionian*) pijn (*kolasis*); maar de rechtvaardigen in het eeuwige (*aionian*) leven” (Mat. 25:46).

Is het niet ironisch dat de passage waarmee vaak de eeuwige straf wordt ondersteund eigenlijk het tegenovergestelde betekent als het nauwkeurig wordt begrepen.

Dr. Helena Keizer is een betrouwbare autoriteit m.b.t. de definitie van *aiōn* in de oude Griekse literatuur, daarbij de Bijbel in de tijd van Christus inbegrepen. Keizer publiceerde een 315 pagina’s tellend proefschrift getiteld: “Life, Time, Eternity – A Study of *Aiōn* in Greek Literature and Philosophy, the Septuagint and Philo.” Toen dit proefschrift in Nederland gepresenteerd werd op 7 september 1999, verklaarde Keizer het volgende:

“*Olām* en het daar van afgeleide *aiōn* vormt de tijd binnen de menselijke tijdshorizon.”²⁹ “Onze studie heeft ons geleid tot de conclusie dat eeuwigheid geen intrinsieke of noodzakelijke connotatie is van *aiōn*, dit geldt zowel voor het Grieks als in het gebruik in de Bijbel (*olām*).³⁰ Om te spreken van ‘deze *aiōn*’, haar ‘einde’ en ‘het toekomstige *aiōn*’ verleent overduidelijk een betekenis van beperkte tijd aan *aiōn*.³¹ De volgende beschrijving van Gregorius van Nyssa... geeft een goed slotwoord voor nu: “*Aeon* duidt op tijdelijk, datgene dat binnen de tijd plaats vindt.”³²

Met blijdschap kan ik u meedelen dat dr. Keizer haar toestemming heeft gegeven om haar boek digitaal te delen met anderen.

Terms for Eternity is een anders proefschrift over *aiōn* van David Konstan en Iliaria Ramelli. Konstan is de John Rowe Workman onderscheiden professor van Classics en professor van Comparative Literature, op de Brown University in R.I. is Ramelli assistent professor van Ancient Philosophy op de Catholic University van Milan in Italië. Zij stemmen overeen met de conclusies van dr. Keizer. Zij schrijven:

“Met uitzondering van de Platonische filosofische vocabulaire, die specifiek voor enkele auteurs, betekent *aiōnios* niet ‘eeuwig’; deze betekenis is alleen van kracht als het aan God refereert, dit omdat de notie van eeuwigheid de conceptie van God omvat: verder heeft het een breed scala aan betekenissen en haar mogelijke vertolkingen zijn vele, maar het betekent geen ‘eeuwig’. Zeker niet wanneer het wordt geassocieerd met leven of pijn in de Bijbel en in christelijke schrijvers die zichzelf dicht bij het Bijbelse gebruik ervan houden, het duidt op haar verwijzing naar de toekomstige wereld.”

Deze proefschriften zijn belangrijk, want de grootste verdediging van de eeuwige pijn hangt af van de betekenis van het woord eeuwig. Zie onze website: HopeBeyondHell.net; Further Study; Eternity, and Church History, voor meer over de betekenis van *aiōn*.

Alternatieve Opvattingen

Wanneer *aionian* (eeuwigheid) in verband wordt gebracht met God refereert dit simpelweg aan dat wat uit Hem voorkomt en gerelateerd is aan Zijn doelen; een mate van essentie in plaats van duur. Is dit niet wat onze HEER bedoeld in Johannes 17:3: “Het eeuwige leven, dat is dat zij u kennen, de enige ware God?” Als dit zo is kan de passage uit Matthéüs op de volgende manier geparafraseerd worden: “En dezen zullen gaan in de straf van God, maar de rechtvaardigen in het leven van God.”

Professor Talbott bevestigt dit:

Wanneer de brief van Judas het vuur dat Sodom en Gomorra verteerde beschrijft als “eeuwig vuur” is het punt niet dat het vuur letterlijk voor altijd brandt zonder dat het de steden verteerd; het is niet zo dat het vuur blijft branden tot aan vandaag toe. Het punt is dat het vuur een vorm van goddelijk oordeel is voor deze steden... dat ontspringt uit de causale bron van de eeuwige God zelf.

Op dezelfde manier refereert Jezus’ aan het “eeuwige vuur” in Matthéüs 25:41 en aan de “eeuwige pijn” in Matthéüs 25:46. Het vuur waarop Hij zinspeelt is niet eeuwig in de zin dat het voor altijd brand zonder iets te verteren – zonder dat het iets verteerd zoals bijvoorbeeld datgene wat slecht is in een persoon (zie 1 Kor. 3:15) – noch is de eeuwige straf (pijn) in de zin dat het eindeloos is zonder dat het zijn corrigerende doel behaalt. Zowel het vuur als de straf (pijn) zijn eeuwig in de zin dat zij beide hun causale bron hebben in de eeuwige God zelf.¹⁰

Ook Barclay schreef:

De eenvoudigste manier om dit uit te leggen is dat *aionias* nergens goed toegepast kan worden, behalve op God; het woord is alleen uniek toepasbaar, zoals Plato dit zag, voor God. Eeuwige straf is dan letterlijk een soort corrigerende straf die God betaamt te geven en die God alleen kan geven.¹¹

Talbott gaat verder:

De schrijvers van het Evangelie dachten in termen van twee tijdperken, het huidige en het toekomstige tijdperk, en ze associeerde het toekomstige tijdperk met God zelf; het was een tijdperk waar Gods aanwezigheid volledig geopenbaard zou worden, Zijn doelen gerealiseerd zouden worden, en Zijn verzoeningswerk uiteindelijk voltooid zou zijn. Daarom gebruikten zij de term “*αἰώνιος*” (*aionios*) als een eschatologische (eindtijdleer) term, één die fungeerde als een handige verwijzing naar de realiteit van het toekomstige tijdperk. Op deze manier slaagden ze erin om de meer letterlijke zin van “datgene dat betrekking heeft op een tijdperk” te combineren met de meer geestelijke zin van “datgene wat Gods aanwezigheid op een bijzondere manier openbaart”. Het eeuwige leven is dan niet alleen leven dat van God komt; het is ook de manier van leven geassocieerd met het toekomstige tijdperk. En evenzo is het voor de eeuwige straf (pijn): Het is niet alleen straf (pijn) dat van God komt; het is ook de vorm van straf (pijn) geassocieerd met het toekomstige tijdperk. Zo is er bij geen van deze beide de verwarring dat het leven dat van God komt en de straf (pijn) die van God komt een gelijke duur hebben.¹²

Ook Beecher toont aan dat in de dagen van de vroege kerk het idee heerste dat het een “straf (pijn) van de toekomstige wereld” was. De vroege Kerk bevestigt dit feit door de oude geloofsbelijdenissen. In feite leerde de vroege Kerk in geen enkele geloofsbelijdenis eindeloze straf (pijn).¹³ Beargumenteren dat de eeuwige straf (pijn) wel eindeloos zou moeten duren omdat het wordt gekoppeld aan het eeuwige leven (Mat. 25:46) mist het punt. Het faalt in het erkennen dat het eeuwige leven een kenmerk is in de relatie met God (Joh. 17:3), en dit een doel op zich is; terwijl de eeuwige straf (pijn) Gods corrigerende gehoorzaamheid is met het doel om te eindigen. In elk geval, of *aion* nu “tijdperk-verblijvend”, “van God” of “de toekomstige wereld” betekent, geen van deze uitdrukkingen impliceert of eist een eindeloze straf.

Zo dan, als *aion* niet strikt eeuwig betekent, welk woord dan wel? Er zijn een aantal Griekse woorden die eeuwig omvatten. Zij zijn meestal vertaald als “onverderfelijk”, “onvergankelijk”, “onbevlekkelijk”, “onverwelkelijk” en “onsterfelijk”. Zie Rom. 1:23; 2:7; 1 Kor. 9:25; 15:42, 51-54; Heb. 7:15-16; 1 Pet. 1:3-4; 5:4; 1 Tim. 1:17; 6:16; 2 Tim 1:10. Onze hoop op onsterfelijkheid huist niet in het woord *aionios*, maar in Gods eigen natuur (aflatende liefde en onbegrensde macht) en beloften.

Deze korte discussie over het woord *aion* is slechts een inleiding. Ik raad u ten eerste aan om *The History of Opinions on the Scriptural Doctrine of Retribution* (De Geschiedenis van de

Meningen over de Bijbelse Leer van Vergelding) van Dr. Edward Beecher te lezen. Ik vind zijn onderzoek en bevindingen onbetwistbaar. U kunt het lezen op onze website: HopeBeyondHell.net (Church History). Zolang we een gebrekkig begrip hebben van dit vierletterige Griekse woord zullen we verblind blijven voor de waarheid met betrekking tot Gods oordelen.

Of aion nu “tijdperk-verblijvend”, “van God” of “de toekomstige wereld” betekent, geen van deze uitdrukkingen impliceert of eist een eeuwige straf

Het vuur van Gehenna

De tweede pijler die de leer over de eeuwige straf ondersteund is *Gehenna*. Het is één van de drie woorden die vertaald is met ‘de hel’ in het Nieuwe Testament. Het wordt twaalf keer gebruikt en is hierdoor ook het meest voorkomende woordje van de drie. *Hades* wordt elf keer gebruikt en *Tartarus* slechts één keer. William Barclay verklaard:

Gehenna... betekent het Dal van Hinnom, een vallei in het zuidwesten van Jeruzalem. Het stond bekend als de plaats waar Achaz is begonnen met de vuuroffers voor de heidense god Moloch, waarbij kleine kinderen werden verbrand... 2 Kronieken 28:2-4. Josía roeide die afgoderij uit en beval dat de vallei voor altijd een vervloekte plaats zou zijn... het werd een plaats waar het afval van Jeruzalem in werd geworpen en werd verbrand. Het was een soort openbare verbrandingsoven. Het vuur smeulde er altijd en er lag een dikke laag rook boven en er huisde een weerzinwekkende wormensoort, die moeilijk uit te roeien was (Markus 9:44-48). Zodoende werd Gehenna, het Dal van Hinnom, door de mensen geassocieerd als vervloekt en smerig, de plaats waar nutteloze en slechte zaken werden vernietigd.¹⁴

Hades is het Griekse woord voor het Hebreeuwse *Sheol*, wat de *New Strong's Concise Dictionary* definieert als ‘ongezien’, de plaats (staat) van gestorven zielen.¹⁵ Door heel het Oude Testament heen refereert het aan de staat die volgt na de dood, voor zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen. De NIV Bijbel vertaald het met “graf” of “dood”. *Tartarus* is een plaats waar engelen die gezondigd hebben verblijven in afwachting op hun oordeel (2 Pet. 2:4).

Gehenna wordt niet genoemd in het Oude Testament of in de geschriften van Johannes, Paulus, Petrus, Judas of Jakobus (behalve één keer indirect in verband met de tong – Jak. 3:6). Ook wordt het niet genoemd in het boek Handelingen of Hebreeën. Het Nieuwe Testament vermeldt dat Jezus de term slechts bij vier gelegenheden gebruikt. Waarom wordt er voor zo’n afschuwelijk lot – waar de meeste mensen voor bestemd zijn – niet overal voor gewaarschuwd? Hoe kunnen we dit verklaren?

De eerste keer dat Christus “Gehenna” gebruikt

[Lees eerst Matthéüs 5:21-24.]

Aan het begin van het Nieuwe Testament behandelt Christus het beperkte karakter van het oordeel van *Gehenna*. Dit is uiterst belangrijk. Want in de context waarin Hij dit voor het eerst aanhaalt bevestigt Hij de Mozaïsche code van gerechtigheid: “Oog om oog, en tand om tand” (Mat. 5:38 afgeleid van Ex. 21:24; Mat. 5:17-19). Deze code bevestigt dat elke misdaad een rechtvaardige en gelijk straf verdient, oftewel duidelijk meetbaar: “Maar indien er een dodelijk verderf zal zijn, zo zult gij geven ziel voor ziel. Oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet. Brand voor brand, wond voor wond, buil voor buil” (Ex. 21: 23-25).

Als Christus veronderstelde dat Gehenna eindeloos zou zijn zou Hij dit niet associëren met de Mozaïsche code. Wat is meetbaar aan eeuwigheid? En meer nog, Hij bevestigt dit door specifiek te zeggen dat wij door de maatstaf waarmee wij anderen meten ook zelf wedergemeten worden! (Mat. 7:2). Dit toont aan dat *Gehenna* niet eeuwig is. Bijvoorbeeld, geen enkele denigrerende opmerking (*ráka* of “dwaas”) komt overeen met eeuwige pijn en daarom kan het niet wedergemeten worden met eeuwige straf.

[Lees eerst Matthéüs 5:23-26.]

“Gevangenis” in dit stuk is een metafoor voor *Gehenna*. (Dit stemt overeen met de “gevangenis” uit 1 Pet. 3:19, en de zin van de Vader uit Mat. 18:34-35). Het is direct gekoppeld aan Gehenna in het vorige vers (Mat. 5:22) door het woord “aldaar”, en het

“Voorwaar, Ik zeg u: Gij zult daar [Gehenna] geenszins uitkomen, **totdat** gij den laatsten penning zult betaald hebben.” Het woord “totdat” bevestigt onmiskenbaar dat Gehenna een beperkte duur heeft.

wordt meteen gevolgd door een ander *Gehenna* oordeel in de passage die daarop volgt (Mat. 5:27-32). Dus Mat. 5:23-26 is “gevangen” tussen de twee *Gehenna* oordelen. Het definitieve argument is dat de Heer het *Gehenna* oordeel aanwijst als een ernstig oordeel wat we allemaal moeten vrezen. Hij zegt: “**Voorwaar** Ik zeg u.” Dat is serieus. Aan wat voor ander oordeel kon Hij refereren in deze context dan aan het *Gehenna* oordeel?

“**Voorwaar**, Ik zeg u: Gij zult daar [Gehenna] geenszins uitkomen, **totdat** gij den laatsten penning zult betaald hebben.” Het woord “totdat” bevestigt onmiskenbaar dat *Gehenna* een beperkte duur heeft. Zodra de straf eenmaal is voldaan, volgt de vrijlating, maar niet eerder. Merk op dat Hij deze woorden richtte tot een gemixt schare van gelovigen en ongelovigen (Mat. 5:1; 7:28; 8:1). (Zie ook Mat. 18:34-35).

[Lees eerst Matthéüs 5:27-30.]

Hier beschrijft Hij de consequentie van de zondige begeerte. We kunnen ons allemaal voorstellen dat het beeld niet zo prettig is. Desondanks kunnen we deze begrippen voorstellen in deze fysieke wereld. Van *Gehenna* echter weten we niet zoveel. We moeten vertrouwen op Christus’ omschrijving. Dus wat zegt Hij hierover? Het is “voordeliger” om een oog of een hand te verliezen dan om *Gehenna* te ervaren. That’s it! Dat is het enige wat Hij hierover zegt. Als Gehenna eindeloos is (een begrip die te afschuwelijk is om te bevatten), waarom zou Hij het dan omschrijven als slechts “onvoordelig”? Is dit alles wat Hij kon zeggen om constante en eindeloze pijn aan te duiden? Zo’n zin kan alleen een andere eindige straf beschrijven, hoewel het wel een ernstige vermaning is.

We kunnen, ongeacht wat de vuurpoel inhoudt, er zeker van zijn dat het oordeel overeenkomt met het karakter van onze Vader. Is niet Zijn zuiverende vuur toegebracht

We kunnen, ongeacht wat de vuurpoel inhoudt, er zeker van zijn dat het oordeel overeenkomt met het karakter van onze Vader.

in de aanwezigheid van het Lam dat geslacht is voor ons (Op. 14:10). Hij zal zeker niet rusten als Hij naar ons lijden kijkt met Zijn onveranderlijke hart van mededogen (Mat. 9:36; Heb. 13:8). Extra passages gebruiken het woord Gehenna niet, maar

lijken er wel naar te verwijzen als hetzelfde oordeel (Mat. 3:10, 12; 7:19; 13:14-42, 49-53; 25:41; Luk 3:9, 17; 17:29; Joh. 15:6; Judas 1:7). De sterkste uitdrukking in deze gedeeltes is “knarsing der tanden”. In *Christ Triumphant* nam Thomas Allin, D.D., historicus, auteur en predikant van de Engelse Episcopale Kerk in Noord Londen (eind 19^e en begin 20^e eeuw), het volgende waar:

De gehele Bijbel is oriëntaal. Elke zin ademt de geest van het Oosten, met zijn hyperbolen en metaforen. Soms komt het over als volslagen overdreven. Als deze taal erg letterlijk genomen wordt verliest het zijn betekenis. Als de heilige schrijvers de schemerige roodheid van een maansverduistering willen beschrijven doen ze dit door te zeggen dat de maan “in bloed veranderd”. Degene die de Schrift verdraaid is niet degene die de heilige poëzie tot zijn volle betekenis laat komen. Nee, zo iemand verdraaid de Bijbel, hij verhardt de dogma’s, de schitterende metaforen uit de Oosterse poëzie – dergelijk gedrag noemt Lange “een moreel schandaal”. Dus volgens de woorden van onze Heer moet ik mijn vader of moeder haten of moet ik mijn rechteroog er letterlijk uit trekken? Neem nu het onderwerp van Farrar. Egypte zou voor de Joden een ijzeroven zijn geweest (Deut. 4:20; Jer. 11:4), en toch zeiden ze: “Het ging ons wel in Egypte,” en zuchtte voor haar geneugten (Num. 11:18). Daar blijf ik bij mijn standpunt dat geen enkele leer over eindeloze pijn gebaseerd kan worden op Oosterse beeldspraak, op veelal verkeerd vertaalde metaforen, die altijd verkeerd worden geïnterpreteerd.

Ook Barclay schreef: “Het was een Oosterse gewoonte om de taal zo levendig mogelijk te gebruiken. De Oosterse taal is altijd al zo levendig geweest voor zover de menselijke geest dit aankan.” Hoewel de mensen zullen huilen en hun tanden zullen knersen zullen ze dit niet eeuwig doen. “des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich” (Ps. 30:5). “Daarom is mijn hart verblijd... want *Gij zult mijn ziel in Sheol niet verlaten* (Ps. 16:9-10).

Apollumi (Grieks voor “vernietiging”)

De meeste christenen denken dat de dood en vernietiging, of het nu om ongelovigen gaat of om ontrouwe gelovigen, refereert aan een eeuwige hel van lijden of een staat van vernietiging. Zij nemen dus aan dat dit een permanente staat is. Ik denk dat als wij nauwkeurig de Schrift met de Schrift vergelijken, tekst op tekst, we zien zullen dat dit tekort doet aan wie God werkelijk is. Zelfs in de dood en vernietiging zal Hij niet worden verslagen. Zijn belofte om alles te herstellen (Hand. 3:21; 2 Kor. 5:19; Ef. 1:10; Kol. 1:19-21) zal tot vervulling komen op de daarvoor bestemde tijden (Ef. 1:9-11; 1 Tim. 2:6). In zijn *An Expository Dictionary of Biblical* verklaart W.E. Vine met betrekking tot *apollumi*: “Het idee is niet uitsterven, maar ruïnering en verlies, niet van zijn, maar van welzijn...”¹⁶ Andrew Jukes, diplomaat van Harrow and Trinity College in Cambridge en pastor van St. John’s Church, was een zeer gerespecteerde christelijke schrijver in het 19^e eeuwse Engeland. Als schrijver van *The Law of Offerings, Four Views of Christ, Types in Genesis, The Names of God* en *Restitution of all Things*, schreef hij:

De dood voor de mens is gewoon een eind aan, of een scheiding van, een soort van leven die hij heeft geleefd... We moeten... door Christus sterven door deze duistere geesteswereld om zo te kunnen terugkeren naar de wereld van licht van God... [Het] is een stopzetting van een bijzondere vorm van leven die is bewoond door de mens, maar het is nooit een absoluut einde van bestaan; maar veeleer een manier om het gevallen schepsel in het nieuwe leven te brengen, een vereiste chaos om te worden tot een nieuw schepsel.¹⁷

Hieronder volgen enkele passages om over na te denken:

- *Als gij daarvan eet, zult gij [Adam] den dood sterven. (Gen. 2:17).*
- *Dat gij [Israël] voorzeker zult omkomen [apollomi – Septuaginta¹⁸] (Deut. 30:18).*
- *Zo zal Ik diezelfde natie ten enenmale uitrukken en verdoen [apolia – veronderstelde afgeleide van apollumi – Strong] (Jer 12:17).*
- *Ik dood en maak levend; Ik versla en Ik heel (Deut. 32:39).*
- *Den oprechte en den goddeloze verdoet [apollumi – Septuaginta¹⁹] Hij (Job 9:22).*
- *De rechtvaardige komt om [apollumi – Septuaginta²⁰], en er is niemand, die het ter harte neemt (Jes. 57:1).*
- *En de lederzakken verderven [apollumi] (Mark. 2:22).*
- *God nu is niet een God der doden, maar der levenden; want zij leven Hem allen (Luk. 20:38).*
- *Maar indien het [tarwegraan] sterft, zo brengt het veel vrucht voort (Joh. 12:24).*
- *Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde (Rom. 6:7; 7:9; 8:6; 2 Kor. 4:11; Ef. 2:1; 1 Tim 5:6).*
- *Dat noch dood, noch leven... ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods (Rom. 8:38-39).*
- *Hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is (1 Kor. 15:36).*
- *De dood is verslonden tot overwinning (1 Kor 15:54).*

Neem even de tijd om na te denken over wat we net gelezen hebben. Adam sterft op dezelfde dag dat hij zondigt, toch leeft hij hierna nog meer dan 900 jaar. Israël en Jeruzalem vergaan. De oprechten worden vernietigd. De rechtvaardigen komen om. Lederzakken verderven. De doden zijn levend voor God. De dood brengt graan voort en bevrijdt van zonde. De dood kan ons niet scheiden van de liefde van God. Wat gezaaid wordt kan niet levend gemaakt worden tenzij het sterft. Oneindige of permanente vernietiging kan niet de echte betekenis zijn van de dood (en vernietiging) in deze passages. Vernietiging is een voorwaarde voor (latere) verandering. Is dit niet waar het kruis om draait in het leven van een gelovige? Hij dood en maakt levend. Hij vernietigt en vernieuwd.

*“Dat noch dood, noch leven... ons zal kunnen
scheiden van de liefde Gods.”
(Rom. 8:38-39).*

Het Kruis

Andrew Jukes schreef:

*“De weg naar het leven
is en gaat door de
dood... er is geen
andere manier.”*

De betekenis van het kruis van Christus wordt niet begrepen, maar wordt veelal verdraaid waardoor de dood hierdoor zijn doel voorbij schiet. Het wordt niet verwelkomd als Gods aangewezen middel om ons te verlossen uit de macht van de dood... Christenen interpreteren vernietiging en oordeel verkeerd, want het is de enige manier voor gevallen schepselen om verlost te worden en om terug te keren naar het leven van God in Zijn koninkrijk. Dit is een erg belangrijk punt. Het ligt aan de wortel van het kruis van Christus en aan Zijn leden. Het is de clou van al Zijn oordelen “die doodt en levend maakt; die ter helle doet nederdalen, en doet *weder* opkomen” (1 Sam. 2:6; Deut. 32:39). De weg naar het leven is en gaat door de dood... er is geen andere manier.²¹

Als volgelingen van Jezus Christus worden we geroepen om ons kruis op te nemen en te sterven (Mark. 8:34; Joh. 12:24-25). Dit moeten we doen, anders verblijft Zijn leven niet in ons (Joh. 15:4-5). Wij moeten deelnemen aan de goddelijke natuur (2 Pet. 1:3-12). Wat betekent dit, naast dat wij moeten sterven? Onze redding is niet volmaakt totdat wij aan de zonden sterven en rechtvaardig gaan leven (Rom. 6). Doodgaan is geen optie. Alleen door te sterven aan onze eigen wil zullen we echt gaan leven en vruchten van God voortbrengen (Joh. 12:24). De Schrift verwijst regelmatig naar dit doel van redding (Rom. 6:3; 8:13; 12:1,2; 2 Kor. 4:11, 16; 5:15; Gal. 2:20; Fi. 3:10; 2 Tim. 2:11; Heb. 5:7-9; 1 Pet. 2:21,24; 1 Joh. 3:16).

De Schrift Verklaart Zichzelf

Vaak worden er in de Schrift twee statements gemaakt die samen meer licht werpen op een bepaald thema. Vergelijk 1 Kor. 1:19; Rom. 2:12; 14:15; 20-21. “Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan [*apollumi*], en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken” (1 Kor 1:19). Hier wordt *apollumi* gebruikt in dezelfde zin als “niet maken” of “tenietdoen” (NBV). “Want zovelen, als er zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan [*apollumi*]; en zovelen, als er onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden” (Rom. 2:12).

De Schrift zegt hier duidelijk dat iedereen geoordeeld wordt, ook de ongelovigen die zonder de wet hebben gezondigd (Op. 20:12-13). Dus “verloren gaan” kan hier niet doelen op vernietiging, want er komt hierna nog een oordeel. Bestudeer ook Rom. 14:15: “Maar indien uw broeder om der spijze wil bedroefd wordt, zo wandelt gij niet meer naar liefde. Verderf [*apollumi*] dien niet met uw spijze, voor welken Christus gestorven is” (Rom. 14:15). Denkt u nu echt dat *apollumi* hier betekent dat we voor een ander de eeuwige verlossing van Christus kunnen opheffen vanwege onze voeding? Bestudeer ook 1 Kor. 8:11 waar Paulus het volgende vraagt: “En zal de broeder, die zwak is, door uw kennis verloren gaan [*apollumi*], om welken Christus gestorven is?” Kunnen wij echt door onze kennis anderen, waar Christus voor gestorven is, vernietigen. Merk op hoe Paulus *apollumi* omschrijft door zijn opmerkingen over het gebruik hiervan in Rom. 14:15. “Verbreek het werk van God niet om der spijze wil” (Rom. 14:20). “Het is goed geen vlees te eten, noch wijn te drinken, noch iets, waaraan uw broeder zich stoot, of geërgerd wordt, of waarin hij zwak is” (Rom. 14:21). Hij zet *apollumi* (vers 15) in contrast met “verbreken”, “aanstoot geven”, “ergeren” en “zwak maken” (vers 20-21). In alle bovenstaande teksten, wat bedoeld wordt met dood en vernietiging, kan er geen sprake zijn van eindeloze marteling of totale vernietiging. Zou Jukes gelijk kunnen hebben als hij zegt dat de dood voor de mens het einde is (of een scheiding brengt) van een soort

geschonken levensvorm waarin hij heeft geleefd? Wat bedoelde onze Heer toen Hij zei dat we opdat we ons leven moeten redden, we het eerst moeten *apollumi*? Houdt dit niet in dat er een einde komt aan een egocentrisch leven en dat we in plaats daarvan voor God gaan leven – door niet meer door de zonde geregeerd te worden, maar in plaats daarvan door gerechtigheid?

Realiseert u zich dat Christus diegenen kwam redden, die “vernietigd” waren? “Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren [*apollumi*] was” (Luk. 19:10). *Apollumi* is de enige voorwaarde om in aanmerking te komen voor onze redding. Zijn de *apollumi* degenen die vernietigd zijn of die nog niet gevonden zijn? Op welk punt is *apollumi* zo sterk dat het Gods macht en wil te boven gaat? Wat rechtvaardigt ons om Hem te bepreken, Hij die in staat is om van stenen kinderen te vormen (Luk 3:8)? Tot slot dan, zelfs als God iemand totaal vernietigd, heeft Hij dan niet de macht om dit te herstellen (Deut.32:39; 1 Sam. 2:6; Mat. 3:9)? Wat geeft God grotere glorie: vernietiging of herstel? Ontkennen we dat bij God “alle dingen mogelijk zijn” (Mat. 19:26)? Moderne theologie eist dat God tot alles in staat is, behalve dan om hen die vernietigd zijn, en waar Christus voor gestorven is, te herstellen. Echt?

Vrije Wil

Welke vader zou de hand van zijn dochtertje loslaten als hij een drukke straat oversteekt? Hoe meer zij trekt, hoe meer de vader zijn grip verstevigt. Hij zal haar nooit

God heeft de mens een bepaalde “mate” van vrije wil gegeven, maar zeker niet in de mate dat Hij hen zou laten toestaan dat ze zichzelf kunnen verdoemen tot eeuwige marteling.

loslaten! Is God niet hetzelfde? Het argument dat een persoon kiest voor de hel door God te verwerpen als gevolg van van “vrije” wil komt er op neer dat het kleine meisje veel sterker is dan haar vader. God heeft de mens een bepaalde “mate” van vrije wil gegeven, maar zeker niet in de mate dat Hij hen zou laten toestaan dat ze zichzelf kunnen verdoemen tot eeuwige

marteling. Is God een minder goede ouder dan wij zijn (Mat. 7:11)? Wij geven onze kinderen steeds meer vrijheid naarmate ze volwassen worden. Te veel te vroeg is rampzalig. Hij weet precies hoeveel vrijheid we nodig hebben om ons te ontwikkelen. God is als Schepper eigenaar van alle dingen (Ps. 2:8; Ez. 18:4; Kol. 1:16; Heb. 1:2), en u en ik zijn daarbij inbegrepen. Hij heeft nooit afstand gedaan van dit gegeven. Alleen Hij heeft absolute “vrije” wil over Zijn bezit. Hij zou de verliezer zijn als wij voor eeuwig verloren gaan. Velen zeggen dat de hel van binnen vergrendeld is. Maar hoe dan? Christus heeft de sleutels! (Op. 1:18). Veel mensen geloven dat Gods handen gebonden zijn; hoe graag Hij ons ook wil helpen, Hij is hier niet toe in staat. Maar is onze macht om Zijn eigendom te vernietigen werkelijk groter dan Zijn macht om het te behouden of te herstellen? Hoe “vrij” en machtig zijn wij? Welke rol speelden wij bij het controleren van onze levenservaringen waarbij wij geworden zijn wat we nu zijn. Kiezen we bewust welk lijden we zullen ondergaan in de toekomst waardoor wij gevormd zullen worden. Welke fijne kneepjes van ons beredeneringsproces, waardoor we onze beslissingen maken, controleren we nu eigenlijk? Heeft de Bijbel gelijk als het zegt dat niemand God zoekt, dat onze geest in strijd is met Hem en zich niet wil onderwerpen aan Zijn wet? Inderdaad, “er is niemand die God zoekt,” zegt Paulus (Rom. 3:11; 8:7). Hoe kan een vijandige geest, dat dus inderdaad zichzelf niet kan onderwerpen aan God vanwege zijn “vrije” wil, zich dan

Velen zeggen dat de hel van binnen vergrendeld is. Maar hoe dan? Christus heeft de sleutels!

tot God keren? Is hier geen sprake van een tegenstelling? Alleen God kan ons geloof geven en ons tot Hem trekken; wij kunnen het niet opbrengen (Heb. 12:2; Rom. 12:3; Joh. 6:44; 15:16; Fi. 1:29; Mat. 11:27; 16:16-17; Joh. 1:13; Hand.13:48; 1Kor. 4:7; Ef. 2:8-9; 3:16-17; Fi. 1:6; 2:13; Kol. 1:12; 2 Thes. 3:2; 1 Tim. 1:14; Tt. 1:1; Ez. 36: 26-27; Jer. 24:7; 31:33-34; 32:39-40). Door “vrije” wil te verafgoden alsof het de kern van onze redding bepaald is in tegenspraak met de Bijbel en vormt een opschepperige houding (1 Kor. 1:26-31; 4:6-7)! Wat houdt het in als we afleiden dat God hulpeloos is in het opzicht van de “vrije” wil van de mens? Het veronderstelt dat de redding afhankelijk is van menselijke inspanning en niet van goddelijke. Dus God is ontnomen van Zijn macht en glorie en het maakt het bloed van Christus machteloos voor degenen waarvoor het gevloeid heeft (namelijk alle zondaren). In feite gaat het in tegen de eigenschap van God als “de Almachtige”, en zijn we uiteindelijk overgeleverd aan een nep-God. *In Exploring the Attributes of God* (Het Verkennen van de Eigenschappen van God) verklaart dr. Robert Morey, schrijver van wel meer dan 40 boeken:

Gods soevereiniteit werd opgevat als een essentiële eigenschap door de vroege Kerk en iedereen die het lef had om dit te ontkennen werd een atheïst genoemd. Dit is één van de meest verkeerd opgevatte en verguisde eigenschap van God. Toch is het een essentiële eigenschap die van God GOD maakt. De Schrift beschrijft God altijd als Iemand die actief de schepping regeert en leidt. Dit is nooit opgevat als kaal potentieel. Waar zouden we moeten beginnen als we Gods soevereiniteit en menselijke verantwoording willen bestuderen? Zouden we moeten beginnen met de mens en zijn vrije wil bepalen om vervolgens goddelijke soevereiniteit te definiëren op een dusdanige manier dat het niet in strijd is met de mens. Of zouden we met God moeten beginnen en Zijn vrije wil om vervolgens ons begrip van de mens te vormen vanuit dat opzicht. We moeten beginnen waar de Schrift begint... De Bijbel begint met GOD. Hij is de grote IK ZAL ZIJN, de Alpha... Omega, het Begin... Eind.²²

Het verhaal van Jozef weerspiegelt Gods machtige werk achter de schermen, waar Hij de wil van de mensen beïnvloed. Welke van deze mensen dacht niet dat hun wil enkel en alleen van hun was? En toch was God, met Zijn oneindige macht, aan het werk om Zijn doeleinden te behalen door hun beslissingen heen (Gen. 45:5). Toen de koning van Egypte afkondigde dat alle babyjongetjes moesten sterven was God al bezig met het orkestreren van Zijn plan om Mozes aan te stellen als leider van het koninkrijk! Zelfs terwijl Farao zich tegen Mozes verzette was God aan het werk volgens Zijn plan. Waar was Farao's “vrije” wil. Bestudeer wat Jesaja schreef over Assyrië:

Wee den Assyriër, die de roede Mijns toorns is... Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk... en plundere de plundering... Hoewel hij het zo niet meent, en zijn hart also niet denkt... Omdat hij gezegd heeft: Door de kracht mijner hand heb ik het gedaan... Zal een bijl zich beroemen tegen dien, die daarmede houdt? (Jes. 10:5-7, 15).

Assyrië werd gebruikt door God zonder hier weet van te hebben. In al deze gebeurtenissen zien we de mens handelen, maar God orkestreren. Bestudeer nauwkeurig de volgende passages.

- *En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om den HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel (Deut. 30:6).*
- *Ik weet, dat Gij alles vermoogt, en dat geen van Uw gedachten kan afgesneden worden (Job 42:2).*
- *Welgelukzalig is hij, dien Gij verkiest, en doet naderen (Ps. 65:4).*
- *Het hart des mensen overdenkt zijn weg; maar de HEERE stiert zijn gang (Spr. 16:9).*
- *Het lot wordt in den schoot geworpen; maar het gehele beleid daarvan is van den HEERE (Spr. 16:33).*

- *In het hart des mans zijn veel gedachten; maar de raad des HEEREN, die zal bestaan (Spr. 19:21).*
- *De treden des mans zijn van den HEERE; hoe zou dan een mens zijn weg verstaan (Spr. 20:24)?*
- *Des konings hart is in de hand des HEEREN als waterbeken. Hij neigt het tot al wat Hij wil (Spr. 21:1).*
- *HEERE! Gij zult ons vrede bestellen, want Gij hebt ons ook al onze zaken uitgericht (Jes. 26:12).*
- *Ik zal al Mijn welbehagen doen... ja... Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen. (Jes. 46:10-11).*
- *Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt... Waar is dan de roem (Jes. 53:6; Rom 3:11, 19b, 27)?*
- *Ik weet, o HEERE! dat bij den mens zijn weg niet is; het is niet bij een man, die wandelt, dat hij zijn gang richte (Jer. 10:23).*
- *En Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen... want zij zullen zich tot Mij met hun ganse hart bekeren (Jer 24:7).*
- *Ik zal Mijn vreze in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken (Jer 32:40)*
- *Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen (Ez 36:27).*
- *Hij doet naar Zijn wil met het heir des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan (Dan 4:35).*
- *Welke niet uit... den wil des mans, maar uit God geboren zijn (Joh. 1:13).*
- *Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader... hem trekke (Joh. 6:44)*
- *Zonder Mij kunt gij niets doen (Joh. 15:5)*
- *Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren (Joh. 15:16).*
- *Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid onderworpen heeft (Rom. 8:20).*
- *Alles hangt dus af van God en zijn barmhartigheid, niet van de wil of de inspanning van de mens (Rom. 9:16 NBV).*
- *Maar nu zult u vragen: 'Waarom roept God ons dan nog ter verantwoording? Niemand gaat toch in tegen zijn wil?' (Rom. 9:19).*
- *Wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren... wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren... en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren... opdat geen vlees zou roemen voor God (1 Kor. 1:27-29 NBG51).*
- *Die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil (Ef. 1:11).*
- *Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen (Fi. 2:13).*
- *Met de kracht waarmee hij in staat is alles aan zich te onderwerpen (Fi. 3:21 NBV).*
- *Want God heeft hun in hun harten gegeven, dat zij Zijn mening doen, en dat zij enerlei mening doen (Op. 17:17).*

*Alles hangt dus af van God en zijn barmhartigheid, niet van de wil of de inspanning van de mens.
(Rom. 9:16 NBV)*

Wie heeft hier de leiding? De mens of God? Wie heeft de overhand? In zijn artikel getiteld: "The Work of the Cross"

Wie heeft hier de leiding? De mens of God? Wie heeft de overhand?

(Het Werk van het Kruis), zegt Ken Eckerty: "Hoe ironisch is het dat degenen die geloven dat God de "vrije" wil van de mens niet

schendt er geen moeite mee hebben om te geloven dat God de mens zal dwingen – tegen hun wil in – om te bekennen en te buigen voor Christus.”²³ De directeur van Bread of Life Frontier Missions (De Frontier Brood des Levens Missies), David Nuckols zegt het op deze manier: “Hoe ironisch is het dat degenen die geloven dat God de “vrije” wil van de mens niet schendt er geen moeite mee hebben om te geloven dat Hij Zijn eigen vrije wil wel schendt – omdat alle mensen gered moeten worden!”

Wat moeten we zeggen tegen God als we de wil van de mens vergoddelijken? “Ach Heer, het is een trieste zaak dat...

- U niet kunt hebben wat van U is (Rom. 11:36).
- U niet kunt vinden wat U verloren bent (Luk. 15:4).
- Jesaja er naast zat toen hij zei dat U hand niet verkort is dat het niet kan verlossen (Jes. 59:1).
- De Bijbel overdrijft als het zegt dat niets U te wonderlijk is (Jer. 32:17).
- De mens de sleutels van de dood en van Hades van U beroofd heeft (Op. 1:18).
- Degene die in de wereld is vele malen machtiger is dan U (1 Joh. 4:4; 3:8).
- Uw verzoening voor de hele wereld eigenlijk maar voor enkelen geldt (1 Joh. 2:2).
- Uw beloften om alle dingen te herstellen eigenlijk maar ijdele hoop is (Hand. 3:21).
- Uw handen gebonden zijn en dat U niet Uw gehele wil kunt uitvoeren (Jes. 55:11)
- Niet echt alle schepselen U zullen aanbidden, zoals U had gehoopt (Op. 5:13; Fi. 2:10-11).

Wat is er met God gebeurd? Onze traditie heeft Zijn macht om mensen te besturen verpaid door de mythe van “vrije” wil. Zijn wij soms beter dan de dwazen waar Paulus aan refereert in Rom. 1:21-22? Waarom werden zij dwaas genoemd? Omdat ze God tekort schoten in het verheerlijken van “GOD”. Doen wij hetzelfde?

Gods Wil

Omdat Bijbelvertalers ook mensen zijn, zijn ze van nature geneigd om de tekst te bekijken vanuit hun wereldvisie. Omdat de meeste van hen geloven in de soevereiniteit van de mens moeten ze de betekenis van de verzen waarin “de wil” en “het doel” met “het verlangen” en “de wens” refererend aan God afzwakken. Dus God wordt neergezet als Iemand die dingen “verlangt” in plaats van Iemand die dingen “wilt”.

Want dat is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker; Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen. Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; Die Zichzelfen gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd (1 Tim. 2:3-6).

God “wil” dat alle mensen gered (zalig) worden. Betekent dit dat God Zijn doel ook zal behalen, of dat Hij dit slechts verlangt zonder de macht om het daadwerkelijk te behalen. Het Griekse woord “wil” hier is *thélō* (Strong's 2309) dat *The Complete Word Study Dictionary New Testament* definieert als (I) (C) “Willen als een equivalent van het doel, besloten worden, het zien als het verlangen om uitgevoerd te worden...” (V) “*Thélō* duidt niet alleen op iets willen, maar ook het aanzetten tot actie.”²⁴ Van meer belang dan wat een lexicograaf zou zeggen is hoe de apostelen Christus begrepen toen Hij het woord gebruikte.

Jezus zeide tot hem: Indien Ik wil [thelo], dat hij blijve, totdat Ik kome, wat gaat het u aan? Volg gij Mij. Dit woord dan ging uit onder de broederen, dat deze discipel niet zou

sterven. En Jezus had tot hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou, maar: **Indien** Ik wil [thelo], dat hij blijve, totdat Ik kome, wat gaat het u aan? (Joh. 21:22-23).

De apostelen begrepen blijkbaar Jezus' statement "Ik wil" als het equivalent van "het doel", "besloten worden" en "het zien als verlangen om uitgevoerd te worden". Vanwege

Hij heeft de macht om de benodigde omstandigheden te orkestreren om iemands wil te veranderen

dit verkondigden zij dat die discipel niet zou sterven. Om zo'n statement te geloven is bijzonder onthullend, net zoals alle mensen sterven. Verstonen Paulus' toehoorders 1 Tim. 2:4 dit anders? Ik denk van niet. En omwille van dit argument met betrekking tot

"wil" bekrachtigt Jesaja dit met de woorden: "Wat ik besluit, wordt van kracht, en alles wat ik wil, breng ik ten uitvoer" (Jes. 46:10, NBV). De traditie heeft geleerd dat God iemand niet zal redden tegen hun wil in. Hier stem ik mee in. Toch heeft Hij de macht om de benodigde omstandigheden te orkestreren om iemands wil te veranderen. Quillen Hamilton Shinn, soldaat uit de burgeroorlog, docent en geprezen minister van Vermont schreef:

Hij redt geen mensen door arbitrair geweld. Hij redt hen door hun wil, door morele invloed. God heeft als middel in Zijn universum de mogelijkheid tot verovering van alle agentschappen van liefde, om de ongewillige ziel gewillig te maken! Hij heeft licht genoeg om de blinde ziende te maken en liefde genoeg om de bevroren harten te smelten.²⁵

Pastor en auteur van *The Outcome of Infinite Grace* (Het Resultaat van Grenzeloze Genade), Loyal F. Hurley merkt het volgende op:

Telkens als er zich moeilijkheden voordoen op het levenspad van de mens keert een mens terug naar de God die hij veracht had. Als zijn vrouw sterft of als zijn kinderen van het pad geraken; als ramp en onheil hem treffen, zoekt hij steeds maar weer naar de God die hij verwaarloost. Dit komt niet omdat God de mens dwingt, maar omdat God hem deze levenservaringen geeft om zodoende zijn houding te veranderen. God geeft ons deze ervaringen, niet op basis van woede, maar op basis van liefde. Omdat liefde de ultieme kracht is die niet gedwongen kan worden.²⁶

Omdat liefde de ultieme kracht is die niet gedwongen kan worden.

De Mythe Van "Eeuwige" Verwerping

Wij kennen ten dele... we zien... in een duistere rede.
(1 Kor. 13:9-12)

Niemand heeft een volledige of perfecte kennis van God. Dus als een mens een bepaald begrip van God "verwerpt" verwerpen ze in waarheid niet de ware God, maar alleen hun gedeeltelijke of gebrekkige begrip van Hem. Alleen Christus kent Hem werkelijk volledig en degene aan wie Hij Zichzelf wil openbaren (Mat. 11:27; Luk. 10:22; Joh. 6:46). Als Christus de Vader nog niet in waarheid heeft "geopenbaard" aan iemand, kan deze persoon dan verantwoordelijk worden gehouden voor het verwerpen van iets dat aan hem niet duidelijk bekend is gemaakt? Pas als een "volledige" Goddelijke openbaring wordt getoond in het toekomstige tijdperk (Ef. 2:7) zal de mens knielen en belijden dat Jezus Christus de Heere is, net zoals Jesaja en Paulus geprofitteerd hebben (Jes. 45:21-25; Rom. 14:11; Fi. 2:9-11). Wie zou willen verblijven in actieve en voortdurende rebellie

als u zou weten dat God alleen het beste met u voor heeft? Door het kennen van de grote goedheid en liefde van God die wordt gewerkt door de Heilige Geest in ons hart, moet ons bevroren en verharde hart wel smelten voor Zijn glorieuze bestaan. Het is onmogelijk dat een almachtige God zijn doel niet behaalt en dat sommigen zijn onvoorwaardelijke liefde kunnen weerstaan en kiezen voor eeuwige pijn. Dit zou volkomen onlogisch zijn. En zelfs als iemand zo onlogisch denkt, zou zo'n weerstand niet komen uit "vrije" wil, maar door een "slaafse" wil, een wil die gebonden is aan een krankzinnige geest.

Maarten Luther verklaarde:

Ik biecht voor mijzelf eerlijk op dat, als het mogelijk zou zijn, ik geen vrije wil zou willen hebben... Maar nu God mijn zaligheid geplaatst heeft buiten mijn eigen wil en handelen en binnen Zijn handelen met de belofte dat Hij mij zal redden, niet door mijn eigen werken of inspanningen, maar door Zijn genade en barmhartigheid. Hierdoor heb ik de comfortabele zekerheid dat Hij Zijn belofte nakomt en mij niet bedreigt en dat Hij ook groot en machtig genoeg is, zodat geen duivel of tegenstander Hem kan breken of mij uit Zijn hand kan rukken.²⁷

John Wesley beweerde dat iedereen in de wereld gered zou kunnen worden zonder zijn vrijheid te verliezen volgens een preek met de titel: "The General Spread of the Gospel" (De Algemene Verspreiding van het Evangelie), die hij verkondigde op 22 april 1783. Hij zei dat een stad, volk of de hele wereld tot Christus zou keren en dit zou geschieden zonder problemen als we alleen maar aannamen dat Gods handelen onweerstaanbaar is. "Op dezelfde manier zoals God al zoveel mensen tot Zich heeft getrokken, zonder hen van hun vrijheid te beroven, kan Hij dit ook zondermeer doen met hele volken of zelfs de hele wereld. Voor Hem is het net zo makkelijk om, in plaats van één ziel, de hele wereld tot Zich te trekken (te bekeren)."²⁸

"Vrije" wil? Heeft u hier echt wel eens goed over nagedacht? Zijn Gods handen hierdoor echt gebonden? Uw geloof of ongeloof in "vrije" wil wordt onvermijdelijk bepaald door uw kijk op de soevereine wil van God en Zijn macht.

De grootste factor die over het hoofd gezien wordt door hen die zeggen dat Gods wil inbreuk

Ultieme vrijheid is in feite een illusie, want een dergelijke absolute vrijheid zou een gebondenheid zijn van de ergst denkbare soort.

maakt op de 'vrije' wil van de mens, is dat de mens zichzelf niet bezit. "alle zielen zijn Mijne" (Ez. 18:4). God wil dat alle mensen zalig (gered) worden (1 Tim. 2:4). Als dat niet gebeurt zal op Zijn wil inbreuk gedaan worden, niet die van de mens.

Ik wil u graag deze vraag meegeven tot overdenking: Waarom is het zo dat onze traditie alleen de "vrije" wil van de mens accepteert als "vrij" als het leidt naar vernietiging en niet als het leidt tot het leven. (Fi. 2:9-11; Rom. 14:11)? Hecht God een grotere waarde aan de vrijheid van de mens dan aan Zijn eigen goede voornemens voor hem? Een dergelijke vrijheid is in feite een illusie, want een dergelijke absolute vrijheid zou een gebondenheid zijn van de ergst denkbare soort.

Ik geef u nog een laatste gedachte om te overdenken. Als wij door onze zogenaamde 'vrije' wil Gods wil voor altijd kunnen weerstaan, dan was het afleggen van Zijn (Christus) 'wil' tevergeefs. Dit zou Hem onwettig beroven van Zijn beloning voor het offer van Zijn leven voor alle mensen. Luister naar Zijn hartverscheurende gebed, nadat Hij op Zijn aangezicht viel in de hof van Gethsémané: "Vader... niet, gelijk Ik wil, maar gelijk **Gij wilt**" (Mat. 26:39). Jezus gaf Zijn wil op aan Zijn Vader en aanvaardde de meest verschrikkelijke dood om ons allemaal te redden. Hij kwam om de **wereld** te redden! (Joh. 12:47). Zou Christus voor een ogenblik hebben gedacht dat de wil van Zijn

Vader om de wereld te redden en Zijn rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd (1 Tim. 2:4, 6) zinloos zou zijn? Absoluut niet! Stop even met lezen en laat het tot u doordringen wat zojuist gezegd is.

Jezus... voor de **vreugde**, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen (Heb. 12:2). Welke vreugde? Er is maar één ding dat Hem vreugde kon brengen; het totale succes van Zijn missie. De Goede Herder is niet tevreden totdat Hij elk verloren schaap heeft gevonden. "Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, en **verzadigd** worden" (Jes. 53:11). Hij zal **verzadigd** worden!

De pijlers die het geloof in de oneindige straf ondersteunden zijn afgebrokkeld. Bent u nu bereidt om de volgende kritische vraag serieus te behandelen: "Is er hoop voorbij *Gehenna*?" Kan het oordeel een positief doel bevatten in het nimmer falende plan van God voor iedereen? Het antwoord kan volgens mij gevonden worden in de aard van God Zelf. Bent u, nu u losgemaakt bent van bedrieglijke argumenten, bereid om samen met mij Gods ongelofelijke en glorieuze eigenschappen te ontdekken. Hoe is Hij nu echt?

"Ik kan maar moeilijk bevatten hoe iemand kan wensen dat het christendom waar is; want indien dit het geval is... zullen mijn vader, broer en bijna al mijn beste vrienden voor altijd gestraft worden."

– Charles Darwin³³

Wat nu als Darwin Gods nimmer falende liefde voor iedereen had gekend?

Zou hij dan een alternatieve verklaring voor het leven gezocht hebben?

Wat voor een impact zou dit op de wereld gehad hebben?

HOOFDSTUK TWEE

DE AARD VAN GOD

*Maar ik zal Uw sterkte zingen,
en des morgens Uw goedertierenheid vrolijk roemen.*
(Ps. 59:17)

Wie is God werkelijk? Is het ultieme lot voor het grootste gedeelte van de mensheid een tragedie? Onze enige hoop als mensheid en als individu ligt in de aard van God, en nog specifiek, in Zijn kracht en liefde. In dit hoofdstuk zullen we ons richten op de Schrift in relatie tot Zijn aard – Zijn kracht, liefde, vaderschap en wil. Heeft Hij alle macht om te doen wat Hij wil? Houdt Hij werkelijk van iedereen evenveel of heeft Hij voorkeur? Is Hij, als Schepper van allen, ook Vader van allen? Wat is het verschil? Wat is Zijn wil voor de mensheid? Zal Zijn wil volbracht worden?

Al deze vragen, die erg kritiek zijn voor onze hoop, staan in relatie tot Zijn kracht en liefde. Wat is het bereik van Zijn kracht? Kan Hij echt doen wat Zijn hart verlangt te doen? Als God in alle waarheid niet Almachtig is, dan is er in alle waarheid eigenlijk geen God en zijn wij verstoken van alle hoop. Zelf als wij geloven dat Hij Almachtig is, welke hoop geeft dat ons als wij twifelen aan Zijn liefde voor Zijn schepselen?

Zijn Kracht

Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods.
(Mat. 22:29)

Merk op hoe belangrijk het is om de Schrift te kennen in relatie tot de kracht van God. Het is een ernstige fout om deze relatie niet te erkennen. Zonder een vast geloof in God als de ‘Almachtige’ (degene die alles kan doen wat Hij wil), is de kennis van de Schrift van weinig waarde. We moeten ervan overtuigd zijn, zoals Paulus, dat wat God beloofd Hij ook kan volbrengen (Rom. 4:21). Hierdoor is Abraham ook rechtvaardigheid toegerekend (Rom. 4:22). Heeft u ter harte genomen wat de Schrift verklaart omtrent de macht van God?

- *Zou iets voor den HEERE te wonderlijk zijn? (Gen. 14:18).*
- *Wat Zijn ziel begeert, dat zal Hij doen (Job 23:13).*
- *Ik weet, dat Gij alles vermoogt, en dat geen van Uw gedachten kan afgesneden worden (Job 42:2).*
- *Hij doet al wat Hem behaagt (Ps. 115:3).*
- *Al wat den HEERE behaagt, doet Hij, in de hemelen, en op de aarde, in de zeeën en alle afgronden [het hart] (Ps. 135:6).*
- *Indien niet, gelijk Ik gedacht heb, het alzo geschiede, en gelijk Ik beraadslaagd heb, het bestaan zal! (Jes. 14:24).*
- *Want de HEERE der heirscharen heeft het in Zijn raad besloten, wie zal het dan verbreken? en Zijn hand is uitgestrekt, wie zal ze dan keren? (Jes. 14:27).*
- *Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen. De ganse aarde aanbidde U, en psalmzingen U; zij psalmzingen Uw Naam. Sela (Ps. 66:3–4).*

- *Is Mijn hand dus gans kort geworden, dat zij niet verlossen kan, of is er in Mij geen kracht om uit te redden?* (Jes. 50:2).
- *Alzo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt* (Jes. 55:11).
- *Gij hebt de hemelen en de aarde gemaakt, door Uw grote kracht en door Uw uitgestreken arm; geen ding is U te wonderlijk* (Jer. 32:17).
- *Zou Mij enig ding te wonderlijk zijn?* (Jer. 32:27).
- *En Hij doet naar Zijn wil met het heir des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan, of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij? Wie kan dan zalig worden?... Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God; want alle dingen zijn mogelijk bij God* (Dan. 4:35; Mark. 10:26–27). (Zie ook: Mat. 19:26; Luk. 1:37; 18:27).
- *Die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil* (Ef. 1:11).
- *Zijn raad is onveranderlijk* (Heb. 6:17).
- *Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan* (Heb. 7:25).
- *Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven... want zij zullen Mij allen kennen* (Heb. 8:10–11).
- *Jezus den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs* (Heb. 12:2).

**Gij dwaalt, niet wetende de Schriften,
noch de *kracht* Gods.
(Mat. 22:29)**

God Kan Iedereen Veranderen

Doet God slechts het beste wat Hij kan doen voor ieder mens – zoals onze traditie verondersteld? Thomas Allin, D.D., historicus, auteur en predikant van de Engelisch Episcopal Church North London (eind 19^e en begin 20e eeuw) schreef in *Christ Triumphant*:

Als het beste wat een Almachtig Wezen kan doen voor Zijn ontelbare aantal kinderen is hen, of ze het nu willen, op te zadelen met een bevuilde bestaan met zonde vanuit de baarmoeder met de wetenschap dat deze zonde tot wasdom zal komen tot eindeloze misère – dan komen zulke teksten over als iemand zand in de ogen strooien. Zij zijn als een argument onder een weerlegging. De dwang om mij het leven te schenken is niet door het beste voor mij te doen, maar juist het ergst mogelijk.¹

Het vanuit mijn hart bevatten van Gods kracht is de overtuiging dat Hij iedereen kan veranderen. Dit is Zijn best! Als Hij u en mij kan veranderen, waarom dan niet iedereen? Als God Paulus, de voornaamste der zondaren (1 Tim. 1:15), tot de voornaamste der apostelen en een wereldveranderaar kan maken, is er dan iemand die Hij niet kan transformeren? Ezechiël 36:23–26 zegt:

*23 Want Ik zal Mijn groten Naam heiligen, die onder de heidenen (volken) ontheilgd is, dien gij in het midden van hen ontheilgd hebt; **en de heidenen (volken) zullen weten, dat Ik de HEERE ben**, spreekt de Heere HEERE, als Ik aan u voor hun ogen zal geheilgd zijn...*

26 En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleselijk hart geven.

27 En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen...

29 En Ik zal u verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal roepen tot het koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik zal geen honger op u leggen...

31 Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van u zelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen.

32 **Ik doe het niet om uwentwil**, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israëls! Om wiens wil? Die van de volken, vers 23 en 36.

35 En zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is geworden als een hof van Eden; en de eenzame, en de verwoeste en verstoorde steden zijn vast en bewoond.

36 **Dan zullen de heidenen (volken), die in de plaatsen rondom u zullen overgelaten zijn, weten, dat Ik, de HEERE, de verstoorde plaatsen bebouw, en het verwoeste beplant. Ik, de HEERE, heb het gesproken en zal het doen.**

In deze passage (vs. 27) zorgt God ervoor dat het ongelovige Israel in Zijn inzettingen zal wandelen. In vers 26 zal Hij Israel een nieuw hart en een nieuwen geest geven. Wauw, denk hier eens over na! Is er iemand op aarde die God te Zijner tijd niet kan veranderen? En omdat 1000 jaren zijn als één dag voor God (2 Pet. 3:8), heb ik het volste vertrouwen dat Hij al Zijn doelen zal verwezenlijken voor elk individu. Tijd is geen probleem. Hij heeft de tijdperken waarin Hij kan werken. Als Hij dit met Israel zal doen, dan zal Hij dit ook met de volken doen, want Hij heeft geen voorkeur (zie pag. 35). In feite zegt Hij zelfs in vers 32 dat Hij dit niet voor hun bestwil zal doen. Voor wiens bestwil dan? Wie anders dan voor de volken van Zijn hart in de verzen 23 en 36! Dit toont ons dat God Israel zegent waardoor zij zodoende Zijn kanaal worden tot zegen van de hele wereld (Gen. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4; 28:14; Hand. 3:25; Gal. 3:8). Is dit echt mogelijk? Kan God mensen veranderen waardoor zij Zijn wil gaan doen? Absoluut! Maar de vraag zou niet moeten zijn: "Kan God mensen veranderen?" – maar eerder: "Waarom doet Hij dit?" Waarom? Vanwege liefde. Liefde houdt niets tegen. Liefde was de oorzaak van de verzoening voor de zonden der hele wereld (1 Joh. 2:2). De liefde betaalde de ultieme prijs en verlost heel de wereld. Deze beloften aan Israel zouden ons veel hoop moeten schenken. Het lag altijd al binnen Gods plan om de volken te bereiken. Het zal spoedig vervuld worden, want de genadegiften en de roeping van God zijn onberouwelijk (Rom. 11:29). Zou God kunnen falen?

Hij Zal Het Doen!

- **Ik zal** hun een hart geven om Mij te kennen... want **zij zullen** zich tot Mij met hun ganse hart bekeren (Jer. 24:7).
- **Ik zal** Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven... **want zij zullen** Mij **allen** kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe (Jer. 31:33–34; Heb. 8:10).
- **Geen ding** is U te wonderlijk (Jer. 32:17).
- En **Ik zal** hun enerlei hart en enerlei weg geven, om Mij te vrezen al de dagen... en **Ik zal** Mijn vreze in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken (Jer. 32:39–40).
- **Hij zal** Zich onzer weder ontfermen; **Hij zal** onze ongerechtigheden **demp**en (Mi. 7:19).

Het is van uiterst belang om te realiseren dat God het hart van de mens kan en zal

God het hart van de mens kan en zal veranderen waardoor hij berouw zal tonen en Hem zal dienen.

veranderen waardoor hij berouw zal tonen en Hem zal dienen. Wat Hij bij een paar mensen doet, zal Hij bij

iedereen doen! Abraham twijfelde niet aan Gods belofte door ongeloof, maar werd gesterkt door geloof. Hiervoor gaf hij God de eer. Abraham was ten volle verzekerd dat God bij machte was te doen wat Hij beloofd had. Daarom is het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend (Rom. 4:20–22). Zullen wij Hem ook de eer geven en zo ook gerekend worden tot rechtvaardigheid – of zijn wij slechts ten dele overtuigd dat wat Hij beloofd heeft Hij wil en zal doen? Laten we vergeving vragen voor het niet onderkennen van Gods kracht zoals deze in de Schriften is vastgelegd (Mat. 22:29).

Zijn Liefde

Houdt God van heel de mensheid of slechts van enkelingen? Veel gelovigen beseffen niet dat er een hele theologische stroming bestaat binnen het christendom die veronderstelt dat God in feite niet van alle mensen houdt. Zij geloven dat God slechts de ‘uitverkorenen’ heeft voorbestemd om gered te worden. Dit betekent dat het merendeel van de mensheid is verkoren (vanwege tekortkoming) om voor eeuwig gepijnigd te worden in de hel. Dit geloofssysteem (bekend onder de naam ‘het calvinisme’ of ‘gereformeerd’) wordt meer en meer te gënant voor dominees en theologen om te verkondigen. Mijn dochter, als voorbeeld, moest aan haar collegeprediker (een calvinist) vragen wat hij nu geloofde over verkiezing. Dit kon je niet simpelweg opmaken uit zijn zondagsdiensten. Zijn preken maakte haar wijs dat Gods genade zich uitstreckte tot heel de mensheid, terwijl hij dit in werkelijkheid niet geloofde. Gelukkig is dit niet het uitgangspunt van de meerderheid binnen de christelijke wereld. Om Gods liefde voor heel de mensheid te begrijpen moeten we eerst begrijpen dat God, als Schepper, ook de Vader van alles is.

Vaderschap Van God

“Adam, den zoon van God” (Luk. 3:38). De genealogie van Jezus dat opgetekend is in Lukas gaat terug tot Adam, den zoon van God. Kan iemand ontkennen dat Adam Gods zoon was? Wanneer heeft God ooit Adam, Israel of de volken verstoten? Wanneer is Hij ooit opgehouden met het Vader zijn van heel de schepping? Als God werkelijk een ‘Vader’ is zoals wij vaderschap opvatten, dan zou ook dit bevestigen dat Hij slechts Zijn eigen kinderen zou disciplineren voor hun bestwil, zoals elke liefdevolle ouder doet. Door geschapen te zijn naar Gods gelijkenis (Gen. 1:26) bevestigt dat wij Zijn kinderen zijn. In de sterkst mogelijke zin is Hij, als Schepper, ook ‘Vader’. Allin schreef:

Ons wordt verteld dat God niet de Vader van alle mensen is; Hij is slechts hun Schepper! Wat impliceren deze woorden een enorme misvatting. Wat bedoelen we met vaderschap en de verplichtingen die het brengt? Het idee berust voornamelijk op de mededelingen over het leven aan het kind door de ouder. Voor ons is vaderschap grotendeels vaag en instinctief; maar de schepping behandelt Liefde in vrijheid, goddelijk; alle consequenties wetende, ervan uitgaande dat alle verantwoordelijkheid behoort bij de eigenlijke scheppingsdaad van een billijke onsterfelijke geest. Zodoende komt het dan enigszins vreemd over om een uitweg te zoeken voor de gevolgen van een mindere verbintenis, door toe te geven dat dit groter is; door te zoeken naar een uitweg voor de gevolgen van het goddelijke universele vaderschap, door te pleiten dat God alleen de Schepper is.²

In Adam zijn wij allen kinderen van God. Als onze zonde en opstand de oorzaak is dat onze Vader ons verstoten heeft, hoe kan Hij dan het volgende zeggen: “Keert weder, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen” (Jer. 3:22)? Of wat zegt Jezus in de gelijkenis over de verloren zoon in Luk. 15:11–32? Vertegenwoordigd de verloren zoon niet alle onhandelbare kinderen van de Vader? Hoewel hij in zonde gevallen was op elk mogelijke bleef hij ondanks dat toch een zoon. Paulus zegt dat als iemand faalt in het verzorgen de zijnen, hij erger is dan een ongelovige (1 Tim. 5:8). Wat zegt dit over God

van wie wij de zijnen zijn? “Ziet, alle zielen zijn Mijne” (Ez. 18:4). Alles wat God geschapen heeft is van Hem. Het is ondenkbaar dat God erger is dan een ongelovige. Allin verklaard:

De kern van het christendom vergaat in de feitelijke ontkenning van elke vorm van Vaderschap in onze gedachte over God. Kleed deze gedachte eens goed uit, want het is van wezenlijk belang. We verliezen het zicht op de waarde van een individuele ziel bij behandeling van de ontelbaar miljoenen mensen die deze aarde bevolkt hebben en zijn overleden. Wat betekent nu één iemand op zoveel mensen? (Maar) elke ziel IS van oneindige waarde, als het alleen kwam te staan in de ogen van God zijn Vader. En meer dan dit, we vergeten allemaal wiens verlies dit nu eigenlijk is, wanneer een ziel vergaat. Het is Gods verlies: het is de Vader die Zijn kind verliest. De verloren schapen in de gelijkenis zijn het verlies van de Goede Herder; de verloren penning is het verlies van de Eigenaar. In dit wezenlijke feit ligt de belofte dat Hij keer op keer zal zoeken totdat Hij het vindt.³

*God is nooit opgehouden met het
Vader zijn van Zijn schepping.
Zijn liefde en doel voor iedereen
zal nooit ophouden.*

‘Onze’ Vader is ook ‘een’ Vader van alle mensen. God is nooit opgehouden met het Vader zijn van Zijn schepping. Zijn liefde en doel voor iedereen zal nooit ophouden. Toch heeft de mens het Vaderhuis verlaten om een ander te dienen. Deze scheuring kwam van menselijke kant, niet van de goddelijke. Dus op één enkele manier, en op geen enkele andere manier, heeft de mensheid haar Vader verstoten door de kinderen van een ander te worden, door het doen van de werken van de prins van deze wereld (Joh. 8:41). Maar juist vanwege dit feit is Jezus gekomen. Hij is gekomen om deze gebroken relatie te herstellen (Rom. 5:10) en de werken des duivels te verbreken (1 Joh. 3:8). De Vader heeft nooit Zijn kinderen verstoten. Het kruis is het bewijs hiervan. Neem zorgvuldig notie van deze teksten:

- *En God schiep den mens naar **Zijn beeld**...* (Gen. 1:27; 9:6).
- *Ik heb wel gezegd... **gij zijt allen kinderen** des Allerhoogsten* (Ps. 82:6).
- *Gij zijt **onze Vader**... onze pottenbakker, en **wij allen zijn Uwer handen werk*** (Jes. 64:8).
- *Hebben wij niet **allen één Vader**? Heeft niet één **God ons geschapen**?* (Mal. 2:10).
- *En Jezus, de **schare** ziende... bidt aldus: **Onze Vader**...* (Mat. 5:1; 6:9; 7:28).
- *Toen sprak Jezus tot de **scharen** en tot Zijn discipelen... Eén is **uw Vader*** (Mat. 23:1, 9).
- *Mannen van **Athéne**... Want wij zijn ook Zijn geslacht. Wij dan, zijnde **Gods geslacht**...* (Hand. 17:22, 28–29).
- *Buig ik mijn knieën tot den **Vader**... Uit Welken **al het geslacht in... de aarde** genoemd wordt* (Ef. 3:14–15).
- *Zullen wij dan niet veel meer den **Vader der geesten** onderworpen zijn, en leven?* (Heb. 12:9).

De uitdrukking van Vaderschap die gebruikt worden in deze passages omvatten ongelovigen: ‘Gij allen’, ‘wij allen’, ‘schare’, ‘scharen’, ‘mannen van Athéne’, ‘al het geslacht in de aarde’ en ‘der geest’.

“*Mijn zoon!* geef mij uw hart, en laat uw ogen mijn wegen bewaren” (Spr. 23:26). Hij lijkt mij, dat als deze passage refereert aan de Heer en niet alleen aan Salomo, dat God ons beschouwd als zonen en dochters alvorens wij Hem ons hart geven.

“Indien dan *gij, die boos zijt*, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal *uw Vader*...” (Mat. 7:11). Merk op dat deze passage binnen de context van de ‘scharen’ geplaatst is, die ook ongelovigen omvat (Mat. 5:1, 8:1). Degenen die door Hem

bestempeld worden als 'boos' noemt Hij God 'uw Vader'. Zal God minder doen voor Zijn kinderen dan wij, die 'boos zijn', doen? Verstoten wij onze kinderen ten gevolge van hun opstandigheid? Proberen wij niet voortdurend geduldig het beste te doen voor hen om hen tot volwassenheid te brengen en hen manieren aan te leren? Zijn wij betere ouders dan God?

Het Vaderschap van God tot de gehele schepping bevat het onomstotelijke bewijs dat Zijn liefde toereikend is voor de gehele mensheid. In tegenstelling tot wat vele theologen suggereren in het erkennen van God als getrouwe Schepper die altijd 'wel doet' (1 Pet. 4:19), maar dan vervolgens Zijn overkoepelende liefde voor alle mensen ontkennen (door te beweren dat Hij sommigen slechts als 'wezens' beschouwt in tegenstelling tot 'kinderen') is dwaasheid. Het spreekt alles tegen waar het christendom en de Bijbel voor staat.

God Houdt Van Alle Mensen

De liefde van God komt duidelijk naar voren in de Schrift als er gerefereerd wordt aan God als de 'Vader van allen' en in talloze andere passages. In feite komt Gods liefde voor allen zo overvloedig tot uitdrukking in de Schrift dat ik er met mijn gedachten niet bij kan dat het hele christelijke theologische systeem opgebouwd is uit de ontkenning van dat Vaderschap. Bekijk alleen al deze voorbeelden:

- *De HEERE is **aan allen goed**, en Zijn **barmhartigheden zijn over al Zijn werken** (Ps. 145:9).*
- *Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, **alle** gij einden der aarde! want Ik ben God, en niemand meer (Jes. 45:22).*
- *Want also lief heeft God de **wereld** gehad (Joh. 3:16).*
- *Ik ben... gekomen... opdat Ik de **wereld** zalig make (Joh. 12:47).*
- *Hij Zelf **allen het leven** geeft... En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt (Hand. 17:25–27).*
- *Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden; Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; tot het volk, dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Ziet, hier ben Ik, ziet, hier ben Ik (Jes. 65:1).*

Zijn wil bestaat uit het verlangen dat alle mensen Hem zullen vinden, zelf degenen die Hem nu niet zoeken. Er zal een tijd aanbreken waar ze Hem wel zullen zoeken, want God kan elk voorval orkestreren dat er voor zorgt dat hun hart zal veranderen; want de liefde vergaat nimmermeer (1 Kor. 13:8).

- *Den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid... leidt u tot bekering (Rom. 2:4).*
- *Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren (Rom 5:8). 'Ons' omvat in dit vers alle mensen. (Zie Joh. 1:29; 6:51).*
- *God was in Christus de wereld met Zichzelven verzoenende (2 Kor. 5:19).*
- *God, onzen Zaligmaker... **wil, dat alle mensen** zalig worden, en tot kennis der waarheid komen (1 Tim. 2:3–4).*
- *Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen (Tt. 2:11).*

*God, onzen Zaligmaker...
**wil, dat alle mensen zalig
worden.**
(1 Tim. 2:3–4)*

- Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden (1 Joh. 4:10).
- En Hij is een verzoening voor onze zonden; en **niet alleen voor de onze**, maar ook voor de zonden der **gehele wereld** (1 Joh. 2:2).
- De Heere vertraagt de belofte niet... maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat **enigen** verloren gaan, maar dat zij **allen** tot bekering komen (2 Pet. 3:9).
- En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid (2 Pet. 3:15).

De lankmoedigheid van onze Heer 'is' onze zaligheid (redding). Wat een gedachte! Wanneer zal de lankmoedigheid van onze hemelse Vader voor Zijn kinderen ten einde komen? Zal het eerder eindigen dan bij u jegens uw kinderen? De liefde van God die tot uitdrukking in Zijn lankmoedigheid zal doen wat Zijn brute kracht nooit zou kunnen – het winnen van de harten van Zijn vijanden (Ps. 66:3–4) en hen maken tot Zijn vrienden (Jer. 31:34; Joh. 15:15; Rom. 5:10).

Zijn lankmoedigheid zal doen wat Zijn brute kracht nooit zou kunnen – het winnen van de harten van Zijn vijanden. Lees Psalm 66:1–5

Zijn Liefde Heeft Geen Voorkeur

Sommige mensen krijgen veel kansen om gered te worden, anderen slechts een paar, maar miljoenen hebben nooit een kans gehad! Als God alleen in dit leven ons de kans geeft om Christus te ontvangen, zou God beschuldigd kunnen worden van voorkeur. De enige manier voor Hem om niet van voorkeur beschuldigd te worden is als Hij niet bij machte is om ons allemaal de kans te geven. Maar God is niet zwak, noch heeft hij een voorkeur. Allen hebben dezelfde toegang om redding te ontvangen, want Gods wil, kracht en liefde garanderen dit. En meer nog, Jezus heeft de prijs voor allen betaald. Als er geen gelijke kans is voor iedereen om redding te ontvangen zou dit met name erg oneerlijk zijn voor Hem. De Schriftuurlijke ondersteuning is overvloedig met betrekking tot Gods onpartijdigheid. God houdt van elk mens evenveel. Als voorbeeld:

- De HEERE is aan allen goed (Ps. 145:9).
- Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is (Hand. 10:34).
- Er is geen aanneming des persoons bij God (Rom. 2:11).
- Er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek (Rom. 10:12).
- God neemt den persoon des mensen niet aan (Gal. 2:6).
- En dat geen aanneming des persoons bij Hem is (Ef. 6:9; Kol. 3:25).
- God... wil, dat alle mensen zalig worden (1 Tim. 2:3–4).
- De wijsheid, die van boven is, die is... niet partijdig oordelende, en ongeveinsd (Jak. 3:17).
- Een Vader... Dengene, Die zonder aanneming des persoons oordeelt... (1 Pet. 1:17).

Maar, zult u zich afvragen, waarom werd Ezau gehaat en Jakob liefgehad (Mal. 1:2–3)? Is dit juist niet erg partijdig? Dit was een woordspeling dat te vergelijken is met Christus' opdracht om onze familie te haten (Luk. 14:26). Jezus wil dat we onze familie houden, maar ten diepste moeten we in ons hart liefde hebben voor God. Dit is een hyperbool – iets dat erg vaak voorkwam in de vroege Oosterse geschriften. Gods haat jegens Ezau

relateert aan iets van Ezau dat God niet aan stond op een grotere manier dan wat God niet aanstond betreft Jakob de 'bedrieger'. Wanneer God iemand verkiest boven een ander betekent dit niet dat Hij meer van hem of haar houdt. In plaats daarvan delegeert Hij aan hem een grotere verantwoordelijkheid in Zijn dienst. Hetzelfde geldt voor Gods verkozen volk, de Israëlieten. Hij verkoos hen niet omdat Hij onpartijdig was jegens de rest van de mensheid. Integendeel, Hij wilde een volk waardoor Hij alle geslachten op aarde kon zegenen! "In u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden", Gen. 12:3. (Zie ook Gen. 18:18; 22:18; 26:4; 28:14; Hand. 3:25, 26; Gal. 3:8).

God Is Liefde ZONDER 'Gemaar'

Door te zeggen dat God liefde is, **maar** Hij is ook rechtvaardig en dus moet Hij zodoende zondaren voor eeuwig pijnigen, verlagen we Gods grootste uitdrukking van liefde: het offer van Zijn Zoon, Zijn dood voor de gehele mensheid. Over onrecht gesproken! Hoe onrechtvaardig is dit jegens Hem die de zonde van de gehele wereld gunstig stemde door Zijn leven te geven als losgeld voor allen (1 Joh. 2:2; 1 Tim. 2:6)! Het herkennen van Gods rechtvaardigheid en Zijn helende doel door oordeel spreekt op geen enkele manier Zijn heiligheid, rechtvaardigheid of de aard van het offer van Christus' dood tegen. Integendeel, het vergroot juist deze aspecten. Hoe durven wij de Liefde die nooit faalt (of nimmermeer vergaat zoals 1 Kor. 13:8 dit beschrijft) te kwalificeren of te limiteren! De Schrift verklaart ronduit dat God liefde is (1 Joh. 4:8, 16), maar zegt nooit dat God wraak is. God is één; Hij is niet verdeeld binnen Zichzelf. Augustijnse theologen hebben Gods liefde helemaal afgepelt tegenover Zijn eigenschappen als heiligheid en rechtvaardigheid, zich niet realiserend dat Hij in wezen Liefde is. Hij 'is' Liefde. Als zij God refereren aan liefde kwalificeren zij dit meteen met 'maar', alsof Zijn liefde niet verenigd kan zijn met heiligheid en rechtvaardigheid. Door dit te rechtvaardigen claimen ze dat Zijn wegen niet onze wegen zijn, hetgeen ze citeren uit Jes. 55:8–9. Door dit te doen ontkennen ze Zijn onfeilbare liefde om zodoende hun beperkte begrip van oordeel te kunnen handhaven. Hoewel ze voorbij gaan aan datgene wat Jesaja nu echt verkondigde in hoofdstuk 55: Hij verwees uitsluitend naar Gods overvloedige genade (Jes. 55:7). Voortbordurend op Gods wezen van liefde schreef Thomas Allin:

God is geen boosheid, hoewel Hij wel boos kan zijn, God is geen wraak hoewel Hij wel wreekt. Dit zijn eigenschappen, liefde is wezenlijk. Daarom is God onveranderlijk liefde. In oordeel is Hij liefde, in toorn is Hij liefde, in wraak is Hij liefde – liefde als eerste en als laatste en zonder einde. Liefde is simpelweg het sterkste begrip in het universum, het meest verschrikkelijke, het meest onverbiddelijke, maar ook het meest teder.⁴

Gods rechtvaardige oordelen zijn, net zoals Zijn genadewerken, een uitdrukking van Zijn liefde – een liefde zonder 'gemaar'. Zowel Zijn genade als Zijn oordelen dienen Zijn enig heilige en liefdevolle doel tot het trekken (slepen) van alle mensen tot Hemzelf. De Schrift is vol van passages over Gods grote liefde en genade. Hieronder staan er slechts een paar om te overdenken:

- *Barmhartig en genadig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid (Ps. 103:8).*
- *Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid (Ps. 136:1).* (Dit wordt 26 keer herhaald).
- *Genadig en barmhartig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid (Ps. 145:8).*
- *De HEERE ondersteunt allen, die vallen, en Hij richt op alle gebogenen (Ps. 145:14).*
- *Gij doet Uw hand open, en verzadigt al wat er leeft, naar Uw welbehagen (Ps. 145:16).*

- *Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde hebben; Zij zijn allen morgen nieuw, Uw trouw is groot* (Kl. 3:22–23).
- *Ik wist, dat Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwaad* (Jona 4:2).
- *Hij heeft lust aan goedertierenheid. Hij zal Zich onzer weder ontfermen; Hij zal onze ongerechtigheden dempen* (Mi. 7:18–19)
- *Hij is goedertieren over de ondankbaren en bozen. Weest dan barmhartig, gelijk ook uw Vader barmhartig is* (Luk. 6:35–36).
- *De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren... verdraagt alle dingen... vergaat nimmermeer* (1 Kor. 13:4–8).
- *Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden, en de God aller vertroosting* (2 Kor. 1:3–4).
- *Dat de Heere zeer barmhartig is en een Ontfermer* (Jak. 5:11).
- *God... Die alleen wonderen doet* (Ps. 72:18; 86:10)!

God houdt waarlijk onvoorwaardelijk van heel de mensheid, en als we dit in twijfel zouden trekken, zelf maar voor een kort moment, hoeven we alleen maar te kijken naar Zijn Zoon, de glans van Zijn glorie en het exacte evenbeeld van Zijn aard (Heb. 1:3). Erasmus Manford, een 19^e eeuwse predikant, uitgever en auteur, schreef:

Jezus verscheen op aarde in de vorm van een Redder, een Zaligmaker, en niet in de vorm van een verwoester... Toen Hij werd vervolgd nam Hij geen wraak; toen Hij werd verguisd beschimpte Hij niet; toen Hij werd gehoond en bespot vervloekte Hij Zijn vijanden niet. Zijn hele leven was een voortdurende tentoonstelling van liefde, mededogen en ontferming. Het werd nadrukkelijk en echt van Hem gezegd: “Hij deed het goede.”... Hij bracht genezing bij de zieken, voedde de armen, gaf gehoor aan de doven, spraak aan de stommen, gezond verstand aan de krankzinnige, brood aan de hongerigen, vergeving aan de zondaren, redding aan de verlorenen en het leven aan de doden... Hij weende aan het graf van Lazarus, Zijn vriend, en ook over de aankomende verwoesting van Jeruzalem, waar Zijn bitterste vijanden woonden; en zelfs voor Zijn bloedige en wrede moordenaars bad Hij aan het kruis, en in de kwellingen van de dood en in hun ongevoelige handen bad Hij de Vader om vergeving voor hen... Het karakter van Christus is dus het karakter van God; de tederheid en mededogen die Jezus bezat voor alle mensen, zowel de goede als de slechte, is datgene wat God bezit voor de gehele mensheid.⁵

Om het thema van Gods liefde op te sommen moedig ik u aan om Luk. 15:11–32 te lezen. Merk nauwkeurig vers 20 op: “En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toelopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem.” Jezus gaf ons deze gelijkenis zodat wij een glimp kunnen opvangen van het vaderhart van God voor al zijn opstandige kinderen. Wat een Vader! Ook de Psalmist schrijft: “Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid” (Ps. 30:6a). Hoe komt het dat op aarde Gods toorn een ogenblik duurt en Zijn goedgunstigheid een leven lang, maar (zoals de traditie ons leert) dat na de dood Zijn goedgunstigheid niet eens een ogenblik duurt en Zijn toorn wel voor eeuwig? Hoe kan Gods liefde zo drastisch veranderen tijdens een hartslag?

Gods Wil

De meeste mensen geloven dat God het beste voor heeft met elk individu op aarde, maar helaas kan Hij, net zoals ons, niet krijgen wat Hij wilt. We hebben God naar ons niveau verlaagd. Omdat wij niet altijd onze wil kunnen volvoeren zal dit met God ook wel het geval zijn. We maken van Zijn wil iets waarop Hij hoopt of naar verlangd. In dit gedeelte kijken we wat de Schrift over Zijn wil voor de gehele mensheid en wat de relatie hiertoe is omtrent Zijn kracht om dit te volbrengen.

*Hetwelk Hij **voorgenomen** had... Om in de bedeling van de **volheid der tijden**, wederom alles tot één te vergaderen in Christus...Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn **wil** (Ef. 1:9–11).*

Dit is een zeer diepe en onthullende passage. Het toont Gods voornemende wil dat gedaan zal worden en waar dus niet slechts op gehoopt wordt. “Geen van Uw gedachten kan afgesneden worden” (Job 42:2). Wat zijn Zijn gedachten, wat is Zijn doel? Om alles te vergaderen in één mens in Christus. Paulus drukt het als volgt uit: “opdat God zij alles in allen” (1 Kor. 15:28). Om als God tot alles in allen te worden, moeten eerst alle dingen worden onderworpen aan het heerschappij van Jezus Christus (1 Kor. 15:28a). Dit kan niet gebeuren zonder dat Christus wordt gevormd in elk mens (Gal. 4:19; 1Joh. 3:2; 2 Pet. 1:4). Gelukkig heeft Hij ons niet overgelaten aan ons zelf. Hij is verbonden aan de realiseren hiervan en intiem betrokken bij het proces (Ef 2:10; Fi. 1:6; 2:13). “Waarmee hij in staat is alles aan zich te onderwerpen” (Fi. 3:20–21). Dit zal allemaal plaatsvinden in de context van de tijdperken – de ‘volheid van de tijd’ (Hand. 3:21; 1 Tim. 2:6).

Het Doel Van Christus

Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou. (Luk. 19:10; Mat. 18:11, 1 Joh. 3:8).

Christus kwam om te redden ‘dat wat verloren was’. ‘Dat’ omvat alle verlorenen. God zond Hem om de wereld te redden, te behouden (Joh 3:17). De wereld beperkt zich niet slechts tot een paar. De weinigen waar onze God aan refereert in Mat 7:14 zijn Zijn verkozen eerstelingen die samen met Hem arbeiden, zowel nu als in de komende eeuwen, om de gehele oogst binnen te halen (zie pag. 74). De Vader zond Zijn Zoon als Redder van de gehele wereld en niet voor slechts een paar op aarde (1Joh. 2:2; 4:14). Hij, wiens naam Redder betekent, kwam om te redden en niet slechts om redding aan te bieden. Hij is de Goede Herder die zoekt naar hen die verloren zijn totdat Hij ze vindt (Luk 15:4, 7, 20).

Het offer van onze God aan het kruis was Zijn grootste daad in het vernietigen van de werken des duivels, maar dit was niet Zijn enige daad. Daarnaast werkt Hij in de harten van mensen en pleit voor hen door alle eeuwen heen (Heb. 7:25) om hen zodoende te trekken tot Zichzelf en hen te vormen tot Zijn gelijkenis. Het bemiddelen voor een zondige wereld tot een heilig en rechtvaardig leven omvatte ook Jezus’ doel op aarde. Aan het begin van Zijn bediening, in Zijn eerste publieke verschijning, legde Hij nauwkeurig uit hoe het model van het leven van een christen moet zijn. Door dit te doen openbaarde Hij Zijn hart van ontferming voor de leidende mensheid. Luister naar Zijn wonderlijke woorden als Hij citeert uit Jes. 61:1–2a:

De Geest des HEEREN is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd;
Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen,
om te genezen, die gebroken zijn van hart; Om den gevangenen
te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen
heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename
jaar des HEEREN... (Luk. 4:18–22; Jes. 61:1–2a).

Jezus beëindigde zijn citaat in het midden van vers twee. Maar zie wat de passage verder nog zegt:

*“... om **alle** treurigen te troosten; Om den treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwden geest; opdat zij genaamd worden eikebomen der gerechtigheid, een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde” (Jes 61:2b–3).*

Dit is een blik binnen in het hart van onze God en Redder. We zien Zijn diepe betrokkenheid voor de angst die alle mensen ervaren. Hij verlangt ernaar ons te bevrijden van verdriet, benauwdheid van de geest, verblindings, gevangenschap en onderdrukking. Maar één ding lijkt te ontbreken. Ziet u dit ook? Hij lijkt meer bezorgd over de tijdelijke ellenden van dit leven, dan over de eeuwige ellenden die slechts een hartslag van ons verwijderd zijn! Neem een andere tekst in overweging die Zijn hart verder onthult.

En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid (“voortgejaagd en afgemat” – NBG ’51) waren, gelijk schapen, die geen herder hebben. Toen zeide Hij tot Zijn discipelen... Bidt dan den Heere... Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote (Mat. 9:36–38).

Waarom wordt er van ons gevraagd om te bidden voor arbeiders voor de oogst? Waarom zijn zij nodig? Zegt de tekst niet dat dit komt vanwege het feit dat de mensen vermoeid, verstrooid, voortgejaagd en afgemat zijn? Maar wat heeft onze traditie ons aangeleerd? Antwoord: Te bidden omdat alle mensen op weg zijn naar de hel! Is er hier sprake van tegenstrijdigheid?

Wat zijn aardse pijnen vergeleken met een eeuwig wee? Toch waren het de tijdelijke ellenden die het meeste wogen op het hart van onze Heer, en niet de ellenden die voorbij het leven zijn. Hoe kunnen we dit verklaren? Samen met de studie van *Gehenna* in hoofdstuk 1 bevestigen deze passages dat onze Heer geen oneindige pijn onderwees. We moeten nauwkeurig kijken naar de woorden van onze Heer om te zien hoe helder dit is.

*“Allen verwonderden zich over de aangename woorden, die uit Zijn mond voortkwamen” (Luk. 4:22).
Aangename woorden – de mensen verwonderden zich!*

Neem nog een ander sleutelgedeelte van bewijs in overweging. Merk op waar Christus zijn citaat uit Jes. 61:1–2a beëindigde “om te prediken het aangename jaar des HEEREN.” Kijk nu naar wat er onmiddellijk opvolgt, hetgeen Hij niet citeerde: “En den dag der wraak onzes Gods” (Jes. 61:2b). Waarom benoemd Hij dit gedeelte niet? Zou het zo kunnen zijn dat de ‘dag’ van wraak slechts een dag is? Want als het dagen zonder einden van wraak waren, waarom zegt Hij hier dan niets over? Zou Hij dan op z’n minst

niet de zin afmaken? Ja, natuurlijk, en veel meer nog! Hij zou hen allemaal op de meest mogelijke indringende manier waarschuwen om hen uit het eindeloze vuur te rukken! Als er ooit een geschikte tijd was om het fundament van eeuwige kwelling te leggen, dan was dat het moment. Hij had een bewijstekst voor handen. Gaf Hij er niet om dat enkelingen van zijn aanhouders die nacht zouden kunnen sterven en rechtstreeks naar de hel zouden gaan? Wat voor een precedent zou dit zijn voor Zijn volgelingen die na dit voorval zijn voorbeeld zouden volgen?

Nog één laatste punt met betrekking tot Zijn eerste publieke optreden: is u het respons opgevallen van de mensen? “Allen verwonderden zich over de aangename woorden, die uit Zijn mond voortkwamen” (Luk. 4:22). Aangename woorden – de mensen verwonderden zich!

Wie is God nu eigenlijk echt? Is het lot van de mensheid tragisch? Ik hoop dat u in dit hoofdstuk Gods aard helderder hebt kunnen zien – dat niet alles verloren is voor de mensheid.

Houdt God werkelijk van elk individu evenveel, zonder voorkeur? JAZEKER.

Is Hij werkelijk bij machte te doen wat Zijn hart verlangt? JAZEKER.

De God van de gehele aarde is waarlijk GOD, en niet god. Hij heeft alle kracht van het universum tot Zijn beschikking, en Zijn essentie is liefde – pure, onvervalste, onpartijdige liefde voor heel Zijn schepping.

Door Hem te kennen in waarheid wordt ons hart vervuld met vrede en hoop. We kunnen alles aan wat voor ons ligt. Onze enige hoop is Zijn eigenlijke aard. Kunnen we Hem vertrouwen in ons eeuwig lot en het lot van onze geliefden? Ja dat kunnen we! Laten wij luidkeels zingen van Zijn sterkte en van Zijn goedertierenheid (Ps. 59:16)!

*Door Hem te kennen in
waarheid wordt ons hart
vervuld met vrede en hoop.
We kunnen alles aan wat
voor ons ligt.*

HOOFDSTUK DRIE

DOELGERICHT OORDEEL

*Wij waren in het vuur...,
maar Gij hebt ons uitgevoerd in een overvloeiende verversing.*
(Ps. 66:12)

*I*s er een positief doel aan Gods Gehenna oordeel? Welk doel dient het? Volgens de heersende theologie is het enige doel om pijn toe te brengen. Deze opvatting weigert te erkennen dat Gods oordeel corrigerend werkt en in plaats daarvan presenteert het zich als een eeuwige gevangenis waaruit de slachtoffers nooit kunnen ontsnappen. Ik ben van plan in dit hoofdstuk aan te tonen dat ten eerste deze mening gewoon onrechtvaardig is en de Schrift ook geen onrechtvaardige bestraffing, van welke aard dan ook, ondersteunt. Ten tweede bevestigt de Schrift dat de dood geen belemmering is voor God om Zijn doelen in iedereen tot stand te brengen. Ten derde is God rechtvaardig, en Zijn gerechtigheid voldoet ook aan ons menselijk begrip van rechtvaardigheid. Ten vierde geeft de Bijbel duidelijk voorbeelden dat al Zijn oordelen worden aangedreven door een positief doel.

Gerechtigheid vs. Oneindige Straf

Velen zeggen dat zondaars oneindig moeten lijden, omdat een Heilige God geen zonde in Zijn aanwezigheid kan verdragen. Wanneer men dit gelooft, dan ontkent men de GODHEID van Christus. Hij ging om met zondaren en droeg de zonde der wereld. (Luk. 7:34; Joh. 1:29; 2 Kor. 5:21)! Is Christus niet Heilig? Gods heiligheid verwerpt geen zondaren, maar wil ze reinigen en redden! (Ps. 136). Maar ze zeggen dat eindige zonden een oneindige straf verdient, omdat ze een Heilige en Oneindige God worden aangedaan. Als dit zo zou zijn, waarom staat dit dan niet in de Schrift? Zou dit dan niet van het grootste belang zijn? Waarom dan geen uitleg omtrent deze stelling? Eenvoudigweg omdat de Schrift een dergelijk doctrine niet leert. De Schrift leert de Mozaïsche code van rechtvaardigheid (Ex. 21:23-25). Lees de code eens. Zie hoe God in het oordeel werkt. Deze afschuwelijke filosofie van onrecht komt niet uit het Hart van een liefhebbende God, maar van de bedorven geesten van mensen!

Gerechtigheid komt niet alleen met straf, maar is ook gericht op teruggave/restitutie. Wanneer iemand uw portemonnee steelt, wordt de rechtvaardigheid gediend, wanneer uw portemonnee wordt teruggegeven en de dief wordt gestraft. Gerechtigheid voor de zonde bedreven tegen een Heilige God eist bekering en verzoening. Als ouders weten wij de pijn die we voelen wanneer we gekleineerd worden door een kind. God, in ultieme zin, is Vader van allen; ...alle zielen zijn Mijne... (Ez. 18:4). Een oneindige straf zou een

oneindige pijn betekenen voor een God die Liefde is. (1 Joh. 4:08, 16; Mat. 23:37; Luk. 15:20). Dat zou het hoogst denkbare onrecht betekenen!

Is het juist dat Satan mag houden van wat hij van God heeft beroofd. Het zou bijzonder onrechtvaardig voor Christus zijn, Die kwam *“opdat Hij de werken des duivels verbreken zou”* (1 Joh. 3:8).

Hoe kan de rechtvaardigheid een oneindige straf verlangen van mensen, geboren in zonde niet door eigen schuld, geneigd tot zondigen door een erfelijke zwakte (Adams vloek), gemaakt met gebrekkige kennis, omgeven door demonen die aan alle kanten proberen te verleiden, en dit alles in licht van de verzoening van Christus met de zonden van de gehele wereld. (1 Joh. 2:2; Joh. 1:29)?

- Welk Geschrift leert een dergelijke aanfluiting?
- Wiens geweten wordt niet bij deze gedachte aangevallen?
- Zou niet een enkel vonnis van oneindige straf opwegen tegen de schuld van de hele menselijk geslacht?
- Welke constructieve doel zou dit mogelijk kunnen dienen?

Oneindige straf kan per definitie niet aan gerechtigheid voldoen. Want op het moment dat zij voldoet aan de gerechtigheid, moet de straf worden beëindigd. Want wat oneindig is, kan niet eindigen en de Schrift eist een rechtvaardige vergelding (Kol. 3:25; Heb. 2:2). Een oneindige straf is een “contradictio in terminis”, zoals ook een vierkante cirkel, een volstreekte onmogelijkheid is. Wanneer gerechtigheid een oneindige straf vereist, dan zijn de volgende verzen zinloos:

Oneindige straf kan per definitie niet de gerechtigheid tevreden stellen. Op het moment dat het de gerechtigheid tevreden stelt, moet de straf eindigen.

- *Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden* (Jes. 40:2) (Zie ook Jer. 16:18). Hoe kan dat wat oneindig is, worden verdubbeld? Wat God ook heeft geleid tot strafverdubbeling, een ding is duidelijk, de straf is meetbaar en beperkt.
- *Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid; des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich* (Ps. 30:6). Welke mogelijke comfort, in een ogenblik of in de avond, kan er zijn voor een ieder die gekweld wordt door de dreiging van een oneindige straf? Het zou slechts een aanfluiting zijn. Dit wekt verder ook de suggestie dat de rechtvaardige straf voor een beperkte periode is.
- *Geef een ieder overeenkomstig zijn daden* (Ex. 21:24; Deut. 25:3; Ps. 62:12; Mat. 7:1-2; Rom. 2:5, 6). Straffen overeenkomstig iemands werken, is meetbaar en ongetwijfeld rechtvaardig. Hoe rekent een oneindige straf af met een variërende schuld? *Doch Ik zeg u, dat het den lande van Sodom verdragelijker zal zijn in den dag des oordeels, dan u* (Mat 11:24; Luk. 10:14). Deze formulering impliceert dat de straf meetbaar is.
- *Gij hadt een engen band om onze lenden gelegd... wij waren in het vuur... maar Gij hebt ons uitgevoerd in een overvloeiende verversing.* (Psalm 66:10-12). Deze straf werd aan de patiënt gegeven om hem rijkelijk te vervullen, dat wil zeggen, het had een positief doel. Welke positief doel wordt er gediend door een oneindige straf? Bovendien zou God, de belichaming van alle rechtvaardigheid en onpartijdigheid,

doelgericht straf toebrengen aan slechts enkelen, terwijl aan de anderen het een doelloze straf betreft.

- *Want de Heere zal niet verstoten in eeuwigheid. Maar als Hij bedroefd heeft, **zo zal** Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Zijner goedertierenheden. Want Hij plaagt of bedroeft des mensen kinderen niet van harte.* (Kl. 3:31-33). Hoewel hij verdriet veroorzaakt, is er wel een doel achter. Wat valt er nog te verwachten wanneer je een oneindige straf in overweging neemt? Het wordt een betekenisloos woord. Het verzekert ons dat de straf niet oneindig is.

Hoewel Hij verdriet veroorzaakt, Hij zal Zich ontfermen.

Hoop Voorbij De Dood

Is iemands toestand na overlijden absoluut definitief, zoals men ons laat geloven? De traditie leert dat Gods oordeel geen medicinaal doel heeft, het is een eeuwige dood. Toch is de zinsnede, eeuwige dood, nergens in de Geschriften te vinden.

Wat er ook op mysterieuze wijze bij ons overlijden gebeurt, het maakt het onmogelijk voor God om iemand tot bekering te brengen? Waar verklaart de Schrift Zijn onmacht in het aangezicht van de dood? Velen citeren Hebreëën 9:27 daarbij denkende dat dit alle hoopt verwerpt; *“En gelijk het den mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel”*; Hoe gaat deze passage dan met dit onderwerp om? Het punt in kwestie is niet het feit omtrent het oordeel, maar of het oneindig is of niet. Dit tekstgedeelte biedt ons niet deze informatie.

Heeft het oordeel een corrigerende of herstellend element, of is het enkel sanctionerend? Wat bewijst het juiste antwoord? Een aantal passages hebben mij tot de conclusie geleid dat het oordeel niet enkel sanctionerend werkt. We zullen deze tekstgedeelten later zien in het hoofdstuk - Voorbeelden van een Doelgericht Oordeel -. Ik wil u echter eerst Schriftuurlijke ondersteuning geven voor mijn overtuiging dat de dood in zichzelf voor niemand een hopeloze toestand betreft.

Ondersteunende Teksten

- *Ik dood en maak levend; Ik versla en Ik heel* (Deut. 32:39).
- *De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle [Sheol] nederdalen, en Hij doet weder opkomen* (1 Sam. 2:6). Sheol wordt in het Oude Testament 31 keer met hel vertaald (King James version). Hoe kan iemand ter helle nederdalen en weder opkomen wanneer het een onherstelbare toestand zou zijn?
- *Want wij zullen den dood sterven, en wezen als water, dat, ter aarde uitgestort zijnde, niet verzameld wordt. God dan zal de ziel niet wegnemen, maar Hij zal gedachten denken, dat Hij den verstotene niet van Zich verstote.* (2 Sam. 14:14). Niets kan God stoppen!
- *Maar God zal mijn ziel van het geweld des grafes [Sheol] verlossen* (Ps. 49:16) (Zie ook: Ps. 30:2-3; 86:13; 116:3-8; Hs. 13:14). Iemand is niet voor altijd in de Sheol.
- *Allen, die in het stof nederdalen, zullen voor Zijn aangezicht nederbukken...* (Ps. 22:30b). Allen die sterven (in het stof nederdalen), zullen buigen (zich nederbukken). Kan hetgeen vernietigd is buigen? Buigen vloeit voort uit een echte, en niet een gedwongen, aanbidding, zoals besproken wordt in hoofdstuk 6.
- *Hij zal den dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen.* (Jes. 25:8). De dood wordt verslonden tot overwinning de tranen van alle aangezichten afwassende. Let op het woord “alle”.

- *Want de Heere zal niet verstoten in eeuwigheid. Maar als Hij bedroefd heeft, zo zal Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Zijner goedertierenheden.* (Kl. 3:31-32). De dood is niet de barrière voor God wiens liefde niet kan falen.
- *Als Ik haar gevangenen wederbrengen zal, namelijk de gevangenen van Sodom en haar dochteren, en de gevangenen van Samaria en haar dochteren, dan zal Ik wederbrengen de gevangenen uwer gevangenis in het midden van haar.* (Ez. 16:53; lees maar eens het gehele hoofdstuk). God herstelt de vernietigden van Sodom en Samaria. (Zie ook Jer. 49:6, 37-39; 2 Pet. 2:6).
- *Doch Ik zal hen van het geweld der hel [Sheol] verlossen, Ik zal ze vrijmaken van den dood: o dood! waar zijn uw pestilentien? hel! [Sheol] waar is uw verderf? Berouw zal van Mijn ogen verborgen zijn* (Hs. 13:14)! Gods verlossing van het geweld der hel maakt vrij van de dood en het verderf van de dood! Alleen als we niet geloven dat God almachtig is, onpartijdig en liefde heeft voor allen, verblijven we in hopeloosheid.
- *Want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken* (Mat. 3:9). Als God hiertoe in staat is kan Hij dan niet de verlorenen niet laten oprijzen uit de dood? Is dit te wonderlijk voor Hem (Jer. 32:27)?
- *Gij zult daar geenszins uitkomen, **totdat** gij den laatsten penning zult betaald hebben* (Mat. 5:26).
- *En zijn heer, vertoornd zijnde, leverde hem den pijnigers over, **totdat** hij zou betaald hebben al wat hij hem schuldig was. Alzo zal ook Mijn hemelse Vader u doen* (Mat 18:34–35). Ondersteund ‘totdat’ het concept van een oneindige hel?
- *Alle zonde en lastering zal den mensen **vergeven worden**; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden... noch in deze eeuw, **noch in de toekomst*** (Mat. 12:31–32; Mark. 3:29–30). Deze tekst zegt dat alle zonde en lastering vergeven zullen worden in de toekomstige eeuw, behalve deze zonde. Als dit niet het geval zou zijn wat heeft het dan voor nut om één zonde eruit te lichten als uitzondering. Dit is een krachtige getuigenis uit de mond van Christus Zelf over hoop na de dood! Omdat een bepaalde zonde niet vergeven zal worden op een gegeven moment duidt dit niet op een straf die voor eeuwig duurt. Daarnaast verandert Gods rechtvaardigheid niet in het oordeel! (Mal. 3:6). Alle oordeel wordt gemeten met een doel. Ofwel een rechtvaardige straf zal worden gevorderd (Heb. 2:2), of haar vergeving moet wachten op een later tijdperk wachten. (De Schrift verwijst naar de ‘toekomstige eeuwen’ – Ef. 2:7). We kunnen met een gerust hart aannemen dat de kastijdende straf van de Vader omtrent deze zonde rechtvaardig zal zijn en naar de aard van Zijn liefdevolle hart voor allen. Zie ‘Een Geheimenis Om Over Na Te Denken’ op pagina 73-76.
- *God nu is niet een God der doden, maar der levenden; want zij leven Hem allen* (Luk. 20:38). Als alle doden Hem leven kunnen we hoop koesteren voorbij de dood tenzij er geen hoop in God Zelf is!
- *God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen, die niet zijn, alsof zij waren* (Rom. 4:17).
- *Want indien hun (Israël) verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?* (Rom. 11:15). Leven uit de doden voor de wereld? Dat zegt deze tekst hier! Zou dit leven slechts een inleiding zijn voor een verdere dood?
- *Want daartoe is Christus ook gestorven, en opgestaan, en weder levend geworden, opdat Hij beiden over doden en levenden heersen zou* (Rom. 14:9). Deze ‘doden’ zijn blijkbaar degenen die ooit hebben geleefd op aarde. Op een gegeven moment zullen zij weer onder de heerschappij van Christus komen te staan. Het zou zinloos zijn om te zeggen dat Hij de Heer is van degenen die vernietigd zijn. Dat Christus Heer is duidt op hoop, niet op hopeloosheid, in het bijzonder in het licht van Fi. 2:10–11. Als ze eenmaal onderworpen zijn zal God alles in hen zijn (1 Kor. 15:28).

- *De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood* (1 Kor. 15:26). Als de dood te niet gedaan wordt, wat blijft er dan nog over? Leven.
- *Opdat Hij (Jezus) door de genade Gods voor allen den dood smaken zou* (Heb. 2:9). Als Christus voor allen de dood heeft gesmaakt moet hoop voorbij de dood wel voor iedereen zijn! Als het op z'n minst dat niet betekent, wat dan wel?
- *De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Hel [Hades], waar is uw overwinning?* (1 Kor. 15:54–55). Welke woorden zijn nu hoopvoller of krachtiger dan deze? Wie heeft het lef om deze belofte te begrenzen? Zijn we soms vergeten wat er voor nodig was om dit mogelijk te maken? Niets anders dan het vergoten bloed van Jezus voor iedereen!
- *Wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt* (1 Kor. 15:29)? Waarom waren sommige gelovigen in het Nieuwe Testament gedoopt voor de doden als ze geloofden dat de doden in een hopeloze staat verkeerden?
- *Christus, Die den dood heeft te niet gedaan* (2 Tim. 1:10) Voor wie heeft Christus de dood niet te niet gedaan volgens Jes. 53:6; Joh. 1:29; 6:51; Rom. 5:6, 8; 1 Tim. 2:6; Heb. 2:9; 1 Pet. 3:18; 1 Joh. 2:2? Hoe is het nu mogelijk dat, in het licht van deze teksten, de dood nu hopeloos kan zijn voor wie dan ook?
- *Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had* (Heb. 2:14). Als degene die de macht over de dood had te niet gedaan is moet er wel hoop zijn.
- *Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid* (Heb. 13:8). Hij veranderd niet en Hij faalt niet! Eenmaal een Redder, altijd een Redder. 'Jezus' betekent ook 'Redder'. Zo lang er een Redder nodig is zal Hij dat ook blijven.
- *Vrees niet... Ik heb de sleutels der hel en des doods* (Op. 1:17–18). Vanwege het feit dat Jezus de sleutels der hel heeft verzekerd ons ervan dat Hij de gevangenen zal bevrijden op een geschikt moment. Als dit niet het geval is zouden de worden 'vrees niet' een aanfluiting zijn.
- *De dood zal niet meer zijn* (Op. 21:4). Hoe kan de dood nu een hopeloze omstandigheid zijn als het zal ophouden met bestaan?
- *Christus... henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach.... daartoe is ook den doden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mens in het vlees, maar leven zouden naar God in den geest.... Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen... nedergedaald in de nederste delen der aarde... opdat Hij alle dingen vervullen zou* (1 Pet. 3:18–20; 4:6–7; Ef. 4:8–10).

William Barclay schreef:

Als Christus in Hades is nedergedaald en daar zijn werk verkondigd heeft, dan is er geen plek of uithoek in het universum waar de boodschap van genade niet komen kan. In deze passage vind zich de oplossing van één van de meest terugkomende vraag die het christelijk geloof achtervolgt – wat gaat er gebeuren met hen die voor de tijd van Jezus Christus hebben geleefd en met hen die het evangelie nooit gehoord hebben? Er kan geen oplossing gevonden worden zonder berouw, maar hoe kan iemand nu berouw hebben als die persoon nooit is geconfronteerd met de liefde en heiligheid van God? Als er geen andere naam is waardoor men gered kan worden, wat gebeurt er dan met diegenen die die naam nooit gehoord hebben? Dit punt bevestigde Justin Martyr al lang geleden: “De Heer, de Heilige God van Israël, herinnerde hun dood, van hen die sliepen in de aarde, en daalde tot hen af om hen het goede nieuws van verlossing te vertellen.” De doctrine van het nederdalen tot Hades bevat de kostbare waarheid dat niemand die ooit geleefd heeft buiten het blikveld van Christus valt en buiten het aanbod van de verlossing van God. Velen die de geloofsbelijdenis hebben gelezen vonden de zin ‘Nedergedaald ter helle’ ofwel zinloos ofwel verbijsterend en hebben dit stilzwijgend aan de kant geschoven en zijn

het vergeten. Waarschijnlijk wordt er van ons verwacht dat we dit in het licht van poëzie moeten zien in plaats van het toe te schrijven aan een doctrine die gepresenteerd wordt in termen van theologie.¹

Ter Overdenking

De meeste christenen geloven niet dat het lot van kinderen of mensen met een verstandelijke handicap een hopeloze dood is. Als aan hen hoop veleend wordt, dan zal God (als Hij werkelijk onpartijdig en recht is) aan iedereen hoop verlenen. Als dit niet het geval is dan wordt aan deze bevoorrechte mensen een oneerlijk voordeel toegekend. Wie wil er nu met z'n volle verstand verder leven na het tijdperk van verantwoording als er een eeuwige hel op hen wacht? Of wie wil er geboren worden met een gezonde geest, als een verstandelijke handicap hen uit het gevaar van de hel zou brengen? Maarten Luther had hoop voor iedereen. In zijn brief aan Hansen von Rechenberg uit 1522 schreef hij: "God verhoede het dat ik de tijd van het verwerven van geloof zou begrenzen tot het tegenwoordige leven. In de diepte van de Goddelijke genade is er misschien een kans om het te verkrijgen in de toekomst."²

Het verbaasd mij enorm dat een passage zoals Heb. 9:27 wordt gebruikt om de inhoud van deze talrijke passages te ontkennen! Hoe hebben we het toe kunnen staan om te geloven dat de dood een onoverkomelijke barrière is voor een Almachtige God? We namen eenvoudigweg aan dat onze traditie vanaf de tijd van Augustinus de juiste was. Ik verzoek u dringend om biddend het Schriftuurlijke bewijs van de hoop voorbij de dood en de hel te herevalueren. (Gen. 18:14; Job 23:13; 42:2; Ps. 115:3; 66:3-4; 135:6; Jes. 14:24, 27; 50:2; 55:11; Jer. 32:17, 27; Ez. 36:23-36; Dan. 4:35; Mat. 19:26; Mark. 10:26-27; Luk. 1:37; 18:27; Ef. 1:11; Fi. 3:20-21; Heb. 6:17; 8:10).

Een Rechtvaardige Rechter

Wat voor soort rechter is God? Kunnen we er van uitgaan dat wat Hij doet recht en eerlijk is voor iedereen? Absoluut! "Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?" (Gen. 18:25). De Schrift bevat zoveel verwijzingen naar Zijn recht en Zijn rechtvaardige oordelen. Neem de volgende teksten ter overdenking:

- *Hem doen slaan... naar dat het voor zijn onrechtvaardigheid genoeg zal zijn... Met veertig slagen... hij zal er niet toedoen* (Deut. 25: 2-3). Slagen hadden een maximum van veertig, niet meer.
- *Al Zijn wegen zijn gerichte. God is waarheid, en is geen onrecht; rechtvaardig en recht is Hij* (Deut. 32:4).
- *Als ook iemand aan zijn naaste een gebrek zal aangebracht hebben; gelijk als hij gedaan heeft, zo zal ook aan hem gedaan worden – Breuk voor breuk, oog voor oog, tand voor tand* (Lev. 24:19-20).
- *Het gebod des HEEREN is zuiver, verlichtende de ogen* (Ps.19:9).
- *Uw oordelen zijn een grote afgrond; HEERE! Gij behoudt mensen en beesten* (Ps. 36:7).
- *En de goedertierenheid, o Heere! is Uwe; want Gij zult een iegelijk vergelden naar zijn werk* (Ps. 62:13).
- *Hij zal de wereld richten met gerechtigheid, en de volken met Zijn waarheid* (Ps. 96:13; Hand. 17:31).
- *Ik weet, HEERE! dat Uw gerichten de gerechtigheid zijn, en dat Gij mij uit getrouwheid verdrukt hebt* (Ps. 119:75).

*Rechtvaardig oordeel
Gods. Welke een iegelijk
vergelten zal naar zijn
werken.
(Rom. 2:5-6).*

- *Maar als Hij bedroefd heeft, zo zal Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Zijner goedertierenheden. Want Hij plaagt of bedroeft des mensen kinderen niet van harte* (Kl. 3:32–33).
- *Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid* (Mi. 7:18).
- *En alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft...* (Heb. 2:2).
- *Wee u... daarom zult gij te zwaarder oordeel ontvangen* (Mat. 23:14; Luk. 20:47). Zwaarder dan wat?
- *Doch Ik zeg u, dat het den lande van Sódóm verdragelijker zal zijn in den dag des oordeels, dan u* (Mat. 11:20–24; Luk. 10:14). Welke vorm van eeuwige straf of pijniging is nu ‘verdragelijker’ zijn dan wat dan ook?
- *Rechtvaardig oordeel Gods. Welke een iegelijk vergelden zal naar zijn werken* (Rom. 2:5–6).
- *Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons* (Kol. 3:25). God is niet partijdig, Hij heeft geen voorkeur.

Een algemene oneindige straf voor iedereen is in tegenspraak met alles dat de Schrift openbaart over Gods recht en Zijn rechtvaardige oordelen. Verklaringen zoals: “een iegelijk vergelden naar zijn werk” en “breuk voor breuk, oog voor oog,” zijn in tegenspraak met een oneindige straf. Elke straf wordt gemeten aan de misdaad. Gods voorstelling van rechtvaardigheid is niet anders dan onze voorstelling. Natuurlijk zijn Zijn wegen niet onze wegen, maar dit komt omdat Hij veel meer, dus niet minder, genade bezit dan wij! (Zie Jes. 55:7–8). Deze talrijke passages tonen aan wat het doen van recht is volgens de Rechter van de gehele aarde.

Gods Toorn

Wat houdt Gods toorn [Grieks–*orgee*] in? De Statenvertalers vertalen dit ene Griekse woord met drie Nederlandse woorden: ‘toorn’, ‘grimmigheid’ en ‘wraak’. Maar wat is het nu? Ze betekenen niet allemaal hetzelfde. De letterlijke vertalingen vertalen het voornamelijk met ‘toorn’. Rotherham, Weymouth en Young’s Literal translations (allemaal Engelse vertalingen) vertalen *orgee* met ‘toorn’ [Engels–*anger*] in de volgende passages.

- *Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn [orgee]* (1 Thes. 1:10).
- *Want om deze dingen komt de toorn [orgee] Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid* (Ef. 5:6; Kol. 3:6).
- *En de toorn [orgee] is over hen [Israël] gekomen tot het einde* (1Thes. 2:10). Tot het einde houdt in – ten volle. Merk op dat Gods toorn in haar ernstigste vorm (ten volle) over hen komt. Toorn in haar ernstigste vorm, “En toch zal geheel Israël zalig worden” (Rom. 11:25–26).
- *Wreekt uzelve niet, beminden, maar geeft den toorn [orgee] plaats; want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het **vergelden**, zegt de Heere* (Rom. 12:19). Merk op dat de Schrift zichzelf verklaart in deze passage.

Orgee is verwisseld met het idee van ‘wraak’, ‘Ik zal vergelden’. Vergelden betekent iets terugbetalen wat verschuldigd is, niets meer en niets minder. Dit is volledig in harmonie met de vele teksten waarin verklaard wordt dat God iedereen rechtvaardig zal oordelen naar zijn of haar werken. “Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons” (Kol. 3:25). “God vergeldt een

iegelijk naar zijn werken” (Rom. 2:5–6). (Zie ook: Deut. 32:2–3; Lev. 24:19; Ps. 62:12; Heb. 2:2).

Omdat het het meest voorkomende woord is dat gebruikt word in de letterlijke

*Gods toorn is
Zijn gepassioneerde ongenoegen
en rechtmatige vergoeding van
zondige werken, die Hij oprecht
en eerlijk meet aan daden.*

vertalingen zullen we eens kijken hoe het woordenboek dit simpele woord ‘toorn’ definieert: ‘Extreme of gepassioneerde ongenoegen of woede’.³ Kortweg, Gods toorn is Zijn gepassioneerde ongenoegen en rechtmatige vergoeding van zondige werken, die Hij oprecht en eerlijk meet aan daden. Dit is alles wat er gezegd kan worden over Gods toorn. Hoe

tragisch is het dat het beeld van ontelbare menigten die geworpen worden in een eeuwig vurige oven ten onrechte wordt geassocieerd met dit woord.

Voorbeelden Van Doelgericht Oordeel

De Schrift toont ons duidelijk dat er bij God geen verandering, of schaduw van omkering, is. Hij verandert niet (Jak. 1:17; Mal. 3:6). Als de oordelen van God uit het verleden, maar ook nu, eerlijk, rechtvaardig en doeltreffend zijn, kunnen we er zeker van zijn dat dit ook zo zal blijven in de toekomst. Laten we eens wat passages gaan bekijken waar Zijn positieve doelen met oordeel worden gedemonstreerd.

- *Gij hebt ons gelouterd, gelijk men het zilver loutert...een engen band om onze lenden gelegd... wij waren in het vuur en in het water gekomen; maar Gij hebt ons uitgevoerd in een overvloeiende verversing* (Ps. 66:10–12).
- *Wanneer Uw gerichten op de aarde zijn, zo leren de inwoners der wereld gerechtigheid* (Jes. 26:9).
- *Tot een oordeel hebt Gij hem gesteld, en o Rots! om te straffen, hebt Gij hem gegrondvest* (Hab. 1:12).
- *Zie, gelukzalig is de mens, denwelken God straft; daarom verwerp de kastijding des Almachtigen niet. Want Hij doet smart aan, en Hij verbindt; Hij doorwondt, en Zijn handen helen* (Job. 5:17–18). Gelukzalig! Maakt de gedachte dat Gods oordelen een helend doel hebben u gelukzalig?
- *HEERE! in benauwdheid hebben zij U bezocht; zij hebben hun stil gebed uitgestort, als Uw tuchtiging over hen was* (Jes. 26:16). Is het ‘gebed’ niet betekenisvol?
- *Indien gij nog door deze dingen Mij niet getuchtigd zult zijn, maar met Mij in tegenheid wandelen; Zo zal Ik ook met u in tegenheid wandelen, en Ik zal u ook zevenvoudig over uw zonden slaan* (Lev. 26:23–24). ‘Deze dingen’ refereren aan een lijst van oordelen die begint in vers 14. Als een liefdevolle Vader volhard God in discipline totdat Hij Zijn doel behaalt, wat daar ook voor nodig is.
- *Indien zij Mijn inzettingen ontheiligen, en Mijn geboden niet houden; Zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen. Maar Mijn goedertierenheid zal Ik van hem niet wegnemen, en in Mijn getrouwheid niet feilen* (Ps. 89:32–34).
- *Ik weet, HEERE! dat Uw gerichten de gerechtigheid zijn, en dat Gij mij uit getrouwheid verdrukt hebt* (Ps. 119:75). Zelfs te midden van Zijn straf, slagen en verdrukkingen is Zijn liefdevolle barmhartigheid aanwezig en Zijn trouw verlaat Hij nooit. Want door Zijn trouw treft Hij ons. We accepteren ‘liefdevolle barmhartigheid en trouw’ van goede ouders als zij hun kinderen corrigeren, is het niet? Onthullen

deze termen niet dat het Vaderhart van God bestaat uit het liefdevol corrigeren van Zijn kinderen?

- *Omdat zij wederspanning waren geweest tegen Gods geboden, en den raad des Allerhoogsten onwaardiglijk verworpen hadden. Waarom Hij hun het hart door zwaarigheid vernederd heeft; zij zijn gestruikeld, en er was geen helper. Doch roepende tot den HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, verlost Hij hen uit hun angsten (Ps. 107:11–13). “Roepende tot den HEERE.” Zij erkende hun hulp van God en zochten Hem in oprechtheid. Wat kan van meer betekenis zijn voor hen die Gods raad onwaardiglijk achten?*
- *Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw inzettingen leerde (Ps. 119:71). God verdrukt tot lering. Dit is goed!*
- *Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik Uw woord (Ps. 119:67). Het duidt erop dat Gods verdrukkingen ons corrigeren.*
- *Als de Heere zal afgewassen hebben den drek der dochteren van Sion, en de bloedschulden van Jeruzalem zal verdreven hebben uit derzelver midden, door den Geest des oordeels, en door den Geest der uitbranding (Jes. 4:4). Hij wast de drek af door den Geest des oordeels en uitbranding.*
- *En de HEERE zal u verstrooien onder de volken... aldaar zult gij goden dienen, die des mensen handenwerk zijn... Dan zult gij van daar den HEERE, uw God, zoeken (Deut. 4:27–29).*
- *Wanneer gij in angst zult zijn, en u al deze dingen zullen treffen... dan zult gij wederkeren tot den HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn. Want de HEERE, uw God, is een barmhartig God (Deut. 4:30–31).*
- *Gij hebt hen geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld; Gij hebt hen verteerd, maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen... Doch ik zeide: Zekerlijk, deze zijn arm; zij handelen zottelijk, omdat zij den weg des HEEREN, het recht hun Gods niet weten (Jer. 5:3, 4). Zij zijn geslagen zodat zij zich zouden bekeren en zodoende herstel konden ontvangen. Maar ze waren zottelijk en begrepen Zijn oordeel, Zijn weg, niet. Begrijpen wij dit wel?*
- *Door bedrog weigeren zij Mij te kennen... alzo: Ziet, Ik zal hen smelten en zal hen beproeven (Jer. 9:6–7). Degenen die weigeren Hem te kennen zullen een proces doorgaan van zuivering (smelten) en beproeving. Komt het doel niet duidelijk tot uiting in het woord zuiveren (smelten)?*
- *De hittigheid van des HEEREN toorn zal zich niet afwenden, **totdat** Hij gedaan, en **totdat** Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten; in **het laatste der dagen** zult gij daarop letten (Jer. 30:24). Het bewijs dat Gods oordeel gemeten wordt en betekenisvol is laat de volgende zin zien: “totdat Hij gedaan, en totdat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten.” Kan het nog duidelijker gezegd worden? Bevinden we ons nu in die ‘dagen’?*
- *Ik hen zal verdreven hebben in Mijn toorn... Ik zal hen tot deze plaats wederbrengen... hun ten goede (Jer. 32:37–39). Hij heeft hen verdreven, dat uiteindelijk ten goede was voor hun. Was dit geen ‘doelgericht’ oordeel.*
- *Want dit ganse land zal door het vuur van Mijn ijver verteerd worden. Gewisselijk, dan zal Ik tot de volken een reine spraak wenden; opdat zij allen den Naam des HEEREN aanroepen, opdat zij Hem dienen met een eenparigen schouder (Zef. 3:8–9). Als Zijn oordelen hun doel hebben behaald zullen de mensen verenigd worden. Zij zullen dat God aanroepen en Hem dienen!*
- *Maar wie zal den dag Zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep der vollers... en Hij zal ze doorlouteren als goud, en als silver; dan zullen zij den HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid (Mal. 3:2–3). Zijn oordelen zijn als het vuur van een goudsmid, louterende hun onvolkomenheden zodat zij een offer toebrengen in gerechtigheid.*

- *Het oordeel den heidenen verkondigen... totdat Hij het oordeel zal uitbrengen tot overwinning. En in Zijn Naam zullen de heidenen hopen* (Mat. 12:18–21). ‘Oordeel tot overwinning’ waarbij de volken (heidenen) zullen hopen in Zijn naam spreekt van een geweldig doel!
- *Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden. En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken [slepen]* (Joh. 12:31–32). Wanneer het oordeel komt zal de vijand buiten geworpen worden en zullen alle mensen tot Christus getrokken (gesleept) worden. Is dit niet een oordeel met een groots en glorieus doel?
- *Houdende het geloof, en een goed geweten, hetwelk sommigen verstoten hebbende, van het geloof schipbreuk geleden hebben; Onder welken is Hymenéüs en Alexander, Die ik den satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren* (1 Tim. 1:19–20).
- *Denzulken over te geven aan den satan, tot verderf des vleses, opdat de geest behouden moge worden in den dag van den Heere Jezus* (1 Kor. 5:5). Hier worden twee voorbeelden gegeven van een oordeel met een doel: de lering tot het niet meer lasteren en de behoudenis van de geest. Zelfs de satan wordt door God gebruikt. God staat overal boven.
- *En de toorn is over hen [Israël] gekomen tot het einde* (1 Thes. 2:16). “En alzo zal geheel Israël zalig worden... De Verlosser zal de goddeloosheden afwenden van Jakob...” (Rom. 11:26). Toorn tot het einde, en toch redding tot afwending van de goddeloosheden. Het doel van dit oordeel is de redding van Israël op de voorbestemde tijd.
- *Want wij zullen allen voor den rechterstoel van Christus gesteld worden. Want er is geschreven... voor Mij zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God belijden [‘God loven’ – NBG ‘51]. Zo dan een iegelijk van ons zal voor zichzelf Gode rekenschap geven* (Rom. 14:10–12). (Zie ook Fi. 2: 9–11; Jes. 45:22–25). Merk op dat ‘want’ en ‘zo dan’ oordeel (zowel voor als na) koppelen aan lofprijzing. Is dit geen bewijs dat er een glorieus doel huist in oordeel?
- *Mijn zoon! verwerp de tucht des HEEREN niet, en wees niet verdrietig over Zijn kastijding; Want de HEERE kastijdt dengene, dien Hij liefheeft, ja, gelijk een vader den zoon, in denwelken hij een welbehagen heeft* (Spr. 3:11–12). God tuchtigt tot correctie, net zoals menselijke ouders doen. Degene die Hij liefheeft die kastijdt (corrigeert) Hij. Is er iemand die Hij niet liefheeft? Zie pag. 38–44.
- *Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God jegens u als zonen; (want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt?) Maar indien gij zonder kastijding zijt, welke **allen deelachtig zijn geworden**, zo zijt gij dan bastaarden, en niet zonen. Voorts, wij hebben de vaders onzes vleses wel tot kastijders gehad, en wij ontzagen hen; zullen wij dan niet veel meer den Vader der geesten onderworpen zijn, en leven? Want genen hebben ons wel voor een korten tijd, naar dat het hun goed dacht, gekastijd; maar Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden. En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch **daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht** der gerechtigheid dengenen, die door dezelve geoefend zijn* (Heb. 12:5–11).

En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid dengenen, die door dezelve geoefend zijn

De Heer houdt van alle mensen en we kunnen met een gerust hart stellen dat iedereen in dezelfde geest die hier getoond wordt getuchtigd wordt. ‘Daarna’ geeft zij vrucht. Dat is een doel! Maar er kan geen ‘na afloop’ zijn bij een oneindige straf. Kalen Fristad, een Verenigd Methodist predikant en auteur van *Destined For Salvation* (Bestemd Voor Redding) schreef het volgende naar aanleiding van Jer. 3:12–13, 22; 9:13–16; 32:37–18:

“Het doel van Bijbelse tuchtiging is dat een kwaaddoener en goeddoener wordt.”

poging op een nieuw begin... Lijden zonder dat er iets van geleerd kan worden of dat er iets door ervaart wordt is betekenisloos, en degene die een ander deze last aandoet zou een monster zijn en geen vader. Als ouders tuchtigen wij onze kinderen, niet omwille van de straf, maar om verandering teweeg te brengen. God is, betreffende dit punt, op z’n minst net zo eervol als elke ouder.⁴

Christus waarschuwt ons als gelovigen; er wordt meer van ons verwacht:

En Petrus zeide tot Hem: Heere! **zegt Gij** deze gelijkenis **tot ons**, of ook tot allen? En de Heere zeide: Wie is dan de getrouwe en voorzichtige huisbezorger, dien de heer over zijn dienstboden zal zetten, om hun ter rechter tijd het bescheiden deel spijs te geven? Zalig is de dienstknecht, welken zijn heer, als hij komt, zal vinden, also doende. Waarlijk, Ik zeg ulieden, dat hij hem over al zijn goederen zal zetten. Maar indien dezelve dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou beginnen de knechten en de dienstmaagden te slaan, en te eten en te drinken, en dronken te worden; Zo zal de heer deszelve dienstknechts komen ten dage, in welken hij hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet; en zal hem afscheiden, en zal zijn **deel zetten met de ontrouwen**. En die dienstknecht, welke geweten heeft den wil zijns heren, en zich niet bereid, noch naar zijn wil gedaan heeft, die zal met **vele slagen** geslagen worden. Maar die denzelven niet geweten heeft, en gedaan heeft dingen, die slagen waardig zijn, die zal met weinige slagen geslagen worden. En een iegelijk, **wien veel gegeven is**, van dien **zal veel geëist worden**; en wien men veel vertrouwd heeft, van dien zal men overvloediger eisen. Ik ben gekomen, om vuur op de aarde te werpen... (Luk. 12:41–49).

Deze passage is een waarschuwing voor gelovigen. Wat is de dreiging? Om gescheiden te worden en ons ‘deel’ te hebben met de ontrouwen. Gelovigen die geoordeeld worden met de ongelovigen? Waarom moeten we hier voor bang zijn? Doet de rechter van de gehele aarde geen recht? Wat is dit ‘deel’? Vele slagen! Geen oneindige slagen! Dit wordt juist bevestigd door het gebruik van het woord ‘deel’. Ergens een deel aan hebben past bij een gemeten oordeel (Mat. 7:2), niet bij een eeuwige oordeel. Dit is nu precies hoe het oordeel van de vuurpoel tot uitdrukking komt: ‘is hun **deel** in’ (Op. 21:8).

Ook worden deze ‘slagen’ gekoppeld aan ‘vuur’, het symbool van het louteringsproces van God. Vuur is iets positiefs waar iedereen door ‘gezouten’ (gelouterd / gezuiverd) zal worden.

Is deze gelijkenis de enige tekst waarin we zien dat gelovigen hun ‘deel’ delen in het oordeel met de ongelovigen? Op. 21:8 somt acht categorieën van zondaren op waaronder ook de ongelovigen. Als we eerlijk zijn geeft dit aan dat de anderen, die opgesomd worden, gelovigen omvat. Dit komt overeen met deze gelijkenis en de woorden waarmee het begint: “Die overwint.” Hoeveel van ons hebben deze lijst vergoelijkt en zijn zelfingenomen over hun rechtvaardigheid? Zouden we wel zo zeker van onszelf moeten zijn? Bezin uzelf voor een moment over dit.

*Die overwint, zal alles beërven; en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn. Maar den vreesachtigen [bent u standvastig?], en **ongelovigen** [Geloof u al Gods beloften?* Rom. 4:21], en **gruwelijken** [Bent u wel eens trots? Spr. 6:16–17], en **doodslagers** [Bent u wel een kwaad? Mat. 5:21–22], en **hoereers** [Wordt u wel eens*

verleidt? Mat. 5:28], en tovenaars, en afgodendienaars [Begeert u wel eens? Kol. 3:5], en al den leugenaars [Vertelt u altijd aan iedereen wat u nu werkelijk denkt?], is hun **deel** in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de tweede dood (Op. 21:7–8). Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle (1 Kor. 10:12).

*Voornamelijk 'Proclamaties' (Hoofdstuk 6 & 7).

Laten we ophouden met de angstige zaken van de Schrift onder het tapijt te vegen en het ontkennen van de vanzelfsprekende zaken. Een iegelijk die gelooft wordt veel gegeven, en daarom wordt er veel van ons geëist (Luk. 12:48). De waarschuwingen zijn zeer reëel. Ze verwaarlozen brengt ons in gevaar. Maar laten we dit niet vergeten: In de vroege Oosterse literatuur waren overdreven uitdrukkingen en metaforen bedoeld om de aandacht van de lezer te trekken en niet om letterlijk te nemen. Dit is een typische oriëntaalse stijl. Het kritieke aspect dat we moeten onthouden in elke harde taal waarin oordeel wordt beschreven is het karakter van de Rechter en het doel van Zijn oordelen. God 'is' liefde zonder 'gemaar'. Al Zijn oordelen zijn gemeten in liefde met een rechtvaardig en helend doeleinde. Deze waarheid trekt ons hart naar de oprechtheid om God lief te hebben met ons hele wezen, om ware vrede te brengen en om de Schrift te harmoniseren.

In dit hoofdstuk hebben we gezien dat: God volmaakt rechtvaardig is, oneindige straf niet rechtvaardig is, de dood geen obstakel voor God is en tal van passages waarin Zijn goede en helende doel door oordeel gedemonstreerd wordt. En hoewel er mysteries zijn omtrent Gods oordelen (Rom. 11:33), zijn er geen mysteries omtrent Zijn aard, rechtvaardigheid en onpartijdigheid. Laten we ons nu richten op 'the bigger picture' van Gods nimmerfalende plan voor allen.

“Alles wat doorgaat voor de tijd tussen God en Zijn gevallen schepsel, is maar één en hetzelfde ding, werkende voor één en hetzelfde einde; en hoewel dit toorn genoemd wordt, ofwel pijniging, vloek en dood, het is allemaal vanaf het begin tot het einde, niets anders dan het werk van de eerste geschapen liefde, en betekent niets meer en doet niets meer, dan het werk van het louterende vuur, dat enkel en alleen alle slechtheid kan verbranden, dat het schepsel scheidt van zijn eerste geschapen staat met God. Gods voorzienigheid, vanaf de val tot de wederoprichting van alle dingen, is medewerken aan hetzelfde ding.”₅ – William Law

Schrijver van *A Serious Call to a Devout and Holy Life*. Law had een grote invloed op Samuel Johnson, John / Charles Wesley, George Whitefield, W. Wilberforce, Andrew Murray en anderen.

HOOFDSTUK VIER

ZALIGE HOOP

DEEL ÉÉN

*De zaligmakende **genade** Gods is verschenen aan **alle mensen**...
Verwachtende de **zalige hoop** en verschijning der **heerlijkheid** van
den **groten** God (Tt. 2:11–13).*

In de volgende twee hoofdstukken zal ik proberen om een algeheel begrip van het gehele plaatje – Gods onfeilbare plan voor de mens – te presenteren, zoals ik dit waarneem door mijn schemerige blik van begrip. Ik refereer ernaar als de ‘Zalige Hoop’ zoals Paulus die uitspraak gebruikt in combinatie met zaligmakende genade voor alle mensen en de verschijning van Gods heerlijkheid. De **redding voor alle mensen** is zeer zeker een zaligmakende, wonderbaarlijke, prachtige, grote, wonderlijke, inspirerende en glorieuze hoop dat de **heerlijkheid** brengt aan onze **Groten** God!

Hoop Voor De Wereld

Laten we beginnen bij het einde van de bediening van onze Heer op aarde: de nacht van Zijn arrest. Zijn hele leven leidde tot de climax van dit moment. Hij wist precies wat er te gebeuren stond voor Hem (Joh. 18:4). Kijkt u eens heel goed naar de schreeuw van Zijn hart op dat moment:

*Hij hief Zijn ogen op naar den hemel, en zeide: Vader,
de ure is gekomen... Heilige Vader, bewaar ze in Uw
Naam... opdat zij **één** zijn, gelijk als Wij... Opdat zij
allen **één** zijn... opdat de **wereld gelove**... opdat zij **één** zijn...
opdat zij **volmaakt zijn in één**, en opdat de **wereld bekenne**,
dat Gij Mij gezonden hebt” (Joh. 17:1, 11, 21–23).*

Laat u gedachten hier eens over gaan! Onze Heer had helemaal verdoofd kunnen zijn door angst met slechts zijn executie in gedachte. Maar juist het tegenovergestelde blijkt, Zijn gedachten gingen niet uit naar Hemzelf, maar juist naar de gehele mensheid. Zijn hart ging uit naar de gehele wereld. En wat heeft de wereld nodig? Zij moet getuige zijn van christenen die elkaar liefhebben – in eenheid wandelend. De wereld moet dit nog gaan zien. Het is mijn overtuiging dat de Zalige Hoop de potentie heeft om zelfs de hoogste muren, die de gelovigen van elkaar gescheiden hebben de afgelopen eeuwen, af te breken en de volheid van de vreugde in de harten van Gods kinderen te herstellen. “Maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde” (1Pet. 1:8).

Dan zal de wereld gelove! Dan zal de wereld bekenne (weten) wie Christus gezonden heeft en waarom Hij gezonden is!

Kinderkens

Doch Ik zeg u, dat het den lande van Sódóm verdragelijker zal zijn in den dag des oordeels, dan u. Het juk van Christus In dienzelfden tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde! Dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard.

(Mat. 11:24–25; Zie ook 1 Kor. 1:26–29)

Ik ben dankbaar dat de ontdekking van Gods waarheid geen exclusieve ontdekking is voor de religieuze ‘elite’. In deze passage heeft God zaken verborgen met betrekking tot Zijn oordelen voor de wijzen en verstandigen en heeft dezelve geopenbaard aan den ‘kinderkens’. Oh, waren we allemaal maar kinderkens! Naar mijn mening verlangen vandaag de dag vele kinderkens naar de dag waarbij de donkere wolk, die Gods oordelen versluiert, wordt opgeheven van de Kerk. Oh, wat een vreugdevol en vredevol doel van eenheid zal dat op die dag brengen aan Zijn lichaam! Dan zal de wereld weten dat Jezus Christus Heer is (Joh. 17:23)! Dit is de heerlijkheid van de Zalige Hoop die ik koester.

Verstandelijk Redeneren

God verwacht van ons dat we nadenken over wat we geloven en dat we niet zomaar aannemen wat ons aangeleerd wordt. Christus verkondigd ons dat wij voor onszelf moeten oordelen hetgeen recht is (Luk. 12:57). Paulus vermaant ons om alle dingen te beproeven (1 Thes. 5:21) en voor onszelf te oordelen wat hij zegt (1 Kor. 10:15). Al vanaf het begin van de Bijbelse openbaring worden we uitgedaagd om voor onszelf te denken – Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen (Gen. 18:25)? Vereist deze vraag geen overdenking? Onze Heer verwacht altijd van Zijn hoorders dat ze nadenken. “Wat dunkt u, Simon!” (Mat. 17:25). “Wat dunkt u, indien enig mens honderd schapen had...?” (Mat. 18:12). “Wat denkt u? Maar wat dunkt u? Een mens had twee zonen...” (Mat 21:28). “Wat dunkt u van den Christus?” (Mat. 22:42). “Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal uw Vader...?” (Mat. 7:11). En dezen (de Joden in Berea) waren edeler, dan die te Thessaloníca waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren (Hand 17:11). Van hen werd gezegd dat ze een ‘edelere toegenegenheid’ hadden. God heeft ons zijn grote verstandelijke vermogen geschonken en Hij verwacht van ons dat we deze vermogens gebruiken! “Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE” (Jes 1:18). Het is onze eigenlijke capaciteit om verstandelijk te redeneren waardoor wij God kunnen liefhebben en Hem gelijk worden.

Onze traditie van de hel gaat tegen elke verstandelijke redenering in. Als reactie hierop zullen sommigen Jes 55:8 citeren: “Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE.” Hier leiden ze uit dat de menselijke redenering onjuist is – waarvan we denken dat het wreed en onrechtvaardig is, blijkt dit juist niet zo te zijn. Als dit waar zou zijn zouden we niet geschapen zijn naar Zijn gelijkenis en zouden we niets gemeenschappelijk hebben met God. Het zou onmogelijk zijn om met Hem te redeneren op welk niveau dan ook. Maar bedoeld Jesaja dit te zeggen? Als u de context overziet zult u zien dat Zijn wegen anders zijn dan onze wegen in relatie tot genade, en niet tot wreedheid. Het is een aanfluiting dat zo’n wonderlijke passage onderhevig is geweest aan het verdraaien van de context om zo het tegenovergestelde over God te zeggen. Dit is een uitstekend voorbeeld waarbij het Woord van God krachteloos wordt gemaakt omwille van de traditie en haar inzettingen (mat.

15:6) – een traditie die angst bevordert jegens God dat geleerd wordt door mensegeboden (Jes. 29:13).

Hoewel de mens als denkend wezen wordt gedefinieerd
Gebruiken slechts weinigen het grote voorrecht van de geest
Hoeveel denken er rechtvaardig over de enkelingen die denken!
Hoeveel denken er nooit na, terwijl ze denken van wel!
– Jane Tayler¹

De Vraag Der Vragen

Hoe kan een goede God wezens scheppen waarvan Hij weet dat ze voor altijd worden gemarteld (zullen branden)? Er zijn twee opvattingen. De ene is de heersende opvatting. Deze opvatting zegt dat God de prijs moest betalen om slechts een paar mensen de hemel binnen te krijgen. De andere opvatting is de Zalige Hoop. Hij gaat helemaal niet in op dit dilemma, maar verzoend alles met Zichzelf in de voltooiing der tijd. Welke opvatting geeft de heerlijkheid aan de Vader van onze Heer Jezus Christus? Welke opvatting conformeert zich met een alwetende, almachtige en liefdevolle Schepper?

Hoe kunnen we geloven dat God goed is, terwijl we daarnaast geloven dat de oneindige straf het lot is voor het merendeel van de mensheid? Dit kan niet tenzij wij een perverse opvatting hebben over wat ‘goed’ is, of we geloven niet dat God bij machte is om dit te voorkomen, of we hebben nog niet goed en diepzinnig nagedacht over de gruwelen die de oneindige straf met zich meebrengt. Maar als we geloven dat God ‘goed’ is op een normale manier en dat Zijn straffen eindig en rechtvaardig zijn er geen conflicterende kwesties. Dit is de theologie van het Nieuwe Testament, de vroege Kerk en het overblijfsel van de gelovigen door de eeuwen heen. Dit is een theologie dat God eert, een theologie dat zowel het beredeneren en Gods morele getuigenis bevredigt in elk hart, een theologie dat het beste harmoniseert met de Schriften. Dit is de Zalige Hoop.

Macht *VERSUS* Liefde Of Macht *EN* Liefde

Ik zie het eenvoudig. Jezus heeft gezegd dat wij het Koninkrijk van God moeten ontvangen als een kind (Mark. 10:15). Als één en één twee is, dan kan het geen drie zijn. De volgende twee punten worden toegevoegd voor een laatste glorieuze afloop en niet voor een tragisch einde.

- A. God is almachtig en volvoert altijd Zijn wil. (Calvinisme / Gereformeerde theologie).
- B. God houdt van alle mensen en Hij wil iedereen verzoenen. (Arminiaanse / Remonstrantse theologie – hetgeen de meeste christenen aanhangen).

Omdat Hij wil dat iedereen verzoend wordt en Hij ook bij machte is om dit te volvoeren, is het dan heel gek om te geloven dat Hij dit ook zal volvoeren? Want als Hij dit niet doet welk gedeelte van deze vergelijking is dan onjuist? ‘A’ of ‘B’? Calvinisten zeggen dat ‘B’ onjuist is, terwijl de Remonstranten zeggen dat ‘A’ onjuist is. Maar als we ‘A’ aannemen, net zoals de Calvinisten en ook ‘B’ zoals de Remonstranten dan zouden we, net zoals een kind, concluderen dat elk individu uiteindelijk verzoend wordt. Dit is de Zalige Hoop.

MACHT	+	liefde	=	Calvinisme / Gereformeerd
macht	+	LIEFDE	=	Arminianisme / Remonstrants
MACHT	+	LIEFDE	=	Zalige Hoop

De sleutel om dit mysterie op te lossen is, zoals ik dit zie, dat de Calvinisten gelijk hebben omtrent de macht van God, en de Arminianen hebben gelijk omtrent de liefde van God. De tragedie is dat beiden voldoen aan de theorie van Augustinus met betrekking tot oordeel waardoor ze gedwongen worden om de glorieuze kant van beiden theorieën te verwerpen (of om deze teniet te verklaren). Maar als ze in plaats daarvan beiden de Zalige Hoop omarmden zouden ze één worden en zou de wereld gauw genoeg zien dat Jezus Christus is Heer! (Joh. 13:35; 17:21, 23). Er zou dan niets zijn om te verwerpen of teniet te verklaren. De grootste theologische controverse en scheiding van het lichaam van Christus zou dan verdwijnen. Zou dit niet de sleutel zijn die de gevangenen vrij zet, de Schrift omtrent oordeel en genade voor allen harmoniseert en het lichaam van Christus verenigd?

Welk van de drie standpunten begrijpt ‘de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte’ van de liefde van Christus en doet recht aan Zijn onmetelijke macht (Ef. 3:18–19)? Met welk standpunt wordt God het meest verheerlijkt?

Paradigma Verschuiving

Hoe kan Christus nu beschouwd worden meer te zijn dan Adam als de overtreding van Adam veel sterker is in het veroordelen dan de verdienste van Christus en het offer dat de macht heeft om te redden? Heeft u zich al eens over dit raadsel gebogen? Stopt u eens met lezen en denk hier even over na. Dit is belangrijk.

Als u binnen uw geloof tegen perplexe en verontruste vragen aanloopt is uw opvatting (paradigma) van God misschien gebrekkig. Hoe we Gods aard en karakter begrijpen, zoals dit weerspiegelt wordt in Zijn grote plan voor de mensheid, heeft invloed op ons begrip van de wereld en dit heeft weer een directe invloed op hoe wij de Schriften interpreteren. “Maar indien uw oog (conceptie van God) boos is, zo zal geheel uw lichaam (wezen) duister zijn” (Mat. 6:23).

Vijfentwintig jaar lang volgde ik de Arminiaanse visie op God. Maar toen ik een zendeling was in Senegal, West-Afrika, en me realiseerde dat ik geen zekerheid had wat betreft mijn redding verontrustte mij dit. Ik worstelde maanden hiermee en kwam uiteindelijk tot de conclusie dat de redding het werk van God moest zijn. Ik maakte een paradigma verschuiving. Ik begon Gods macht te begrijpen op dezelfde manier zoals onze Calvinistische en Gereformeerde broeders dit doen. Ik verblijdde mij vervolgens in dit nieuwe perspectief gedurende twee jaar, totdat ik niet langer rust vond in mijn ‘persoonlijke’ redding. Hoe kon ik ook, te midden in een wereld van verloren mensen? Wonende in een Moslimnatie beïnvloedde mij dit heel erg. Ik bereidde me voor om een derde paradigma in overweging te nemen – de ‘Zalige Hoop’.

De meeste mensen zijn er zich niet bewust van hoe machtig hun conceptie van God hun begrip van de Schriften beïnvloed. Het dwingt hen om te concluderen dat bepaalde passages niet kunnen betekenen wat ze blijken te zeggen. Bijvoorbeeld: “Want gelijk zij **allen** in Adam sterven, also zullen zij ook in Christus **allen** levend gemaakt worden” (1 Kor. 15:22). Mijn vorige kijk op God had me gedwongen om het bereik van de tweede

‘allen’ te beperken tot slechts een paar. Mijn huidige visie van God begrenst dit niet meer. Toch is het niet makkelijk om passages anders te zien dan hoe ik het altijd heb opgevat. Ik was er aan gewend om ze op een bepaalde manier op te vatten. Het bleek een langzaam en moeilijk proces om buiten mijn oorspronkelijk paradigma te stappen. Maar toen de sluier uiteindelijk werd opgetrokken zag ik de Schrift zonder de doorschemering van een eeuwige hel. Ik was vrij om Gods openbaring te ontvangen met een frisse nieuwe moed. Wat een ontdekking!

Laat ons het paradigma omarmen dat waarlijk God eert, groot maakt en verheerlijkt. Het zal ons niet verbazen dat de heersende visie een harde en gewelddadig dogma van Augustinus is. Het voldoet aan onze legale, harde en wrede kant van onze gevallen natuur. De mens neigt altijd de harde kant (zo lijkt het) van God aan te hangen, en onze traditie weerspiegelt dit. Het verblind ons van het zien van de ware aard van God in genade en oordeel. Mijn gebed is dat God uw hart en geest zal openen tot de paradigma dat Zijn Naam waardig is.

Zaligmaking

Wat wordt er bedoeld met ‘zalig maken’? Waar maakt het geloof in Jezus ons zalig van? In ‘Berouw en zaligmaking’ verklaart Robert Wilkin, uitvoerend directeur van de *Grace Evangelical Society* het volgende:

Het zou moeilijk zijn om een concept te vinden dat rijker en *meer gevarieerd in opvatting* is dan het Bijbelse concept van zaligmaking. De breedte van zaligmaking is zo ingrijpend en haar onderhoudende doel is zo prachtig dat het voor de woorden in vele contexten nodig is om *precies gedefinieerd te worden*.²

Joseph Dillow, Th. D. Dallas Theological Seminary en auteur van *The Reign of the Servant Kings* (De Heerschappij van de Dienende Koningen), legt het volgende uit:

Zaligmaking is een brede term. Het betekent doorgaans ‘helen’, ‘heiligen’, ‘zegevieren’, of ‘verlost te worden van enig algemene moeilijkheid of tegenstand’. Zonder twijfel heeft de reflexmatige reactie, die aanneemt dat ‘zaligmaking’ altijd duidt op een eeuwige vrijmaking, er voor gezorgd dat de term ernstig in het gedrang is gekomen om haar objectief te kunnen onderscheiden wat betreft de intentie van de leer van de schrijvers van het Nieuwe Testament.³

In *A Generous Orthodoxy* (Een Royale Orthodoxie) schrijft Brian McLaren, stichtende dominee van Ceder Ridge Community Church in Baltimore en auteur van *Finding Faith* (Vind het Geloof) en andere artikelen, het volgende,

In de Bijbel betekent ‘zaligmaking’ ‘redding’ of ‘genezing’. Het betekent nadrukkelijk niet automatisch ‘gered van de hel’ of ‘het geschonken leven na de dood’... Haar betekenis varieert van passage tot passage, maar in het algemeen, in elke context betekent ‘zaligmaking’ ‘uit de problemen komen’.⁴

Om een beter begrip van zaligmaking te verkrijgen moeten we een breder overzicht krijgen van onze kijk op wat Christus voor ons kwam doen. Hij kwam om:

- Rust te geven (Mat. 11:28).
- Den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart (Luk. 4:18).
- Alle treurigen te troosten; Om den treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwd geest (Jes. 61:1, 2).
- Zalig maken van hun zonden en de goddeloosheden af te wenden (Mi. 7:19; Mat. 1:21; Hand. 3:26; Rom. 11:26).

- Ons te behouden van den toorn en te betalen voor ons zondige gedrag (Rom. 5:9. (Zie 'Gods toorn' op pagina 53).
- Ons vrij te maken van zonden (Rom. 6:22).
- Te redden van deze tegenwoordige boze wereld (Gal. 1:4).
- Hoop en God te brengen naar degenen zonder hoop en zonder God (Ef. 2:12).
- Ons te verlossen van alle ongerechtigheid en ons zou reinigen (Tt. 2:11–15).
- Te verlossen al degenen, die met vreze des doods, door al hun leven, der dienstbaarheid onderworpen waren (Heb. 2:14–15).
- Te verlossen van onze ijdele wandeling (1 Pet. 1:18–19).
- De verstrooide en vermoeide ziende ons op te dragen te bidden voor arbeiders (Mat 9:36–38).

Als zaligmaking een verlossing is van het eeuwige wee, waarom ligt dan de nadruk op de tijdelijke verlossingen? De passages behandelen verlossing van zwaarmoedigheid, blindheid, een gebroken hart, verdriet, treurigheid, een benauwden geest, hopeloosheid, onreinheid, de angst voor de dood, nutteloosheid, vermoeidheid, van bedroefdheid en ontmoediging, wetteloosheid (zonde) en de consequenties hiervan, de tegenwoordige donkere eeuw. Hoe kan de Schrift deze relatief onbeduidende tijdelijke pijniging benadrukken tegenover het gegeven van de oneindige pijn? Want het leven is een damp (Jak. 4:14) en daarna worden we het eeuwige wee in gesleurd. Hoe kan Jakobus nu zeggen dat zuivere godsdienst bestaat uit het bezoeken van wezen en weduwen (Jak. 1:27)? Wat een tijdverspilling! We zouden toch beter de massa kunnen grijpen uit de klauwen van de hel! Waarom legt de Schrift niet de nadruk op waar zij deze zou moeten doen? Waarom de rookgordijnen? Het enige zinnige antwoord hierop voor mij is dat de vertroebelde blik over het oordeel de betekenis en het bereik van Gods zaligmaking heeft vervormd.

Het Doel Van Zaligmaking

Nu we een idee hebben waar we 'van' zalig gemaakt zijn moeten we vervolgens in overweging nemen waar we 'tot' zalig gemaakt zijn. C.S. Lewis, een Brits docent uit de

De Schrift openbaart dat zaligmaking veel meer een proces is dan een gebeurtenis. Het gaat verder dan een ervaring van wederom geboren worden.

20^e eeuw en productief schrijver, begreep het doel van zaligmaking. Hij schreef: "Elke christen wordt een kleine Christus. Het hele doel van christen worden komt daar simpelweg op neer, niets meer en niets minder."⁵ De Schrift openbaart dat zaligmaking veel meer een proces is dan een gebeurtenis. Het gaat verder dan een ervaring van wederom geboren worden. Neem onderstaande teksten in overweging:

- *Vermanende... opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus (Kol. 1:28). Waartegen vermanen?*
- *Vrijmoedigheid mogen hebben in den dag des oordeels, namelijk dat gelijk Hij is, wij ook zijn in deze wereld (1 Joh. 4:17). Wacht christenen dan ook een oordeel?*
- *Werkt uws zelfs zaligheid (Fi. 2:12–13). Zaligheid door werken?*
- *Behouden worden door Zijn leven (Rom. 5:10). Zullen we behouden worden? Ik dacht dat wij al behouden waren!*
- *Heb acht op... want dat doende, zult gij en uzelf behouden (1Tim. 4:16). Behouden door doen? Uzelf behouden?*

Op welke manier zijn dergelijke uitdrukking verzoend met de leer van Paulus over zaligmaking door genade? Zij refereren aan kant en klare zaligmakingen (Kol. 1:28) – het einddoel van onze zaligmaking. Zaligmaking hangt altijd af van het volledige werk van Christus aan het kruis. Maar we moeten begrijpen dat God ons ergens wil brengen met onze zaligmaking. Wij zijn voorbestemd om gelijkvormig te worden aan het beeld van Zijn Zoon (Rom. 8:29); “Wij Hem zullen gelijk wezen...” (1 Joh. 3:2); “Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs... tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus” (Ef. 4:13; Gal. 4:19). Verzoening (Rom. 5:10) is in die zin geen zaligmaking, maar refereert aan wat God alreeds heeft gedaan in Christus. Het duidt op het einde – onze volmaaktheid (Kol. 1:28). Het doel van God is ons, eenmaal verzoend, te transformeren tot een gelijkenis van Christus. Daarom wordt er van de gelovigen gezegd dat zij het allermeeest behouden zijn (1 Tim. 4:10), want zij onderwerpen zich in deze tegenwoordige tijd al aan God die de zaligheid in hen werkt (Ez. 36:27; Ef. 2:10, 3:20; Fi. 1:6, 2:13, 4:13; Joh. 15:5). Zaligmaking gaat verder dan de verlossing van tijdelijke zaken en verder dan Gods gepassioneerde ongenoegen in het oordeel, tot een echte verlossing van onze zondige aard. Onze volmaaktheid is het doel (Zie Rom. 6:3, 4, 11–12; 8:29; Gal. 4:19; Fi. 2:12–13; Kol. 1:27–28; 2 Tim. 2:11–13; Tit. 2:14; 3:8; Jak. 1:27; 1 Joh. 3:3; 4:17).

Het behalen van de volheid van de zaligmaking, onze volmaaktheid in Christus, wordt alleen verkregen door het kruis dat werkt in ons leven. “Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de

wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld” (Gal. 6:14). Alleen door te sterven aan onszelf, lijdzaamheid en beproevingen kunnen we geestelijk tot ontplooiing komen (Mat. 16:24; Joh. 12:24; Rom. 5:3–5; 6:6; 2 Kor. 12:9, 10; Gal. 2:20; Jak. 1:2–4; 1 Pet. 1:6–7; 2:21). Hoewel lijdzaamheid en beproeving, ons kruis, niet verlossend zijn (alleen het bloed van Christus is), zijn zij zondermeer essentieel voor onze training. Of we nemen ons kruis gewillig op, of God zal dit op ons leggen op Zijn tijd.

Want de weg van het kruis is het enige pad tot onze ‘volledige’ zaligmaking – ‘tot een volkomen man’ (Ef. 4:13). Er zijn geen sluiproutes. Zelfs Christus “heeft gehoorzaamheid geleerd, uit hetgeen Hij heeft geleden” (Heb. 5:8). “De discipel is niet boven zijn meester; maar een iegelijk *volmaakt discipel* zal zijn gelijk zijn meester” (Luk. 6:40).

Wij moeten allen als een volmaakt discipel (getraind) worden. Aan gelovigen wordt de mogelijkheid gegeven om in dit leven een goddelijk en onbaatzuchtig leven te leven, d.w.z. zichzelf dagelijks kruisigen in de voetstappen van Christus. Ongelovigen verkrijgen deze mogelijkheid in de komende eeuw of eeuwen (tijdperken) waar God het kruis op hen legt door middel van doelgericht oordeel. Waarom dan nog geloven? Wat is hier het nut van? Wat betekent het nu om te geloven in de ‘naam’ van Jezus om zalig te worden (Hand. 4:12; Fi. 2:9–11)? Geloof is het ‘vertrouwen’ in Gods ‘Persoon’ – Zijn aard, karakter en wegen, en ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd is, Hij ook machtig is te doen (Rom. 4:21). Dit is geen religieuze formule, maar een kinderlijk vertrouwen in de ware God (Mark. 10:15). Geloof opent de kanalen van Gods zegen in ons leven. Als we Hem vertrouwen zullen we Zijn vrede leren kennen en ons vervolgens overgeven aan Zijn Geest die in ons werkt. Velen denken dat ze vanwege hun geloof verheven zijn boven anderen. Dit is niet waar. Geloof is een gave van God en God werkt dit in ons. Hebreeuws en Grieks geleerde dr. Michael Jones zegt dat de ‘gave’, waaraan gerefereerd wordt in Ef.

*Zaligmaking gaat verder
dan de verlossing van tijdelijke
zaken en verder
dan Gods gepassioneerde
ongenoegen in het oordeel, tot
een echte verlossing
van onze zondige aard. Onze
volmaaktheid is het doel.*

2:8 helder en zonder twijfel terugrefereert aan **zowel** zaligmaking **als** geloof in het Grieks.⁶ Dit wordt bevestigd door Heb. 12:2: “Jezus, Den overste Leidsman (Grondlegger) en Voleinder der geloof.” De volgende passages bevestigen dit naar mijn mening: Mat. 11:27, 16:16–17; Joh. 1:13, 6:44, 15:16; Hand. 13:48; Rom. 10:17, 12:3; 1 Kor. 4:7; Fi. 1:6, 1:29, 2:13; Kol. 1:12; 1 Tim. 1:14; Ez. 36: 26–27; Jer. 24:7, 31:33–34, 32:39–40.

Sommigen minachten zelfs de gedachten dat ongelovigen in staat zijn om hun vertrouwen in God te stellen na dit leven. Hoe droevig. “Natuurlijk geloven ze dan,” zeggen ze, “het zal allemaal erg duidelijk worden. Het zal geen verdienste zijn om dan te geloven!” Verdienste? Sinds wanneer is geloof een verdienste? “Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs” (Rom. 3:27). Waarom is het geloof alleen nodig in dit leven? Kan het vertrouwen in God ooit overbodig worden? En wat ‘als’ geloof zich alleen beperkt tot dit leven? Zou dat een almachtige en liefdevolle God dan weerhouden om het leven te herstellen aan wie Hij wil, wanneer Hij wil en waar Hij wil? Wanneer is Hij opgehouden met GOD te zijn?

Een Geheimenis Om Over Na Te Denken

In Zijn oneindige wijsheid integreert God zowel genade (pardon) als oordeel (kastijding). Dit is niet zo eenvoudig ‘zoals’ onze traditie dit impliceert. Neem als voorbeeld ter verduidelijking van wat ik bedoel de volgende teksten in overweging. Hoe verklaren wij dit?

- *En de goedertierenheid, o Heere! is Uwe; **want** Gij zult een iegelijk vergelden naar zijn werk* (Ps. 62:13; 101:1) Goedertierenheid, en toch vergeldt Hij naar werken?
- *Gij zijt hun geweest een vergevend God, hoewel wraak doende over hun daden* (Ps. 99:8). God vergeeft, en toch neemt Hij wraak?
- *Zegt den onbedachtzamen van harte: Weest sterk, en vreest niet; ziet, ulieder God zal ter wrake komen met de vergelding Gods. Hij zal komen en ulieden verlossen* (Jes. 35:4). Vreest niet want God zal ter wrake komen? Goddelijke vergelding zal u verlossen?
- *Dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden* (Jes. 40:2). Ongerechtigdheid verzoend, en toch dubbel ontvangen voor al haar zonden?
- *Want wij (gelovigen) allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad... Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem* (2 Kor. 5:10, 21). Wegdrage (beloond / vergolden worden) naar onze daden, en toch rechtvaardig zijn in Christus?
- *Als uitverkorenen Gods... als Christus u vergeven heeft... **Maar** die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons* (Kol. 3:12, 13, 25). Vergeven, en toch onrecht dragen?
- *Oordeelt naar eens iegelijks werk... verlost zijt... dierbaar bloed van Christus* (1 Pet. 1:17–19). Geoordeeld worden naar eens iegelijks werk, en toch verlost?
- *En wij hebben **gekend** en geloofd de liefde, die God tot ons heeft.... Hierin is de liefde bij ons volmaakt, **opdat** wij vrijmoedigheid mogen hebben in den dag des oordeels... want de vrees heeft pijn* (1 Joh. 4:16–18). Ondanks dat wij Gods liefde kennen (ervaren) (vs. 16, 19), d.w.z. Zijn genade; moeten we terecht bang zijn voor straf in den dag des oordeel als de liefde gebrekkig is. Wij die Zijn liefde kennen hoeven niet bang te zijn voor Zijn oordeel? Wie is er zeker van dat hij volmaakt in liefde is? Bent u hier zeker van?

Hoe kunnen wij deze ogenschijnlijke tegenstelling met elkaar verzoenen? Is het u, naast deze teksten, al eens opgevallen hoeveel waarschuwingen er in de Schrift gericht zijn tot de gelovigen – zij die verlost en gewassen zijn in Zijn bloed? Deze waarschuwingen zijn

*Zou vergeving, net zoals zaligmaking, meer dan één dimensie hebben? Zou er zowel een juridische **als** een relationele kant aan kunnen zitten?*

ernstig. Het antwoord ligt simpelweg in het feit dat God zowel genade als oordelen integreert, zoals Hij dit noodzakelijk acht. Maar is er dan ook een vers dat die duidelijk verklaart? Jazeker! “Want een onbarmhartig oordeel zal gaan over dengene, die geen barmhartigheid gedaan heeft” (Jak.

2:13). Als oordeel onbarmhartig is over degene die onbarmhartig is, zal het barmhartig zijn voor die wel barmhartigheid gedaan heeft! Neem ook de volgende verzen in overweging:

In één zin, wij dan, ‘gerechtvaardigd’ zijnde uit het geloof (Rom. 5:1, etc.). En toch wordt er in een andere zin een nederige tollenaar ‘gerechtvaardigd’ vanwege zijn nederigheid, terwijl een ingenomen Farizeeër niet gerechtvaardigd wordt ondanks zijn gebed en geloof (Luk. 18:9–14). Wat nu als de nederige tollenaar zich had gedragen als de boze dienstknecht uit Mat. 18:32? Ook hij zou dan uitgeleverd worden aan de pijnigers totdat zijn oorspronkelijk schuld betaald zou zijn (34–35). En zo hangt onze rechtvaardigheid continu af van onze barmhartige daden. Jezus herhaald deze gedachte als Hij de nadruk legt op het nut van geloof in het gebed. Hij vermaant ons dat wij tijdens ons gebed niet vergeven worden, tenzij wij zelf anderen vergeven (Mark. 11:22–26). Dus God werkt door **zowel** genade **en** oordeel om Zijn wil te volvoeren in elk mensenleven. Is dit ook niet gewoon eerlijk en rechtvaardig?

Zou er, samen met dit, meer licht op geworpen kunnen worden? Zou vergeving, net zoals zaligmaking, meer dan één dimensie hebben? Zou er zowel een juridische **als** een relationele kant aan kunnen zitten? Heel de mensheid ontvangt een generaal pardon met betrekking tot de zonde die wij van Adam geërfd hebben door de verlossing van Christus als zijnde de laatste Adam (Rom. 5:11–21; 1 Kor. 15:22, 45; 1Joh. 2:2). Wij ontvangen ‘juridische’ gratie dat enkel en alleen gebaseerd is op verdiensten van Christus, net zoals wij juridisch Adams zonde hebben geërfd. Merk op dat ‘verlossing’ de juridische, financiële term is die hierbij betrokken is (1 Pet. 1:18; Ef. 1:7). En toch hangt relationele vergeving af van de reactie op Gods liefde die geopenbaard is in het hart van een individu. En een iegelijk, wien veel gegeven (geopenbaard) is, van dien zal veel geëist worden (Luk. 12:48). God is absoluut rechtvaardig en zuiver jegens elk individu (Lev. 24:19). In heel het universum is er niemand meer rechtvaardig en zuiver dan Hij (Deut. 32:4; Ps. 19:9). “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid” (1 Joh. 1:9). Dit is relationele ‘vergiffenis’ want het wordt gekoppeld aan een belijdenis, een relationele daad. Merk de reden op waarom Hij vergeeft: Hij is ‘rechtvaardig’. Waarom is rechtvaardigheid een factor? Omdat Jezus juridisch het losgeld heeft betaald voor de zonde van de hele wereld (1 Tim. 2:6; 1Joh. 2:2)! God moet vergeven, omdat de schuld is betaald. Maar dit beperkt Hem niet om dit te doen volgens Zijn voorwaarden en voor onze terechtwijzing (Spr. 3:11–12). Vergeet niet dat Hij een liefdevolle Vader is voor allen (pag. 38–44).

We moeten erkennen dat God **zowel** genade **als** oordeel integreert. Deze factor is een cruciale puzzelstuk in het begrijpen van het plan van God voor iedereen. Door genade toe te passen op oordeel behaalt Hij wat goed en rechtvaardig is voor elk mensenleven. Charles Pridgeon, president en oprichter van het Pittsburgh Bible Institute stelt het volgende:

Er is sprake van een onjuiste opvatting als iemand de vergeving van zijn zonde accepteert en zodoende denkt al de consequenties van zijn zonden te ontlopen. Dit is geenszins het geval, zoals iedereen zal weten door ervaring. De consequenties duren, naar gelang deze niet meer nodig zijn als waarschuwing en als tuchtiging. Sommige consequenties duren tot het einde van dit leven en sommigen zijn na dit leven nog nodig.⁷

Gooit dit uw theologie door de war? Dachten we dat we God of zelfs verlossing helemaal konden bevatten? Zijn wij soms vergeten de diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen (Rom. 11:33)? Waren we soms vergeten dat zelfs Paulus ten dele kende (1 Kor. 13:9–12)? Hoe kunnen wij nu van Paulus verwachten dat hij alles duidelijk uitlegt terwijl hijzelf zegt te zien door een spiegel in een duistere rede? Is het verwonderlijk dat ontelbare christelijke denominaties zich fel houden aan tegenstrijdige stellingen?

Laten onszelf vernederen voor de kracht en wijsheid van God en accepteren dat Hij onmetelijk veel groter is dan wij kunnen bevatten (Ef. 3:20). Laten we ons erbij neerleggen dat wij niet alle antwoorden hebben. Laten we stoppen om dogmatisch te zijn in onze leer en laten wij onszelf vernederen voor de machtige hand van God. Denk aan wat er tegen Daniel werd gezegd: “Vrees niet, Daniël! want van den eersten dag aan, dat gij uw hart begaaft, om te verstaan en om uzelfen te verootmoedigen, voor het aangezicht uws Gods, zijn uw woorden gehoord...” (Dan. 10:12). De sleutel om dit te begrijpen is een nederig en zoekend hart. “O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen” (Rom. 11:33)! “Want wij kennen ten dele... Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede... nu ken ik ten dele...” (1 Kor. 13:9–12). Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt... zij de heerlijkheid” (Ef. 3:20–21). Met het oog op de cruciale rol van Gods zuivere en rechtvaardige oordelen binnen zijn onfeilbare plan voor allen moeten we de diepte en het doel van zaligmaking begrijpen – het grote bereik hetgeen het omvat; de relatie van zaligmaking tot het geloof en het Kruis; en inzien dat God vergiffenis met bestraffing integreert. In het tekort schieten van het erkennen van deze cruciale elementen zal onze mogelijkheid om harmonie in de Schrift te vinden niet behaald worden en doen we geen eer aan de ontzagwekkende majesteit van God!

Gedachten En Gebeden

Efeze 3:20 verklaart dat God bij machte is om meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken. Geloven wij dit? Durven we dit te geloven, te hopen en te bidden voor zo iets groots en wonderlijk – dat God Zijn wil kan en zal behalen met heel de mensheid? Is Zijn hand zo kort dat zij niet alle mensen zou kunnen verlossen (Jes. 50:2)? Is de verlossing van iedereen niet goed en aangenaam voor Hem (1 Tim. 2:3)? John Wesley geloofde dat God de wereld met alle gemak zou kunnen bekeren, net zoals Hij dit bij een individu kan doen.⁸ Zat hij ernaast? Paulus schreef het volgende:

*Ik vermaan... dat dan gedaan worden smekingen, **gebeden**, voorbiddingen, dankzeggingen, **voor alle mensen**... Want dat is **goed en aangenaam** voor God, onzen Zaligmaker; Welke **wil, dat alle mensen zalig worden**... Christus Jezus... Die Zichzelven gegeven heeft tot **een rantsoen voor allen**, zijnde de **getuigenis te zijner tijd**... Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende heilige handen, **zonder... twisting** (1 Tim. 2:1–6, 8). (Zie ook: Mark. 11:22–24; Rom. 4:20; Jak. 1:6–8).*

Vraagt God ons niet om Hem te bidden en te danken voor de zaligmaking van allen, en dit alles zonder twisting? Is Hij niet bereid en hiertoe in staat? Als wij dwalen door op

een dergelijke manier verheven bidden, zou dit Hem dan ontteren en mishagen? Onze enige zonde zou zijn dat wij Zijn Woord ter harte nemen. Als ik dwaal, laat dit dan zijn door teveel te verwachten van God en niet te weinig. Laat ons het lef hebben om enorme verwachtingen van God te hebben en te geloven! Wat kan er nu groter zijn dan Hem te danken voor de zaligmaking van alle mensen?

Het Bereik Van Het Evangelie

*En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het **geloof** zou **rechtvaardigen**, heeft te voren aan Abraham **het Evangelie verkondigd**, zeggende:
In u zullen al de volken gezegend worden.
(Gal. 3:8)*

Het Evangelie is gedefinieerd in acht simpele woorden! “In u zullen al de volken gezegend worden.” Deze woorden zijn het eigenlijke Evangelie dat Paulus verkondigde – gerechtvaardigd door het geloof. Dit Evangelie was als eerste aan Abraham geopenbaard en wordt vijf keer herhaald in Genesis! (Gen. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4; 28:14). God wilde niet dat wij hier overheen zouden lezen. Merk op dat er niet gezegd wordt ‘enkele’ volken, maar ‘alle’. De belangrijke vraag in dit alles is deze: Omvat de term ‘volken’ elk individu? Petrus maakt dit duidelijk:

*En in uw zaden zullen **alle** geslachten der aarde gezegend worden. God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij **een iegelijk** van u afkere van uw boosheden.* (Hand. 3:25–26)

Volgens Petrus omvat de zegen van al de volken alle ‘geslachten’ der aarde. Maar daar houdt hij niet op. Hij gaat er verder op in door te zeggen dat elk familielid tot de zegen behoort. Let op zijn woorden: “een iegelijk van u.” De jaren dat ik zendeling was hoorde ik en las ik dat God slechts geïnteresseerd was in een symbolische vertegenwoordiger van elk volk, elke stam en elke tong. Dit heeft mij altijd verward en verbaasd. Als ik nauwkeurig naar de Schrift kijk zie ik een totaal ander beeld van God. Laten we nog eens naar deze passage kijken:

*En in uw zaden zullen **alle** geslachten der aarde gezegend worden. God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij **een iegelijk** van u afkere van uw boosheden.* (Hand. 3:25–26)

In Hand. 3:25–26 komen vier kritieke punten aan de orde:

- Het Evangelie wordt eerst geschonken aan de gekozenen (niet exclusief), en ‘te zijner tijd’ zal iedereen van uw familie de zegen ontvangen, ongeacht wat u van hun huidige geestelijke staat denkt.
- Wat houdt de zegen in? Het is het afkeren van uw boosheden.
- Het is hetzelfde Evangelie dat Paulus verkondigd – gerechtvaardigd door geloof. Dit wordt behandeld in Galaten 3:8 via Gods belofte aan Abraham (Gen. 12:3) dat hier herhaald wordt (Hand. 3:25).
- Het bevestigt dat rechtvaardiging door geloof, hoe wonderlijk dit ook is, niet een einde in zichzelf is; het is de voorwaarde van bekering van zonde, hetgeen de ‘uitwerking’ van onze zaligmaking is.

Overdenk de term ‘geslachten’. Wat betekent het om een familielid te zijn? Het betekent dat iemand een gedeelte is van een samenhangend geheel. Als iemand verdriet heeft, heeft iedereen verdriet. Het kan nauwkeurig vergeleken worden met het Lichaam van Christus. Wij zijn ‘individuele leden’, en de leden moeten dezelfde zorg hebben voor elkaar. Als één lid lijdt, lijden al de leden met hem of haar mee (zie 1 Kor. 12:25–27). Denkt u nu hier eens over na: Hoe kunnen deze ‘gezegende mensen’ waar Petrus het over heeft in de vorige passage – alle individuele leden van de geslachten – nu de ‘grote blijdschap’ van het Evangelie ervaren (Luk. 2:10; Rom. 10:15) als ze verdrietig zijn en gekweld worden door het lot van hun verloren familieleden? Zou u zich kunnen “verheugen met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde” (1 Pet. 1:8) in de wetenschap dat uw zoon, dochter, vader, moeder, vrouw of man zal lijden in een eeuwige hel. Als we geen liefde en zorg bieden aan ons eigen huisgezin hebben we ons geloof verloochend en zijn we erger dan ongelovigen (1 Tim. 5:8). We moeten onze gezinsleden en naasten liefhebben als onszelf (Rom. 13:8–9). Als wij zo de waarheid zo liefhebben, dan kunnen we geen vrede en vreugde ervaren tenzij wij weten dat al onze geliefden voor eeuwig veilig zijn. Deze simpele waarheid alleen bevestigt het oneindige bereik van de Goede Boodschap.

Volledig Betaald

Eén van de laatste dingen die Christus zei terwijl Hij aan het kruis hing was: “Vader vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen” (Luk. 23:34). Verhoorde God Zijn gebed niet? In het evangelie naar Johannes waren zijn laatst opgetekende woorden: “Het is volbracht!” (Joh. 19:30), wat volgens *‘The Bible Knowledge Commentary’* het volgende betekent: **‘volledig betaald’**.⁹ Wat betekent dit? Neem de uitleg van Johannes over Christus’ verlossing in overweging. Welke uitleg kunnen we beter hebben dan de uitleg van de auteur? Hij zegt: “Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt (Joh. 1:29)! Hij is een verzoening voor onze zonden; en *niet alleen voor de onze*, maar ook voor de zonden der gehele wereld” (1 Joh. 2:2). De zonden der **gehele wereld** zijn **volledig betaald**! Ik zou het niet aandurven om grenzen aan te geven met betrekking tot de kracht van het bloed van Christus door wie allen gered worden voor wie het vergoten werd – de wereld. Misschien zijn er geen andere passages die het zo helder en precies kunnen zeggen als deze. Ik smeed u om elke passage biddend te mediteren.

- *Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt* (Joh. 1:29)! De wereld!
- *Het is volbracht* (Joh. 19:30)! Volledig betaald!
- *Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld* (1 Joh. 2:2). De wereld!
- *De HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen* (Jes. 53:6). Iedereen!
- *Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld* (Joh. 6:51). De wereld!
- *Christus is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven* (Rom. 5:6). Dit omvat iedereen!
- *Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons* (Rom. 5:10). Als dit voor u en mij geldt, waarom dan niet voor iedereen?
- *Rechtvaardigheid... over alle mensen* (Rom. 5:18). Alle mensen!
- *Indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn* (2 Kor. 5:15). Zijn dood beïnvloed allen!
- *Want het is des Vaders welbehagen geweest... hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem... alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven* (Kol. 1:19–20). Alles!
- *Hij... voor allen den dood smaken zou* (Heb. 2:9). Iedereen!

*Zie het Lam Gods,
Dat de zonde der
wereld wegneemt!*

- *Christus heeft ook ééns voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen* (1 Pet. 3:18). Iedereen!
- *Die Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd* (1 Tim. 2:6). Iedereen!

Christus gaf Zichzelf tot een rantsoen voor allen (1 Tim. 2:6) en niet slechts voor enkelen. Hij bracht niet alleen verzoening voor onze zonden, maar ook voor de zonden van der gehele wereld (1 Joh. 2:2. Dit omvat de goddelozen (Rom. 5:6), de onrechtvaardigen (1 Pet. 3:18) en zelfs Zijn vijanden (Rom 5:10). In feite iedereen (Heb. 2:9). Het rantsoen voor hun zonden is ‘volledig betaald’ (Joh. 19:30). Dus iedereen is verzoend door Zijn bloed (Kol. 1:20). Ik neem deze passages voor waarheid aan als ik ze lees. En omdat ik dat doe ben ik er bovendien van overtuigd dat God Zichzelf zal openbaren aan alle mensen in Zijn geordende (te zijner) tijd (1 Tim. 2:6).

Wat ‘Volledig Betaald’ Impliceert

Christus heeft niet tevergeefs voor iedereen geleden. Vroeg of laat zal iedereen tot geloof en gehoorzaamheid komen. Iedereen is gewassen in het bloed. “En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken (slepen)” (Joh. 12:32). Zie pagina 91, ‘Trekt allen’.

Waarom is het zo moeilijk te geloven dat ‘iedereen zal geloven’ in het licht wat de Schriften ons leren over Christus’ dood en Gods kracht? Denk eens aan uw eigen geloof en gehoorzaamheid. U bent in die zin gezegend dat u dit in dit tijdperk mag ervaren, misschien al in uw jeugd of in uw latere leven. In elk geval heeft u dit meegemaakt. Aan wie schrijft u de eer toe voor uw geloof en gehoorzaamheid? Schrijft u de eer toe aan uzelf omdat u het geluk had om het op de juiste plaats en de juiste tijd aan te nemen? Of was u wijs genoeg om de gelegenheid te zien en deze te omarmen (Luk. 10:21; 1 Kor. 1:26–31)? Of was u rechtvaardig genoeg om uw eigen kruis te dragen en trouw te blijven tot het einde? Als u uzelf niet de eer geeft, dan moet u een ander de eer geven – Christus en Zijn ‘volledig betaalde’ verlossing. Daarom neem ik aan dat u niet de eer voor uw redding aan uzelf toeschrijft, maar aan Jezus.

Geloof u dat u gered bent terwijl de rest van de mensheid voor altijd naar de hel gaat? Als u dit denkt, overdenk dan ook nauwkeurig wat dit betekent. Het betekent dat God u in willekeur heeft geselecteerd boven anderen; of dat Hij u waardevoller vindt dan anderen; of allebei. Maar dit ontkracht dat Christus ‘volledig’ de schuld op de zonde ‘betaald’ heeft. Het ontkracht dat God onpartijdig is en met elk individu ongeveinsd omgaat op aarde (pag. 35). Het ontkracht dat Christus Zijn werk heeft voleindigd (Joh. 17:4, 12:47). Het betekent dat de wil van de Vader en Zijn doel om iedereen te redden voor altijd onhaalbaar is. Het betekent dat Zijn liefde niet nimmermeer is (1 Kor. 13:8). Ziet u de tegenstelling van dit alles? Dit is zeer ernstig. Maar ik heb goed nieuws voor u. Er is een Bijbelse oplossing voor uw dilemma. De oplossing bestaat uit het begrijpen van Gods bedoelingen voor verkiezing. Dit zal aan bod komen in het volgende hoofdstuk.

In dit hoofdstuk zagen we dat de last van het hart van onze Heer heel de wereld aanging en dat onze eenheid een essentieel belang is tot ons getuigenis.

Geleerdheid, wijsheid en aanzien zijn geen vereisten voor geestelijke openbaring; we moeten toenadering zoeken tot Hem als zuigelingen. We worden opgeroepen om voor onszelf te beoordelen wat recht (goed) is om zodoende de vraag der vragen te confronteren. “Hoe kan een goede God mensen scheppen in de wetenschap dat deze mensen voor altijd in de hel gemarteld zullen worden?” De twee grootste christelijke

theologische stromingen werden geponeerd tegenover elkaar. Waarbij elk een sleuteleigenschap uitvergroete – Zijn liefde of Zijn kracht. De Zalige Hoop werd getoond om God te verheerlijken in beide eigenschappen. Zou dit de sleutel zijn voor de christelijke eenheid en het getuigenis der wereld? Verborgen van de traditionele paradigma's is de redding van allen en de integratie van zowel pardon als straf. Het wonderlijke bereik van redding is getraceerd tot Gods belofte aan Abraham en bevestigd door Petrus en Paulus en vervuld door Christus aan het kruis, waar de zonden der gehele wereld 'volledig werden betaald'.

We begonnen met Christus die geconfronteerd werd met het kruis met de wereld in Zijn hart en we sloten af met Zijn eigenlijke laatste woorden toen Hij tussen hemel en aarde hing: "Vader vergeef het hun... Het is volbracht!" Een dergelijke vergevingsgezindheid bevestigd de Zalige Hoop. In het volgende hoofdstuk zullen we ingaan op enkele thema's die van essentieel belang zijn voor een nadere waardering van deze hoop.

Velen vragen mij: "Wat nu als u er naast zit? Hoe zal u dan het oordeel weerstaan?" Mijn enige verdediging is dat ik Christus verkondigd heb als Zaligmaker der wereld (Joh. 4:42; 1 Joh. 4:14) en dat ik al Gods beloften heb geloofd (Rom. 4:20–22). Maar als tegenvraag zou ik u vragen: "Wat als u gelijk hebt? Hoe zal u rekenschap afleggen voor het falen van het evangeliseren aan uw burens, collega's, daklozen, winkelbedienden, in feite eigenlijk iedereen die u bent tegengekomen in uw leven? Als u werkelijk gelooft dat alle mensen bestemd waren voor een eeuwige hel, hoe zal God uw harteloze verwaarlozing dan oordelen?"

HOOFDSTUK VIJF

ZALIGE HOOP

DEEL TWEE

*De aanleiding van een betere hoop,
door welke wij tot God genaken.
(Heb. 7:19)*

Welke rol heeft God de Kerk gegeven in zijn onomkeerbare plan voor de mensheid. Hoe passen de eeuwen – ofwel de tijd - in het grote einddoel?

Verkiezing

Verkiezing is voor velen een theologische term die inhoudt dat God bij voorbaat een aantal mensen heeft gekozen die Hij zal bewaren voor de hel. De wortel van deze gedachte gaat terug naar Augustinus (de meest invloedrijke Kerkvader).¹ De Augustijnse visie op de verkiezing is dat God gekozen heeft om een beperkt aantal te redden – Zijn uitverkorenen. Vele voorgangers hebben dit onderwijs ook ontvangen gedurende hun kerkelijke opleiding, in het bijzonder binnen de Baptisten- en Gereformeerde denominaties. Steeds minder voorgangers belijden dit echter openlijk. Een prominente puritein met een grote invloed binnen het Calvinisme (en in mijn leven) was Arthur Pink. Hij schreef:

“Genade is een gave van God en niet allen hebben dit geloof (1 Thes. 3:2); daaruit kunnen we opmaken dat God Zijn genadegave niet aan een ieder geeft. Op wie heeft de zaligheid dan betrekking, aan wie geeft Hij dan de redding? Wij antwoorden: Aan zijn uitverkorenen – zovelen als Hij verordineerd heeft ten leven, geloven (Hand. 13:48). En wij lezen dus over het geloof van God’s uitverkorenen (Tt. 1:1). Maar is God dan selectief in de uitdeling van zijn genade? Heeft Hij dit recht dan niet? Zijn er dan nog steeds sommigen die murmureren tegen de goede huisbaas? Dan zijn zijn eigen woorden voldoende ten antwoord: “Heb ik niet het recht om te doen met datgene wat Mijn eigendom is (Mat. 20:15) God is soeverein in de uitdeling van zijn genadegaven...”²

Pink zegt hier openlijk dat God inderdaad aanzien des persoons heeft terwijl het getuigenis van de schrift overduidelijk zegt dat Hij dat niet is. (Ps. 145:9; Hand. 10:24; Rom. 2:11; 10-12-13; Gal. 2:6; Ef. 6:9; Kol. 3:25; 1 Tim. 2:3-4; 1 Pet. 1:17). De waarheid in begrip van Pink met betrekking tot verkiezing is dat hij een Bijbels zicht heeft op de soevereiniteit en macht van God. In deze stem ik in. God heeft de macht om een ieder die Hij verkiest tot Zich te trekken. Het probleem in de visie van Pink is niet de verkiezing, maar het doel van de verkiezing. Indien Pink dat zou hebben begrepen zou hij niet gedwongen zijn om tot de conclusie te komen dat God liefde heeft voor alle mensen zonder onderscheid. De volgende Schriftgedeelten ondersteunen het feit dat God

verkiest: (Mat. 11:27; Mark. 4:12-23; Hand. 13:48; Rom. 8:28-30; 9:3-5, 11-26; 10:20; 11:5-12; 1 Kor. 1:23; 2 Thes. 2:13; 1 Thes. 2:13; 1 Tim. 6:12; 2 Tim. 2:25; Tt. 1:1; Heb. 3:6; 9:15; 12:2; Jak. 2:5; 1 Pet. 1:2, 3; 2:12).

Het Doel Van Verkiezing

De meesten die, net zoals Pink, geloven in de verkiezing zien verkiezing slechts als bevrijding van een oneindige straf. Maar oneindige straf is geen Bijbelse lering. God heeft mensen verkozen voor een specifiek doel. Het heeft niets te maken met God die de een voortrekt boven de ander. Dit is zo geweest vanaf de tijd van Abraham en het volk Israel, door de eeuwen heen tot de kerk van de eerstgeborenen (Heb. 12:23).

*De Heere zei tegen Abram: “Ga uit uw land... naar een land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken; Ik zal u zegenen en uw naam verhogen; u zult **een zegen zijn**...in u zullen alle geslachten der aardbodem gezegend worden.” God... heeft tevoren aan Abraham het evangelie verkondigd, zeggende, in u zullen alle geslachten der aardbodem gezegend zijn” (Gen. 12:1-3; Gal. 3:8)
(Zie Gen. 18:18; 22:18; 26:4; 28:14; Hand. 3:25).*

God beloofde aan Abraham en zijn zaad dat zij heersers over deze wereld zouden zijn! (Rom. 4:13). Hiermee komt het doel en een grote verantwoordelijkheid. Wij, de leden van het lichaam van Christus, zijn Zijn uitverkorenen. Wij worden geroepen om een zegen te zijn en niet alleen om gezegend te worden. Hij zegende ons en riep ons met een heilige hoge roeping, niet vanwege onze eigen werken, maar vanwege Zijn eigen doel en genade die ons gegeven is in Jezus Christus zelfs voor de aanvang van de tijd (2 Tim 1:9). Naar Zijn wil heeft Hij ons Zijn woord geopenbaard, zodat we zouden zijn als eerstelingen van zijn schepselen. (Jak. 1:18).

Wij als eerstelingen onder Zijn schepselen delen dit met Christus die de eersteling van de gehele schepping is (Kol. 1:15). Wij arbeiden met hem om zodoende alle mensen wederom met God te verzoenen (2 Kor. 5:20). We bereiden ons nu voor om met hem te heersen en te regeren in de toekomstige eeuwen (2 Tim. 2:12; Op. 20:6), om heerschappij te hebben over 5 of 10 steden (Luk. 19:17,19). Onze Heere is leiders aan het voorbereiden voor die tijd, en het hangt af van onze huidige verdraagzaamheid (2 Tim. 2:12-13).

De zin ‘eerstelingen’ impliceert uiteraard dat er ook ‘tweedelingen’ zijn. Wie zijn dit? Dit zijn zij die God zal bereiken ‘te zijner tijd’, zij die geen deel uitmaken van de eerstelingen. God zal **allen** tot zich trekken [slepen] (Joh. 12:32). “Indien de eerstelingen heilig zijn, **zo is ook het deeg heilig**” (Rom. 11:16). Vanuit Gods oogpunt zijn allen heilig en apart gezet voor Hemzelf, het deeg daarbij inbegrepen waarvan de verkorenen zijn afgeleid en waardig bevonden zijn voor Zijn wonderbaarlijke redding. “Maar,” zult u zich afvragen, “Refereert het deeg niet alleen naar de verkorenen heidenen?” Nee. Neem de onmiddellijke context in overweging van de vorige verzen. “En indien hun val **de rijkdom is der wereld**, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!... Want indien hun verwerping de **verzoening is der wereld**, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden? Ook Jakobus schrijft: “Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als eerstelingen **Zijner schepselen** (Jak. 1:18). ‘Rijkdom der wereld’, ‘verzoening der wereld’ en ‘als eersteling Zijner schepselen’ refereert aan alle mensen. Zou God ons opdragen tot het ‘goed doen aan allen’ (Gal. 6:10), als Hij geen intentie had om dit Zelf te doen? Let op de woorden die benadrukt worden in de volgende tekst:

*Gelijk Hij ons uitverkoren heeft... vóór de grondlegging der wereld... Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen... naar het welbehagen van Zijn wil... Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven. Om in de bedeling van de **volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen** in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is; In Hem.. te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil; Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die **eerst** in Christus **gehoopt hebben** [eersteling] (Ef. 1:4–12).*

“En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus; Opdat Hij zou betonen (‘laten zien’ NBV) in de *toekomstige eeuwen* den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus” (Ef. 2:6–7). Zal God den uitnemende rijkdom Zijner genade niet betonen aan hen die dit het hardst nodig hebben? Waarom zal dit betoond moeten worden aan hen die dit al weten en het alreeds ervaren hebben?

“Het huis van Stéfanos... de *eersteling* van Acháje... dat zij zichzelf den *heiligen* ten dienst hebben geschikt” (1 Kor. 16:15). Als eerstelingen gaat onze bediening uit tot zowel hen die bij de verkozen familie van God behoren als tot hen die hier nog buiten staan. De eerstelingen moeten ook zelf opgevoed worden in het geloof, gebeurd dit niet dan zullen ze tekort schieten in het openbaren van God aan de wereld (Mat. 5:13–16; Gal. 6:10).

[Lees eerst Romeinen 8:19–23.]

De schepping zal ook verlost worden van de verderfenis. Natuurlijk omvat dit de mens.

*Met welk doel zijn de
verkozenen gekozen?
Om een eerzaam
gedrag te demonstreren
ten overstaan van de
verlorenen zodat zij
God mogen
verheerlijken in de dag
der bezoeking.*

Wie anders zucht er meer dan de leidende mensheid voor wie Christus is gestorven? In dit Bijbelgedeelte wordt er niet gefocust op het dierenrijk. Want alle mensen (als tweedelingen, ‘second fruits’) zullen te zijner tijd getrokken worden tot Christus (Joh. 12:32) en dus bevrijd worden van de verderfenis om zodoende te delen in de vrijheid van de eerstelingengemeenschap. Merk op hoe de uitdrukking ‘eerstelingen’ wordt geïntroduceerd tot de rechtstreekse context van het ‘ganse scheepsel’ (vs. 22–23). Dit heeft waarlijk een grote betekenis.

[Lees eerst 1 Petrus 2:9, 12.]

Met welk doel zijn de uitverkorenen gekozen? Om een eerzaam gedrag te demonstreren ten overstaan

van de verlorenen zodat zij God mogen verheerlijken in de dag der bezoeking. Is het niet de redding van de verlorenen wat God het meest verheerlijkt? Zij die Hem op die dag verheerlijken zullen, zullen Hem leren kennen door de uitverkorenen! Wat hebben wij toch een verantwoordelijkheid!

- *Weet gij niet, dat de heiligen de wereld oordelen zullen? En... engelen* (1 Kor. 6:2–3)
- *Jezus Christus, Die... ons gemaakt heeft tot **koningen** en **priesters*** (Op. 1:5–6).
- *Dezen zijn gekocht uit de mensen, tot **eerstelingen** Gode en het Lam...* (Op. 14:4–5).

Wij zijn de eerstelingen – de koningen en priesters die de wereld zullen oordelen en een voorspraak zijn voor de goddelozen (verlorenen) in dit tijdperk en de toekomstige tijdperken. Merk op dat wij geen ‘exclusieve’ vruchten zijn. Wij zijn slechts ‘eerstelingen’ (eerste vruchten) te midden van velen die nog komen. Andrew Jukes legt het zo uit:

Om te zeggen dat God alleen de eerstgeborenen red zou Hem, als het gezegd mag worden, nog slechter maken dan de Moloch, aan wie slaven hun eerstgeborenen toewijden in de vlammen. Maar de Schrift zegt nergens dat alleen zij zullen worden gered, maar eerder dat ‘in dit zaad’, wiens deel hem dubbel gegeven worde (Deut. 21:17) ‘alle geslachten des aardrijks gezegend zullen worden’. Ik ben bang dat de uitverkorenen te vaak dit getuige-zijn in de wind hebben geslagen en zelfs het tegenovergestelde hebben vertoond.³

God neemt niet slechts genoegen met de eerstelingen. Zij zijn slechts de belofte op het geheel. Als een koninklijk priesterdom (1 Pet. 2:9) moeten we met Christus aan het werk gaan om de gehele oogst te vergaderen – de overige vruchten. We moeten als licht schijnen in een donkere wereld, en niet slechts christelijke clubjes vormen. Wij moeten waken tegen exclusiviteit jegens hen die ‘nog’ buiten de kudde staan.

Verschilt de georganiseerde kerk veel met de Israëlieten die Paulus en Stefanus stenigden vanwege het uitspreken dat de heidenen ook behoorden tot hun volk? Natuurlijk, als gelovigen hebben we een wettelijke aannemingstatus. Maar wij zijn ook maar als loten van wilde olijfbomen ingeënt in de olijfboom (Rom. 11:17) en zodoende zijn wij niet bijzonder ten opzichte van de rest van de mensheid. Wij stammen af van dezelfde stronk.

Indien de eerstelingen (verkorenen) heilig zijn, zo is ook het deeg (de mensheid) heilig (Rom. 11:15–16). Wij vergeten maar al te vaak dat ‘toen’ wij vijanden waren, wij met God verzoend ‘zijn’ (Rom. 5:10). Toen wij nog zondaren ‘waren’ stierf God voor ons (Rom. 5:8; 5:6). We moeten in ons achterhoofd wel één principieel verschil tussen een ‘ons–en–hen–mentaliteit’ houden: wien veel gegeven is, van dien zal veel geëist worden (Luk. 12:48).

Plan B

Ik wil me nu richten tot degenen die doordrenkt zijn met de Arminiaanse theologie (aan hen die de rol en functie van verkiezing niet erkennen binnen Gods plan). In tegenstelling tot de Arminiaanse gelovigen heeft God nooit een ‘plan B’ gehad. Christus was ‘weldegelijk’ voorgerekend (uitgekozen) voor de grondlegging der wereld (1 Pet. 1:18–20). “God heeft ons zalig gemaakt... vóór de tijden der eeuwen (2 Tim. 1:8–9);” dit is

De drie-eenheid bestaat niet uit God, de Duivel en de Wil van de mens!

voor de tijd begon. “Des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld” (Op. 13:8). “Hij heeft ons uitverkoren in Hem, vóór de grondlegging der wereld” (Ef. 1:4). God heeft niet het beste geprobeerd te doen; Hij heeft het beste gedaan! Augustinus’ opvatting over oneindige straf heeft

nooit behoord tot Gods plan. Want de God van het Universum is GOD, niet god. De drie-eenheid bestaat niet uit God, de Duivel en de Wil van de mens! Dit is namelijk polytheïsme. Maar God is Eén! Het beaamt dat God Zijn plannen moest veranderen vanwege de onvoorspelbaarheid van de mens doet enorme afbreuk aan Gods absolute soevereiniteit over Zijn schepping, Zijn kracht, Zijn wijsheid, Zijn kennis en Zijn overwinning over al het kwaad. In feite ontdeed je God hiermee van Zijn GODHEID.

Als ik de Schriften nauwkeurig bestudeer zie ik een God die weet wat Hij aan het doen is; een God die de toekomst kent. God heeft slechts één plan en de volgende passages bewijzen dit.

- *En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen (Gen. 3:15).*

- Toen zeide Hij tot Abram: Weet voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat het hunne niet is, en zij zullen hen dienen, en zij zullen hen verdrukken vierhonderd jaren. Doch Ik zal het volk ook redden, hetwelk zij zullen dienen; en daarna zullen zij uittrekken met grote have (Gen. 15:13–14).
- Doch Ik weet, dat de koning van Egypte ulieden niet zal laten gaan, ook niet door een sterke hand (Ex. 3:19).
- Gedenkt der vorige dingen van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik; Die van den beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen... ja, Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen (Jes. 46:9–11).
- Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend (Jer. 1:5).
- Wij, die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil (Ef. 1:11).

*Eer Ik u in moeders buik
formeerde, heb Ik u gekend.
(Jer. 1:5)*

Wilt u meer voorbeelden, lees dan ook: Ex. 9:30; 11:9; 1 Kon. 13:1–5, 32; 21:20–22; 2 Kon. 8:12; Ps. 147:5; Jes. 41:21–26; 44:11, 28; 65:24–25; Mat. 10:17, 18, 21, 22; 11:14, 21; 12:45; 13:35; 24:2, 33–41; Mark. 14:30; Luk. 14:28–32; Joh. 6:64; 8:20; 21:18–19; Hand. 2:23; 15:8, 18; 17:26; Rom. 4:17; 8:29–30; 11:2, 33; Gal. 3:8; 2 Tim. 1:9; Tt. 1:2; Heb. 4:13; 1 Pet. 1:2, 19–20; 1 Joh. 3:20; 5:14; Op. 13:8; 17:18. Deze lijst is onuitputbaar. (Lees bijvoorbeeld ook al de Messiaanse profetieën).

Te Zijner Tijd

Volgens Andrew Jukes lossen drie principewaarheden het grote raadsel van de barmhartigheid voor allen op (Rom. 11:32) en weinigen zijn er, die denzelven vinden (Mat. 7:14): Deze waarheid bevat: 1. Verkiezing. 2. De tijdperken (samen met de juiste interpretatie van *aion*). 3. Dood, vernietiging en oordeel. “Deze waarheden werpen een vloedgolf van licht op de Schrift en stellen ons in staat om orde en overeenstemming te zien, daar waar het zonder dit licht lijkt dat er sprake is van verwarrende tegenstrijdigheid.”⁴

We moeten de vele verwijzingen naar Gods voorbestemde tijden of ‘tijdperken’ serieus nemen. Hoe verhouden zij zich tot Gods liefdevolle doeleinden tot zaligmaking van alle mensen (Tt. 2:11)? Wanneer zal dit plaatsvinden? Laten we eens kijken.

- God... wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen. Want... Christus Jezus; Die Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis **te zijner tijd** (1 Tim. 2:3–6). Christus gaf Zichzelf tot een rantsoen voor allen dat een getuigenis zal zijn op de juiste tijd of era.
- Hij heeft ieder ding schoon gemaakt **op zijn tijd** (Pred. 3:11).
- **Te dier tijd** zullen zij Jeruzalem noemen, des HEEREN troon; en al de heidenen (of volken / naties) zullen tot haar vergaderd worden, om des HEEREN Naams wil, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goeddenken van hun boos hart (Jer. 3:17).
- De hittigheid van des HEEREN toorn zal zich niet afwenden, **totdat** Hij gedaan, en **totdat** Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten; in **het laatste der dagen** zult gij daarop letten (Jer. 30:24).

- **Zeventig weken** zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtredding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen... (Dan. 9:24).
- Welken de hemel moet ontvangen **tot de tijden** der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw (sinds de wereld begon, KJV) (Hand. 3:21)
- God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven **eerst tot u** gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden (Hand. 3:26).
- Alzo is er dan ook **in dezen tegenwoordigen tijd** een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade (Rom. 11:5).
- Want ik wil niet... dat u deze verborgenheid onbekend zij... dat de verharding voor een deel (gedeeltelijke verharding / verblinding) over Israël **gekomen is, totdat** de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. En alzo zal **geheel Israël zalig worden**... De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden **zal** wegnemen (Rom. 11:25–27). (Zie ook Rom. 11:8). Merk op dat Paulus geen onderscheid maakt tussen Jood en Griek (Rom. 10:12–13).
- Om in de bedeling van de **volheid der tijden**, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is; In Hem (Ef. 1:10–11).
- Opdat Hij zou betonen in **de toekomstige eeuwen** den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus (Ef. 2:7).

God... wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen. Want... Christus Jezus; Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis **te zijner tijd**.
(1 Tim. 2:3–6)

[Lees eerst 1 Korinthe 15:22–28]

- **Want gelijk zij allen** in Adam sterven, **alzo zullen zij** ook in Christus **allen** levend gemaakt worden (1 Kor. 15:22).
- Maar een iegelijk in zijn orde: **de eersteling** Christus, **daarna** die van Christus zijn, in Zijn toekomst. **Daarna** zal het einde zijn, **wanneer**... (1 Kor. 15:23–24).

Wanneer wat? “Wanneer alle dingen* Zijn onderworpen aan Hem... opdat God zij alles in allen” (1 Kor. 15:28). Zie hoe hier de vier bepalende tijdverwijzingen worden gebruikt: ‘eersteling’, ‘daarna’, nogmaals ‘daarna’ en ‘wanneer’. Deze tijdswoorden lijken in relatie te staan tot drie verschillende tijdsperioden (ordes) en drie categorieën van mensen.

*Het woord ‘dingen’ heeft geen Grieks equivalent. De NBG’51 benoemt eenvoudig ‘alles’. Dit is belangrijk omdat sommigen argumenteren dat ‘dingen’ niet noodgedwongen mensen omvat.

De ‘ eersteling ’ Christus.....	de Gezalfden	1ste orde
‘ Daarna ’ die van Christus zijn, in Zijn toekomst.....	de Verkorenen	2de orde
‘ Daarna ’ zal het einde zijn, ‘ wanneer ’... alles is onderworpen aan Hem.....	de Mensheid	3de orde

Wat is nu het doel om onderworpen te zijn aan Christus? Dat God alles in allen zal zijn. “En *wanneer* Hem alle dingen (mensen) zullen onderworpen zijn, *dan* zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, *opdat God zij alles in allen*” (1 Kor. 15:28).

God Alles in allen! Zou dit de volledige realisatie van Christus’ wezen en kracht in ons kunnen zijn? Jazeker! Hier is de aanbidding op haar hoogtepunt, wanneer alle knie zal buigen en alle tong zal belijden dat Jezus Christus de Heere zij! En iedereen zal zeggen: “Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging” (Fi. 2:10–11; Op. 5:11). Hier stroomt de aanbidding zonder enig voorbehoud uit ieders oprechte hart uit liefde voor God! Alle onwetendheid en opstandigheid zijn afgeschaft (Joh. 1:7, 9; Rom. 14:11; Heb. 2:8). Niets dan kinderlijke vertrouwen in God zal overblijven. De laatste vijand (de dood) is te niet gedaan (1 Kor. 15:26). Alleen het leven blijft over! Nu, zonder dood en opstandigheid, zal God voor altijd Alles in allen zijn. Dit duidt op een glorieuze transformatie en hoogtepunt van het ‘menszijn’ tot de eigenlijke aard van God Zelf – de complete realisatie van hoe we bedoeld zijn.

*Alle dingen **hebt** [verleden tijd] Gij onder zijn voeten **onderworpen**. Want daarin, dat Hij hem alle dingen **heeft** [verleden tijd] onderworpen, heeft Hij **niets** uitgelaten, dat hem niet onderworpen zij; **doch nu** zien wij **nog niet**, dat hem alle dingen onderworpen zijn* (Heb. 2:8).

Dit is een zeer openbarende passage. Hoewel ‘nog niet’ allen Christus tot hun Heer hebben gemaakt, verzekerd het ons dat zij dit wel gaan doen! “Alle dingen *hebt* Gij onderworpen.” Christus werkt in elk leven naar dat doel toe en Hij kan en zal niet falen. Allen zullen zich ‘te zijner tijd’ in een plaats van oprecht berouw bevinden. “Hij heeft *niets* uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij.” Niets! God kan verwijzen naar toekomstige gebeurtenissen alsof het verleden tijd is – “...roept de dingen, die niet zijn, alsof zij waren” (Rom. 4:17b); want Hij is de eeuwige ‘IK ZAL ZIJN, DIE IK ZIJN ZAL’ (Ex. 3:14) Die de tijd overstijgt (Ps. 90:4; Ef. 1:4, 10; 2:7; Heb. 13:8; 2 Pet. 3:8).

Het Griekse woord voor ‘onderworpen’ is hier *hupotasso* (Strongs #5293)⁵, dat van toepassing is op zowel Christus als de mens. “En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen [5293] zijn, dan zal ook de Zoon [de Zoon des Mensen – de Vertegenwoordiger van het Hoofd van de Mens] Zelf onderworpen [5293] worden... (1 Kor. 15:28). Paulus gebruikt ditzelfde woord in de context van de rechtvaardigheid van het geloof: “Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods *niet kennen*... zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen [5293]... rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft” (Rom. 10:3, 4).

Als God eenmaal de sluier oplicht dat alle ogen bedekt en als Zijn rechtvaardigheid in Christus is geopenbaard, wat zal alles dan tegenhouden om zich te onderwerpen aan Christus? Een onderworpen en gelovig hart brengt heerlijkheid en eer aan God en voldoet aan een ongelofelijke gedachte dat ‘God zij alles in allen’. Dit is nu precies waarom onderwerping bewerkt wordt gedurende vele eeuwen. Natuurlijk kan God er voor kiezen om heel de schepping meteen voor Hem te laten buigen door brute kracht. Hij had dit al eeuwen geleden kunnen doen. Maar dit is geen onderwerping die een God die ‘liefde is’ waardig is. “Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen [alle mensen] Zichzelf kan onderwerpen [hun harten kan winnen]” (Fi. 3:21). “Hoe vreselijk zijt Gij in Uw werken! Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen. De ganse aarde aanbidde U, en psalmzingen U; zij psalmzingen Uw Naam” (Ps. 66:3–4).

“Christus... gezet... boven alle... niet alleen in deze wereld (eeuw) maar ook in de toekomst; En heeft alle dingen (mensen) Zijn voeten onderworpen... Die alles in allen vervult” (Ef. 1:20–23). Wat een God! Hij heeft een plan voor de mensheid dat alles overstijgt wat de theologie van Augustinus ooit heeft onderwezen. Ik weet nu dat Hij alles prachtig zal maken op Zijn tijd. Helaas zijn vele bepalende verklaringen over de tijd in de Bijbel versluierd voor ons door de misvertaling van het Griekse woord *aion*.

Tot Slot

De Bijbelse waarheid wordt niet altijd gepresenteerd in chronologische volgorde. De laatste gebeurtenissen met betrekking tot het einde van de tijdperken en de wederoprichting van alle dingen vinden plaats buiten het bereik van het boek Openbaringen. Aan het slot van Openbaringen zien we geen einde aan de heerschappij, het gezag en de kracht (Op. 22:15). Want Christus moet regeren totdat Hij alle vijanden onder zijn voeten heeft onderworpen, inclusief de dood. Pas wanneer alles aan Hem onderworpen is zal God alles in allen zijn (1 Kor. 15:28). Johannes vertelt hier ons niets over in Openbaringen. Paulus doet dit wel. Maar Johannes openbaart wel belangrijke details met betrekking tot de toekomstige tijdperken. Dit kan symbolisch worden geïnterpreteerd, maar ook letterlijk. Hoewel ik een letterlijke benadering aanhang verwerp ik een symbolische interpretatie niet.

De heilige stad van God – het Nieuwe Jeruzalem daald neer uit de hemel en God en het Lam verblijven hierin en zijn haar licht (Op. 21:2, 3, 21). De volken wandelen in haar licht en brengen heerlijkheid en eer in dezelve en haar poorten zullen niet gesloten worden (Op. 21:24–25). Maar niets dat ontreinigt kan in de stad komen (Op. 21:27), alleen zij die hun kleren gewassen hebben of die Zijn geboden doen (Op. 22:14 – dit hangt af van welk oud manuscript uw Bijbel afstamt). De stad zal, als dit letterlijk wordt geïnterpreteerd, een gebied beslaan ter grootte van de helft van het continent USA (Op. 21:16), en er zal geen zee zijn (Op. 21:1). Kunt u zich voorstellen hoe groot de bewoonde wereld is. Buiten de stad is een wereld van verloren mensen (Op. 22:15)! De verzen 20:4, 6 stellen ons voor aan de priesters die met God regeren. Er is een boom des levens die bladeren voortbrengt die de heidenen (volken) tot genezing zijn (Op. 22:2). Gods dienstknechten zullen Hem dienen en regeren -- tot de tijdperken der tijdperken [in ‘alle eeuwigheid’] (Op. 22:3, 5).

Samenvattend: De poorten zullen nooit dicht gaan, terwijl er een wereld van zondaren buiten woont. Er zijn dienaren die God dienen en priesters die regeren. Er zijn heidenen (volken) die genezing nodig hebben. Wat betekent dit allemaal? Nou, de heidenen (volken) zijn mensen. Wie anders dan de zondaren buiten de stad hebben genezing nodig? Wat zullen de dienaren, priesters en mederegeerders van Christus doen? Ik geloof dat zij rechtvaardigheid zullen leren en het Goede Nieuws zullen verkondigen en zullen optreden als priesters! Waarom niet! Vers 22:17 zegt: “Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.” Is het niet juist om deze uitnodiging toe te passen op dezelfde zondaren die aangehaald worden in dezelfde context (de verzen 15–17). Wanneer houdt Christus op met het zijn van een Zaligmaker? Hij is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid (Heb. 13:8). Zolang er een Zaligmaker nodig is, zal Hij zalig maken (redden)! Zondaren ‘buiten de stad’ zullen op een gegeven moment hun knieën buigen en belijden dat Jezus Christus de Heere zij (Fi. 2:9–11). Zij zullen zich bekeren, Zijn geboden houden en toegang hebben tot de boom des levens, net zoals jij en ik dat zullen hebben. Veranderd God?

- *Want Ik, de HEERE, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen Jakobs! niet verteed* (Mal. 3:6).
- *God is liefde. De liefde vergaat nimmermeer* (1 Joh. 4:8; 1 Kor. 13:8).
- *Den vader... Welken geen verandering is, of schaduw van omkering* (Jak. 1:17).

Hij zoekt zijn verloren schapen **totdat** Hij hen gevonden heeft (Luk. 15:4, 7). Wij zullen ons inspannen met Hem als mede-erfgenamen (zo wij anders met Hem lijden – Rom. 8:17) en medearbeiden in Zijn werelddoogst! Hoewel het boek Openbaringen het laatste Bijbelboek is, was het Paulus, en niet Johannes, die de meest verregaande en ingrijpende openbaringen over Christus en Gods doeleinden voor de Kerk heeft ontvangen. “Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, *om te vervullen het Woord Gods; Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen* en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen” (Kol. 1:25–26). De NBV zegt het als volgt: “Zijn boodschap (het Woord Gods) in al haar volheid.” Paulus werd de ‘apostel der heidenen’ genoemd (Rom. 11:13). We kunnen hem ‘onze apostel’ noemen. Aan hem was de waarheid gegeven betreffende de rechtvaardigheid door het geloof en het doel van de wet; Israël en de Kerk (zonder onderscheid tussen Jood en heiden); de vrucht van de Geest en de prioriteit van christelijke eenheid; de Bruid van Christus en onze vrijheid in Hem; geestelijke gaven waarin liefde de volmaakte weg is; Kerkelijk bestuur en de vijfvoudige bediening; instructie betreffende aanbidding en lofprijzing, de maaltijd van de Heer, familierelaties, giften, diëten, een goddelijke levenswandel, kerkelijke volharding, geestelijke strijd, burgerlijke regering; en tot slot de **voleinding der eeuwen** [tijdperken] (1 Korinthe 15) met als climax de ultieme verzoening van de mensheid met God waarin God zij **alles in allen** (1 Kor. 15:26–28). Al deze zaken zijn we te weten gekomen via Paulus.

De Zalige Hoop is een glorieuze hoop dat een globaal overzicht van Gods plan voor de mensheid omvat en dat werkelijk de kern van vreugde is. Dit is het Goede Nieuws! (Luk. 2:10). In dit hoofdstuk heb ik u laten zien dat God ons, Zijn verkorenen, geroepen heeft om lichten in de wereld te zijn. Ons is immers een bevoorrechte status gegeven, niet voor onszelf, maar voor Hem, door het dienen van alle mensen. God is werkelijk soeverein over de gehele schepping en Hij heeft slechts maar één volmaakt plan. Zijn doel voor iedereen kan niet worden gedwarsboomd en zal volbracht worden te Zijner tijd. Om Gods onfeilbare plan op te kunnen maken uit de Schrift moeten we de werkelijke betekenis van Bijbelse sleutelwoorden zoals *aion* begrijpen en ons realiseren dat Paulus, en niet Johannes, de openbaring over de voleinding der eeuwen is geschonken.

Ik bid u toe dat u de Schrift mag bezien vanuit het oogpunt van Gods absolute soevereiniteit en oneindige liefde. We moeten het oordeel begrijpen in het licht van wie God is, en God niet zien vanuit een gebrekkige kijk op het oordeel. Het oordeel draagt bij aan Gods onfeilbare doeleinden voor allen. Ik bied u deze gedachten, niet als iemand met veel kennis, maar meer als iemand die gelooft in een grote GOD. Ik bid u toe dat Hij u datgene schenkt dat Hem behaagt. Ik nodig u uit om een reis te maken met mij door de passages heen die de Zalige Hoop in mijn hart hebben verzegeld.

HOOFDSTUK ZES

PROCLAMATIES

DEEL EEN

Gedenk des woords... op hetwelk Gij mij hebt doen hopen.
(Ps. 119:49)

Het bovenstaande vers drukt heel helder uit waar het de komende hoofdstukken over zal gaan. Hier zal ik 36 teksten presenteren die ofwel direct ofwel indirect mijn overtuiging van de Zalige Hoop ondersteunen. Het zijn de woorden waardoor Hij er voor gezorgd heeft dat ik ben gaan hopen. Voor mij zijn het machtige woorden en ik hoop dat dit ook voor u zal gelden. Ik heb ze alfabetisch gerangschikt, met hier en daar een uitzondering. Bid u alstublieft om Gods openbaring als u deze kostbare passages gaat lezen.

Alles Is Mogelijk

Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.
(Jer. 32:17; Mat. 19:24-26; Mark. 10:27; Luk. 1:37; 18:26)

Is er bij God geen ding onmogelijk? Geloven wij deze verklaring? Is het mogelijk dat een almachtige God die alles kan doen en die van iedereen houdt niet kan redden wie Hij wilt, of niet zal redden die Hij wel kan redden? Ik kan begrijpen dat iemand zal toegeven dat hij of zij niet weet of God degenen in de hel kan redden? Maar, om het dogmatisch te zeggen, 'er zal nooit meer hoop zijn' is een vrijmoedige ontkenning van deze passage, van Gods kracht en van vele andere beloften die gedaan worden in de Schrift.

Zaligsprekingen

En Hij, Zijn ogen opslaande over Zijn discipelen, zeide: Zelig zijt gij, armen, want uwer is het Koninkrijk Gods. Zelig zijt gij, die nu hongert; want gij zult verzadigd worden. Zelig zijt gij, die nu weent; want gij zult lachen.
(Luk. 6:20-21)

Christus sprak hier niet alleen tegen gelovigen, zoals we dit kunnen opmaken uit Luk. 6:19, 7:1; Mat. 5:1-2, 7:28-29; Mat. 8:1 heeft Hij het hier tegen de schare. Volgens onze traditie is het merendeel van onze mensheid hopeloos verloren. Wanneer zullen dan de armen het Koninkrijk van God ontvangen, verzadigd worden en lachen? Ik worstel nu niet meer met deze passage, omdat ik eenvoudig kan accepteren zoals het er staat. Dit is wederom een voorbeeld van hoe de Geschriften tezamen harmoniseren ten gevolge van de Zalige Hoop.

Het Schepsel Bevrijd

*Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen Gods. Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid onderworpen heeft; Op hoop, dat ook het **schepsel** zelf **zal vrijgemaakt worden** van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen als in barensnood is tot nu toe.*
(Rom. 8:19-22)

‘Het schepsel’ in de bovenstaande passage omvat heel duidelijk de mens(en) [NBG’51 spreekt van de schepping]. Welk gedeelte van de schepping, anders dan de mens, zucht en bevind zich in barensnood? Alle mensen zullen op Gods voorbestemde tijd bevrijd worden van de dienstbaarheid der verderfenis en zullen delen in de heerlijkheid der kinderen Gods, de eerstelingen (verkorenen) van Zijn schepping. Dit is wat deze heerlijke passage zegt. Elk andere opvatting verkleint deze duidelijke belofte tot iets onbetekenends. Als met deze passage niet de mensheid bedoeld wordt hoe zullen we dan de volgende passages kunnen begrijpen?

*Alle mensen... zullen
vrijgemaakt worden van de
dienstbaarheid der
verderfenis, tot de vrijheid der
heerlijkheid der kinderen
Gods, de eerstelingen.*

- *Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen* (Mark. 16:15).
- *Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel* (2 Kor. 5:7).
- *Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel* (Gal. 6:15).

‘Het schepsel’ omvat heel duidelijk de mens! Oh, als we eens konden zien hoe centraal de mens staat in deze passage. We zouden dan volkomen de heerlijkheid en vreugde beleven zoals dit in ons hart zou moeten ontspringen!

De Dood Te Niet Gedaan

De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood...
(1 Kor. 15:26)

De dood is een vijand en zal worden vernietigd. Welke is de laatste vijand, de eerste dood of de tweede? Duitse geleerde en Bijbelvertaler A.E. Knoch schreef:

Dat is ten alle tijden een vijand. Hier zijn we het mee eens. De tweede dood is een vijand. Eén van deze is de laatste vijand. Is het de eerste of de tweede? Kan de eerste dood de laatste vijand zijn? Geen enkele vijand kan de laatste zijn wanneer er een andere achter hem aan komt. Vandaar dat het woordje tweede het bewijs levert om het feit vast te stellen dat de tweede dood te niet gedaan wordt.¹

Als de dood, de laatste vijand, vernietigd is, zal het leven overblijven. Als dit niet het geval is dan is deze verklaring inhoudsloos. Want wat is het tegenovergestelde van de dood? Het stervensproces is niet de grootste of laatste vijand, het is de doodstaat zelf. Of het nou de eerste, tweede of tiende dood is, het verandert niets want ‘de dood’ in 1 Kor. 15:26 is afgedaan. De Schrift omvat alle typen van dood die er zijn. “Dood, waar is uw prikkel? Hades [hel], waar is uw overwinning? De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet. Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus” (1 Kor. 15:55-57).

Trekt Allen

Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden. Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken.
(Joh. 12:31-32)

Het Griekse woord *helkouo* betekent letterlijk ‘trekken’.² Het wordt niet beperkt door de weerstand van het te trekken object. Als eenmaal het oordeel van deze wereld ten einde is en de heerser van deze wereld verworpen wordt zal Christus allen tot Hemzelf trekken. Hij bevestigt dit een paar verzen verder (vs. 47) door te zeggen dat Hij is gekomen om ‘de wereld zalig te maken’. Christus heeft succesvol Zijn missie volbracht! (Joh. 17:4; Joh. 3:17). Beschouw de onbegrensde kracht van ‘trekken’ in de volgende voorbeelden:

- *Petrus dan, hebbende een zwaard, **trok** (helkouo) hetzelfde uit, en sloeg...* (Joh. 18:10).
- *Simon Petrus ging op, en **trok** (helkouo) het net op het land, vol grote vissen* (Joh. 21:11).
- *Grepen zij Paulus en Silas, en **trokken** (helkouo) hen naar de markt voor de oversten* (Hand. 16:19).
- *En zij grepen Paulus, en **trokken** (helkouo) hem buiten den tempel...* (Hand. 21:30).
- *Overweldigen u niet de rijken, en **trekken** (helkouo) zij u niet tot de rechterstoelen* (Jak. 2:6)?

Net zoals het ‘zwaard’, het ‘net’, ‘Paulus’, ‘Silas’ en ‘de armen’ niet in staat waren om de trekkende krachten te weerstaan die op hun werden losgelaten, eveneens kan geen enkele macht de trekkende kracht van Christus weerstaan. Er is geen kracht groter dan God; niets kan Christus weerstaan. “Ik zal hen allen tot Mij **trekken**.”

Allermeest Der Gelovigen

*Dit is een **getrouw woord**, en **alle aanneming waardig**. Want hiertoe arbeiden wij ook, en worden versmaad, omdat wij gehoopt hebben op den **levenden God, Die een Behouder is aller mensen**, maar **allermeest der gelovigen**. **Beveel** deze dingen, en **leer** ze.* (1 Tim. 4:9-11)

Dit moet wel een heel belangrijke passage zijn naar een dergelijke krachtige introductie en slot. Paulus spoort ons aan om deze getrouwe woorden die alle aanneming waardig zijn te bestuderen, en hij beveelt ons om deze waarheid te onderwijzen. Onderken de belangrijkheid van deze passage. Als God slechts de Behouder is van hen die tot geloof zijn gekomen in hun aardse bestaan, zoals onze traditie leert, dan is deze passage overduidelijk onjuist. Het verschil tussen ‘exclusief’ en ‘allermeest’ is van cruciaal belang. Deze twee concepten omwisselen is in tegenspraak met de Schrift.

Wat betekent “allermeest der gelovigen”? De directe context werpt hier meer licht op: “Zijt een voorbeeld der gelovigen... Bedenk deze dingen, wees hierin bezig, opdat uw toenemen openbaar zij in alles. Heb acht op uzelf en op de leer; volhard daarin; want **dat doende, zult gij en uzelf behouden**, en die u horen” (1 Tim. 4:12-16).

Is dit zaligheid door werken? Nee, het de ‘uitwerking’ uws zelfs zaligheid (Fil. 2:12). Gods doel met zaligheid is niet om ons te redden in onze zonden (Mat. 1:21), maar van onze zonden. Christus redt ons van onze zondige natuur en transformeert ons in Zijn gestalte (Gal. 4:19), zodat we zullen schijnen als lichten in de wereld (Mat. 5:13-16). Dus gelovigen zijn ‘allermeest’ behouden omdat zij gerechtvaardigd zijn door het geloof, met als gevolg dat zij hun zaligheid uitwerken zoals God hun dat inwerkt (Fil. 2:13). Hun

behouden is neemt toe (wordt volmaakt) zodat dit openbaar wordt voor iedereen (1 Tim. 4:15-16).

Niets van dit alles verandert het feit dat God de Behouder is van hen die nog niet geloven. Als eenmaal Zijn rechtvaardige en doelgerichte oordelen zijn voltoerd zal de dood te niet gedaan worden en zullen allen levend gemaakt worden en worden onderworpen aan Christus. Dan zal God zijn alles in allen (1 Kor. 15:22-28). Hij is, in de breedste zin van het woord, de Behouder aller mensen, (gelovigen en ongelovigen), maar allermeeest, op dit moment, der gelovigen.

Het Griekse woord 'allermeeest' is *malista*. Kan dit ook 'exclusief' betekenen? De enige manier om hierachter te komen is door het gebruik ervan te observeren in de Schrift. Dit is een goed voorbeeld om aan te tonen hoe handig *The Word Study Concordance* kan zijn. *Malista* komt twaalf keer voor. Als u de volgende referenties leest probeert u dan eens het woord 'exclusief' in te passen om te kijken hoe dit overkomt.

- *Zeer bedroefd zijnde, **allermeeest** [malista] over het woord, dat hij gezegd had...* (Hand. 20:38).
- *Daarom heb ik hem voor ulieden voorgebracht, en **meest** [malista] voor u, koning Agrippa...* (Hand. 25:26).
- *Agrippa... **Allermeeest** [malista], dewijl ik weet, dat gij kennis hebt van alle gewoonten en vragen* (Hand. 26:2-3).
- *Laat ons goed doen aan allen, maar **meest** [malista] aan de huisgenoten des geloofs* (Gal. 6:9-10).
- *Al de heiligen groeten u, en **meest** [malista] die van het huis des keizers zijn* (Fi. 4:20-23).
- *Doch zo iemand de zijnen, en **voornamelijk** [malista] zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend...* (1 Tim. 5:3-8).
- *De ouderlingen, die wel regeren, dubbele eer waardig geacht worden, **voornamelijk** [malista] die arbeiden in het Woord en de leer* (1 Tim. 5:6-18).
- *Breng den reismantel mede... en de boeken, **inzonderheid** [malista] de perkamenten* (2 Tim. 4:13).
- *Want er zijn ook vele... verleiders van zinnen, **inzonderheid** [malista] die uit de besnijdenis zijn* (Tt. 1:10-11).
- *Maar meer dan een dienstknecht, namelijk een geliefden broeder, **inzonderheid** [malista] mij, hoeveel te meer dan u...* (Fil. 1:16).
- *Te bewaren tot den dag des oordeels, om gestraft te worden; Maar **allermeeest** [malista] degenen, die naar het vlees in onreine begeerlijkheid wandelen* (2 Pet. 2:9-11).

*God... is een Behouder aller mensen, **allermeeest** (niet exclusief) der gelovigen.*

*"Dit is een **getrouw** woord, en **alle** aanneming waardig... omdat wij gehoopt hebben op den levenden God, Die een Behouder is **aller** mensen, maar **allermeeest** [niet exclusief] der gelovigen. **Beveel** deze dingen, en leer ze."*

Kunnen wij het idee van 'exclusief' verwisselen voor 'allermeeest' in één van de bovenstaande *malista*-passages? Nee! Ook hebben wij geen grammatische of contextuele gronden om dit te doen in 1 Tim. 4:10. Vergelijk deze passage met Gal. 6:10: "... Laat ons goed doen aan allen,

maar *meest* aan de huisgenoten des geloofs." Kunnen we het goed doen aan ongelovigen verwaarlozen? Natuurlijk niet! Net zoals we het niet kunnen ontkennen dat God de Behouder **aller** mensen is. Integendeel, ons wordt juist bevolen om deze leer te verkondigen!

Alle Knie

Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie.
(Fil. 2:10-11) Zie ook Ps. 66:3-4; Jes. 45:22-25; Rom. 14:11; Op. 5:13

Het is erg tragisch dat onze theorie over de hel ons heeft gedwongen om de glorieuze majesteit van deze verklaring te ontkennen. Het dwingt ons om het te lezen als een gedwongen onderwerping, net zoals onder Hitler. Zonder een dergelijke afbreuk zouden we deze passage nooit hebben beperkt op dergelijk manier.

De Volheid Der Tijden

*Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven. Om in de bedeling van **de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen** in Christus... In Hem... Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil.*
(Ef. 1:9-11)

Het welbehagen van God is om alles tot één te vergaderen, dit zijn o.a. alle mensen van alle tijden en alle plaatsen. De tijd zal aanbreken dat deze belofte gerealiseerd zal worden in al haar grootheid. Want God is werkelijk GOD, een God Die alle dingen werkt naar de raad (doel) van Zijn wil. Dit is geen verwachtingsvol 'hopen'; het is Zijn besluit. Wat Hij besluit zal gebeuren en niets – zelfs niet de zonden of de wil van de mens kan dit tegenhouden (Job 42:2; Ez. 36:27; Dan. 4:35). Op Gods voorbestemde tijd zal Hij iedereen tot één vergadering in Christus. Dit is voor ons niet moeilijk om te geloven omdat wij afweten van Zijn liefde, kracht en wil.

Vergeef het hun

“Vader, vergeef het hun.”
(Luk. 23:34)

Denkt u nu echt dat de wrede soldaten die Christus gekruisigd hebben vergeven zijn? Ik wel. Christus heeft voor hen gebeden en heeft Zijn verzoek verzegeld met Zijn bloed. Zou God degenen vergeven die Zijn Zoon hebben gemarteld of zou God hen de vergeving voor altijd onthouden voor wie Hij gestorven is. Denk hier eens over na.

Christus aan het kruis is de belichaming van de vergeving – het meest bepalende element van ons geloof (Mat. 6:9-15). Wat verhindert de vergeving nu meer dan het aanbidden van een God die nooit de verlorenen zal vergeven? Het geloof in de eeuwige straf heeft de kracht Evangelie nu al 1600 jaar te kort gedaan, door ons de vergevingsgezindheid te verhinderen. Maar er is Goed Nieuws, Gods vergevingsgezindheid is grenzeloos! Christus, de belichaming van God, vergaf Zijn beulen. Dit is al het bewijs dat we nodig hebben. Waarom zou u dit boek moeten lezen?

Als God mensen voor eeuwig afschrijft, dan zullen wij dit ook doen. Al 34 jaar lang maakt mijn broer Bob mij belachelijk om mijn geloof. Ik heb ontelbaar keer geprobeerd om Christus met hem te delen, maar het mocht niet baten. Uiteindelijk schreef ik hem af. Totdat ik Gods oneindige liefde ontdekte. Toen ik eenmaal Bob begon te zien door de ogen van Gods grenzeloze liefde, werd mijn liefde voor hem weer aangewakkerd. Ik zag hem niet langer als een hopeloos geval, maar als een aanbidder van God in de toekomstige eeuwen (Op. 5:13). Ik kan het wel eens zijn die zijn voeten zal wassen in het Koninkrijk van God. Wat een openbaring! Dit heeft mijn houding jegens hem radicaal veranderd. Ik begon hem te waarderen toen ik hem door de ogen van Christus, die op zij

beulen neerkeek en vergeving voor hen vroeg, mocht gaan zien. Bob is op een dag plotseling overleden. En hoewel ik er verdrietig over ben heb ik er wel vrede mee. Mijn vriend, God draagt ons niets op te doen wat Hij zelf niet zal doen. Het Evangelie van Vrede (Rom. 10:15) verheerlijkt God in Zijn grenzeloze liefde en vergevingsgezindheid. Met een verrukt hart jegens God en gevuld met de Geest zullen ook wij kunnen vergeven zoals Christus dit deed. En als de wereld **deze** vergevingsgezindheid ziet en ervaart, zal het Christus in ons zien en zullen ze tot Hem getrokken worden zoals Hij verkondigd heeft (Joh. 12:32)!

Want Gelijk... Alzo Zullen

Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden (1 Kor. 15:22).

Klinkt de volgende verklaring u vreemd in de oren? “Want gelijk in de tijd voor de burgeroorlog waren **alle** Afrikaanse Amerikanen slaven, alzo zullen **sommige** Afrikaanse Amerikanen in de tijd na de burgeroorlog de vrijheid krijgen.” Dit klinkt mij vreemd in de oren. Het slaat nergens op.

- Bij ‘Want gelijk allen... alzo zullen zij (allen)’, is deze vergelijking op grammatische wijze correct.
- Bij ‘Want gelijk allen... alzo zullen sommige’, is deze verklaring op grammatische wijze incorrect, want ‘allen’ en ‘sommige’ staan niet in verhouding: ‘Want gelijk... alzo zullen’ behaalt wel gelijkheid. U kunt grammatisch niet zeggen dat ‘allen’ ‘sommige’ betekent. ‘Alles’ betekent ‘inclusief’; ‘sommige’ niet.

Sommigen zijn van mening dat ‘levend gemaakt worden’ simpelweg betekent dat allen zullen opstaan om geoordeeld te worden. De gehele context pleit tegen een dergelijke opvatting, want ‘levend gemaakt’ wordt uitsluitend gepresenteerd als iets glorieus en positiefs. (Ik zal dit weldra uitleggen). Anderen claimen dat ‘allen’ refereert aan twee compleet verschillende groepen of personen. Alleen degenen ‘in’ Christus zullen worden levend gemaakt, erop duidend dat het merendeel van de mensheid wordt uitgesloten. Dit is een tautologie, want het lijkt erop dat dan alleen de geredde mensen gered worden. De context is van nog meer gewicht: om in een dergelijk glorieus hoofdstuk zoals dit te zeggen dat ‘alleen de geredde mensen gered worden’ komt over als een gedwongen of gespannen interpretatie. Want op wat voor een manier zal de dood dan te niet gedaan worden en zal zijn overwinning worden opgeslokt en zal het zijn prikkel verliezen (Zie 1 Kor. 15:26-28, 54-55)? Zijn de verheerlijkte woorden van deze verzen toepasbaar op een klein gedeelte van hen die in Adam gestorven zijn? De Statenvertaling is hier onmiskenbaar duidelijk in: “Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden” (1 Kor. 15:22).

Levend Gemaakt

Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden (1 Kor. 15:22).

Voor sommigen betekent ‘levend gemaakt worden’ slechts het opstaan uit de dood om vervolgens vernietigd te worden. Het woord is *zōopoieō* (Strong's #2227). Vine definieert het als volgt: levend maken, het leven geven, bezielen.³ Afgeleid van *zōē*, ‘leven’ en *poieō*, ‘maken’. *Zōē* is hetzelfde woord dat gebruikt wordt in Joh. 3:16, en in meer dan 130 passages in het Nieuwe Testament. “Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven [*zōē*]” (Joh. 14:6). De zinsnede levend gemaakt (*zōopoieō*) wordt slechts 12 keer gebruikt (Joh.

5:21a, 21b; 6:63; Rom. 4:17; 8:11; 1 Kor. 15:22, 36, 45; 2 Kor. 3:6; Gal. 3:21; 1 Tim. 6:13; 1 Pet. 3:18). Probeer eens het idee van vernietiging of eeuwige straf te plaatsen in één van de bovenstaande teksten en zie hoe dit overkomt. U zult snel genoeg zien dat zij enkel betrekking hebben op een positief en glorieus geestelijk leven.

Laatste Adam

Zo dan, gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; also ook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens. Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, also zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen tot rechtvaardigen gesteld worden.
(Rom. 5:18-19)

Laten we moment nemen om de tekst te ontleden en te ontdekken.

- Clausule 1. “Zo dan, gelijk door **één** misdaad de schuld gekomen is over **alle mensen** tot verdoemenis,
- Clausule 2. **also ook** door **één** rechtvaardigheid komt de genade over **alle mensen** tot rechtvaardigmaking des levens.
- Clausule 3. **Want gelijk** door de ongehoorzaamheid van dien **énen** mens **velen** tot zondaars gesteld zijn geworden,
- Clausule 4. **also zullen** ook door de gehoorzaamheid van **Enen** **velen** tot rechtvaardigen gesteld worden” (Rom. 5:18-19).

Waarom zouden de ‘velen’ in clausule 4 aan een andere groep refereren dan de ‘velen’ in clausule 3, aangezien er niets wordt gezegd om een verschil aan te duiden? Alleen iemand

die een agenda wil ondersteunen zou het proberen zo te lezen om dat idee te verkrijgen. Bovendien zou het in tegenspraak zijn met clausule 1 en 2. Het punt dat gemaakt wordt in clausule 3 en 4 is enkelvoud versus meervoud.

Enkelvoud.....versus.....meervoud
Dien enen.....heeft invloed op.....de velen

Omdat iedereen het ermee eens is dat alle mensen tot zondaren zijn gesteld refereert clausule 1 heel duidelijk aan alle mensen. Clausule 2 vloeit voort uit clausule 1 en bevestigt zelfs dat het over alle mensen gaat. In clausule 3 breidt Paulus zijn gedachten verder uit. Hij wijst op Adam, slechts 1 persoon, die invloed heeft op de menigten van de mensheid (de velen). Niemand zal beweren dat ‘de velen’ in clausule 3 niet op alle mensen duidt. Daarom dat in clausule 4 precies dezelfde vergelijking wordt gemaakt, met de uitzondering dat de ‘Enen’, die invloed heeft op menigten van de mensheid (de velen), Christus is. De ‘velen’ in clausule 4 moeten wel dezelfde ‘velen’ zijn als in clausule 3, want niets lijkt op het tegendeel aan te duiden. De ‘want gelijk’ dat wordt opgevolgd door ‘also zullen’ bewijst de overeenkomst. Een eerlijke zoekter naar de waarheid moet deze relatie onderkennen. Basisgrammatica en ethiek vereisen het.

The Weymouth vertaling verwoordt het helder:

*Hieruit blijkt dat gelijk één misdaad verdoemenis brengt dat zich uitstrekt over de gehele mensheid, also zal het resultaat van één daad van rechtvaardigheid de levendmakende vrijspraak brengen dat zich uitstrekt over de gehele mensheid. **Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, also zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen tot rechtvaardigen gesteld worden** (Rom. 5:18-19).*

Joseph Kirk, pastoor, radiodominee en voormalig directeur van *Scripture Studies Concern*, verwoord het als volgt:

Maar, zal iemand zich afvragen, waarom staat er dan ‘velen’ in plaats van ‘alle mensen’ in vers 19? Dit komt omdat dien énen ongehoorzame mens en de Enen rechtvaardige Mens een klasse apart zijn. Zij staan in contrast met de ‘velen’. We kunnen dit als volgt uitleggen: Dien énen ongehoorzame mens plus de ‘velen’ is gelijk aan de gehele mensheid tot zondaar gesteld. De Enen gehoorzame Mens plus de ‘velen’ is gelijk aan de gehele mensheid tot rechtvaardigen gesteld. Dat dien ‘énen’ plus de ‘velen’ tot zondaren gesteld zijn omvat heel de mensheid. Weinigen, als ze al bestaan, zullen hier tegenin gaan. Alzo is dan de ‘Enen’ plus de ‘velen’ tot rechtvaardigen gesteld een alomvattend en gegarandeerde rechtvaardiging van leven voor de gehele mensheid.⁴

Zie ook de uitleg van Richard H. Bells over ‘Romeinen 5:18-19’ in *New Testament Studies*, Vol. 48 (2002), pp. 417-432. Deze Tübingen-geleerde betoogt “dat Paulus in feite een voorstander van universele redding in Rom. 5:18-19 is. Een dergelijke veronderstelling wordt ondersteund door zowel de context als door een gedetailleerde studie over deze verzen” (pag. 417).⁵

Om ten slotte een volle betekenis van het krachtige argument van Paulus te krijgen moeten we ons verdiepen in de gehele tekst, specifiek de verzen 12 tot en met 21. In dit gedeelte kan Paulus eventueel verkeerd geïnterpreteerd worden, maar in zijn slotverklaring is hij hier heel duidelijk in. “waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade *veel meer* overvloedig geweest” (Rom. 5:20)! Hoe kan een gelovige dan claimen dat Christus veel minder heeft terugverworven dan dat Adam verloren heeft?

Eén zinsnede is gebruikt om de ‘velen’ in Christus te verlagen naar ‘enkelen’: “Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door dien énen, veel meer zullen degenen, die den overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid *ontvangen*, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus” (Rom. 5:17). Paulus vergelijkt hier Adam met Christus. Hij refereert aan ‘degenen die ontvangen [*lambanō*]’ in passieve zin. Adam zondigde, en als gevolg hebben alle mensen de consequentie van zijn misdaad (passief) ontvangen. De consequenties van de daad van Christus moeten op dezelfde manier worden ontvangen, anders zou de verklaring van Paulus uit elkaar vallen. De exegese van dr. Bell bevestigen dit. Zie hoe Paulus in de volgende gedeelten van dezelfde brief het woord *lambanō* gebruikt:

- Door Welken wij hebben ontvangen [*lambanō*] genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs onder al de heidenen, voor Zijn Naam (Rom. 1:5).
- En niet alleenlijk *dit*, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen [*lambanō*] hebben (Rom. 5:11).
- Want gij hebt niet ontvangen [*lambanō*] den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen [*lambanō*] den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader (Rom. 8:15)!

In welk van de bovenstaande gevallen wordt *lambanō* in een actieve en een te verwerven manier gebruikt? Het zijn allemaal voorbeelden van zaken die passief worden verkregen door factoren buiten onszelf. Op dezelfde manier hebben we de Geest van aanneming ontvangen, net zoals de zonde in Adam, en ook de overvloedige genade in Christus. Zie hoe dit verwoord wordt door Paulus:

Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door dien énen, veel meer zullen degenen, die den overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus (Rom 5:17).

Voor u onderzoek heb ik deze passage toegepast in de *Greek Interlinear New Testament*. Het illustreert de precieze relatie tussen woorden in de Bijbel, waarbij het *Strong's Concordance* nummeringsysteem is toegevoegd, eerst ziet u de Engelse versie, vervolgens de Nederlandse:

ei <1487> {IF} *gar* <1063> {FOR} *tw* <3588> {BY THE} *tou* <3588> {OF THE} *enov* <1520> {ONE} *paraptwma-ti* <3900> *o* <3588> {OFFENCE} *yanatov* <2288> {DEATH} *ebasileusen* <936> (5656) {REIGNED} *dia* <1223> {BY} *tou* <3588> {THE} *enov* <1520> {ONE,} *pollw* <4183> {MUCH} *mallon* <3123> {MORE} *oi* <3588> {THOSE} *thn* <3588> {THE} *perisseian* <4050> *thv* <3588> {ABUNDANCE} *caritov* <5485> {OF GRACE} *kai* <2532> {AND} *thv* <3588> {OF THE} *dwreav* <1431> *thv* <3588> {GIFT} *dikaiousunhv* <1343> {OF RIGHTEOUSNESS} *lambanontev* <2983> (5723) {RECEIVING,} *en* <1722> {IN} *zwh* <2222> {LIFE} *ba-sileusousin* <936> (5692) {SHALL REIGN} *dia* <1223> {BY} *tou* <3588> {THE} *enov* <1520> {ONE} *ihsou* <2424> {JESUS} *cristou* <5547> {CHRIST} (Ro. 5:17)

ei <1487> {WANT} *gar* <1063> {INDIEN} *tw* <3588> {DOOR DE} *tou* <3588> {VAN DE} *enov* <1520> {ÉNEN} *paraptwma-ti* <3900> *o* <3588> {MISDAAD} *yanatov* <2288> {DOOD} *ebasileusen* <936> (5656) {GEHEERST} *dia* <1223> {DOOR} *tou* <3588> {DIEN} *enov* <1520> {ENEN,} *pollw* <4183> {VEEL} *mallon* <3123> {MEER} *oi* <3588> {DEGENEN} *thn* <3588> {DEN} *perisseian* <4050> *thv* <3588> {OVERVLOED} *caritov* <5485> {DER GENADE} *kai* <2532> {EN} *thv* <3588> {DER} *dwreav* <1431> *thv* <3588> {GAVE} *dikaiousunhv* <1343> {DER RECHTVAARDIGHEID} *lambanontev* <2983> (5723) {ONTVANGEN,} *en* <1722> {IN} *zwh* <2222> {LEVEN} *ba-sileusousin* <936> (5692) {HEERSEN} *dia* <1223> {DOOR} *tou* <3588> {DIEN} *enov* <1520> {ENEN} *ihsou* <2424> {JEZUS} *cristou* <5547> {CHRISTUS} (Ro. 5:17)

Als *lambanō* hier op een actieve en een te verwerven manier wordt gebruikt, dan zou het zich beperken tot de ‘allen’ die zich gelukkig mogen prijzen omdat zij het Evangelie van het leven hebben mogen horen; daarnaast ook nog de intelligentie moeten hebben om het duidelijk te begrijpen; en het verstand om het aan te nemen; om zichzelf weg te cijferen, hun kruis op te nemen, en te volharden tot einde. Als deze strenge voorwaarden nodig zijn om Gods genade te mogen ontvangen, welke strenge voorwaarden waren dan nodig om de vloek van Adam te ontvangen? Welke keuze kregen we? Het hele punt van Paulus is dat wat Christus heeft verworven voor de verloren mensheid meer is dan wat Adam verloren had! Alleen iemand die gedwongen wordt om een eeuwige hel te verdedigen zou proberen om aan te tonen dat *lambanō* hier wordt omschreven als een actieve en een te verwerven term.

Het argument van Paulus is onweerlegbaar: God, die Liefde is, heeft Christus gezonden als een laatste Adam tot een ‘levendmakende Geest’ (1 Kor. 15:45). In Zijn eeuwige voornemens vóór de grondlegging der wereld (Ef. 14: Op. 13:8), heeft God de tweede Adam gezonden om al het kwaad dat de eerste Adam had begaan ongedaan te maken. Paulus slotverklaring bevestigd dit onomstotelijk. (Zie volgende punt).

Veel Meer

*Waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade **veel meer** overvloedig geweest.*
(Rom. 5:20)

Is de zonde van Adam, het vernietigen van levens, meerder dan het offer van Christus om het te herstellen? Als dit zo is dan is wat de tweede Adam (Christus) verkregen heeft, namelijk het redden van enkelen, ‘veel minder’ en niet ‘veel meer’ dan wat de zonde heeft gedaan. De Statenvertaling drukt hier deze glorieuze verwezenlijking van Christus krachtig uit:

Doch niet, gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift, want indien, door de misdaad van één, velen gestorven zijn, **zo is veel** meer de genade Gods, en de gave door de genade, die daar is van één mens Jezus Christus, **overvloedig geweest over velen** (Rom. 5:15). “Zo is veel meer overvloedig geweest over velen!” Dit is een voldongen feit! Zoals Adam invloed heeft gehad op heel de mensheid, zo heeft Christus dit ook!

God Veranderd Mensen

*Ik zal **maken**, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.*

(Ez. 36:26-27)

Is er bij God aanzien des persoons? Zal Hij wat Hij voor hen heeft gedaan niet voor anderen doen? “De HEERE is goed aan **allen**. Ik verneem in der waarheid, dat God **geen aannemer des persoons is**” (Ps. 145:9; Hand. 10:34). Zie ook Rom. 2:11, 10:12; Gal. 2:6; Ef. 6:9; Kol. 3:25; 1 Tim. 2:3-4; Jak. 3:17; 1 Pet. 1:17. Helaas heeft een gebrekkige kennis van oordeel ons weerhouden om God te kennen in Zijn grenzeloze kracht en Zijn niet te stoppen wil om mensen te veranderen. De Schrift onderwijst dit heel duidelijk. Als God zelfs maar één persoon tot een eeuwige straf veroordeeld bewijst Hij hiermee dat Hij die persoon niet kan of wil veranderen. Dit is in tegenspraak met wie Hij is.

*Ik zal maken, dat gij in
Mijn inzettingen zult
wandelen*

God Doet Recht

Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?

(Gen. 18:25)

Is er een dubbele moraal? Als er iets mis is met ons begrip, is dit bij God dan ook niet het geval? Hoeveel mensen zijn er die werkelijk geloven dat God een wereld vol met mensen schiep met de wetenschap dat deze mensen oneindig zouden lijden? Velen geloven dit omdat ze denken dat Gods dubbele moraal op de een of andere manier verschilt met die van ons. Zij baseren dit ten onrechte op Jes. 55:8: “Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten...” Zij proberen door simpelweg deze passage te citeren een eeuwige hel te rechtvaardigen. Maar ze negeren de context. De passage refereert aan Gods **menigvuldige** genade, niet aan zijn wreedheid! Lees u zelf de passage maar eens (Jes. 55:7-9). Zij die een juist begrip hebben van moraliteit, liefde en gerechtigheid weten dat een liefdevolle God nooit een onrechtvaardige (oneindige) straf oplegt.

God Wil Dat Alle Mensen Zalig Worden

*Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan worden smekingen, **gebeden**, voorbiddingen, dankzeggingen, voor alle mensen... Want dat is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker; **Welke wil, dat alle mensen zalig worden**, en tot*

kennis der waarheid komen... Christus Jezus; Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd (1 Tim. 2:1-6)

Onze Heer bestrafte Zijn discipelen voor het schenden van de Schriften ter wille van de traditie (Mat. 15:3, 6, 9). Hebben onze vertalers hetzelfde gedaan? Aangezien de meesten niet geloven dat God almachtig is om Zijn wil te volvoeren, vermaken zij Zijn 'wil' tot een loutere 'wens' om zo hun beperkte visie van God te bevestigen. Zij gaan voorbij aan de kracht van Zijn woorden. Vertalers zijn ook mensen en daarom zullen zij zich altijd schikken aan hun persoonlijke kijk op de wereld. Dit is nou eenmaal zo. Daarom moeten we heel nauwkeurig opletten met het vergelijken van de Schrift met de Schrift en op een nauwkeurige manier concordanties hierbij gebruiken.

Verlagen wij de kracht van het gebed *voor alle mensen* door Gods kracht om de wil en het hart van de mens te veranderen te ontkennen? Wie bid er voor iets waarvan ze denken dat het niet kan gebeuren? Wij ontkennen dat Christus *iedereen heeft gerantsoeneerd*. Anders zouden we wel weten dat God de gerantsoeneerden, voor wie de straf is betaald, moet vrijlaten. We maken de clausule '*de getuigenis te zijner tijd*' inhoudsloos, aangezien we niet geloven dat allen gerantsoeneerd zullen worden. Wat is *goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker*? Dat het merendeel van de mensheid voor altijd vervloekt is? Ziet u nu hoe onze heltraditie frontaal botst met passage zoals deze? Maar de Zalige Hoop roemt elk gedeelte ervan! Niets hoeft weggeredeneerd te worden. (Zie pag. 30, 'Gods Wil').

Het is mijn hoop dat u biddend zult nadenken over deze proclamaties die gebaseerd zijn op Gods kracht. Gelieve de proclamaties niet haastig te lezen, maar sta de Heilige Geest tijd toe om deze glorieuze waarheden in uw hart te werken. Wij zijn er al zo lang aan gewend om deze passages te begrenzen, waardoor het lastig is om het volle bereik van de passages aan te nemen. Tradities en inzettingen zijn moeilijk te verbreken. Maar Jezus zegt: "Maar gij hebt alzo Gods gebod krachteloos gemaakt door uw inzetting." "Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods." (Mat. 15:6; 22:29). Laten wij net zoals Abraham niet twijfelen aan Gods belofte vanwege ongeloof. Maar laten wij Hem de eer geven ten volle verzekerd zijnde dat Hij bij machte is om al Zijn beloften te vervullen (Rom. 4:20-21).

PROCLAMATIES

DEEL TWEE

Goed Nieuws

*Want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap,
die **al den volke** wezen zal*
(Luk. 2:10)

De christelijke boodschap is een boodschap van vrede en verkondiging van goede dingen! (Rom. 10:15; Hand. 10:36)! Het is bedoeld als verkondiging van grote blijdschap dat **al** den volke wezen zal. Dit omvat de biljoenen mensen die nog nooit van Christus gehoord hebben. Onze traditie heeft echter het Goede Nieuws beperkt voor slechts de volgende drie kleine klasse van individuen.

- Zij die (in dit leven) Christus hebben aangenomen en die nog niet werkelijk gebukt gaan onder het feit dat hun dierbaren verloren zijn.
- Zij die (in dit leven) Christus hebben aangenomen en die hun ‘persoonlijke’ zaligmaking van meer belang vinden dan de zaligmaking van de rest van de mensheid – biljoenen medemensen waar Christus liefde voor had en voor is gestorven, en waar ze net zoveel liefde voor moeten hebben als henzelf (Mat. 22:39).
- Zij die (in dit leven) Christus hebben aangenomen en die de vele waarschuwend passages voor gelovigen niet ter harte nemen of negeren.

Kunt u zichzelf terugvinden in één van deze groepen? Ik ben van overtuiging dat ik ze alle drie persoonlijk heb ervaren. Volgens de heersende theologie is de ‘grote blijdschap’ slechts voor bovenstaande groepen gereserveerd. Waar zijn dan opeens ‘al den volke’ gebleven uit Lukas 2:10? Hopeloos verloren. Zeker niet! De engel heeft niet gelogen. Grote vreugde zal een waardevolle realiteit worden voor al den volke op Gods te Zijner tijd.

Maar hoe interpreteert de heersende opvatting dan Lukas 2:10? Het moet het ‘al’ terugdefiniëren tot een betekenis van ‘alle klasse’ den volke. Zodoende harmoniseert het met het idee dat de hele wereld in de trein zit met als eindbestemming een ‘eeuwige’ hel waarvan slechts een paar ‘bevoorrechte’ mensen (vanuit elke klasse van al den volke) gespaard worden voor dit vreselijke lot.¹

Een opmerking omtrent onze houding in deze bevoorrechte status: Wij verheugen ons in onze ‘persoonlijke’ reddingsoperatie, of niet soms? We zingen, lachen en zijn vrolijk in aanbidding. We danken God voor onze ‘persoonlijke’ redding terwijl de rest van de mensheid zich naar een eeuwige pijn spoed. Iets zegt me dat hier iets niet klopt. Is dit werkelijk wie Jezus is?

De enige opvatting die ik geloof en die leidt tot blijvende, onzelfzuchtige en standvastige vreugde is door te geloven dat er heel duidelijk ‘**al** den volke’ staat geschreven. Dit is geen inhoudsloze kerstvoordracht zonder enige betekenis.

Israël

*En alzo zal **geheel** Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.*

Rom. 11:26 (Jes. 45:25; Jer. 31:33-34; 32:40; Ez. 36:26-27; Rom. 11:1-2; Heb. 8:10-11)

Waarom Israël? Heeft God deze hele wereld geschapen met slechts één ras in gedachten? Of heeft Hij er één afzonderlijk gekozen om van invloed te zijn op alle rassen? De volgende passages tonen aan dat God Israël gekozen heeft als zijnde een kanaal van zegen voor heel de wereld. En hoewel ze vroeger hebben gefaald, zoals wij allemaal hebben op ons eigen niveau doen, zullen Zijn doelen voor de wereld toch worden gerealiseerd door al degenen die Hij gekozen heeft. Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk (Rom. 11:29).

- *Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde (Jes. 49:6).*
- *De heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben... als Ik aan u voor hun ogen zal geheilgd zijn (Ez. 36:23)*
- *Dan zullen de heidenen, die in de plaatsen rondom u zullen overgelaten zijn, weten, dat Ik, de HEERE... zal het doen (Ez. 36:36).*
- *En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien (Jes. 2:2).*
- *Te dier tijd zullen zij Jeruzalem noemen, des HEEREN troon; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden, om des HEEREN Naams wil, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goeddunken van hun boos hart (Jer. 3:17).*
- *In u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden (Gen. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4; 28:14; Hand. 3:25-26).*
- *De Schrift... heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden (Gal. 3:8).*

Hebben deze volken een voornaamheid boven andere volken? Nee, maar ze hebben wel een enorm voordeel. Paulus schrijft: “Vele (voordelen) in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun (de Joden) de Woorden Gods zijn toebetrouwd” (Rom. 2:3). Maar dit is niet het hele verhaal. God heeft altijd alle geslachten (volken) in Zijn hart gehad en gebruikt voor Zijn doeleinden. Zie de volgende passages:

- *En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof (Hand. 15:9).*
- *Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éénzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen (Rom. 10:12)*
- *De heidenen zijn medeërfgenen... en mededeelgenoten Zijner belofte... (Ef. 3:6).*
- *Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende (Ef. 2:14).*
- *Er is geen aanneming des persoons bij God (Rom. 2:11). (Zie ook: Num. 16:22; Ps. 145:9; Hand. 10:34; Gal. 2:6; Ef. 6:9; Kol. 3:25; 1 Tim. 2:3, 4; 1 Pet. 1:17).*

Zal alleen Israël gered worden?

- *Alle einden der aarde zullen het gedenken, en zich tot den HEERE bekeren; en alle geslachten der heidenen zullen voor Uw aangezicht aanbidden (Ps. 22:27).*
- *Tot U zal alle vlees komen... onze overtredingen, die verzoent Gij (Ps. 65:3-4).*
- *Hoe vreselijk zijt Gij in Uw werken! Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen. De ganse aarde aanbidde U, en psalmzingende U (Ps. 66:3-4).*
- *Ja, alle koningen zullen zich voor hem nederbuigen, alle heidenen zullen hem dienen (Ps. 72:11).*
- *Al de heidenen, Heere! die Gij gemaakt hebt, zullen komen, en zullen zich voor Uw aanschijn nederbuigen, en Uw Naam eren (Ps. 86:9).*
- *En de HEERE der heirscharen zal op dezen berg allen volken een vetten maaltijd maken... En Hij zal op dezen berg verslinden het bewindsel des aangezichts, waarmee alle volken bewonden zijn, en het deksel, waarmee alle natiën bedekt zijn. Hij zal den dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen; en Hij zal de smaadheid Zijns volks van de ganse aarde wegnemen; want de HEERE heeft het gesproken (Jes. 25:6-8).*
- *Want God heeft hen allen (Israël en de heidenen) onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn. O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn **alle** dingen (Rom. 11:32-33, 36).*

Deze passages tonen aan dat de redding van Israël niet exclusief is, maar het is voorafgaand aan of een aankondiging van de redding van allen.

Oordeel Wat Recht is

En waarom oordeelt gij ook van uzelfen niet, hetgeen recht is?
(Luk. 12:57)

Onze Heer roept ons op om voor onszelf te oordelen hetgeen recht is. Het is bijzonder relevant voor onze discussie dat deze woorden worden gegeven in het kader van oordeel! (Zie Luk. 12:42-49, 58-59 en Mat. 5:26; 18:34-35). Luk. 12:59 en Mat. 5:26 verklaren dat de veroordeelden worden vrijgelaten wanneer hun laatste penningsken betaald is. Is dit volgens u recht? Als dit zo is dan heeft u de Bijbelse verantwoordelijkheid om de leer van eeuwige pijn aan de kaak stellen.

*Heeft u al eens
geoordeeld wat recht
is aan een eeuwige
straf? Gehoorzaamt u
het gebod van Paulus
om **alle** dingen te
beproeven en het
goede te behouden?
1 Thes. 5:21*

Heeft u de Schriften al eens kritisch bestudeerd omtrent dit punt? De Heer verwacht van ons dat wij daadwerkelijk het evangelie verkondigen. Heeft u al eens geprobeerd om Gods karakter te verdedigen ten overstaan van iemand die gekweld wordt door de gedachte van een eeuwige hel? Bent u hier klaar

voor? Welke passages heeft God u gegeven? We kunnen van onszelf niet verwachten dat wij doeltreffende verkondigers van het Goede Nieuws zijn als we niet eens de meest basale vragen kunnen beantwoorden. We zullen rekenschap moeten afleggen (Rom. 14:10; 1 Kor. 5:10) als we alleen maar als een papegaai de voor de hand liggende antwoorden van de traditie herhalen zonder dat wij werkelijk de Schrift kennen. (Mat. 15:3, 6, 9; Mark. 12:24; Luk. 17:2; Hand. 17:11; 2 Tim. 2:15; Jak. 3:1)

Sleutels

*Vrees niet... Ik heb de sleutels der hel en des doods.
(Op. 1:17-18)*

Heeft u ooit dit cliché gehoord: “De deuren van de hel zijn aan de binnenzijde gesloten?” Dit houdt in dat de zondaren de hel boven de hemel verkiezen omdat zij er de voorkeur aan geven – zelfs als ze de kans zouden krijgen om te vertrekken zouden ze blijven! Dit is pure verwrongen logica en al totaal niet gebaseerd op de Schriften; want we hoeven er maar plechtig over na te denken en het valt uit elkaar. Nee, niet wij hebben de sleutels tot ons oordeel, maar Christus. Het feit dat Christus deze sleutels heeft heeft als intentie om onze angst te verlichten. Zijn karakter kennen is weten dat Hij niemand hopeloos opsluit. Deze tekst is het sterkste bewijs tegen een eeuwigdurende hel. Als dit het niet is wat is dan het doel dat Christus de sleutels heeft en vervolgens zegt: “Vreest niet?”

Kolasis

*En dezen zullen gaan in de eeuwige [aionion]
pijn [kolasis]...
(Mat. 25:46)*

Volgens William Barclay betekende kolasis oorspronkelijk het snoeien van bomen om ze beter te laten groeien. Hij schreef: “Ik denk dat ik met zekerheid kan zeggen dat in de gehele seculiere Griekse literatuur nog nooit *kolasis* is gebruikt voor iets anders dan corrigerende straf.”² Wat een ironie dat deze tekst het meest aangehaald wordt om een eeuwige hel te ondersteunen, terwijl het in feite heel sterk tegensprekt als het correct wordt begrepen. (Zie *Aion* in hoofdstuk 1).

De Liefde Vergaat Nimmermeer

*De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren... Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd... zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.
De liefde vergaat nimmermeer.
(1 Kor. 13:4-8)*

Herlees deze tekst en verwissel het woord ‘liefde’ met ‘God’ want God ‘is’ liefde (1 Joh. 4:8,16). Wanneer geeft de Liefde die nimmermeer vergaat ons op? Als de heersende theologie waar is heeft God biljoenen mensen opgegeven waarvan Hij ooit heeft gehouden of is Hij opgehouden met van ze te houden. Wat is ons kortstondige leven op aarde vergeleken met de eeuwigheid? “Het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt, en daarna verdwijnt” (Jak. 4:14). Denkt u nu werkelijk dat Gods liefde even vluchtig is als damp? We moeten met het hart van een kind geloven dat Gods woord waar is en dat Zijn liefde nimmermeer vergaat. Laat ons nu ophouden met het negeren, het ontkennen en het wegdeneren van de meest glorieuze verklaringen van Gods woord!

*Laat ons geloven met
het hart van een kind:
Gods woord is waar,
en de Liefde vergaat
nimmermeer.*

Goedertierenheid

Want Hij heeft lust aan goedertierenheid... zal onze ongerechtigheden dempen.
(Mi. 7:18-19)

Is het denkbaar dat God lust heeft aan goedertierenheid jegens mensen totdat ze sterven en dan voorgoed de goedertierenheid onthoudt voor hen? Verklaart de Schrift niet Zijn goedertierenheid groot is tot aan de hemelen (Ps. 57:11)? Hoe kunnen wij dit dan limiteren? Is Hij dan niet lankmoedig en groot van goedertierenheid (Ps. 103:8). Wat houdt het in om lankmoedig te zijn en groot van goedertierenheid? Psalm 145:8-9 zegt dat de HEERE groot van goedertierenheid is en dat Zijn barmhartigheden zijn over al Zijn werken! Wie wordt buitengesloten van Zijn grote goedertierenheid?

*Zo lang er mensen
goedertierenheid nodig hebben,
kunnen wij er zeker van zijn
dat Gods goedertierenheid hen
zal bereiken.*

“En de goedertierenheid, o Heere! is Uwe; want Gij zult een iegelijk vergelden naar zijn werk” (Ps. 62:13). Wat houdt ‘een iegelijk’ in als dit niet alle mensen omvat? Alleen een straf dat eindigt kan gemeten worden naar een iegelijks werk, vooral in de aanwezigheid van barmhartigheid. Er kan geen enkele vorm van oordeel

eindeloos zijn binnen een universum dat geregeerd wordt door een God waarvan de goedertierenheid in eeuwigheid is (Ps. 136:1-26); een barmhartig en genadig God, lankmoedig, en **groot van** goedertierenheid (Ps. 86:15). Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun **allen** zou barmhartig zijn (Rom. 11:32)! Zo lang er mensen goedertierenheid nodig hebben, kunnen wij er zeker van zijn dat Gods goedertierenheid hen zal bereiken. Is Hij gisteren, heden en in der eeuwigheid niet dezelfde (Heb. 13:8)? Ik kan u het uitstekende artikel ‘Mercy’ op onze website van Mark Eaton aanbevelen. Bedankt Mark!

Het Kwade Overwinnen

Wordt van het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede.
(Rom. 12:21)

Opereert God op een tegenovergestelde manier van wat Hij van ons verwacht? In deze vraag zit haar eigen weerlegging. “Hebt uw vijanden lief... Opdat gij moogt kinderen zijn uws Vaders, Die in de hemelen is; want Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is” (Mat. 5:44-48). “Hebt uw vijanden lief; doet wel dengenen, die u haten” (Luk. 6:27).

Overwin het kwade door het goede? Weest volmaakt, gelijk uw Vader volmaakt is? Merk de woorden ‘gelijk uw’. De heersende theologie maakt van God Iemand die Zijn vijanden haat, die het kwade overwint met kwaad, die kwaad doet over hen die Hem haten en die Zijn vijanden slechts voor een tijdje zegent om hen daarna voor altijd te pijnigen. Is dit ons voorbeeld? Betekent onze vijanden liefhebben slechts een symbolische liefde uitten jegens hen en tegelijk hun ondergang beramen? Een dergelijke theorie valt uit elkaar bij de naden en werpt een donkere schaduw op Gods karakter. Dit is niet het geval met de Zalige Hoop. Het portretteert God als de waarlijk liefdevolle Vader die Hij is.

De Kracht Van Het Bloed

*Het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;
En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem,
zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij
de dingen die in de hemelen zijn.
(Kol. 1:19-20)*

De verzoening van alle dingen op alle plaatsen is des Vaders welbehagen. Het is uitsluitend gebaseerd op de kracht van Christus' bloed, dat vergoten is voor alle mensen, en niet gebaseerd op onze werken der rechtvaardigheid (Tt. 3:4-5). Durven wij een grens te trekken op datgene wat het bloed van Christus heeft bewerkstelligt, en op des Vaders welbehagen? Was het niet het doel van de Vader om alle dingen vanaf het begin met Hemzelf te verzoenen? Hij is 'des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld' (Op. 13:8; Zie ook 1 Pet. 1:18-20; 2 Tim. 1:9). Merk op dat in Kolossenzen 'alle dingen' staat en niet slechts 'enkele dingen'. (Hand. 3:21; 1 Kor. 15:28; 2 Kor. 5:19; Ef. 1:9-11; Fil. 3:21). Het ontkennen van het bereik van de kracht van het bloed van onze Heer om heel de schepping te reinigen en te verzoenen is een grote schande en ten oneer van Zijn kostbaar bloed, vergoten voor allen.

Verheugen

*U verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde.
(1 Pet. 1:8)*

Als de onuitsprekelijke liefde waar Petrus over praat waarlijk een vrucht van christelijke beleving is, hoe kan het dan samengaan in de tegenwoordigheid van onze verloren dierbaren, of te midden van een eeuwig verloren wereld? Hoeveel christenen die u kent vallen op door dat niveau van vreugde? Om de deprimerende effecten van de traditionele theologie te illustreren wil ik nu graag de woorden van Albert Barnes, een gerespecteerde Bijbelcommentator en auteur van de populaire '*Barnes Notes*', citeren. In mijn vroege jaren als gelovige haalde ik van tijd tot tijd zijn commentaar aan. En toen ik aankwam bij deze quote werd mijn hart voor hem bedroefd.

Dat iemand voor altijd zou moeten lijden... sindsdien God mensen kan redden, en Hij een gedeelte zal redden, heeft Hij niet als doel om iedereen te redden; dat de veronderstelling dat verzoening voldoende is en dat het bloed van Christus van alle zonde kan reinigen wordt het in feite niet op iedereen toegepast... Dit zijn echte, niet denkbeeldige moeilijkheden. Ze zijn waarschijnlijk gevoeld door iedere geest die ooit over dit onderwerp heeft nagedacht; en zij zijn onverklaarbaar, regelrecht en onverwerkbaar. Ik moet bekennen dat ik ermee geworsteld heb en dat hoe langer hoe meer ik leef ik ze verstandiger en krachtiger vind. Ik begrijp deze feiten niet en doe ook geen moeite meer om ze te begrijpen... want mijn hele ziel verlangt naar verlichting en verlossing van deze vragen. Maar ik verkrijg geen van beide; en in de benauwdheid en angst van mijn eigen geest moet ik bekennen dat ik hoe dan ook geen licht zie. Ik zie nog geen straaltje om mij bekend te maken waarom de zonde de wereld in kwam, waarom de aarde bezaaid is met stervenden en de dood en waarom de mens moet lijden in alle eeuwigheid.

Ik heb nooit enig licht gezien inzake deze onderwerpen om mijn gekwelde geest enig moment van rust te geven; noch heb ik een verklaring om te bieden, of een gedachte om voor te stellen, dat u verlichting zou kunnen geven... Ik moet bekennen dat, als ik naar de wereld van zondaren en zieken kijk; naar sterfbedden en begraafplaatsen; naar de wereld van wee, gevuld met geesten die voor altijd moeten lijden, wanneer ik mijn vrienden, mijn ouders, mijn volk, mijn medeburgers zie; wanneer ik kijk naar het hele geslacht, die allen betrokken zijn in deze zonde en dit gevaar, en als ik de hele massa geheel onbezorgd zie zijn, en als ik voel dat alleen God hen kan redden, maar het toch niet doet, ben ik met stomheid geslagen. Het is geheel donker, donker, donker in mijn ziel en ik kan het niet verbergen.³

Wat triest! Dit is een man die zijn hele leven gewijd heeft aan God en aan het bestuderen van de Schriften, maar die door een Augustijnse gedachtegang tot totale radeloosheid is gebracht. Hij kende geen vreugde. Hij zag geen straaltje licht inzake deze onderwerpen, noch een moment van verlichting voor zijn gekwelde geest. Hij was met stomheid geslagen zeggende: "Het is geheel donker, donker, donker in mijn ziel." Waarom? Vanwege een tragisch gebrekkig paradigma van God. Hoeveel oprechte gelovigen hebben hetzelfde niet ervaren - misschien wel miljoenen? Ik heb het ook gehad. Dit verdriet, angst en marteling van de geest zijn geen vruchten van het ware Evangelie van Jezus Christus. De bron bevindt zich in de leugen dat God een verslagen God is die de mensheid voor eeuwig pijnigt. Dit is niet het Goede Nieuws dat het hart vult met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde (1 Pet. 1:8), de goede verkondiging van grote blijdschap voor al den volke (Luk. 2:10), of de verkondiging van goede dingen (Rom. 10:15)! De angst van Albert Barnes is het tegenovergestelde van de vrede en de vreugde die de Heer ons wil laten ervaren (Joh. 14:27; 15:11; Hand. 10:36; Gal. 5:22; etc.).

Als u gelooft in een eeuwige hel en u van mening bent dat u de vreugde bezit waar Petrus over spreekt, hoe gaat u dan om met de talloze waarschuwingen in de Schrift die geadresseerd zijn aan de gelovigen? Negeert u deze simpelweg of schrijft u deze af alsof ze niet voor u van toepassing zijn? Bent u er 100% van verzekerd dat uw dierbaren uiteindelijk gered zullen worden? Zo niet, hoe kunt u dan een vreugde ervaren die zo buitengewoon is dat het alleen met 'onuitsprekelijk' beschreven kan worden? Want u weet dan dat Hij alleen het goede zal werken in een ieder die u dierbaar is en een ieder die u tot last is. Onuitsprekelijke liefde is mogelijk voor hen die Gods ware karakter en oordelen kennen! Alleen verdriet, angst en een gekwelde geest is wat de heersende opvatting biedt aan oprechte denkers. Albert Barnes is hier het bewijs van.

Als we weten dat Gods oordelen bijdragen aan een positief en rechtvaardig doel, kunnen we ons verheugen wetende dat Hij alleen het beste werkt in hen die Hij liefheeft.

Godsdienst Die Zuiver Is

De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

(Jak. 1:27)

Een krachtige subliminale boodschap klinkt luid en duidelijk: Als de meeste mensen op de wereld op weg zijn naar een eeuwige hel, wat kan er dan belangrijker zijn dan alle energie te stoppen in het voorkomen van dit? Hoe kan God van ons vragen om onze aandacht af te leiden van het eeuwige lijden naar de tijdelijke behoeften van wezen en weduwen, en dit ook nog een zuivere en onbevleete godsdienst noemen? Zou u liever arm op de wereld zijn of voor altijd gevangen zitten in een eeuwige pijniging? Iets klopt hier niet.

Gered Van Deze Wereld

*Christus; Die Zichzelf gegeven heeft... opdat Hij ons trekken (te bevrijden, NBV) zou uit deze **tegenwoordige** boze wereld [aionos, 'tijdperk' / 'eeuw'].*

(Gal. 1:3-4)

Als Christus is gekomen om ons te redden van de eeuwige straf, hoe kan Paulus dan gezegd hebben dat Christus Zichzelf gegeven heeft om ons te trekken (bevrijden) uit deze ‘tegenwoordige boze eeuw’? Paulus schreef ook het volgende:

*Want de **zaligmakende** genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons... godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld [aionios, ‘tijdperk’ / ‘eeuw’] Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van... Zaligmaker Jezus Christus; Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij **ons zou verlossen van alle ongerechtigheid** (Tt. 2:11-14).*

Merk op dat in de context van zaligmaking Paulus zich focust op de tegenwoordige eeuw [tijdperk] en de verlossing van alle ongerechtigheid zonder een melding te maken van het gered worden van de eeuwige vlammen.

Petrus zegt hetzelfde: “Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen... verlost zijt uit uw ijdele wandeling... Maar door het dierbaar bloed van Christus” (1 Pet. 1:18-19). In deze passages komt heel duidelijk naar voren dat onze verlossing geen verlossing van een eindeloze hel is. Als een eindeloze straf slechts balanceerde op het randje van het stoppen van onze hartslag, waarom zijn Paulus en Petrus dan zo nonchalant geweest om ons hier niet voor te waarschuwen?

Wederoprichting ‘Aller’ Dingen

*Welken [Christus] de hemel moet ontvangen tot de tijden **der wederoprichting aller dingen**, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw [sinds het begin van de wereld, KJV].*

(Hand. 3:21)

Het geloof in een eeuwig oordeel dwingt haar aanhangers om te ontkennen dat ‘aller’ dingen in deze passage refereert aan personen. Dit is volstrekt ongerechtvaardigd. Het woord ‘dingen’ heeft niet eens een strikt Grieks equivalent. De zinsnede ‘aller dingen’ is vertaald vanuit het Griekse woordje – *pas* (Strong’s #3956). De KJV vertaald, net als de SV *pas* op verschillende manieren:

- ‘all’ 748 keer (x)
- ‘all things’ 170 x
- ‘every’ 117 x
- ‘all men’ 41 x
- ‘hosoever’ 31 x
- ‘everyone’ 28 x
- ‘whole’ 12 x
- ‘all manner of’ 11 x
- ‘every man’ 11 x
- ‘every thing’ 7 x
- ‘any’ 7 x
- ‘whatsoever’ 6 x₅

De Concordant Literal leest: “der wederoprichting van alles dat God...” Het woord ‘dingen’ is door de vertalers toegevoegd om de Nederlandse stijl te bevestigen. Soms vertroebeld deze werkwijze het water alleen maar wanneer de Schrift personen omvat of er slechts naar verwijst.

De veiligste manier om de betekenis van het woord te bepalen is door de Schrift met de Schrift te vergelijken. Dus laten we, omwille van het argument, aannemen dat het woord

‘dingen’ daadwerkelijk in het oorspronkelijke Grieks opgenomen is in de volgende vijf passages (dit is het niet):

- *Niemand dan roeme op mensen; want **alles** [alle dingen, KJV] is uwe. Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Céfas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe (1 Kor. 3:21-22). Zijn Paulus en Apollos ‘dingen’?*
- *Want Hij heeft alle **dingen** Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft (1 Kor. 15:27). Voor de Schrift zou het zou zinloos zijn als God vrijgesteld is van alle ‘dingen’ als Hij er niet mee wordt bedoeld.*
- *...door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle **dingen** verzoenen zou tot Zichzelven... En Hij heeft u... nu ook verzoend (Kol. 1:19-21). ‘En Hij heeft u’ laat zien dat ‘dingen’ refereert aan mensen.*
- *Doch nu zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn; Maar wij zien Jezus... (Heb. 2:8-9). Is Jezus een ding?*
- *En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn... opdat God zij alles in allen (1 Kor. 15:28). Is God geïnteresseerd in het zijn in alle dingen?*

Op wat voor mogelijke gronden kunt u mensen uitsluiten van Handelingen 3:21, als ‘dingen’ in deze passages heel duidelijk refereren aan personen? Zeker als dit het hoogtepunt is van de menselijke geschiedenis! Alle profeten van God hebben gesproken over al deze dingen vanaf het begin! Om te denken dat een dergelijk glorieuze profetische vervulling elk gedeelte van de schepping van Gods gelijkenis, waar Christus voor gestorven is, zou kunnen uitsluiten is ronduit absurd en ondenkbaar. Een tijd of ‘tijden’ zullen aanbreken dat alle mensen wederopgericht zullen worden tot God. Handelingen 3:21 is geen geïsoleerde tekst.

- *God was in Christus de wereld met Zichzelven verzoenende (2 Kor. 5:19).*
- *...De volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus (Ef. 1:10).*
- *...Naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen (Fil. 3:21).*
- *Want het is des Vaders welbehagen geweest... gemaakt hebbende door het bloed...alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven... (Kol. 1:19-21).*

Jazeker! Iedereen is verzoend door het bloed. Der wederoprichting van iedereen in de volheid der tijden is Zijn belofte! Duidelijker kan het niet: ‘dingen’ omvat mensen.

Verzadigd

*Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden.
(Jes. 53:11)*

Christus heeft tergend veel geleden voor de zaligheid voor elk individu dat ooit geleefd heeft. Hij heeft de prijs voor alle zonde volledig betaald. Hoe zou Hij ooit verzadigd kunnen zijn tenzij Zijner arbeid haar doel heeft bereikt? Als u honderd hectare koopt en u erachter komt dat uw eigendomrecht slechts 99 hectare vermeld, zou u dan verzadigd zijn? Noch is de Grote Herder van de schapen. Hij zal niet verzadigd zijn voordat het laatste schaap gevonden is! (Luk. 15:4, 7, 20).

Onveranderlijk

Want Ik, de HEERE, word niet veranderd; daarom zijt gij... niet verteed.
(Mal. 3:6)

Het feit dat God onveranderlijk is biedt hoop voor een ieder die Zijn kastijdingen ondergaat. Hij zal ons niet volkomen verteren! We kunnen rekenen op Zijn onveranderlijke karakter. Als Hij heden van ons houdt, kunnen we ook weten dat Hij altijd van ons zal houden.

Ik wil een waar gebeurd verhaal met u delen dat is verhaald door Thomas Allin, schrijver van het boek *Christ Triumphant*:

In een bepaald gedeelte van London was één van de vele evangelisten er op uitgegaan om te prediken tot de mensen. Toen hij een welsprekende conclusie had afgeleverd werd hij aangeklampt door één van zijn toehoorders:

“Meneer,” zei de man, “mag ik u twee vragen stellen?”

“Natuurlijk,” zie de prediker.

“U heeft ons vertelt dat Gods liefde voor ons erg groot en sterk is.”

“Ja.”

“En dat Hij Zijn Zoon gezonden heeft om ons te redden, en dat ik op dit moment gered kan worden, als ik dit wil.”

“Ja.”

“Maar als ik nu vertrek zonder onmiddellijke aanvaarding van dit offer, en als ik over een paar minuten wordt vermoord op de weg naar huis, dan zal ik voor altijd en eeuwig in de hel komen.”

“Ja.”

“Dan,” zei de man, “als dat zo is, wil ik niets te maken hebben met een wezen wiens liefde zo volledig kan veranderen binnen vijf minuten.”⁶

Is dit hoe God werkelijk is? Veranderd Zijn liefde in een oogwenk of met een hartslag? Is Hij zo wispelturig? Zeker niet! God wordt in Deut. 32:3-4 en in vele andere passages een ‘Rotssteen’ genoemd (Gen. 49:24; Deut. 32:15, 18, 30, 31; 1 Sam. 2:2; 2 Sam. 22:2, 3, 32, 47; 23:3; Ps. 18:3, 32, 47; 28:1; 31:3, 4; 42:10; 61:3; 62:3, 7, 8; 71:3; 78:35; 89:27; 92:16; 94:22; 1Kor. 10:4). Keil en Delitzsch, de gerespecteerde geleerden van het Oude Testament, schrijven: “God wordt ‘de Rotssteen’ genoemd, als een onveranderlijk toevluchtsoord... op grond van Zijn onveranderlijkheid of onneembare stevigheid.”⁷ Dr. Robert Morey, schrijver van meer dan 40 boeken, schrijft in *Exploring the Attributes of God*: In christelijk opzicht is God onveranderlijk, consequent, trouw, betrouwbaar, dezelfde als gisteren, vandaag en voor eeuwig in Zijn bestaan, wezen en daden. God... de eeuwige IK ZAL ZIJN...⁸

God, die Zijn zon laat schijnen over de slechten en de goeden, draagt ons op om volmaakt te zijn, net zoals Hij is. Hoe? Door onze vijanden lief te hebben (Mat. 5:44-48). God houdt van Zijn vijanden terwijl ze op aarde wandelen. Zal Hij niet meer van hen houden nadat ze hun laatste adam hebben uitgeblazen? Is Hij niet onveranderlijk?

- *Acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid!* (2 Pet. 3:15).
- *God is geen man... dat het Hem berouwen zou. Hij beloofd en vervuld.* (Num. 23:19; 1 Sam. 15:29)

- *Wie zal dan Hem afkeren (Job. 23:13)?*
- *Die zullen vergaan, maar Gij zult staande blijven... (Ps. 102:27).*
- *Den Vader der lichten... bij Welken geen verandering is, of schaduw van omkering (Jak. 1:17).*
- *Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk (Rom. 11:29).*
- *Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid (Heb. 13:8).*
- *Waarin God, willende den erfgenamen der belofte overvloediger bewijzen de onveranderlijkheid van Zijn raad, met een eed daartussen is gekomen (Heb. 6:17).*

De Schrift bezit zoveel getuigenis omtrent een onveranderlijke God. Zoals Maleachi hierboven al zei: ‘daarom’ zijt gij niet verteerd. Het zit niet in Gods onveranderlijke aard om Zijn schepselen oneindig te straffen of te vernietigen, maar juist om hen te weder op te richten en te transformeren.

Totdat Hij Hetzelve Vinde

Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en één van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelve vinde?... alzo... in den hemel...

(Luk. 15:4, 7, 20)

Als een herder dit al doet voor een enkel dier, hoeveel te meer zal God dan doen voor Zijn eigen geslacht (Hand. 17:28-29) geschapen naar Zijn evenbeeld? (Gen. 1:26-27); Mat. 7:11). “Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen” (Joh. 10:11). Aangezien wij mensen de 99 zouden verlaten voor de verlorene, hoeveel te meer zal de Goede Herder, die Zijn eigen leven heeft gegeven voor de schapen, dit dan doen? “Alzo... blijdschap in den hemel...” (Luk. 15:7, 20)

Deze vergelijking van een herder verzekerd ons dat de Goede Herder zijn zoektocht niet zal opgeven totdat Hij al Zijn verlorenen vind! Dit komt voornamelijk door deze hartverwarmende woorden die Hij ons gegeven heeft als een aanloop in wat voor mij de meest ontroerende en troostende gelijkenis in de hele Bijbel is – De verloren zoon. (Zie volgende punt).

De Verloren Zoon

En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toelopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem.

(Luk. 15:20 – Zie Luk. 5:11-32)

Onze Vader wacht op Zijn verlorenen tot zij zich hun verloren staat en noodzaak tot verzoening te realiseren. Als ze dit doen, vlucht Hij met vertroosting en zegen hun kant op, met ogen vol mededogen.

Wat een God! Hier is een rouwende vader die wacht, verlangt en bid om de terugkeer van zijn zoon. Hij wacht dag aan dag, kijkend in de verte. Ten slotte kwam die dag. “Is dat mijn zoon, daar in de verte? Zou het echt waar zijn? Ja! Ja! Het is hem!” Zijn hart zwelt met mededogen en vreugde. “Mijn zoon komt thuis!” Hij springt overeind. Hij loopt niet rustig, maar hij rent, ja, rent. Hij kan niet wachten om hem te omhelzen. Het feest is alreeds

begonnen in de hemel! (Luk. 15:7). Als hij uiteindelijk tot hem komt valt hij om zijn nek en omarmt en kust hem. Dan draagt hij zijn dienaren op: “laten we feesten!” Wat een beeld van onze hemelse Vader!

De Christus die ik ken en liefheb is geen huurling die niets om schapen geeft en de schapen verlaat en vlucht als Hij een wolf aan ziet komen (Joh. 10:12-13). Nee, duizendmaal nee. Hij draait zich niet om om weg te rennen, maar Hij geeft Zijn leven om de wolf te niet te doen (Heb. 2:14). Hij verbreekt de werken van de wolf (1 Joh. 3:8), en niet het schaap waarvoor Hij is gekomen om te redden! (Luk. 9:56).

Is het niet toevallig dat de Heer ons dit verhaal gaf in de context van het verloren schaap en de verloren penning. Hij openbaart aan ons het hart van onze hemelse Vader. De verloren zoon is elk verloren individu. Het laat zien hoe onze Vader wacht op Zijn verlorenen tot zij zich hun verloren staat en noodzaak tot verzoening realiseren. Als ze dit doen, vlucht Hij met vertroosting en zegen hun kant op, met ogen vol mededogen. In de tussentijd wacht Hij en werkt Hij de levensomstandigheden, in dit tijdperk of in de toekomstige tijdperken, zodat Zijn verlorenen tot zichzelf zullen komen. Duizend jaren is als een dag bij de Hem (2 Pet. 3:8). Hij geeft niet op. Hij is de Goede Herder die achter Zijn schapen aangaat totdat Hij hetzelfde vinde.

Zeer Goed

En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.

(Gen. 1:31)

Weet God de toekomst? Absoluut! De Schrift zit vol met getuigenissen die ons vertellen dat Hij de toekomst vanaf het begin weet. Dus? Dit is van het allergrootste belang! Want als God wist, voordat Hij de wereld schiep, welk lot Zijn schepping te wachten stond, is Hij verantwoordelijk. Hier kunt u niet omheen.

Als u weet dat het ijs slechts 1 cm. dik is en er niet eens een kat overheen zou kunnen lopen, maar u toch uw zoon Jantje over het meer stuurt om hout te sprokkelen voor een kampvuur met als gevolg dat hij verdrinkt, dat bent u schuldig. Het maakt niet uit wat uw zoon wist of niet wist. U bent zijn vader of moeder en u liet dit willens en wetens gebeuren!

Aan het begin van de schepping zag God alles wat Hij gemaakt had, het verband tussen het verleden, heden en de toekomst inbegrepen, want Hij overstijgt de tijdsdimensie. Wat was vervolgens Zijn conclusie? Het was zeer goed! Hoe is het nu toch mogelijk dat God kon zeggen dat het zeer goed was, wetende dat een eeuwig wee het wachtende lot was voor het merendeel van de mensheid? Is dat mogelijk in een universum dat geschapen is door een almachtige en liefdevolle God? Dat is onmogelijk – tenzij God natuurlijk de toekomst niet weet. Is dit een optie voor ons? Als we er aan twijfelen dat God de toekomst weet, wat moeten we dan aan met de volgende passages: Gen. 3:15; 15:13-14; Ex. 3:19; 7:14; 9:30; 11:9; 1 Kon. 13:1-6, 32; 21:20-22; 2 Kon. 8:12; Ps. 94:9-10; 139:1-7; 147:5; Jes. 41:21-26; 44:11, 21, 28; 46:9-11; 65:24; Jer. 1:5; 32:19; Ez. 11:5; Mat. 6:8, 10; 10:17, 18, 21, 22; 11:14, 21; 12:45; 24:2, 33-41; Mark. 14:30; Luk. 14:28-32; Joh. 6:64; 8:20; 21:18-19; Hand. 2:23; 15:8, 18; 17:26; Rom. 4:17; 8:29-30; 11:2, 33; Gal. 3:8; Ef. 1:4-5, 11; 3:11; 2 Tim. 1:9; Tt. 1:2; Heb. 4:13; 1 Pet. 1:2, 20; 1 Joh. 3:20; 5:14; Op. 13:8; 17:18; plus al de Messiaanse profetieën?

Het is overduidelijk dat God het einde vanaf het begin kent. Het feit dat Hij alles ziet al ‘zeer goed’ bezorgt mij veel troost en vrede. Het bevestigt dat Hij alles onder controle heeft! Het bevestigt de Zalige Hoop.

Wat Bewoog Christus

Met ontferming bewogen... omdat zij vermoeid en verstrooid waren.
(Mat. 9:36-38)

Op een dag toen ik de Schriften aan het overdenken was, dacht ik aan wat Christus bewoog met ontferming voor de schare. Het had niets te maken met het leven na de dood. De passage zegt simpelweg: “Omdat zij vermoeid en verstrooid waren [voorgejaagd en afgemat – NBG’51], gelijk schapen die geen herder hebben” (Mat. 9:36-38). Hoe meer ik hier over na dacht, hoe dieper het tot me door drong. Soms dringt een indirecte verklaring dieper door dan een verklaring die meteen iets opheldert:

“En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren [voorgejaagd en afgemat – NBG’51] waren, gelijk schapen, die geen herder hebben. Toen zeide Hij tot Zijn discipelen: De oogst is wel groot; maar de arbeiders zijn weinige; Bidt dan den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote” (Mat. 9:36-38).

De vermaning om te bidden voor arbeiders voor de oogst is bijzonder relevant. Van alle plaatsen in de Schrift, zou dit ‘de plaats’ zijn om in de duidelijkst mogelijke zin het gevaar van oneindige straf te verkondigen – als onze ultieme motivatie voor evangelisatie. En toch spreekt de Heer hier geen woord over. Hoe verklaart u dit? Vergelijk het eens met het eerst opgetekende openbare optreden van Christus (Luk. 4:16-19; Jes. 61:1-3).

Werelddoel

Hij... Die der wereld het leven geeft.
(Joh. 6:33)

“Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden” (Luk. 9:56). Christus heeft een werelddoel. Hij is gekomen om de wereld, en niet een geselecteerd gezelschap, het leven te geven (Joh. 6:33). Hij gaf Zijn vlees voor het leven van de wereld in z’n geheel (Joh. 6:51). Ook kwam Hij niet om de wereld te veroordelen, of te oordelen, maar om het te behouden (Joh. 3:17; 12:47). Moeten deze ‘wereld’ passages ons niet iets vertellen? Zij zijn volkomen in overeenstemming met wie Hij is – de Zaligmaker der ‘wereld’ (Joh. 4:42; 1 Joh 4:14). Nu ik ze kan zien in hun grenzeloze bereik en kracht zijn deze beloften nu zo glorieus geworden. En hoewel vernietiging en oordeel nog steeds realiteit zijn, botsen ze niet met Gods ultieme doel voor de wereld, maar spelen ze er daarentegen een vitale rol in (in de voleinding der tijden).

- *God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de **wereld** veroordelen zou...* (Joh. 3:17).
- *Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der **wereld*** (Joh. 6:51).
- *Ik ben niet gekomen, opdat Ik de **wereld** oordele, maar opdat Ik de **wereld** zalig make* (Joh. 12:47).

Ja, Christus is gekomen om de wereld zalig te maken; dat is Zijn doel, en niets dan een geredde wereld zal Hem verzadigen. Zie pagina 147

Vele aanvullende passages kunnen aangehaald worden om de Zalige Hoop te ondersteunen. Als geheel genomen bieden deze proclamaties een krachtige ondersteuning voor deze Hoop. Zoals met de gehele Schrift zullen we Gods waarheid niet kunnen zien, zelfs niet als het ons recht aankijkt, tenzij God ons hart en geest opent.

Mercy Aiken zegt in *If Hell is Real*: ‘Kom Hoger Op!’ Ze schrijft:

De traditionele leerstellingen leren ons om de ‘zegevierende’ geschriften te interpreteren in het licht van de ‘oordelende’ geschriften. Maar wat nu als God het ons andersom wil laten zien? Is Gods overwinning niet de grootste openbaring in de Bijbel? Vanaf het hoogste punt bekeken – namelijk het volbrachte werk op het kruis, zorgt het ervoor dat we een mooier en wijder panoramisch uitzicht van het plan van God door de eeuwen heen zien. We gooien geen gedeelte van de Schriften weg ten gunste van een ander gedeelte. In plaats daarvan zoeken we hoe we ze kunnen harmoniseren... De tijd is aangebroken om te stoppen met het negeren van de gedeelten uit de Bijbel die niet binnen onze theologie passen.⁹

Het is mijn oprecht gebed dat u zich zal verheugen in de luister van deze specifieke proclamatische passages en dat u het niet langer toestaat dat hun glorie van uw hart wordt weggerukt. Ik bid dat u stil mag staan bij het hoogtepunt van hun glorieuze waarheid, bewerkstelligd door de overwinning van Christus, en dat u Gods doelgerichte oordeel door hen heen mag begrijpen.

HOOFDSTUK ACHT

DE GETUIGEN

Op den mond van twee getuigen, of op den mond van drie getuigen zal de zaak bestaan.

(Deut. 19:15)

*D*e zaak voor de Zalige Hoop is gegrond op een stevig fundament, één met een solide basis waarop wij onze hoop kunnen baseren. De Schrift verklaart dat op den mond van twee of drie getuigen de zaak zal bestaan (Deut. 19:15). In dit hoofdstuk presenteert ik meer dan het dubbele vereiste, namelijk zes getuigen. Weeg nauwkeurig het getuigenis dat u van de volgende getuigen staat te horen af, namelijk van het Oude Testament, de apostelen, de vroege Kerk, de morale getuige en de vruchten van onze theologie.

Het Oude Testament

Neem als voorbeeld Adam en Eva, Kaïn, de Antediluvians (degenen vóór de tijd van Noach), Sodom en Gomorra, Farao en de Kanaänieten. Zou u niet van God verwachten dat Hij hen herhaaldelijk zou waarschuwen voor een dergelijke verschrikkelijk oordeel, zoals oneindige pijn? Wat was de eerste waarschuwing? “Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven” (Gen. 2:17). Als den dood oneindige straf betekent, waarom zegt God dit dan niet gewoon? Hoe zit het met de wet van Mozes met al haar straffen en vervloeking? Ze hebben allemaal betrekking op aardse straffen. Lees bijvoorbeeld Deut. 28:15-68. Wat staat daar in vergelijking met oneindige straf? Wat zou u denken van een overheid die de schriftelijke juridische code wat betreft een kleine diefstal een gevangenschap van drie maanden voorschrijft, maar waarbij dit in werkelijkheid levenslang voorstelt?

Als Sheol, vertaald met ‘hel’, oneindige straf betekent, hoe kan de Psalmist er dan zo zeker van zijn dat hij ervan bevrijdt wordt?

Waar refereert oordeel aan eeuwige straf? In 3455 jaar Bijbelgeschiedenis is een dergelijk oordeel niet verkondigd. Als *Sheol*, vertaald met ‘graf’ (en ‘hel’), oneindige straf betekent, hoe kan de Psalmist er dan zo zeker van zijn dat hij ervan bevrijdt wordt? “Maar God zal mijn ziel van het geweld des *Sheol* verlossen” (Ps. 49:16; 1 Sam. 2:6; Hos. 13:14).

[Zie Jes. 19:21-25 en Ez. 16:44-63]

De Egyptenaren zullen de HEERE kennen? Israël één met Egypte? “Gezegend zij Mijn volk, de Egyptenaars, en de Assyriërs, het werk Mijner handen?” Sodom en Samaria zijn rechtvaardiger dan Israël? De Heer zal de gevangenen van Sodom en Samaria wederbrengen en zal ze wederkeren tot haar vorigen staat? Zij die, zoals de traditie ons laat geloven, voor eeuwig verloren zijn zullen wederopgericht worden?

In *Hell Under Fire* zegt Daniel Block ‘erg weinig’¹ als antwoord op de vraag: “Wat leert het Oude Testament over de hel?” ‘Erg weinig’ is inderdaad overdreven, want het leert er helemaal niets over. Hij voert twee vermeende ‘bewijzen’ aan die dit idee ondersteunen: Jes. 66:24 en Dan. 12:2.

*En zij zullen henen uitgaan, **en zij zullen de dode lichamen der lieden zien**, die tegen Mij overtreden hebben; want hun worm zal niet sterven, en hun vuur zal niet uitgeblust worden, en zij zullen allen vlees een afgrijzing wezen* (Jes. 66:24).

Deze passage in Jesaja refereert niet aan de geestelijke staat, maar aan aardse dode lichamen. De enige reden waarom dit een ondersteuning voor eeuwige straf biedt is vanwege de metaforische vergelijking met de worm en het onuitblusselijke vuur dat traditioneel met hel wordt geassocieerd.

En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten eeuwigen leven, en genen tot versmaadheden, en tot eeuwige afgrijzing (Dan. 12:2).

En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten leven gedurende het tijdperk, en genen tot versmaadheden, en tot afgrijzing gedurende het tijdperk (Dan. 12:2, YLT overgezet in het Nederlands).

Ten aanzien van de passage in Daniël: wat er gezegd is in hoofdstuk één over Mat. 25:46 is ook hier van toepassing; maar laten omwille van het argument aannemen dat Daniël twaalf een eeuwige hel ondersteund. Bedenk dat in mijn 842 pagina’s tellende Bijbel Dan. 12:2 niet voorkomt tot aan pagina 791! Dus er wordt niets over het idee van een eeuwige straf geschreven totdat 94% van de Bijbel gelezen is! In een driejarig leesplan voor de Bijbel zou u hier pas achter komen op de 937ste dag, nadat er twee jaar en zeven maanden voorbij zijn gegaan! Hoeveel mensen hebben geprobeerd het Oude Testament te lezen, maar zijn nooit voorbij Leviticus gekomen? Als de doctrine klopt zou God dit dan niet overduidelijk tonen vanaf het begin?

Kijk er eens naar op deze manier. Het boek Daniël is geschreven rond 535 v. Chr., ter vergelijking: 1450-1406 v. Chr. is de Pentateuch geschreven (de eerste vijf boeken van het Oude Testament). Sommigen zeggen dat Adam zo’n 2000 jaar voor Abraham geschapen was, die in 2166 v. Chr. geboren is. Dit houdt in dat Gods volk geen enkele tekst had (als het zo is) dat een eeuwige straf aantoonde tot aan circa 3500 jaar vanaf Adam of 900 jaar voor Mozes! Kunt u zich dit voorstellen? Hoe kan iemand deze stilte uitleggen terwijl het Oude Testament vol staat met waarschuwingen en tijdelijke oordelen?

De Apostelen

Ons voorbeeld zou de levenswandel en de verkondiging moeten zijn van hen die de onderwijzingen van onze Heer het best begrijpen, namelijk de Apostelen. Zij werden geroepen om Zijn Evangelie te verkondigen in de gehele wereld. Als u wilt weten wat ze leerden omtrent oordeel, dan moet u het boek Handelingen maar eens lezen. Ze verkondigen nergens een eeuwige straf. Ook word *Gehenna* nooit door één van hen aangehaald, behalve eenmaal door Jakobus die hier slechts als metofoor aan refereert om de kracht van onze woorden uit te beelden (Jak. 3:6). De volgende teksten zijn de sleutelteksten in Handelingen waar de Apostelen het Evangelie verkondigen: Hand. 2:14-40; 3:12-26; 7:2-50; 8:32-35; 10:34-48; 13:16-47; 16:30-31; 17:22-32; 20:18-35. Het sterkste argument dat gemaakt wordt is: “uitgeroeid zal worden uit den volke” (Hand. 3:23). De Jerusalem Bible zegt: “afgesneden worden uit den volke.” Het Griekse woord dat hier vertaald wordt met uitgeroeid is *exolothreūō*, Strong’s #1842. Dit woord wordt

slechts eenmaal gebruikt in het Nieuwe Testament. Dr. Spiros Zodhiates zegt in *The Complete Word Studie Dictionary*: “Het woord en haar synoniem betekent nooit uitsterven, maar juist een verandering van iemands staat ten gevolge van vergelding of straf.”² Hij baseert deze uitspraak op het Griekse gebruik van dit woord in het Griekse O.T. – de Septuaginta – Ex. 30:33; 31:14; Deut. 7:10.

Daarnaast is deze ‘afsnijding’, wat dit ook mag inhouden, niet onveranderlijk. Hoewel God wordt gezien als meedogenloos in het afbreken van de natuurlijke takken in Rom. 11:21, blijft Hij wel een God van goedertierenheid (vers 22). Want Hij belooft om hen weder te enten als ze veranderen (vers 23).

Paulus zegt, wanneer hij het Evangelie aan de Heidenen verkondigt: “dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen” (Hand. 17:31). Dit is het enige wat hij zegt! Als een eeuwige straf werkelijk in zijn gedachte rondspookte, waarom waarschuwt hij hen hier dan niet voor? Is dit dan het enige wat gezegd kan worden over een ondenkbaar en verschrikkelijk oordeel – ‘rechtvaardiglijk oordeel’? Als Paulus geloofde dat de oordelen van God eeuwig zouden zijn hoe kon hij dan in Hand. 20:27 claimen dat hij niets heeft achtergehouden al de raad Gods, vooral in het licht van Ez. 33:6-8?

*Daarom betuig ik ulieden op dezen huidigen dag,
dat ik rein ben van het bloed van u allen.
Want ik heb niet achtergehouden,
dat ik u niet zou verkondigd hebben al den
raad Gods (Hand. 20:26-27). Wanneer
daarentegen de wachter het zwaard ziet komen,
en blaast niet met de bazuin... zijn bloed zal Ik
van des hand des wachters eisen... (Ez. 33:6-8).*

Hades (hel SV) is in Lukas 16 de plaats waar de rijke man heen ging. Hoe vaak waarschuwt Paulus ons in al zijn 13 epistels (en Handelingen) voor Hades; 10 keer, 30 keer? Geloof u dat hij dit hier geen één keer voor waarschuwt? Want dat is namelijk het geval. En de enkele keer dat hij het woord aanhaalt is om ons te troosten door haar nederlaag te verkondigen! Niet om ons hiermee te bedreigen. “Hel, waar is uw overwinning” (1 Kor. 15:55)? Dit is werkelijk verbazend, vooral sinds Christus hem had uitverkoren als Zijn Apostel voor de volken (Hand. 9:15)! Wie heeft een groter mandement en een grotere invloed gehad dan Paulus? “Ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen” (1 Kor. 15:10). En waar bedreigt hij ons dan met Hades of *Gehenna*? Merk op dat wat Paulus zegt van alle aanneming waardig is.

Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig. Want hiertoe arbeiden wij ook, en worden versmaad, omdat wij gehoopt hebben op den levenden God, Die een Behouder is aller mensen, maar allermeeft [en niet exclusief] der gelovigen. Beveel deze dingen, en leer ze (1 Tim. 4:9-11). * Omdat het proces van behoudenis alreeds is begonnen in de gelovigen. Zie ook vers 12-16. En ook pag. 85.*

Ook biedt de Apostel Petrus ons een geweldige hoop, als tegenhanger van de ondersteuning van eeuwige straf! Hij verkondigt de tijden der wederoprichting aller dingen (Hand. 3:21), bevestigt dat alle geslachten der aarde (elke individu inclusief) gezegend zal worden (Hand. 3:25-26), verkondigt dat er bij God geen aanneming des persoons is (Hand. 10:34), beschrijft de christelijke levenswandel als onuitsprekelijke vreugde (1 Pet. 1:8), verklaart dat Christus naar de geesten in de gevangenis is gegaan en de doden het Evangelie heeft verkondigd (1 Pet. 3:19; 4:6), bevestigt dat het Gods wil is dat niemand verloren gaat en verzekert ons ervan dat Zijn lankmoedigheid zaligheid ‘is’ (2 Pet. 3:9, 15).

Jazeker, de Apostel heeft niet alleen gefaald in het verkondigen van de eeuwige straf, maar is daarentegen juist een verdediger en pleitbezorger van de Zalige Hoop!

De Vroege Kerk

De vroege Kerk las de Schrift in het Grieks en wist dat *aion* refereerde aan een gelimiteerde tijdsperiode. Toen zij bijvoorbeeld Mat. 25:46 lezen, vatte ze dit niet op als een eeuwige straf, zoals de meesten wel doen. De theoloog die grotendeels voor deze leer verantwoordelijk was was Augustinus in de 5^e eeuw. Hij was oorspronkelijk geen Griekse spreker. Hij zei: “Ik heb maar weinig geleerd over de Griekse taal.”³ Is het verwonderlijk dat een niet-Griekse spreker de Griekse Schriftwoorden verkeerd interpreteert?

Charles Pridgeon, directeur en oprichter van de Pittsburgh Bible Institute, schreef:

In deze eerste eeuwen waren degenen die de leer van de eeuwige straf aanhingen in de minderheid en niemand werd onorthodox genoemd voor het geloof in de terugbetaling en de ultieme en totale overwinning van Christus. In feite waren de leiders van de vroege Kerkvergaderingen en degenen die gekozen waren om orthodoxheid te bewerkstelligen alom bekende gelovigen in de weldadigheid van de toekomstige straf. Dit is bovenal van toepassing op de tweede grote Kerkvergadering dat gehouden werd om de geloofsbelijdenis van Nicea te perfectioneren... Geen enkel woord in deze vroege geloofsbelijdenissen rept over een eeuwige straf.⁴

*In deze eerste eeuwen
waren degenen die de
leer van de eeuwige
straf aanhingen in de
minderheid en
niemand werd
onorthodox genoemd
voor het geloof in de
terugbetaling en de
ultieme en totale
overwinning van
Christus.⁴*

Historicus en geleerde Ethelbert Stauffer, schrijver van *Christ and the Ceasars* en *New Testament Theology*, schreef: “De primitieve kerk gaf de hoop nooit op dat binnen Zijn wil om iedereen te redden, de ‘alom genadige’ en ‘almachtige’ God de laatste ‘nee’ van deze zelfgenoegzame zou overwinnen.”⁵

Wat betreft Augustinus (354-430 n.Chr.) schreef Charles Pridgeon: “Zijn invloed was waarschijnlijk groter dan dat van enig andere Kerkvader en benadrukt de leer van de eeuwige straf. Hij sprak met meer aandacht voor hen die met hem verschilden dan met de vele modernen.”⁶ Pridgeon citeert Augustines:

En nu mijn ogen geopend zijn moet ik een tedere redetwist voeren met bepaalde tedere zielen van onze eigen religie, die ongewillig zijn om het geloof in de eeuwige pijn aan te nemen, hetzij al diegenen die de rechtvaardige Rechter zal veroordelen tot de pijnen van de hel, of zelfs enkelen van

hen die geloven dat na een bepaalde tijdsperiode, hetzij lang of kort, naar het aandeel van hun misdaden, dat zij verlost zullen worden uit die staat.” – Augustinus. (De Civ. Del, lib. 21, c.17).⁷

En in *Encheirid. ad Laurent*, c. 29, citeert Pridgeon Augustinus opnieuw: “Er zijn zeer velen in onze tijd die, ondanks ze de Heilige Schrift niet ontkennen, niet geloven in eeuwige pijniging.” – Augustinus.⁸

Augustinus geeft toe dat er ‘zeer velen’ zijn die niet geloven in eeuwige pijniging, en die toch niet de Heilige Schrift ontkennen. Het is ook erg veelzeggend dat hij hen niet als ‘onorthodox’ bestempeld. In feite refereert hij aan hen als ‘tedere zielen van onze eigen religie’, met wie we ‘teder’ moeten redetwisten.

De bovenstaande getuigenissen zijn slechts alleen representatief met betrekking tot wat de vroege Kerk geloofde. Als afsluiting van zijn hoofdstuk over de vroege Kerk concludeert Pridgeon:

Op grond van de Gereserveerde leer die door zeer vele Kerkvaders werd aangehangen, waarvan sommige bekend staan om het aandeel dat ze hebben aan de leer van de eeuwige pijniging, lijkt het erop dat ze in andere passages het tegenovergestelde leerden. Velen hielden de leer van de ultieme verzoening voor iedereen voor zichzelf... ze dachten dat dit niet veilig zou zijn voor de schare, waardoor ze hen vervolgens een eeuwige verdoemenis verkondigden. Als we terugdenken aan de wreedheid en het militarisme van het Romeinse Rijk, en daarbij ook de heidense leer die het toestond om dit onderwerp in te gaan (want het werd gevonden in de heidense en barbaarse religies van velen die trouw beleden aan het christendom), waren velen van hen bang, kijkend naar hun daden, ze hadden geen zuivere christelijke geest ontvangen en waren niet verrast dat de ‘eeuwige pijniging’ alom was ingeburgerd in de westerse Kerk. Hiernaast zorgde de Middeleeuwen en de Middeleeuwse onwetendheid ervoor dat deze leer bijna universeel werd. De tijd is aangebroken om terug naar de Bijbel te gaan en terug naar de leer van de vroege Kerk, die niet alleen Bijbels is maar ook volkomen gezond en in overeenstemming is met een God van liefde en het offer van Zijn Zoon die “verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld” bracht (1 Joh. 2:2).⁹

Als u deze oude geschriften nauwkeurig doorneemt zult u zien dat de vroege Kerkleiders van tijd tot tijd verwezen naar de *aionian* straf waarbij het duidelijk is dat zij hierbij niet aan ‘eeuwigheid’ dachten. In realiteit leerde zij de wederoprichting van allen in de nagenoeg zelfde context. Helaas nemen moderne onderzoekers van de documenten van de vroege Kerk dit niet meer in hun overweging, maar nemen ze aan dat waar er naar *aionian* verwezen wordt ze ‘eeuwig’ bedoelen.

*En waarom oordeelt
gij ook van uzelf
niet, hetgeen recht is?
Luk. 12:57*

Ik raad u Dr. Edward Beechers *History of Opinions* ten zeerste aan. Zie onze website: Further Study;

Church History. Zonder agenda of denominatie om te verdedigen presenteert hij eerlijk onbevooroordeeld bewijs en wetenschappelijk onderzoek. Dr. J.W. Hanson, een historicus en tijdgenoot van Beecher noemt Beechers werk ‘een zeer betrouwbaar en openhartig boek’. Beecher schreef: “Des te meerder iemand onderwezen was (in de Schrift) binnen de christelijke oudheid, des te meerder iemand de hoop koesterde en verdedigde dat het lijden van de goddelozen ooit ten einde zou komen.”¹⁰ Een andere uitstekende bron over de kerkgeschiedenis is *Christ Triumphant* van Thomas Allin. Een groot gedeelte van zijn boek is hier aan toegewijd.

Concluderend laat het historische overzicht zien dat de eeuwige straf niet de heersende opvatting was van de vroege Kerk.

De Morele Getuige

Ons geweten wordt overal in de Schrift aangesproken. Vanaf het allereerste begin wordt ons de vraag al gesteld: “Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?” (Gen. 18:25). Waar duidt deze vraag op? Hoe zouden wij het verschil tussen goed en kwaad weten als God geen morele getuige in ons had geplaatst? “Ziet, de mens is geworden als Onze een, kennende het goed en het kwaad” (Gen. 3:22, 3:5). Het begint met ons door God gegeven geweten. Al het latere en meer volledig morale begrip (zoals de Bijbel dit ons biedt) moet gebouwd worden op, en niet tegengesproken worden door, het fundament dat verkregen wordt door de getuigenis van het geweten. Dit is de structuur van Gods openbaring. Het is van kritiek belang dat wij dit begrijpen.

“En waarom oordeelt gij ook van uzelf niet, hetgeen recht is?” (Luk. 12:57). Heeft u al geoordeeld hetgeen recht is? Dit betekent primair hoe God tot ons spreekt door ons geweten – Zijn morele getuige. Zonder dit zouden we niet in staat zijn om enig licht van de Bijbel te ontvangen, of om ‘ja’ te zeggen tegen de waarheden die erin staan. Alles wat we lezen wordt gefilterd door ons geweten. Op deze manier werkt de Heilige Geest in ons hart om Zijn waarheid in ons hart te leggen. “Onze bekwaamheid is uit God... niet der

letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend” (2 Kor. 3:5, 6).

Aan het begin van zijn geschriften bevestigt Paulus dat het geweten Gods eerste openbaring is. Alle mensen hebben de waarheid (Rom. 1:18). God heeft Zich aan allen geopenbaard (Rom. 1:19). Door niet adequaat te reageren op de God die ze kenden, werden hun gedachten volkomen zinloos en werden hun harten duister en dwaas. Zodoende heeft God hen overgegeven in een verkeerde zin om dingen te doen die niet betamen (Rom. 1:21, 28). Maar desondanks de zinloze gedachten, een duister en dwaas hart, een verkeerde zin om dingen te doen die niet betamen, kennen alle mensen hoe dan ook het rechtvaardige oordeel van God – namelijk, dat ‘degenen die zulke dingen’ doen, des doods waardig zijn (Rom. 1:28-32). Iedereen heeft een fundamenteel gevoel van moraal en zijn niet te verontschuldigen voor God (Gen. 3:5; Rom. 2:1). “Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven...” (Mat. 7:11). “Het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld” (Joh. 1:9).

Wij zijn gemaakt naar de gelijkenis van God (Gen. 1:26). En hoewel het ontsierd of vertroebeld is door de zonde, versluiert dat niet Gods morele getuigenis dat in ons hart is geplant. Onze Heer draagt ons op om te schijnen voor de mensen, dat zij onze goede werken mogen zien, en zodoende God verheerlijken (Mat. 5:16). Hoe kunnen mensen onze ‘goede’ werken nou waarderen zonder een moraal begrip van goed? “Houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die zij in u zien, God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking” (1 Pet. 2:11-12). “Hebt een goed geweten, opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij beschaamd mogen worden, die uw goeden wandel in Christus lasteren” (1 Pet. 3:16). (Zie Rom. 3:3-5; Fi. 2:15, 4:5; 1 Tes. 4:11-12; 1 Tim. 4:12-15; Tt. 2:6-8; 1 Pet. 2:15; 1 Pet. 3:13). De Bijbel spreekt, bladzij na bladzij, constant ons moraal aan. De Schrift, als Gods uitgebreide openbaring, zou volkomen onbegrijpelijk zijn als God niet eerst Zijn morele getuige in ons gelegd zou hebben. Deze getuige speelt een centrale rol in ons begrip van Zijn Woord. Maar, vraagt u zich af, hoe zit het dan met Jer. 17:9 en Jes. 55:8-9?

“Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?” (Jer. 17:9). Het Hebreeuwse woord voor ‘dodelijk’ hier is *ânash*, Strongs #605 defineert het als: “een prim. wortel; verzwakt zijn, zwak, of (figuurlijk) melancholisch.”¹¹ Let op de context. “Vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt, en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van den HEERE afwijkt!... Gezegend daarentegen is de man, die op den HEERE vertrouwt, en wiens vertrouwen de HEERE is!... Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?” (Jer. 17:5-9). Ons hart is arglistig (en dus dodelijk) in de zin dat we geloven dat het goed is om op onszelf te vertrouwen (of op een mens) in plaats van op God. Niet op Hem vertrouwen is van Hem gescheiden worden. Op geen enkele manier doet deze passage Gods morele getuige in ons hart tekort. De Schrift verklaart! Iedereen weet wat des doods waardig is (Rom. 1:32). Niemand is te verontschuldigen (Rom. 2:1). Iedereen weet het verschil tussen goed en kwaad (Gen. 3:5, 22). Zelfs degenen die Christus boos noemt weten wat goed is (Mat. 7:11). Hoe kan God de wereld oordelen als Jer. 17:9 tekort doet aan Gods morele getuige? Maar Hij doet het, en Hij doet dit rechtvaardig, gemeten aan onze kennis (Luk. 12:47-48). Natuurlijk zijn er grijze gebieden waarin ons ‘zieke’ hart ons kan verleiden. Maar in eigenlijke principes van goed en kwaad heeft iedereen wel een instinctief Godegegeven opvatting van goed of slecht. Niemand kan Gods gewetensstem compleet negeren. Welke macht is groter dan die van God? “Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen...” (Jes. 55:8). Hoe hebben we ooit deze passage kunnen citeren om aan te duiden dat de rechtvaardigheid en gerechtigheid bij God op de één of andere manier verschilt van onze opvatting, en dit doende daardoor ook nog Zijn wreedheid rechtvaardigen? Lees de context: “De goddeloze verlate zijn weg... en hij bekere zich tot den HEERE, zo zal Hij Zich Zijner **ontfermen**... want Hij **vergeeft menigvuldiglijk**. Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten...” (Jes. 55:7-8).

God verschilt van ons in het feit dat Hij veel meer vergeeft dan wij zijn, en niet minder – en Hij is geenszins wreed! Oh, hoe hebben wij deze glorieuze passage beschadigd en hierdoor Zijn heilige aard belastert!

Omtrent de oneindige straf, wie accepteert dit zonder vragen? Wie heeft niet met een dergelijk ondraaglijke gedachte geworsteld? Hoeveel mensen heeft het van Christus af gehouden omdat ze wisten dat een liefdevolle God dit nooit zou toestaan? Hoeveel van ons staan het toe dat ons geweten afgestompt of verhard wordt door deze gruwel? Slechts een egocentrisch hart kan tevreden zijn met een ‘persoonlijke’ redding te midden van een wereld van verloren mensen die naar de hel gaan. Dergelijke gewetens zijn verdoofd door de zonde. Hoeveel Bijbelse waarheid is versluierd voor ons vanwege deze leugen over God (Mat. 6:23)? Ik heb geworsteld met het idee van eeuwige straf. Het sprak mijn geloof in een liefdevolle God totaal tegen. Het was veruit het grootste struikelblok van mijn geloof. Ik realiseer me nu dat deze innerlijke strijd Gods stem was dat tot me schreeuwde in mijn hart. Clark Pinnock, theoloog en auteur van *A Defence of Biblical Infallibility* (Een verdediging van de Bijbelse onfeilbaarheid) en *The Scripture Principle* verwoordt het als volgt:

Eeuwige pijniging is ondraaglijk vanuit een moreel gezichtspunt, want het zet God neer als een bloeddorstig monster dat een eeuwig Auschwitz handhaaft voor Zijn vijanden die hij niet toestaat te sterven. Hoe kan iemand nu zo’n God liefhebben? Ik veronderstel dat iemand bang van hem is, maar kunnen we van hem houden en hem respecteren? Zouden we ernaar streven om te worden zoals hij, net zo onvergefelijk?¹²

Hans Kung, befaamd theoloog die de stoel van de Fundamentele Theologie won op de Tübingen University, vroeg: “Wat zouden we denken van een mens die zijn dorst naar wraak zo onverbiddelijke en onverzadigbaar bevredigd?”¹³ Philip Yancey, auteur van *What’s So Amazing About Grace*, schreef: “Wat kan er gezegd worden van God die vanaf de eeuwigheid heeft besloten om de meeste mensen naar een eeuwige verdoemenis te sturen, zodat zijn genade naar anderen prijzenswaardig lijkt?”¹⁴ Randy Klassen, dominee, onderwijzer en auteur van *Jesus Word, Jesus Way*, schreef:

Een eeuwige hel poneert het probleem van flagrante tegenspraak in de aard van God. Er is sprake van een belediging van een verlicht rechtvaardigheidsgevoel. Ook is er ook de kwestie van het doel dat dit dient. Wiens overwinning is het als de meeste mensen in de hel belanden? Naar God evenbeeld geschapen hebben wij een geweten, een justitieel sentiment. Zelfs degene die niet verlost zijn krimpen ineen bij het zien van de Holocaust. Onze morele intuïtie verwerpt het idee dat iemand, hetzij menselijk of goddelijk, die oneindige pijn aanbrengt bij een ander ‘goed’ genoemd kan worden. Door heel de geschiedenis heen lezen we van religieuze facties en politieke partijen die hun wreedheid jegens anderen rechtvaardigen. De nazi’s rechtvaardigde hun antisemitisme wredeheden, de communisten hun antichristelijke moorden en de eerste Amerikanen hun slavernij. Maar de geschiedenis heeft deze overtredingen van mensrechten veroordeeld als het overschrijden van een universele morele code.¹⁵

Ik geloof deze getuigenissen en hoor hun echo in het hart van elke christen klinken. Ik dring u aan om de gehele raad van God aan te nemen, en in het bijzonder Zijn morele getuige in uw hart. Sta het niet toe dat uw geweten verdoofd of verleid wordt door welke traditie dan ook, of dat het onderdrukt wordt als het wordt geconfronteerd met datgene dat in tegenspraak lijkt te zijn met de Schriften. Zijn getuige in ons hart is ons Godgegeven verdedigingsstelsel dat ons weerhoudt om fouten te maken, en ja, zelf wanneer we de Schriften interpreteren. Waarheid is niet in tegenspraak met Zijn Geest in ons geweten. Elke passage in de Bijbel of onderwijzing dat in strijd is met dit getuige moet niet omarmt of gehonoreerd worden. We moeten het opzij zetten tot God de strijd in ons hart oplost.

Makende bij alle gewetens der mensen (2 Kor. 4:2)

Hadden de christenen die deel hebben genomen en hun steun betuigden aan de martelingen en moorden op medegelovigen maar naar hun gewetensstem geluisterd in plaats van naar de traditie. Ze zouden dan geen afschuwelijke gruweligheden begaan zijn. Johannes Calvijn, de grote hervormer, betoogde, als een juridisch officier van justitie, een zaak tegen een broeder in Christus over een punt binnen de leer. Hij verzocht de man te executeren. Miquel Serveto (Michael Servet) werd tot de brandstapel veroordeeld op 17 oktober 1553.¹⁶ Dergelijke daden weerspiegelen het karakter van de God waar Calvijn in geloofde. En wat te denken van de verschrikkelijke inquisitie dat door de eeuwen heen duizenden mensen heeft gemarteld vanwege een kerkelijk dogma?

De christenen die blindelings accepteren wat ze lezen en wat ze geleerd wordt verschillen in wezen niets van andere religieuze terroristen. Hoeveel religieuze terroristen bestuderen kritisch hun heilige geschriften en tradities om te bepalen of deze werkelijk wel rechtvaardig en juist zijn? Zulke tradities hebben er grotendeels voor gezorgd dat hun geweten afgestompt en bedrogen is. Waarom zouden u en ik anders zijn als wij zouden geloven in een wrede God? Zijn wij immuun voor het maken van fouten? Wat is het meest weerzinwekkende van terreur? Is het het door terroristen ontvoerd, gemarteld en onthoofd worden? Of is het door voor altijd geworpen te worden in de poel des vuurs, zonder de hoop er ooit uit de kunnen komen? Wie is waarlijk de grootste terrorist dan de Vader van onze Heere Jezus Christus? Wat een blasfemie! Hier komt het op neer wanneer de innerlijke morele getuige wordt onderdrukt, genegeerd en ontkent.

Zijn wij terroristen? Hebben wij ooit onze kleinen in Christus angst aangejaagd over een eeuwig oordeel? Het zoude ons nuttiger zijn, dat een molensteen om onzen hals gedaan ware, en wij in de zee geworpen, dan dat wij een van deze kleinen op deze manier zouden ergeren (Luk. 17:2). Wij zijn niet immuun voor dezelfde valstrik waarin 's werlds meest wrede terroristen zijn gestapt. Zelfs Paulus was ooit een terrorist (Hand. 22:4; 26:11)! God roept ons om voor onszelf te oordelen wat recht is (Luk. 12:57), om alle dingen te beproeven en het goede te behouden (1 Thes. 5:21; 1 Kor. 10:15). Het is niet genoeg om de Schrift autoritair te verklaren, want dit deed Paulus, de K.K.K., Queen Mary [Koningin Maria Tudor], Calvijn, de Spaanse inquisitie, etc. Gelovigen kunnen in Jezus' naam net zo gewelddadig en wreed zijn dan andere religieuze extremisten zijn in de naam van hun god. "Behoed uw hart [geweten] boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens" (Spr. 4:23). Maak Gods stem, omwille van de traditie, niet krachteloos in uw hart (Mat. 15:6). Lees ook het artikel van Charles Pridgeon over het geweten op onze website.

Goede Vruchten

We zullen herkend worden aan onze vruchten (Mat. 7:16). Het geloof in deze Zalige Hoop...

- Transformeert ons in Zijn gelijkenis zoals wij van nature degene weerspiegelen die wij aanbidden. Moeder Theresa kende een God zonder aanzien des persoons die van Zijn vijanden houdt, en haar leven weerspiegelt dit. Johannes Calvijn kende een God met aanzien des persoons die Zijn vijanden haat en vocht voor de executie van een medegelovige omwille van een meningsverschil binnen de leer.
- Bevordert de oprechte genegenheid voor God waardoor wij het eerste en grootste gebod kunnen vervullen (Mark. 12:30). Wat kan ons meer scheiden van het liefhebben van God dan de gedachte dat Hij ons naar een eeuwige pijniging zal sturen? Het zou natuurlijk zijn om bang te zijn voor een dergelijke God, maar om nou van Hem te houden?

- Motiveert ons om op God te lijken in het nooit opgeven om onze naaste lief te hebben als onszelf, waardoor wij het tweede en aan het eerst gelijke gebod vervullen (Mark. 12:31).
- Sterkt ons geloof en vertrouwen in God, wetende dat Hij niemand in de steek zal laten, inbegrepen onszelf en hen die wij liefhebben.
- vertroost al degenen die rouwen, in het bijzonder voor hen die rouwen over geliefden die gestorven zijn zonder het geloof.
- Zorgt voor een vreugde om het werkelijke Goede Nieuws te verkondigen! Het is niet meer nodig om onszelf te verschuilen achter de schaamte van het slechte nieuws van het evangelie. We kunnen God voorstellen als oneindig liefdevol, rechtvaardig en almachtig. De almachtige GOD! Mensen worden aangetrokken door zo'n God.
- Harmoniseert de vertroostende passages met de waarschuwende passages.
- Werkt de onuitsprekelijke en heerlijke vreugde en vrede in ons hart (1 Pet. 1:8). In al mijn jaren onder de dreiging van een eeuwige hel heb ik nooit een moment gekend van diepe blijvende vrede.
- Verrijkt de lofprijzing. Bevordert een waarlijk hartelijke affectie voor God.
- Bevredigt het hart van Hem die gestorven is voor allen.
- Bevredigt ons geweten, Gods morele getuige in ons hart.
- Boezemt een gezonde angst voor oordeel in. In tegenstelling tot een straf die voor rede en morele zin schokkend en ondraaglijk is. Zij verliest haar kracht als dreiging in de gedachte van vele mensen.

Slechte Vruchten

We zullen herkend worden aan onze vruchten (Mat. 7:16). Het geloof in een eeuwige pijn...

- Maakt de zonde van Adam groter dan het offer van Christus aan het kruis. (Zie Rom. 5:12-21).
- Bevordert een wraakzuchtige gedachte jegens veel mensen. "Zij verdienen het!"
- Dwingt liefde af. "Hou van me, want anders!"
- Bemiddelt het Goede Nieuws van het Evangelie.
- Broeit scepticiteit en ongeloof uit door Gods aard voor de hele wereld te lasteren.
- Bevordert een wrede geest. Denk aan Tertullian, de Kruisvaarders, Van Montfort, het bloedbad van St. Bartholomew (waarbij 30 - 40.000 christen zijn vernietigd), de verschrikkelijke Inquisitie, Queen (Bloody) Mary [Koningin Maria Tudor] (die haar gevangenen in brand stak om Gods oordeel te versnellen), de K.K.K., etc. Gelovigen met een mentaliteit van eeuwige hel hebben de meest onvoorstelbare wreedheden begaan. Lees dit artikel, 'Religious Cruelty' (Religieuze wreedheden), eens op onze website.
- Maakt de duivel machtiger dan Christus, want hij wint met gemak het grootste gedeelte van de mensheid in.
- Gaat voorbij aan de meest glorieuze passages in de Bijbel (Mat. 15:6).
- Maakt het onmogelijk om het woord van God te gehoorzamen. Geboden als "Vrees niet", "Verheugt u ten alle tijden" en "heb God lief met heel uw hart" kunnen onmogelijk gehouden worden als men, samen met geliefden, in gevaar verkeert van een eeuwige hel.

*Maakt de zonde van Adam
groter dan het offer van
Christus aan het kruis.*

- Is God onwaardig. Het berooft Hem van Zijn glorie, Zijn grenzeloze kracht en onfeilbare liefde. Voor de wereld schopt het Zijn heilige en rechtvaardige karakter helemaal in de war, waardoor Hij van Zijn ontzagwekkende lofprijzing die Hij verdient wordt ontnomen
- Berooft Christus van Zijn overwinning over het kwade en onteert Zijn vergoten bloed door haar reddende kracht te begrenzen.
- Vernietigd het geloof in Een almachtige GOD, en verwisselt Hem met een pseudo god die samen met SATAN de aarde regeert.
- Is de mens onwaardig. Het ontkent zijn oneindige waarde tot God, makende de mens waardeloos en slechts toepasbaar voor de mesthoop. Maar het bloed van Christus bevestigt de oneindige waarde van de mens. Hetgeen oneindige waarde in Zijn ogen heeft vernietigt of pijnigt Hij niet.
- Heeft onnoemelijk leed over de wereld gebracht. Miljoenen heeft het tot wanhoop gebracht, zelf tot het punt van emotionele instorting en zelfmoord. Wat heeft het toch voor een ongelofelijk angst gezorgd.
- Broedt terrorisme. Als slechts de religieuze terroristen grote blijdschap kennen (Luk. 2:10); zou het niet langer nodig zijn om zelfmoord te plegen om een eeuwige hel te ontlopen! Wat maakt onze helleer aantrekkelijk voor Moslims of andere religies?
- Krenkt de kleinen in Christus. Het zou beter zijn om in zee geworpen te worden dan om Zijn kleine kinderen te terroriseren (Luk. 17:2).
- Maakt van abortus een heroïsche daad van genade, als u hier diep over nadenkt.

Als we kritisch en objectief het zojuist voorgeschotelde bewijs bestuderen, moet het duidelijk worden welke theologie God oprechte en hartelijke aanbidding brengt. Is het niet veilig om te zeggen dat de theologie met bovenstaande goede vruchten de Schriften harmoniseert, ons geweten niet schendt, ons diepe en blijvende vrede schenkt en God op elke manier verheerlijkt, waarschijnlijk de ware theologie kan zijn?

Dit hoofdstuk heeft u krachtige getuigenissen gepresenteerd van zes kroongetuigen wiens autoriteit ontwijfelbaar is. Wat draagt meer autoriteit dan het Oude Testament, de apostelen, de vroege kerk, Gods morele getuige en de vruchten van ons geloof? Hun getuige, dat op zichzelf voldoende is, vult slechts het bewijs aan dat gepresenteerd is in andere hoofdstukken. Laat ons nu gaan kijken naar vierentwintig extra punten ter ondersteuning van de Zalige Hoop.

HOOFDSTUK NEGEN

INDIRECT BEWIJS

Predik het Woord... in alle lankmoedigheid en leer.
(2 Tim. 4:2)

Tot dusverre hebben we de ondersteunende pijlers van de eeuwige pijniging geëvalueerd en hebben we gezien dat deze gebrekkig zijn (Hoofdstuk 1). Vervolgens hebben we ons gericht op Gods glorieuze aard, Zijn grenzeloze kracht en Zijn essentie dat bestaat 'uit' liefde zonder 'gemaar' (Hoofdstuk 2). Een dergelijke liefde kan gevonden worden in de uitdrukking van Zijn rechtvaardige en doelgerichte oordelen (Hoofdstuk 3). Daar vandaan deden we een stap terug om het grotere geheel van Zijn zalige plan voor de gehele mensheid te zien, een onfeilbaar plan (Hoofdstuk 4 en 5). Vanuit dat gezichtspunt versmalden we ons blikveld naar vele precieze proclamaties die zowel direct als indirect krachtig de Zalige Hoop ondersteunden (Hoofdstuk 6 en 7). Met dergelijke weerklinkende glorieuze proclamaties in ons hart hoorden we zes kroongetuigen aan die een onbetwistbaar getuigenis gaven die deze hoop versterkten (Hoofdstuk 8). Laat ons nu, met een hart vervuld van verwachting van wat er nog te wachten staat, het indirecte bewijs van onze zaak bestuderen. Het is mijn gebed dat, als u dit bewijs gaat evalueren, God uw ogen en hart zal openen en dat u zodoende een diepere ontsluiting van Zijn onbeschrijflijke genade en barmhartigheid voor alle mensen zal ontvangen.

Abortus Is Genadig

Als de pro-life christenen werkelijk geloofden wat hun kerken onderwijzen over de hel, wat is dan hun motivatie om abortus tegen te gaan? Wat is de beste strategie om de meeste mensen in de hemel te krijgen – evangeliseren of abortus? De meeste christenen zullen zeggen dat abortus een succesgehalte heeft van 100%; dit is lastig te verslaan, vind u niet? Denk terug aan Andrea Yates die haar vijf kinderen heeft verdronken. Ze was gevangen door de verkondiging van Michael Woroniecki die zei dat alle slechte kinderen naar de hel gaan.¹ Was zij werkelijk gestoord? Misschien was ze juist slechts een liefdevolle moeder die haar kinderen wilde behoeden voor een ondenkbaar en afschuwelijk lot.

De Verschrikking Voorbij

Het is haar eigen weerlegging om te reflecteren op de verschrikking van een eeuwige straf. Wat de eigenlijke pijniging ook mag zijn, de verschrikking zit in haar nimmer eindigende karakter. Het is onmogelijk om vat te krijgen op de eindeloze pijniging. Het is een gruwel dat het beschrijven ervan te boven gaat en het is onverenigbaar met een God van genade en barmhartigheid.

De Bevestiging Van Calvin

De Calvinist J.I. Packer is één van de meest invloedrijke theologen in onze tijd. Hij gelooft dat het feit dat Christus voor iedereen is gestorven logischerwijs leidt tot het geloof dat iedereen gered zal worden.² Heeft hij hiermee gelijk? Als u, net zoals Packer, gelooft in Gods grenzeloze kracht en de hulpeloosheid van de mens in het tegengaan van Zijn wil, dan moet u ermee instemmen dat God een ieder tot geloof brengt waar Jezus voor gestorven is, waarmee Packer alleen de uitverkorenen bedoelt.

Door te zeggen dat Christus voor iedereen is gestorven leidt logischerwijs tot het geloof dat iedereen gered zal worden.²

Het Calvinisme verleent, vanwege haar wijde acceptatie en invloed, een grote geloofwaardigheid aan de Zalige Hoop, want het deelt met ons dezelfde visie van Gods kracht. Haar theologen bieden onbewust sterke argumenten ter verdediging van de Zalige Hoop.

In essentie deel ik de visie van Packer dat God Zijn wil volvoert. Maar in tegenstelling tot Packer, betuig ik dat Christus voor iedereen is gestorven. Dus getuig ik, net zoals Packer, dat ik vanwege mijn geloof in Gods absolute kracht **en** dat Christus voor **iedereen** gestorven is, het vanzelfsprekend en onvermijdelijk vind om te geloven in een God die iedereen zal redden.

Christus Als Voorbeeld?

Als het ons doel is om mensen te behoeden voor een eeuwige hel, waarom ging Jezus ons hier dan niet in voor? Hetzelfde kan gezegd worden over de apostelen. Als u de Evangelieën leest zult u nergens zien dat Jezus er alles aan doet om mensen te redden. Hij was content met het genezen van de zwakken en het leren aan mensen hoe te leven. En wanneer Hij onderwees, deed Hij dit in gelijkenissen. In een jargon dat juist de waarheid verborg voor Zijn hoorders. Mat. 13:9-17; Mark 4: 9-12; Luk. 8:8-10; Joh. 12:37-40; Spr. 25:2, etc.

Waarom zou de Redder der wereld het toestaan dat mensen rechtstreeks naar de eeuwige verdoemenis marcheren? Zijn leven stemt geenszins overeen met onze theologie. Christus had geen haast, want Hij heeft de tijdperken om daarin aan de slag te gaan. “Één dag bij den Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag” (2 Pet. 3:8).

Troost Voor Hen Die Treuren

We hebben er allemaal wel eens mee te maken, vrienden of familieleden die diep geraakt zijn door het verlies van een geliefde. Vaak betreft het iemand die totaal niet gelooft in Christus. Hoe kunt u hen dan troosten in hun treurnis? Zegt u tegen ze dat ze ooit weer herenigd worden in de hemel, of zegt u tegen hen dat diegene voor eeuwig in de hel pijn lijdt? Neemt u, zoals sommigen doen, van het voorval gebruik door hen te vertellen dat zij een dergelijk lot wel kunnen ontlopen? Als u een gevoelig mens bent zult u dit niet doen. Het enige wat u kunt doen is hun hand vasthouden en gewoonweg niets zeggen, behalve: “Ik bid voor jou.” Dit is niet het geval met de Zalige Hoop! De Bijbel barst van de hoop voor een ieder die treurt.

Het Kruis Van Christus

Het kruis biedt mensen niet alleen een ‘mogelijkheid’ om gered te worden, maar het verzekerd haar ultieme verwezenlijking. Het betreft hier een wezenlijk verschil. Allin verklaart het volgende:

De heersende geloofsbelijdenis (de traditie van Augustinus) onteert het kruis door haar kracht tot redden te begrenzen tot het korte moment van het aardse leven. Daarnaast leert zij vrijwel dat het kruis een kolossale mislukking is. Dit kan eenvoudig verklaart worden. Voor de duidelijkheid; dat wat zijn doel uiteindelijk mist is een mislukking. De dood van Christus diende als doel om de hele wereld te redden. Het Schriftuurlijke bewijs hiervoor is overweldigend. Als de wereld dan in feite niet gered wordt is de verzoening op dit punt dus een mislukking. Verhul het feit zo u wilt, maar het dilemma is onvermijdelijk. Er is hier geen antwoord op of ontvluchting van.³

In zijn film ‘The Passion’ geeft Mel Gibson ons een erg levendig beeld van de afgrijselijke prijs die Christus moest betalen om Zijn doelstelling te behalen. Het is onmogelijk om in te beelden hoeveel Hij heeft moeten lijden voor een ieder van ons. Het is nog moeilijker om, na al dat lijden, de voorstelling te maken dat Hij faalde om Zijn doel te bereiken. Ik geloof in de kracht van het kruis. Er is geen grotere kracht in heel het universum. Want in deze kracht zien wij de mate van Gods liefde. Ik kan me niet voorstellen dat, in welk opzicht dan ook, het kruis gefaald heeft. Maar ik kan wel begrijpen dat het al haar doelen heeft behaald. Want niets minder zou Christus of de Vader tevreden stellen.

Wrede Wereld

We leven te midden van een wrede wereld. In dit leven ondergaat elk mens ontelbare smarten. Ooit moeten wij allemaal omgaan met de dood van een geliefde, en ook moeten we omgaan met onze eigen aankomende dood. Het enige waar we naar kunnen verlangen is een hoge leeftijd met al haar bijkomende onzekerheden zoals eenzaamheid, verdriet, pijn en voor velen (zielen)angst. En daarna, wat dan? Miljoenen mensen zijn vervuld met angst en eenzaamheid en zijn zo berooid dat ze geen mogelijkheden hebben om voor hun gezin te zorgen. Het leven is hard – het leven is zelfs wreed. Het is geen wonder dat er bijvoorbeeld zoveel zelfmoorden zijn of dat velen hun toevlucht zoeken in drugs, seks en andere wereldse afleidingen. Zij hebben geen levensdoel.

Ik ben me ervan bewust dat ik een somber beeld schets, maar het is wel de waarheid. Er zijn er heden ten dage maar weinig die de tijd nemen om te reflecteren. Ze zijn hier te bang voor. Ze kijken liever tv of gaan naar de film of doen aan sport of storten zich op het werk of lezen een boek of wat dan ook, om maar niet na te hoeven denken over de toekomst. En het ergste is nog dat ze zich voornamelijk druk maken over het lot wat hen te wachten staat na de dood. Sommigen zullen langs een billboard rijden met de volgende tekst:

*“U denkt dat het hier heet is?”
- GOD*

Wat zegt dit over God? Christenen die een dergelijke ‘turn-or-burn’ evangelisatie er op na houden (bekeren of verbranden), weten niet waar ze mee bezig zijn. Zij denken dat zij door zulke angstpraktijken enkele zielen tot Christus zullen brengen. Maar in wezen houden ze hierdoor mensen van Christus af. En wat voor invloed heeft dit op de kleinen in Christus? Het is beter om in zee geworpen te worden dan om hen te ‘ergeren’ (Mark.

9:42). Hoeveel mensen worden gekweld door een eeuwige hel, hetzij voor henzelf, hetzij voor hun geliefden. Wat voor een God zou dergelijke mensen op deze wrede wereld zetten met als doel om hen vervolgens na dit leven te sturen naar iets veel wreder dat nooit meer zal eindigen?

Ik heb tijden gekend waarin ik vond dat God afstandelijk en wreed was. Eén van die tijden was tijdens de nasleep van de tsunami in Indonesië in januari (2005). Al snel na deze tragedie had ik een droom. In deze droom worstelde ik met de verschrikking van deze ramp. Eén gedachte kwam in me op toen ik wakker werd: "Geloof is het geloven dat God goed is, zelfs te midden van alle kwaad." Toen ik hieraan dacht in de morgen herinnerde ik mij de zaligsprekingen die Christus sprak tot de schare in Luk. 6:19-21. Hij zei dat de armen het koninkrijk zullen ontvangen, dat zij die hongerenden verzadigd zullen worden en dat zij die wenen zullen lachen. Deze woorden brachten een enorme verlichting en vertroosting in mijn hart. Wat de mensen ook meemaken en te verdragen hebben in dit leven, uiteindelijk komt het hier op neer: God zal recht doen (Gen. 18:25). Zijn vrede keerde terug in mijn geest.

Hoe verhoudt Gods hart zich ten opzichte van deze wrede wereld? Toen Christus de schare zag was Hij met innerlijke ontferming bewogen over hen (Mat. 9:36-38). Oh, wat een noodzaak dat mensen weten dat zij geliefd zijn door een ontfermend God! De goedertierenheid en lankmoedigheid van God leiden tot bekering (Rom. 2:4). We hebben geen behoefte aan slimme religieuze clichés omtrent de terreur zoals sommige eerdergenoemde schrijvers op hebben getekend. Een wrede wereld getuigt dat er iets beters moet zijn, anders is dit leven nog minder dan zinloos. En er is iets beters! Zijn naam is Jezus Christus, Vrededorst, Eeuwige Vader, Redder van de wereld.

Opgeworpen Valse Hoop

Hoe kan de hoop op de wederoprichting (het herstel) van alle dingen zou overvloedig in de Schrift aanwezig zijn als dit in wezen helemaal geen rechtmatige hoop is? Is God er op uit om ons te honen? Schenkt Hij ons passages die onze hoop versterken om deze hoop vervolgens aan stukken te scheuren? Het eigenlijke bestaan van deze wonderlijke en hoopvolle passages bevestigen hun rechtmatigheid en pleit voor hun aanneming.

Het Evangelie Van Vrede? (Rom. 10:15)

Vrede is een kostbare vrucht van het evangelie (Gal. 5:22). Toch lijkt het in traditioneel opzicht erop dat vrede slechts mogelijk is **als**...

1. Ik geloof dat ik alle eisen* heb overwonnen om een eeuwige pijniging te ontlopen en dat ik ervan verzekerd ben dat ik dit zal blijven overwinnen tot mijn laatste adem.
- * Geloven, berouw hebben, het kruis opnemen, volhouden tot het einde, etc.
2. Ik ervan verzekerd ben dat al wie ik liefheb dit ook zullen doen.
3. Ik **niet** van mijn naasten houd als van mijzelf. Want als ik dit wel zou doen zou ik niet vrede kunnen hebben totdat iedereen die ik lief heb deelt in dezelfde redding die ik geniet.

Iets is afschuwelijk mis in deze theologie. Het brengt mij slechts vrede als ik egoïstisch van hart ben of als ik eigengerechtig ben. Is dit het evangelie van de ware vrede van God? Ik denk van niet. Ik ben van mening dat Zijn vrede slechts in ons woont als we geloven dat Hij ons allemaal zal redden!

"Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!" Romeinen 10:15

Het Doel Van De Hel

Doug Henderson, de schrijver van *Why Inclusion* (Waarom Opneming) stelde een, volgens eigen zeggen, ‘vittende’ vraag: “Welk doel heeft God voor ogen als Hij mensen naar een eeuwigdurende hel stuurt? Wraak? Vermaak? Wat voor baat hebben de mensen die erheen gestuurd worden hierbij?”⁴

Heeft u zich ooit eens afgevraagd welk doel de hel dient? Dit is één van de meest zakelijke en gewichtige vragen die gesteld kan worden. Waarom? Omdat een onbevredigend antwoord Gods karakter lastert.

Bent u niet van mening dat als er een eeuwige hel zou zijn de Bijbel dan geen licht zou werpen op deze plechtige vraag? Het feit dat God geen verklaring geeft pleit tegen een eeuwige hel. Een dergelijk gruwelijke gedachte, één die zo onbegrijpelijk is voor een oprechte denker, eist op z’n minst één of andere verklaring. Waar is deze verklaring?

Ongelofelijk

Allin werpt het volgende op wat betreft eeuwige pijniging:

Als het echt waar is kan het volgende feit dan verklaart worden – dat niemand zich gedraagt alsof hij er werkelijk in gelooft? Ik zeg dit, want als iemand dit zou geloven en diegene ook maar een sprankje humaniteit bezat – om maar niets over liefde te zeggen – zou hij niet rusten, hetzij overdag, hetzij ’s nachts, zolang er nog steeds één zondaar zou zijn die hij zou kunnen redden. Om dit alles een plaats te geven – plezier, onderwijs, werk, kunst, literatuur; ja zelfs het leven zelf zou te kort zijn voor de verschrikkelijke waarschuwingen, de brandende smeekbeden, de vermanende memories, die men zou uitoefenen om anderen te redden.

Geen enkele maatschappij of individu kan een dergelijke daad of heeft in feite gehandeld op een dergelijke credo in het echte leven. Het is simpelweg onmogelijk: wie zou in wezen durven glimlachen als hij werkelijk zou geloven dat oneindige kwelling toe zou worden bedeed aan iemand uit zijn huisgezin – en misschien wel aan hemzelf? Het huwelijk zou een misdaad zijn en elke geboorte een gelegenheid van vreselijke angst. De schaduw van een mogelijke hel zou elk huis(gezin) overschaduwen, elk familiehart bedroeven... “De wereld zou één groot gekkenhuis zijn,” aldus de Amerikaanse geleerde HALLSTED.⁵

Afgelopen zondag preekte ds. Smith een krachtige boodschap over de tweede komst van Christus en het laatste oordeel. Moedig legde hij het grimmige lot van de mensheid voor de gemeente. Na de dienst en zijn slotgebed kondigde hij het volgende aan:

“Aankomende middag zullen wij elkaar om 13.00 uur ontmoeten bij het Kingdom Park voor ons jaarlijkse Fellowship-banket. Mannen, vergeet uw golfclubs niet en de vrouwen hun gebakjes!”

De realiteit dat onze levens zo snel weer overgaan tot de zaak van alle dag na zo’n hartverscheurende preek bewijst één van de drie mogelijkheden:

- Wij zijn ons totaal niet bewust van het afgrijzen van de eeuwige pijniging.
- Als we ons er wel van bewust zijn, dan geloven we het in ons hart eigenlijk niet echt.
- Of, en excuseert u mij mijn krachtige taalgebruik, dan zijn we wel de meest verachtelijke, zielige, verfoeilijke, ellendige en walgelijke wezens in dit universum.

Welk van de bovenstaande mogelijkheden is op u van toepassing?

Verliefd Op God

Geloof u dat het merendeel van de aardse mensen voor altijd zullen lijden in de hel vanwege het feit dat ze zich niet hielden aan de criteria van God om in de hemel te komen? Heeft u er wel eens bij stilgestaan dat u en degenen die u lief zijn misschien ook wel te kort schieten voor deze criteria, en dat u, tot u grote angst en radeloosheid, wel eens zou kunnen delen in het lot van het merendeel van mensheid op de laatste dag? Als u op deze twee vragen 'ja' kan beantwoorden, kunt u dan met een waar en oprechte affectie deze God liefhebben – met heel uw hart? Wat zou u denken van een bruid die op haar bruiloft de bruidegom (een slechte Middeleeuwse prins) zou kussen uit angst dat als ze dit niet doet hij haar anders in de leeuwenkuil zou gooien? Zouden deze zoenen echt zijn? Elke vorm van liefde voor een God die u zou martelen als u hem niet liefhebt is simpelweg een overlevingsinstinct. Breng eerbetoon of sterf! Dit verschilt niets van de islam waarbinnen een miljoen moslims vijf keer per dag uit aanbidding buigen voor Allah. Zijn zij 'verliefd' op Allah of 'erg bang' voor hem?

Alleen de God van de Zalige Hoop kan echte en blijvende affectie voor Hem inboezemen in ons hart. Waarom? Omdat we op Hem kunnen vertrouwen en weten mogen dat wij en hen die ons lief zijn voor altijd veilig zijn in Zijn liefdevolle armen. We weten dat Zijn liefde voor ons nimmermeer vergaat (1 Kor. 13:8) omdat Zijn onfeilbare plan de gehele schepping omvat en niet slechts enkelingen. (Ps. 66:3-4; Jes. 46:10-11; Rom. 8:20-22; Joh. 1:29; 4:42; 12:32; 1 Joh. 2:2; etc.). Wat een ontzagwekkende God!

Liefhebben, Gelijk Uzelven

De gehele wet is samengevat in één woord... liefde. "Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelf" (Gal. 5:14). Het sleutelwoord hier is 'gelijk'. Kunnen we werkelijk een ander mens liefhebben zoals we onszelf liefhebben? Ik geloof dat dit kan omdat God Zijn welbehagen in ons werkt (Fi. 2:13). Stelt u zich nu eens de persoon voor van wie u het allermeeleste houdt en dat die persoon zou worden gemarteld in een eeuwige hel. Kunt u zich nu verheugen in uw 'persoonlijke' redding met deze afschuwelijke gedachte in uw hoofd? Natuurlijk niet, want zolang een geliefde lijdt zult u delen in deze pijn en zult u geen troost vinden in wat voor een exclusieve zegen u ook mag ontvangen. Zie 1 Kor. 12:26; Rom. 12:5, 15.

Ik ben van mening dat als wij werkelijk het gebod om onze naaste lief te hebben 'gelijk' onszelf houden, het onmogelijk is om onszelf te verheugen in onze 'persoonlijke' redding, of dat wij innerlijke vrede zullen kennen, zolang één van onze geliefde naasten verloren is of naar de hel gaat. Toch is de Schrift hier duidelijk in – liefde, blijdschap en vreugde zijn onmisbaar voor de werkelijke christelijke beleving (Gal. 5:22). Dit bevestigt in zichzelf dat het evangelie over een 'eeuwige hel' een ernstige fout is, omdat het deze kostbare vruchten van de Geest in ons leven blokkeert. Daarentegen wetende dat God een liefdevolle Vader is voor een ieder die ik liefheb en wetende dat Zijn oordelen een noodzakelijke uitdrukking van Zijn liefde zijn, geeft dit mij vrede. Het staat mij toe om mijn vreugde in Hem te handhaven. Want ik weet dat Zijn oordelen de gerechtigheid zijn en Hij ons uit getrouwheid verdrukt (Ps. 119:75).

"Maar als Hij bedroefd heeft, zo zal Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Zijner goedertierenheden (Kl. 3:32, "zo groot is Zijn genade", NBV).

Levensduur

Lorraine Day merkt het volgende op:

God kan niet verslagen worden door omstandigheden, oorlog, het lot... want Hij is GOD!

Methusalem had 969 jaar om God te vinden en om zijn levenswandel te heiligen. Maar er worden ook kinderen geboren als kind van een prostituee, een drugsverslaafde moeder, en een vader met een alcoholverslaving (een bendelid van de maffia) die zijn vrouw en kinderen elke dag mishandelt. Het kind

groeit in de getto op, sluit zich op latere leeftijd aan bij een straatbende en wordt vermoord in een vuurgevecht op 14 jarige leeftijd. Vervolgens zal God, zoals ons geleerd wordt, zeggen: "Nou kind, je had 14 jaar om Mij te vinden en je leven te heiligen. Helaas is dit je niet gelukt." In deze 'gelijkenis' reageert de jongen als volgt: "Maar waarom gaf u Methusalem 969 jaar en mij slechts 14 jaar?"⁶

De hedendaagse traditie verkondigt dat als we het hier (op aarde) niet voor elkaar krijgen, we het nooit meer voor elkaar zullen krijgen; na de dood zijn er geen mogelijkheden meer. Klopt dit werkelijk? Zijn wij niet Gods kroon op Zijn schepping? Hij spendeerde duizenden, ja misschien wel miljoenen jaren om deze planeet klaar te maken voor onze komst. Is Hij zo ongeduldig dat Hij ons slechts maar een paar jaar gunt waarin we kunnen ontwikkelen tot volledige wasdom? Denk aan hen die sterven als baby of als kind. Denk ook aan de geestelijk gehandicapten. Behoren zij tot een bevoorrechte groep voor wie het toegestaan is om het systeem te omzeilen, terwijl de rest van de mensheid zichzelf moet bewijzen? Is dit eerlijk? Oh, waren we dan maar als baby gestorven als dit echt waar zou zijn!

De gehele schepping, de wereld der natuur met haar seizoenen en cycli en de verlangens die in ons hart leven wijzen allemaal naar een God die alles onder controle heeft. Dit leven kan niet alles zijn! Het is slechts één eeuw uit velen (Ef. 2:7). Zijn wil voor de ongeboren kinderen en voor hen wiens levens vroegtijdig zijn beëindigd zal volvoert worden! Want onze God kan niet verslagen worden door omstandigheden, oorlog, het lot of wat dan ook; want Hij is GOD! (Rom. 8:31-39). Deze planeet en deze eeuw (tijdperk) zijn slechts een gedeelte van Zijn schepping. Zij zijn niet de alpha en omega. Jezus is dit!

Natuurlijke Instincten

Ik heb eerder dit hoofdstuk abortus aangehaald. Hierbij liet ik zien dat christenen, ondanks hun geloof in een eeuwige hel voor het merendeel van de mensheid, zich nog steeds gedwongen voelen om hier tegen in te gaan. Ik heb niet uitgelegd waarom dit zo is, behalve dat het in tegenspraak is met hun theologie. Ik ben van mening dat Allin het erg goed verklaart. Hij schreef:

Waar de mens ook leeft, in wat voor een gemeenschap dan ook, in welk klimaat of onder welke levenscondities, er zal overal een diep spontaan geloof gevonden worden, noem dit gevoel, instinct of wat dan ook, dat het huwelijk en de geboortedag met vreugdevolle associaties en met vrolijkheid en blijdschap verbind. Waarom is dit nu – zegt dit niets?... Is het mogelijk dat onze hemelse Vader zijn schepsel, waar ook ter wereld, voorschrijft om zich te verheugen met een speciale vreugde tijdens een huwelijksfeest, of het geboorte-uur, als deze geboorten in feite waren geschapen om de gelederen van de hel aan te sterken?... Als u zich over gaat buigen, neem dan de volgende woorden van Christus hierin mee... : "Blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is." Overdenk deze woorden zodat u de gehele betekenis zal gaan zien. Inderdaad, het kan bijna gezegd worden dat in deze woorden de hele kwestie kan worden verklaart. Het is een vreugde dat een mens – elk mens – ter de wereld geboren wordt (Joh. xvi:21). Ziet u het bereik van deze woorden. Als u vervolgens opwerpt dat deze vreugde een blind instinct is van de moeder zal ik u gelijk geven. Het is namelijk de blindheid, als u dit zo wilt noemen, van dit instinct dat deze kracht vormt, zodanig dat het dus haar oorsprong verklapt; het is ingeplant, maar door wie? Door de geweldige Ouder, want het verklapt spontaan Zijn hand hierin.

Heeft Hij dit zonder enige betekenis gedaan, zonder enige goede bedoelingen? Kunt u geloven dat de Vader voorschrijft dat een moederhart bijna van vreugde barst als ze haar kind ziet, terwijl Hij weet dat dit kind voorbestemd is, en dat dit dus in feite ook werkelijk gaat gebeuren, om voor altijd opgesloten te worden in eindeloze pijniging en zonde?⁷

Waar komt dit nu allemaal op neer? Het is een zaak van het hart – Gods Geest in ons. We horen de theologie van mensen zoals Augustinus doorklinken als ze de leefregels van de mens als geboden van God verkondigen. “Daarom dat... hun vreze, waarmee zij Mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn” (Jes. 29:13). Maar wat in ons binnenste gelooft wordt is dat het leven goed is en dat de Rechter van de gehele aarde doen zal wat recht is. Instinctief weten wij dat wij niet teleurgesteld zullen worden door God op die dag. God moet wel goed zijn, anders zou het bestaan zelf zinloos zijn. De Zalige Hoop biedt de Bijbelse basis voor wat we in ons hart al als waarheid weten.

Ouders!

*En zij hebben de hoogten van Baäl gebouwd, die in het dal des zoons van Hinnom zijn, om hun zonen en hun dochteren den Molech door het vuur te laten gaan; hetwelk Ik hun niet heb geboden, **noch in Mijn hart is opgekomen**, dat zij dezen gruwel zouden doen; opdat zij Juda mochten doen zondigen (Jer. 32:35)...*

Herinnert u zich nog de eerste keer dat u uw kleine kind in uw armen had en de genegenheid die vervolgens uw hart vulde. Is God minder liefdevol jegens Zijn kinderen dan wij? “Weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal uw Vader” (Mat. 7:11).

Denk terug aan de tijd de uw dochter of zoon drie was. U heeft uw kind keer op keer vertelt om niet met het gasfornuis te spelen. Ten slotte kreeg u hier genoeg van. Om nu maar eens uw kleine kind een les te leren heeft u het fijne vingertje van uw kind een volle seconde lang in het vuur gehouden. Is dit echt de manier hoe u uw kind disciplineert? Nee, natuurlijk niet! Zoiets heeft u nooit in uw hoofd gehaald. En toch zijn er christenen, die God hun Vader noemen, die beweren dat God Zijn kinderen in eeuwigheid pijnigt; sommigen zijn zelfs van mening dat dit een letterlijk vuur zal zijn!

Wat zou de maatschappij met zo’n ouder doen? En toch, als het Opperwezen iets vele malen gruwelijker doet wordt dit op één of andere manier wel geaccepteerd. Hoe? Hoe heeft dit zo ver kunnen komen? Hoe hebben we onszelf toegestaan om zo van God te denken? Noemen we God ‘Vader’ terwijl wij geloven dat Hij zijn kinderen voor altijd verbrand? Liefdevolle ouders moeten hier eens bij stilstaan. Luister naar uw geweten; luister naar uw Vader!

Persoonlijke Overdenking I

Op een dag was ik Gods gave van redding aan het overdenken en realiseerde ik me hoe onwaardig ik was om dit aan te nemen. Ik dacht: “Als God mij redt, waarom redt Hij dan niet alle mensen, want dit is nu eenmaal Zijn wil? Ben ik moreel superieur? Nee. Is mijn eigenlijke geloof niet Zijn gave?” Jazeker. En toen viel het kwartje – Hij zal het doen! Hij moet het doen!

Toen ik mijn gedachte verder liet gaan realiseerde ik mij nog iets anders. Alleen als wij geloven dat uiteindelijk iedereen zal redden is het mogelijk om ware en blijvende vreugde te ervaren, de voorgestelde vrucht van de christelijke beleving (1 Pet. 1:8). Want om te geloven dat God sommigen wel accepteert en anderen verwerpt is zeer verontrustend. Ik weet dat dit zo is. Want hoe kunnen we er nu zeker van zijn dat wij, of hen die wij liefhebben, niet vallen onder hen die aan het eind verworpen zullen worden? “Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook

mogelijk u niet spare” (Rom. 11:21). “Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle” (1 Kor. 10:12).

Toen ik dus realiseerde dat God uiteindelijk iedereen tot Zich zal trekken, vulde dit mijn hart, voor het eerst in mijn leven, met ware vreugde en blijdschap – een vreugde die Petrus uitdrukt als “een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde” (1 Pet. 1:8). Laat me deze opvatting net een beetje anders presenteren:

Persoonlijke Overdenking II

Niemand verdient het om gered te worden. De enige manier om ervan verzekert te zijn dat ik gered ben is door te geloven dat God iedereen redt. Want als Christus niet voor alle zonden is gestorven, of tekort schiet in kracht om de ergste zondaren onder ons te redden en niet in staat is om onze zondige natuur te veranderen, dan blijft alleen onzekerheid over. Want als niet iedereen gered is, misleidt ik mijzelf alleen maar door te denken dat ik natuurlijk wel gered ben. Hoe kan ik er 100% van verzekerd zijn dat mijn geloof of mijn gehoorzaamheid aan Gods geboden (tot mijn laatste adem toe), God tevreden kan stellen?

Gebeden En Dankzeggingen

Onze Heer heeft ons geleerd dat de wil van de Vader op aarde geschied (Luk. 11:2). Is Zijn wil niet dat alle mensen gered worden? Paulus schrijft: “Ik vermaan dan... gebeden... dankzeggingen, voor alle mensen... Want dat is goed en aangenaam voor God,

Onze Heer spoort ons aan om te bidden: “U wil geschiede”, en Paulus die Hem dankzegt voor alle mensen, in de context van de redding van alle mensen, verzekert mij dat Hij dit zal doen.

onzen Zaligmaker; Welke wil, dat alle mensen zalig worden” (1 Tim. 2:1-4). Wie van u heeft niet gebeden voor de redding van een dierbare? Doen we dit niet omdat we weten dat Hij dit zal doen, en Hij ook de middelen bezit om dit te volvoeren? Als we kunnen bidden voor individuen die we liefhebben, waarom kunnen we dan niet bidden voor alle mensen, zoals Paulus ons vermaant? We

moeten in feite juist dankzeggingen brengen voor alle mensen. Wat is groter dan de dankbaarheid voor de redding van allen? Want is dit niet Zijn wil? Zou God ons laten bidden en dankzeggen voor iets dat Hij niet zou kunnen of willen schenken? Onze Heer spoort ons aan om te bidden: “U wil geschiede”, en Paulus die Hem dankzegt voor alle mensen, in de context van de redding van alle mensen, verzekert mij dat Hij dit zal doen.

De Schrift Geharmoniseerd

Iedereen die de Bijbel kent moet toegeven dat er vertroostende, maar ook angstaanjagende gedeelten, in staan. Ik heb ten eerste geprobeerd om de moeilijke passages te onderdrukken en alleen de vertroostende te onthouden. Maar ik faalde hier onherroepelijk in. De gedachte aan een eeuwige hel stond mij nader aan het hart dan ik wilde. Maar nu, met de Zalige Hoop, kan ik deze passages onder ogen zien zonder dat ik mijn geloof verlies. Dit bedoel ik:

GROEP A

- *De HEERE is mijn Licht en mijn Heil, voor wien zou ik vrezen? (Ps. 27:1).*

- *Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht (Mat. 11:28-30).*
- *Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven (Luk. 12:32).*

GROEP B

Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij... farizeeën, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan.

Die volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden.

Hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt... dan dat gij tevergeefs geloofd hebt (Mat. 5:20; Mat. 10:22; 1 Kor. 15:1-2).

Hoe kunnen wij deze twee groepen nu verzoenen? Hebben wij de optie om ze uit te kiezen? Voor een groot deel van mijn leven zag ik hierin geen uitweg. Maar ik kan mij nu in de Zalige Hoop vestigen. Ik kan me identificeren met Job: “Ziet, zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen?” (Job 13:15). Hoe kon hij dit nu zeggen? Nou, hij kende Zijn God! “En die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen... (Ps. 9:11). Ik zie nu in dat Hij zelfs in Zijn meest zware oordelen een doel heeft en dat Zijn liefde alom tegenwoordig is. vertroosting of waarschuwingen, genade en oordeel, alles werkt samen in elk leven om uiteindelijk Zijn zekerlijke doel te behalen.

TRADITIE AAN SLAG

We moeten Hem vertrouwen met ons ganse hart (Spr. 3:5). Het is Zijn gebod en Hem niet vertrouwen is zonde doen (Rom. 14:23). Hoe, vraag ik me af, kunnen we een Wezen vertrouwen dat ons voor altijd zal pijnigen als we het verpesten? Andere gelovigen zijn gevallen, hoe kunnen we er zo zeker van zijn dat ons dit niet gebeurt? Zijn wij beter dan de rest? Paulus waarschuwde ons niet voor niets: “zie toe, dat hij niet valle” (1 Kor. 10:12). Waarom vielen Hymenéüs en Alexander (1 Tim. 1:19-20)? Was het door onvoldoende geloof, of een gebrek aan werken? Of waren hun harten te slecht voor God om te veranderen? Hoe kunnen we de toereikendheid van ons geloof, onze werken en ons hart oordelen? Want “arglistig is het hart... wie zal het kennen” (Jer. 17:9)? **SLAG ÉÉN!**

De Bijbel spoort ons aan om niet bezorgd te zijn (Fi. 4:6; Mat. 6:25), noch om ons hart ontroerd en verslaagd te laten zijn (Joh. 14:1, 27). Het gebiedt ons om verheugd te zijn ten alle tijden (Fil. 4:4; 1 Thes. 5:16). Weest u alstublieft eerlijk ten opzichte van uzelf. Als u werkelijk gelooft dat er een kleine kans bestaat dat u of één van uw dierbaren misschien wel voor altijd gepijnigd zal worden, hoe is het dan mogelijk dat u niet bezorgd, ontroerd of bang bent. Hoe kunt u dan ten alle tijden verheugd zijn? U kunt dit niet. Ik kan het weten, want ik heb het geprobeerd. **SLAG TWEE!**

De Bijbel zegt ons dat God liefde is (1 Joh. 4:8, 16) en de liefde vergaat nimmermeer (1 Kor. 13:8). Toch zegt de heersende theologie dat God of niet van iedereen houdt, of dat de liefde van God is sommige gevallen wel vergaat, dankzij de ‘vrije’ wil. Deze stellingen bevinden zich in het hart van het religieuze systeem en claimen dat er geen tegenstellingen zijn in ons geloof. Wie o wie, met onbevooroordeelde bedoelingen, ziet in bovenstaande voorbeelden geen tegenstellingen? **SLAG DRIE!**

GOD AAN SLAG

Overdenk het volgende kritische punt. Welke van de drie theologien, die dit boek aanhaalt (zie pag. 64), verwijderd de tegenstellingen in de Schrift en staat ons toe om het bevel om God te vertrouwen te gehoorzamen, om niet te vrezen of bezorgd te zijn, om

ons ten alle tijden te verheugen en om te geloven dat Hij liefde is die nimmermeer vergaat? Dit doet alleen de Zalige Hoop.

Deze hoop heeft mijn geloof en vertrouwen in Gods Woord weder opgericht. Het heeft mij geleerd om Zijn ondoorzoekelijke oordelen te bezien (Rom. 11:33) in het licht van Zijn karakter en Zijn beloften om allen weder op te richten. Dit is niets minder dan Gods VOLTREFFER!

Larry Hodges, de schrijver van 'The All-Encompassing Work of Christ' (Het Allesomvattende Werk van Christus), schreef: "Deze heerlijke waarheid is zoals alle andere waarheden in de Bijbel. Als iemand dit gaat inzien, zal hij het overal terug gaan zien, op bijna elke pagina.

De Geest Van Het Nieuwe Testament

De geest van genade die alle pagina's van het Nieuwe Testament verlicht is verstoken door de geest van de Augustijnse traditie van de eindeloze pijniging. Genade doordrenkt dit Testament. Het straalt liefde, genade, lankmoedigheid, vreugde en vrede uit. Paulus vermaant ons om datzelfde te bedenken – voornamelijk al dat wat waarachtig, eerlijk, rechtvaardig, rein, lieflijk en loffelijk is (Fi 4:8). Op deze dingen bedenk ik mij **nu** en vind ik geweldige vrede. Maar toen ik leefde onder de dreiging van eeuwige verdoemenis, kon ik zulke deugden nooit bedenken. Hoe kon ik ook? Ik kon nooit voor lange tijd de realiteit van een eindeloze hel uit mijn gedachte dringen. In feite zorgden alle diepe overdenkingen ervoor dat ik onvermijdelijk aan de goedheid van God ging twijfelen. Het Nieuwe Testament bevat de waarheid; de Augustijnse leringen niet. Dit staat mij nu heel helder voor ogen. Wat is het een vreugde om ware vrede te ervaren.

De Statistieken Van De Wereldmissies

Mission Frontiers schat in dat 11% van de wereldbevolking christen is.⁸ Billy Graham zei ooit eens dat 15% van de kerkleden gered waren.⁹ Door deze uitspraken samen te brengen en er een paar berekeningen op los te laten kunnen we vaststellen dat, volgens evangelische leiders, om en nabij 99% van de wereld naar een plaats van eeuwige pijniging gaat. Hoe is dit nu mogelijk? Is dit echt wat God voor ogen heeft met Zijn wereld? Waar is "de grote blijdschap, die al den volke wezen zal" (Luk. 2:10)? Laten we de Bijbelse statistieken erbij halen. Jezus stierf voor 100% van de mensheid (1 Joh. 2:2). Als Hij 100 schapen zou hebben en er zou er één verdwaald zijn dan zou Hij de 99 verlaten om het verlorene te zoeken totdat Hij hetzelfde vinde (Luk. 15:4, 7). Maar wij hebben Zijn gelijkenis omgedraaid om het tegenovergestelde van God te zeggen. We zeggen dat God de 99 laat verdwalen en dat Hij tevreden is met de redding van die ene! Wat een smaad jegens de Vaders heilige en liefdevolle karakter! Laat Hij ons de ogen openen. "God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed" (Gen. 1:31). Verheugt u dierbare vriend, want het lot van de mensheid is geen tragedie!

Getuigenis Van Het Lied

De gasten die op een typische zondagmorgen onze dienst bijwonen hebben geen enkel idee wat wij werkelijk geloven van God. Onze opbeurende, levendige liederen biedt hen geen enkele hint. Wat zijn de woorden van deze liederen toch in overeenstemming met de Zalige Hoop! Ons is geleerd om iets met ons verstand te geloven, maar diep in ons hart waar liederen worden geboren en de lofprijzing tot uiting komt, komt de leer van de hel vreemd genoeg niet voor. Probeert de getuigenis van het verenigde lichaam van

Christus ons iets binnen de lofprijzing te vertellen? Is het niet het getuigenis van de Geest die ons in waarheid leidt?

Lofprijzing Vergroot

De lofprijzing weerspiegelt datgene dat we aanbidden tot God. We zingen van Zijn goedheid, trouw, liefde, etc. Het zit niet in ons Zijn oordelen te bezingen, zoals ze over het algemeen worden aangenomen. Desondanks zijn Zijn rechtvaardige oordelen inderdaad prijzenswaardig. Door Hem niet te prijzen voor Zijn oordelen falen wij in het prijzen van Hem voor al wat Hij is. De openbaring dat Zijn liefde zelfs in het oordeel overwinnend is trekt ons hart naar een diepte van lofprijzing die nog ervaren moet worden. David wist dit. Hij verheugde zich in Gods rechtvaardige oordelen. Merk de stemming op waarin zij hieronder worden weergegeven. Zij worden opgeworpen in de context van zang en jubel.

- *Dat de hemelen zich verblijden, en de aarde verheuge zich... dat het veld huppele van vreugde... Dan zullen de bomen des wouds juichen voor het aangezicht des HEEREN, omdat Hij komt, om de aarde te richten (1 Kron. 16:31-33).*
- *Zingt Hem een nieuw lied... Hij heeft gerechtigheid en gericht lief; de aarde is vol van de goedertierenheid des HEEREN (Ps. 33:3-5).*
- *Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Uws troons; goedertierenheid en waarheid gaan voor Uw aanschijn henen. Welgelukzalig is het volk, hetwelk het geklank kent... (Ps. 89:15-16).*
- *Hij zal de volken richten in alle rechtmatigheid. Dat de hemelen zich verblijden, en de aarde zich verheuge... Dat het veld huppele van vreugde... dat dan al de bomen des wouds juichen. Voor het aangezicht des HEEREN; want Hij komt, want Hij komt, om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten met gerechtigheid, en de volken met Zijn waarheid (Ps. 96:11-14).*
- *Dat de rivieren met de handen klappen, dat tegelijk de gebergten vreugde bedrijven voor het aangezicht des HEEREN, want Hij komt, om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten in gerechtigheid, en de volken in alle rechtmatigheid (Ps. 98:8-10).*
- *Ik zal van goedertierenheid en recht zingen; U zal ik psalmzingen, o HEERE! (Ps. 101:1).*
- *De natiën zullen zich verblijden en juichen, omdat Gij de volken zult richten in rechtmatigheid... (Ps. 67:4).*

De Kerk zingt de bovenstaande passages niet. God ontvangt nog niet alle eer die Zijn heerlijke karakter verdient. Waarom? Ik moedig u aan om Psalm 98 te lezen. Ik verlang naar de dag dat de Kerk God zal prijzen voor zowel Zijn genade als Zijn oordelen! Want “de rechten des HEEREN zijn waarheid, samen zijn zij rechtvaardig. Zij zijn begeerlijker dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en honigzeem” (Ps. 19:10-11).

Weegt u alstublieft nauwkeurig het gewicht van de 24 punten die ik in dit hoofdstuk heb gepresenteerd af. Ik hoop dat u deze biddend zal overdenken. In hoofdstuk tien zullen we een paar sleutelbegrippen behandelen die in mijn hart geschreven staan waaruit blijkt dat Christus in elk opzicht triomfator is.

HOOFDSTUK TIEN

CHRISTUS TRIOMFATOR

Ik... heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen.
(Joh. 17:4)

Als Christus geen Triomfator is, is er ook geen fundament voor de Zalige hoop, of voor wat voor hoop dan ook. Maar als Hij het wel is bevestigd dit feit alleen al de geldigheid van onze Hoop. In dit hoofdstuk zullen we de eed van God en Christus' titel als Zaligmaker of Redder der wereld behandelen, zullen we bevestigen dat Hij Zijn missie volkomen heeft vervuld, zullen we nadenken over de resultaten van Zijn ultieme offer en zullen we nadenken over Gods genade voor een ieder in het licht van Zijn heerlijke Wezen. Tot slot zullen we bemoedigende tekenen aan de horizon aandragen.

Eed Van God

Hoe belangrijk is een eed? Het is van levensbelang, want het onderstreept de ernst van een belofte van God. De Almachtige Schepper, Hij die alle kracht bezit, heeft een eed afgelegd waarin Hij zegt dat Hij alle geslachten der aarde zal zegenen (Hand. 3:25-26) en dat alle knie in aanbidding voor Hem zal buigen (Jes. 45:23, etc.) Een eed openbaart de onveranderlijkheid van Zijn raad [doel] (Heb. 6:17). Niets kan Hem tegenhouden, want Hij is zelfs in staat om alles te onderwerpen aan Zichzelf (Fi. 3:21). In feite betekent een eed het einde van alle tegenspraak (Heb. 6:16).

- *Ik zal den eed bevestigen, dien Ik... gezworen heb... in uw zaad zullen gezegend worden alle volken [geslachten Hand. 3:35] der aarde (Gen. 26:3-4; 22:16-18).*
- *Ik heb gezworen bij Mijzelven... dat Mij alle knie zal gebogen worden (Jes. 45:23).*
- *Waar in God, willende... bewijzen de onveranderlijkheid van Zijn raad, met een eed daartussen is gekomen (Heb. 6:17).*
- *De eed... is denzelven een einde van alle tegenspreken (Heb. 6:16).*

We overdenken Gods eed. Denk eens aan het schaarse bewijs dat ten behoeve van de eeuwige pijn wordt opgeworpen, en vergelijk dit eens met het massale bewijs tegen deze eeuwige pijn dat dit boek indient, om vervolgens Gods eigenlijke eed inzake deze kwestie te negeren is ernstige zaak.

Werkelijk 's Werelds Zaligmaker

De Schrift refereert aan Christus als Zaligmaker der wereld. Jezus betekent in feite ook zaligmaker (Mat. 1:21). De Vader zond Hem als Zaligmaker (1 Joh. 4:14). En hoewel we dit allemaal beamen met onze mond, ontkennen we dit eigenlijk van harte. In plaats daarvan belijden wij dat Christus slechts Zaligmaker is van 'enkelen' hier op aarde, of dat Hij alleen 'wenst' om Zaligmaker der wereld te zijn. Maar als het merendeel van de mensheid voor eeuwig verloren is kunnen we Hem noemen hoe we willen, maar Zaligmaker der wereld is Hij dan niet. Wat we eigenlijk geloven is dat het niet uitmaakt of Hij iemand redt. We zouden Hem toch nog steeds 'Zaligmaker der wereld' noemen. Als iemand slechts alleen al verlossing aanbiedt maken wij van diegene al een redder. Dit is inderdaad opmerkelijk – Zaligmaker van een niet geredde wereld.

Wat zou u vinden van een badmeester die als held geëerd wordt tijdens een begrafenis van een jong meisje voor het feit dat hij haar een reddingsboei aanbood en deze vervolgens helemaal aan de andere kant van het zwembad in het water gooide? Welk van de volgende uitspraken in Johannes 12:47 is de juiste?

- A. "Ik ben niet gekomen, opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de wereld zaligmaking aanbiede."
- B. "Ik ben niet gekomen, opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de wereld zalig make."

Vergeef mij mijn overtolligheid – dit is belangrijk.

Hier komt het op neer; de wereld is gered of niet gered. Een gedeelte redden is geen redding. Als Christus enkelen redt zou Hij 'Zaligmaker van enkelen' genoemd kunnen worden. Maar Hij kan dan geen 'Zaligmaker der wereld' genoemd worden, tenzij Hij de hele wereld redt. Als God vanaf het begin al wist dat de wereld niet gered zou kunnen worden, zou Hij ook de Zoon niet gezonden hebben als 'Zaligmaker der wereld' en zou de apostel Johannes niet gezegd hebben dat Christus 'inderdaad' Zaligmaker der wereld is (1 Joh. 4:14). Als Almachtige en Alwetende zond de Vader Christus met de opdracht om precies te doen waarvan Hij wist dat Hij dit kon en ook zou doen, namelijk: het redden van de wereld! Dit feit alleen al doet recht en brengt volle eer aan Zijn geweldige titel: "Zaligmaker der wereld."

Missie Volbracht

"Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen" (Joh. 17:4). "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou" (1 Joh. 3:8). Hij kwam "opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had... En verlossen zou al degenen, die met vreze des doods, door al hun leven, der dienstbaarheid onderworpen waren" (Heb. 2:14-15). Christus "is meerder, Die in u is, dan die in de wereld is" (1 Joh. 4:4), en Hij zal hem buiten werpen! (Joh. 12:31). Al deze statements bevestigen onomstotelijk dat Christus Zijn missie volkomen volbracht heeft. Als slechts maar een paar werken des duivels te niet gedaan waren, oftewel dat er maar enkelen gered waren, zou dit betekenen dat Zijn missie gefaald was; want Christus is gekomen om de wereld zalig te maken, en niet slechts een klein gedeelte van de wereld (Joh. 12:47). Allin bevestigd:

"Als het kwade net zo machtig als God zou zijn en net zo eeuwig als God Zelf, dan ontkomt u er niet aan dat u de triomf aan de duivel toekent. U verkondigt niet de echte waarheid, maar het dualisme. U bezoedelt hiermee een fundamenteel onderdeel van het christendom: "Ik geloof in één God, de Almachtige Vader." Wat is in vergelijking met alle ketterij, alle fouten die de Kerk van God heeft

bevekt, deze ultieme ketterij, dit dualisme, dat het kwaad laat zetelen op de troon van het universum en als eeuwige kracht neerzet tegenover God Zelf?”¹

Christus is overwinnaar!

- *Hij [Christus] zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht (1 Kor. 15:24).*
- *Het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan (Jes. 53:10).*
- *Christus Die den dood heeft te niet gedaan... (2 Tim. 1:10; 1 Kor. 15:26).*
- *Het is volbracht [volledig betaald] (Joh. 19:30).²*
- *Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen (1 Tim. 2:6).*
- *Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden (Jes. 53:11).*
- *Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld (1 Joh. 2:2).*
- *Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? (1 Kor. 15:55).*
- *De prikkel nu des doods is de zonde... Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus (1 Kor. 15:56-57).*

Allin gaat verder:

Het is totaal ondenkbaar dat het uiteindelijke plan van een Almachtig Wezen in een fiasco uitloopt – dat dit het resultaat is van de doodsstrijd van de eeuwige Zoon. God heeft, voor het oog van engelen en mensen, voor het universum aanving met al haar luister en wonder, Zelf de arena betreden; is Zelf de strijder geworden, heeft zelf geworsteld met de vijand en is uiteindelijk verslagen. Ik kan me indenken dat degenen die de Godheid van Christus verwerpen geloven in Zijn verlies; maar het is nogal opmerkelijk dat degenen die wel in Hem geloven als God de Almachtige het luidst Zijn verlies beweren.³

Ik heb goed nieuws voor u. Christus zal niet verslagen worden! Satan zit niet op de troon van het universum, maar de grote “IK ZAL ZIJN”! Het plan van God voor de mens is waarlijk onfeilbaar.

Ultieme Prijs

Christus heeft de ultieme prijs voor al onze zonden betaald; niet een paar, niet enkele, zelfs niet veel, maar al onze zonden. Het rantsoen is volledig betaald voor ieder individu op aarde. Niemand zal ooit nog moeten betalen wat Christus al betaald heeft. Als iemand dit wel doet, dan heeft Christus voor niets geleden voor die persoon. Dit is onmogelijk! Hij heeft ons allemaal voor een prijs gekocht en we behoren nu tot Hem.

De lijdensweg die zowel gelovigen als ongelovigen ondergaan, als gevolg van Gods rechtvaardige oordelen, zijn helend en vergeldend, niet verlossend – want alleen Christus verlost (zie pag. 69). Allen zullen zij in dezelfde geest van vaderlijke liefde naderen zoals dit wordt beschreven in Heb. 12:5-11. God houdt toch van iedereen evenveel en Hij wil toch dat een ieder gered wordt? En hoewel Hij ons kastijdt is dit geen kastijding die geëist wordt van het bloed van Christus als verzoening en rantsoen. Er zou voor niemand hoop zijn zonder Zijn volmaakte offer voor iedereen.

Het is ondenkbaar dat God de wereld gemaakt zou hebben zonder eerst te anticiperen op verzoening. Zelfs als een ieder zich de tweede dood, zoals beschreven in Openbaringen, op zijn hals zou halen, is een ieder toch verlost door het bloed van het Lam dat geslacht is vóór de grondlegging der wereld! (1 Pet. 1:20; 2 Tim. 1:9; Op. 13:8). Hij heeft een ieder gekocht aan het kruis (Joh. 19:30). Hij is gestorven voor de gehele wereld! (1 Joh. 2:2).

Het bloed van Christus is voor niemand voor niets vergoten! Het zal alle heerlijke doelen behalen die God verordineerd heeft. Het kan zijn doel niet voorbij schieten!

“Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou; En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende *door het bloed* Zijns kruises” (Kol. 1:19-20). De wederoprichting van iedereen heeft onze Heer een verschrikkelijke prijs gekost, zoals een ieder die de film ‘The Passion’ heeft gezien kan beamen. De zinsnede ‘door het bloed’ omvat al het lijden dat Christus heeft ondergaan vanaf Zijn geboorte.

Denk aan...

- Hoe Hij Zichzelf heeft vernedert tot de vorm van een slaaf.
- Zijn strijd van 40 dagen en nachten in de woestijn.
- Zijn doodsstrijd in de hof.
- Het verlaten worden door Zijn vrienden.
- Zijn 24 uur durende marteling.
- Zijn doornenkroon.
- De kruisiging met al de helse pijnen (wie kan dit bevatten?).
- Het urenlange (wat lijkt op eindeloze) hangen aan het kruis met zenuwslopende pijn.
- Ten slotte... Zijn laatste worstelende adem.

Welk een verschrikking heeft Hij geleden voor ieder mens op aarde! Want iedereen is voor Hem van onnoembare waarde. Om dit te bereiken heeft Hij Zichzelf hiervoor overgeleverd. Oh, wat houdt Hij toch van ons allemaal! De liefde die Hij heeft getoond terwijl Hij aan het kruis hing – “Vader vergeef het hun.” Wat een Zaligmaker! Wat een Verlosser! Hoe hebben we ooit kunnen denken dat Hij tekort zou schieten als Zaligmaker van ons allen, terwijl Hij dit alles voor ons over had?

Barmhartig Aan Allen

*Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun **allen** zou barmhartig zijn... hoe **ondoorzoekelijk** zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! (Rom. 11:32-33).*

Heel de verklaring van Paulus door hoofdstuk negen, tien en elf heen leidt tot deze laatste samenvattende verkondiging – “opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.” Gods barmhartigheid is voor ieder mens op deze planeet. Een dergelijke barmhartigheid gaat ons begrip te boven. Merk op dat door deze eigenlijke context van dergelijke onmetelijke barmhartigheid Zijn ondoorzoekelijke oordelen en onnaspeurlijke wegen doorklinkt. Hoe kan dit? Waarom zijn Zijn oordelen zo essentieel gekoppeld aan Zijn barmhartigheid aan allen? Kan het zo zijn dat Zijn barmhartigheid haar uitdrukking vindt door onderzoekelijke oordelen die wij slechts ten dele kennen (1 Kor. 13:9-12)?

Hoe is het mogelijk dat Augustinus (de meest invloedrijke Kerkvader) voor de Kerk uit heeft gedokterd waarvan Christus zegt dat het voor de wijzen en verstandigen verborgen was, en aan den kinderkens geopenbaard is (Mat. 11:25-26)? Heeft Augustinus werkelijk uitgedokterd waarvan Paulus zei dat het niet uitgedokterd kon worden (Rom. 11:33)? Zijn theologie leidt tot depressie en wanhoop. Het spreekt van liefde met voorkeur, begrensde barmhartigheid en onrecht voor het grootste gedeelte van de mensheid. Het heeft de weg gebaand voor de duistere middeleeuwen die er op volgde. Zou Jesaja theologen zoals hem voor ogen hebben gehad toen hij het volgende schreef: “En hun vreze, waarmee zij Mij vrezen, zijn mensengeboden, die hun geleerd zijn” (Jes. 29:13). Om de echte vruchten van zijn theologie te herkennen moet u de Koran eens lezen. Deze is sterkt beïnvloed door zijn theologie. Met welk resultaat? Kijk maar eens naar het nieuws.

Duizenden toegewijde moslims staan klaar om hun leven te geven als zelfmoordterroristen, om zodoende hun versie van een Augustijnse hel te ontlopen.

Heerlijke God

Wie is God nu? Is Hij vriendelijk? Is Hij wreed? Heeft Hij lief? Is Hij slecht? Is Hij eerlijk? Dit zijn de vragen die er toe doen, de vragen waar elk mens antwoord op wil hebben. Dit is zijn geen randzaken, dit raakt onze eigenlijke opvatting van God. En het heeft invloed op alles – werkelijk op alles! Elk mens of demon kan levens vernietigen. En God kan dit natuurlijk ook. Maar God kan ook als enige scheppen, transformeren en wederoprichten. Wat geeft God volgens u meer vreugde en eer: vernietiging of herstel? Zouden wij Zijn mogelijkheden beperken door Zijn kracht en doelen te begrenzen? Wat zou u verwachten van een almachtige en liefhebbende God? Ik zou de meest wonderlijke dingen verwachten.

- “Hem nu, **Die machtig is meer dan overvloediglijk** te doen, boven al wat wij bidden of **denken**” (Ef. 3:20). Wauw!!!
- “Hij zal den dood verslinden tot overwinning, en de Heere **HEERE** zal de tranen van **alle** aangezichten afwissen” (Jes. 25:8).

Hoe zal Hij al de tranen afwissen in de hemel? Door een hersenoperatie waardoor wij onze verloren dierbaren in de hel niet meer gedenken of door Zijn onmetelijke kracht en wijsheid waardoor Hij de harten in wint van de opstandigen? Is het niet helder welke theologie tussen de tegengestelde theologien van een theoloog uit de vijfde eeuw (Augustinus) en de vroege Kerk de meest waardig is aan onze heerlijke God? Hier hebben wij een God die Zijn vijanden niet vernietigd of voor eeuwig pijnigt. Hij vernietigd hen door ze Zijn vrienden te maken! De Zalige Hoop en de Traditie van Augustinus werpen twee tegengestelde visies van God op. Van deze twee oude theologien doet alleen de eerste recht aan het karakter van onze heerlijke God zoals deze is geopenbaard in Christus. Dit is wat de profeten, de apostelen en de vroege Kerk hebben omarmt. De tweede is daarentegen gekluisterd door een theologie van terreur, dat volgens mij ook de reden is waarom het evangelie de wereld nog niet heeft veroverd. Is het toeval dat het, toen het eenmaal de westerse kerk overheerste, de middeleeuwse wereld heeft gedompeld in de ‘duistere middeleeuwen’?⁴ De volgende punten zijn de belangrijkste redenen waarom ik geloof dat de Zalige Hoop, naast alle andere theologien, het meeste God eert: Het...

- verzadigd het hart van Hem die voor allen is gestorven en het verzadigd het hart van Zijn Vader.
- transformeert ons in Zijn gelijkenis, zoals we van nature uitstralen wat we verlangen.
- bevordert echte en duurzame affectie voor God.
- geeft ons kracht om de twee grote liefdesgeboden te vervullen.
- sterkt ons geloof en vertrouwen in Hem.
- boezemt ons een gezonde vrees in voor Zijn oordelen.
- vertroost een ieder die rouwt.
- harmoniseert de Schrift.
- verleent blijvende vreugde en vrede.
- bevredigd onze gewetenszaken.
- sterkt ons in evangelisatie en zending.
- geeft aanleiding tot hogere hoogten en diepere diepten binnen aanbidding.

*Van deze twee oude theologien doet alleen de **Zalige Hoop** recht aan het karakter van onze heerlijke God*

*Durf het aan om buiten de box te stappen!
Sta voor de waarheid over God!*

Verandering Aan De Horizon

Ik heb goed nieuws voor u. Het christendom is op weg naar bevrijding uit de duistere middeleeuwen van terreur! Honderden boeken, artikelen en websites geven deze Hoop weer en zijn door diverse christenen vanuit alle achtergronden gepubliceerd. Een recent boek, *The Shack* (De Schuur), schetst een heerlijke beeld van God. Op moment van schrijven (12 januari 2010) zijn er 10 miljoenen kopieën in omloop. Het staat nu al voor 84 opeenvolgende weken in de bestseller lijst van de NY Times, daarbij inbegrepen de 52 weken waar het op de 1^e plek stond. Door USA Today was dit boek als 6de best-selling boek van 2008 gerangschikt!⁵ Overal ter wereld lezen christenen dit boek! Het feit dat het, binnen de christelijke wereld, zo populair is geworden weerspiegelt het hart van het Lichaam van Christus dat een dergelijke hoog en fantastisch zicht op God verwelkomt – een God die werkelijk “bij machte is **meer dan overvloediglijk** te doen, boven al wat wij bidden of **denken**” (Ef. 3:20). Andere symptomen zijn:

- De algemene gelovige heeft nu toegang tot studiemateriaal (concordanties) die woordenstudies gebaseerd op de Griekse en Hebreeuwse taal faciliteren (dit is ongekend in de kerkgeschiedenis).
- Er zijn maar weinigen die in het binnenste van hun hart nog geloven in de eeuwige straf. Meer en meer wordt de afkeer ervan geuit.
- Een dergelijke straf komt niet voor in onze liederen van lofprijzing.
- Ook wordt dit nog maar nauwelijks van de kansels gepredikt.
- Hele denominaties komen er tegen in opstand.

R. Albert Mohler Jr. wijst in ‘Modern Theology: The Disappearance of Hell, op het volgende:

“In 1995 heeft de Church of England Doctrine Commission de Mystery of Salvation uitgegeven. Dit is een officieel verslag van the House of Bishops. Het rapport omarmde de hoop op universele redding met het argument dat het: “onverenigbaar is met de christelijke bevestiging dat God liefde is, maar dat God toch miljoenen mensen op de wereld zet om hen te verdoemen.”⁶

Het rapport zei ook: “De afname van het geloof in de eeuwige pijniging onder de westerse kerken is één van de meest opmerkelijke veranderingen in het christelijk geloof.”⁷ En jengens de Protestante Evangelische wereld schreef hij ook:

“Het rapport “The Nature of Hell” (2000) is een verslag van the *Evangelical Alliance Commissions on Unity and Truth Among Evangelicals* (ACUTE). Zij beamen het geloof in de hel, maar concluderen: “De specifieke details van de hel zoals, de duur, de kwaliteit, de eindigheid en het doel, die aan de orde zijn in evangelische debatten, zijn relatief minder essentieel.”⁸

Wist u dit? De details van de hel zoals, de duur, de kwaliteit, de eindigheid en het doel zijn aan de orde in evangelische debatten? Ook de Katholieke Kerk, de langste tak van de christelijke wereld, herdefinieerde na 1500 jaar de leer van Augustinus over de hel. Mohler gaat verder:

Paus Johannes Paulus II herdefinieerde de hel in 1999 tijdens een Algemene Audiëntie in het Vaticaan. De paus verklaarde het volgende: “De hel is geen straf die van buitenaf wordt opgelegd door God, maar is de staat als gevolg van mentaliteit en daden die de mens zich eigen maakt in dit leven”⁹

Ik geloof dat deze paus de Zalige Hoop heeft omarmt. In een boodschap uit 2001 met als titel: De hele schepping zal gerecapituleerd worden, zegt hij:

Het reddingsplan van God, 'het mysterie van Zijn wil' (afgeleid van Ef. 1:9), voor ieder mens wordt beschreven... met een kenmerkende term: alles 'recapituleren' [tot één vergaderen – SV] in Christus, beide dat in den hemel en op den aarde is (Ef. 1:10)... De zinsnede 'alles', omvat volgens Irenaeus ieder mens... In Zichzelf recapituleert Hij Adam, waarin heel de mensheid zichzelf kan zien, het transformeert hem tot een kind van God en richt het weder op tot volmaakte gemeenschap met de Vader. Door Zijn broederschap met ons in het vlees en bloed, in leven en dood, wordt Christus 'het hoofd' van de geredde mensheid... Jezus zei zelf dat Hij het steunpunt en het punt van convergentie van het reddingsplan was toen Hij zei: "Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken" (Joh. 12:32)... Dit werk zal zijn volheid bereiken aan het einde der tijden wanneer - zoals Paulus dit zegt - "God zij alles in allen" (1 Kor. 15:28)... De Kerk en de Geest wachten op en bidden voor het moment dat Christus "het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht... De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood. Want Hij heeft alle dingen Zijn [Zoons] voeten onderworpen (1 Kor. 15:24, 26-27).¹⁰

Verder beschreef Mohler deze veranderende tijden:

Een bevestiging van de christelijke theologie na gedurende 16 eeuwen [merk op dat de schrijver geen 20 zegt] stelt dat de hel met haast verdwenen is. Historicus Martin Mary reduceerde de situatie tot dit: "De hel verdween. Niemand merkte dit."... De plotselinge verdwijning van de hel komt neer op een mysterie. Hoe heeft een zo'n centraal vastgesteld systeem in de theologie zo onderhevig kunnen zijn aan een algemene ontkenning? Hoe kan deze radicale herschikking van de christelijke theologie verklaart worden?¹¹

Mijn antwoord is: God. God is bezig met het licht tot de Kerk te brengen door de Geest, waardoor het steeds moeilijker wordt om dit antichristelijke dogma te handhaven. Hij is deze verfoeilijke vlek op Zijn karakter aan het verwijderen en de gehele christelijke wereld wordt hierdoor beïnvloed. Wie kan zeggen dat God niet aan het werk is door deze tekenen heen? Zijn naam staat op het spel!

"De nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de wapenen des lichts" (Rom. 13:12). De Kerk wordt op grote schaal voorbereidt op de waarheid dat God werkelijke GOD is, en dat Zijn liefde voor allen onfeilbaar is! En wanneer zij in allen volmaakt één zijn (Joh. 17:21, 23), op Zijn te zijner tijd, zal Gods kracht erdoor ontketent worden zodat het evangelie, met al haar tekenen en wonderen, de wereld erdoor ingenomen wordt! Ik geloof dat dit het onfeilbare plan van God is voor de mens. Dit is mijn hoop.

Kom Tot Jezus En Vind Vreugde, Vrede En Een Doel In Het Leven

Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden... Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben. Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen.¹² Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben... Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.¹³

Als u als lezer Jezus Christus nog niet kent als Heer en Zaligmaker, dan nodig ik u bij deze uit om tot Hem te naderen. Als de Zoon van God¹⁴ en onze Schepper,¹⁵ werd Hij mens¹⁶ en stierf Hij zo'n 2000 jaar geleden aan het kruis voor de zonden van de hele wereld.¹⁷ Onze zonden hebben ons gescheiden van God¹⁸ en Christus is de enige¹⁹ de ze van ons kan reinigen.²⁰ Hij, degene zonder zonden²¹ heeft de prijs voor al onze zonden betaald.²² Hij stierf voor onzentwil,²³ Hij heeft ons verlost en ons herstelt tot God.²⁴ Paulus heeft als antwoord aan hen die vroegen wat ze moesten doen om gered te worden geantwoord: "Geloof in den Heere Jezus Christus. Wat zouden wij kunnen doen?"²⁵ Christus heeft onze schuld volledig betaald.²⁶ Wij die dood waren door onze

overtredingen heeft Hij samen met Hem levend gemaakt en heeft ons alle overtredingen vergeven.²⁷ “Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof;²⁸ en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken... opdat wij in dezelve zouden wandelen.”²⁹

Zaligheid is in wezen een volbracht feit,³⁰ als gevolg van het werk van Christus aan het kruis – een gave.³¹ Doch anderzijds omvat het goede werken,³² niet volmaakt “tot wij allen zullen komen tot de enigheid... tot de mate van de grootte der volheid van Christus.”³³ Als we Christus kennen worden we een nieuwe schepping;³⁴ we ervaren een echte, persoonlijke en gemeenschappelijke relatie met God.³⁵ Zou u niet tot Hem naderen? Velen komen tot Hem in een eenvoudig gebed, zoiets al dit:

Dank U Heer dat U aan het kruis gestorven bent voor de zonden van de hele wereld en dank U dat U Zich aan mij geopenbaard hebt. Openbaart U Uzelf aan hen die mij dierbaar zijn. Schijn U licht door mij tot hen die om mij heen staan. Ik verwelkom Uw juk. Ik wil U kennen en liefhebben; ik wil U dienen met heel mijn hart en leven.

Als u contact met mij opneemt zal ik u een boekje opsturen dat uw relatie tot God zult sterken. Laat de waarheid over Gods onfeilbare liefde³⁶ a.u.b. geen kwestie worden tussen u en andere gelovigen in Christus. Wij zijn allen één in Hem,³⁷ hoewel we op sommige punten van mening verschillen.³⁸ Wat ons allen verenigt is het kostbare bloed van Christus.³⁹ Laat uw licht schijnen⁴⁰ over een gekwetste wereld en kerk. Wij hebben een boodschap van hoop, van leven en van vreugde, waar gekwetste mensen naar snakken.⁴¹

Aan Mijn Medegelovigen

Als u, na het lezen van het bewijs in dit boek, mijn hoop niet deelt, wees dan toch niet haastig in het oordelen of veroordelen van hen die dit wel doen. Ik bid dat u kan delen in dezelfde houding als die van Billy Graham, zoals deze duidelijk wordt in het volgende interview met Jon Meacham van Newsweek:

Volgens Graham moet de kernboodschap van het Evangelie en de liefde van God ‘voor ieder mens’ een prioriteit zijn... Maar de laatste jaren heeft hij iets verworven waarvan hij maar weinig had in de tijd van zijn algemene evangelisatie: de tijd om zowel dieper als breder na te denken... Hij... weigert het om veroordelend te zijn... en denkt dat Gods wegen en bedoelingen versluierd zijn voor mensenogen en dat ze omwonden zijn in mysterie. “Er zijn veel dingen die ik niet begrijp,” zegt hij. Hij gelooft niet dat een christen elk vers van de Bijbel letterlijk moet nemen; “oprechte christenen, kunnen van mening verschillen over de details van de Schrift en theologie – zonder meer,” aldus Graham... hij werpt op dat de Bijbel openstaat voor interpretatie en eerlijke christenen kunnen tegen enkele conclusies of punten oplopen waarover ze van mening kunnen verschillen. Net zoals Paulus gelooft hij dat de mens aan deze kant van het paradijs een beperkt begrip heeft.

Zo schreef Paulus: “Wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht.” Naarmate de tijd vorderde begon ik de liefde voor God voor elk mens op de wereld in te zien, hij zegt: “In Zijn dood aan het kruis is iets mysterieus gebeurd tussen God en de Zoon, iets dat wij niet begrijpen. Maar daar was Hij, alleen, de zonden der wereld op zich nemende... Ik breng nu meer tijd door met het overdenken van de liefde van God dan ik gewend was.”... Als hem gevraagd wordt of de hemel gesloten zal blijven voor goede joden, moslims, boeddhisten, hindoes of wereldse mensen, antwoordt hij: “Dit zijn beslissingen die alleen de Heere zal maken... Ik geloof dat de liefde van God alles omvattend is. Hij zei dat Hij Zijn Zoon voor de wereld gegeven heeft en ik denk dat Hij van een ieder evenveel houdt, ongeacht het label dat ze hebben.”⁴²

Laten we het voorbeeld van ds. Graham volgen en weigeren om veroordelend te zijn, laten we geloven dat Gods liefde alles omvattend is, laten we erkennen dat Zijn wegen versluierd zijn voor mensenogen en dat ze omwonden zijn in mysterie en laten we meer tijd nemen om de liefde van God te overdenken. Durven wij onze medegelovigen te

veroordelen om hun geloof dat Gods kracht, liefde en genade groter zijn dan wij bereid zijn te accepteren?

Zonder Christus' dood aan het kruis is er geen hoop! Hoevelen zijn er door de geschiedenis heen geweest die de Zoon van God onder de voet hebben gelopen en het bloed van het verbond onheilig hebben verklaard door Zijn verlost, die wandelden in genade en liefde, te vervolgen.

Onthoudt dat wij slechts ten dele kennen (Rom. 11:33; 1 Kor. 13:9-12). En nu blijft geloof, hoop en liefde... doch de meeste van deze is de liefde (1 Kor. 13:13).

Als deze Hoop een plaats in ons hart heeft gevonden, gaat dan nederig voort. Kennis maakt opgeblazen, maar liefde sticht. Wees niet haastig in het afstand nemen van hen die deze hoop nog niet omarmen. Ik hoop dat u zult blijven in uw geloofsgemeenschap (tenzij u dit te moeilijk vindt), als een baken van vrede, vreugde en liefde jegens anderen die pijn lijden. Deze hoop klinkt anderen vreemd in de oren, zoals deze u ook eerst vreemd in de oren klonk. Bid hiervoor en overdenk dit door Bijbelstudie voor uzelf. Zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze en op Gods ter rechter tijd (1 Pet. 3:15; Jes. 50:4).

Uw vrede en vreugde in God zal u veranderen en u zult Hem met heel uw hart liefhebben en uw naaste als uzelf. Wees dankbaar dat Hij uw hart geopend heeft zodat u Hem kunt zien in deze pracht. Wees bereid uw leven af te leggen voor Hem die Zijn leven aflegde voor u. Vervolging zal u ten deel vallen als u uw traditie confronteert, net zoals dit het geval was met de profeten, apostelen en de heiligen door de eeuwen heen. Dat u overvloedig vrucht macht dragen tot Zijn eer en vreugde mag hebben in het lijden voor Zijn naam.

Maar bid bovenal dat God deze Zalige Hoop mag schrijven in de harten van Zijn mensen, zodat het de wereld mag beïnvloeden voor Zijn heerlijkheid. Hoevelen worden gekweld door de gedachte aan een eeuwige hel? Ik wenste dat iemand in mijn jeugd deze kostbare gedachten met mij had gedeeld! Ik geloof het evangelie van Jezus Christus die, ontbonden van de terreur van mensengeboden, de enige hoop is die we koesteren tegen de opkomende vloed van radicalisme in de wereld. Het zet het christendom zodanig machtig neer ten opzichte van andere religies – als zijnde het evangelie in zijn oorspronkelijke glorie en kracht.

“De God nu der **hoop** vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat **gij overvloedig moogt zijn in de hoop**, door de kracht des Heiligen Geestes” (Rom. 15:13). Luistert u naar “Every Eye Will See Him” op onze website en prijs de Heer samen met ons.

Als dit boek u vrede en hoop heeft gebracht zou ik dit graag van u horen. Gerry@hopebeyondhell.net
Luistert u naar 🎵 “Every Eye Will See Him.” 🎵
Prijs Hem met mij! Hopebeyondhell.net

Heeft dit boek u dichter bij God gebracht? Sluit u zich dan aan bij mij in het ver en wijd verkondigen van Gods alles overwinnende liefde! “Hetgeen gij hoort in het oor, predikt dat op de daken” (Mat. 10:27)! Laten we de Kerk en de wereld vullen met dit woord van hoop!

We hebben een ingekort boekwerk van slechts 48 pagina's (in het Engels) dat ideaal is om anderen te vertellen van deze Hoop – deze boekjes zijn gratis!

Wie kan een cadeau over de post nu niet waarderen, zeker als het een goed boek is? Mensen gooien wel huis aan huis bladen weg, maar geen boek. Zij zullen de waarde van dit boek erkennen, zelfs al is het alleen al om het aan iemand anders door te geven. Er bevindt zich kracht in het geschreven woord en boeken reizen van hand naar hand. U weet nooit waar het zal eindigen. Denk aan de impact die het heeft als elke lezer 10 tot 20 boeken weg zou geven! Zie pag. 153 hoe u dit boek [Engelse uitgave – Hope Beyond Hell] kunt bestellen.

Het complete boekwerk kan ook gratis gedownload worden [Eveneens de Engelse uitgave]. Kijk op onze website voor meer studies inclusief 'Boek Updates' voor toevoegde opmerkingen bij dit boek. Dit is een levend document dat, indien dit nodig is en zo de Heere wil, online hersteld zal worden. Uw opmerkingen zijn meer dan welkom.

Jezus Is Gestorven Om De Gehele Wereld Te Redden!

EEN VEELZIJDIG DOCUMENT
VOOR UW GEBRUIK
DESIGN/FORMAAT/PRINT
GEBRUIK UW EIGEN CREATIEVE STIJL
(Te downloaden van onze website)

Stuur het op naar vrienden per email of brief. Geef het aan collega's, klanten, winkeliers en serveersters. Plak het op bulletinborden. Laat het achter in wachtkamers, restaurants, winkels en kantoren, etc!

JEZUS IS GESTORVEN OM DE GEHELE WERELD TE REDDEN!

*Want Ik ben niet gekomen, opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de **wereld** zalig make.* Joh.12:47

*Zie het Lam Gods, Dat de zonde der **wereld** wegneemt!* Joh. 1:29

*Wij... weten, dat Deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der **wereld**.* Joh. 4:42

*Wij... getuigen, dat de Vader Zijn Zoon gezonden heeft tot een Zaligmaker der **wereld**.* 1 Joh. 4:14

*Hij is een verzoening... niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele **wereld**.* 1 Joh. 2:2

*Want het Brood Gods is Hij, Die uit den hemel nederdaalt, en Die der **wereld** het leven geeft.* Joh. 6:33

*En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen **allen** tot Mij trekken.* Joh. 12:32

*Ik verkondig u grote blijdschap, die **al den volke** wezen zal.* Luk. 2:10

***Alle** einden der **aarde** zullen... zich tot den **HEERE** bekeren; en **alle geslachten** der heidenen zullen voor Uw aangezicht aanbidden. **De ganse aarde** aanbidde U, en... zij psalmzingen Uw Naam.* Ps. 22:28; 66:4

*Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan **alle mensen**.* Tit. 2:11

Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen. Ps. 66:3

Betekenen deze Bijbelse beloften werkelijk wat ze zeggen? Hoe zit het dan met de biljoenen moslims, joden, hindoes, boeddhisten, etc.? Hoe zit het dan met de armen en daklozen in de straten van Calcutta, of met de stortplaatsen van Manila, of de puinhopen van Haïti, of de sloppenwijken in de wereld? Zullen alle niet-christenen, samen met de trouweloze christenen, voor eeuwig in de hel gepijnigd worden? Hoe zit het dan met de 6 miljoen joden die gemarteld zijn en vervolgens naar de gaskamer afgevoerd werden door Hitler? Hebben zij allemaal ongelofelijk geleden en zijn ze allemaal gestorven om vervolgens in een oneindig verschrikkelijk lot te delen? Nee! Duizend maal nee!

*In u zullen **alle** geslachten des aardrijks gezegend worden.* Gen. 12:3, 18:18, 22:18, 26:4, 28:14

Christus kwam opdat Hij de werken des duivels verbreken zou. 1 Joh. 3:8

De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood. 1 Kor. 15:26

Vreest niet... Ik heb de sleutels der hel en des doods. Op. 1:17, 18

Maar God zal mijn ziel van het geweld des Sheol verlossen.* Ps. 49:16, verlossen van de 'hel'?

Hades, waar is uw overwinning? 1 Kor. 15:55, dit is de enige keer dat Paulus het woord 'hel' gebruikt.

Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. Ps. 136:1-26, dit wordt 26 keer herhaald in deze Psalm!

God is liefde en de liefde vergaat nimmermeer! 1 Joh. 4:8, 16; 1 Kor. 13:8

Opdat... zich zou buigen alle knie... En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere! Fil. 2:10-11

Leest u, voor nog meer beloften, Hoop Voorbij de Hel, gratis te downloaden op HopeBeyondHell.net

**Sheol en Hades zijn beiden met 'hel' vertaald in de Statenvertaling – Sheol 25 keer; Hades 10 keer.*

BIBLIOGRAPHIE

NOOT VAN DE VERTALER

1 Jones, Stephen. *Creation's Jubilee*. Fridley, MN: Gods Kingdom Ministries, 2000. *The Restorations Of All Things*. Fridley, MN: Gods Kingdom Ministries, 2007.

HET PROBLEEM

1 Hoewel het een fictief verhaal is illustreert het wel accuraat en levendig de situatie die zich voordoet bij het evangeliseren. De oorsprong komt van een dergelijk werkelijke historische gebeurtenis. De auteur kent persoonlijk mensen die erdoor getroffen zijn. Hoeveel moslimouders en echtgenoten hebben die noodlottige dag verschrikkelijk geleden? Hoeveel van de meer dan honderd zendelingen in Senegal in die tijd hadden deze 'slachtoffers' ware en echte troost kunnen bieden?

EEN VERWIJZINGSHANDBOEK

1 Warren, Rick. *What on earth am I here for?* Grand Rapids, MI: Zondervan, 2004. 63.
2 Voorbeelden zijn: Robert Morey, Albert Outler, Robert Wilkin, Joseph Dillow, Philip Yancey, Richard Bell, Clark Pinnock, Terry Meithe, Robert Mohler en Norman Geisler.

INTRODUCTIE

1 Johnson, William J. *Abraham Lincoln the Christian*. Milford, MI: Mott Media, 1976. 62-62.
2 Klassen, Randy. *What Does the Bible Really Say About Hell*. Scottsdale, PA: Pandora, 2001. 69.
3 Bonda, Jan. *The One Purpose of God*. Grand Rapids, MI: Publishing Co, 1998. 11-40.
4 Block, Daniel I. *Hell Under Fire*. Grand Rapids, MI; Zondervan, 2004. 16
5 (Zie <http://www.k-k-k.com> en klik door naar <http://www.kingidentity.com> waar u Schriftelijke documentatie kunt vinden over hun geloof (hetzij vals en misleidend).
6 Barclay, William. *The Gospel of Luke*. The Daily Study Bible Series. Philadelphia: Westminster, 1978. 196.
7 Wigram, George en Ralph Winter. *The Word Study Concordance*. Wheaton, IL: Tyndale House, 1978. x, xiii-xiv, xvii.

HOOFDSTUK 1: PIJLERS

1 Hurley, Loyal F. *The Outcome of Infinite Grace*. Santa Clarita, CA: Concordant Publishing Concern, n.d. 19.
2 Beecher, Edward. *History of Opinions on the Scriptural Doctrine of Retribution*. New York: Appleton, 1887. Chapter 17. Gedigitaliseerd door Naomi Durkin, 2000.
3 Morgan, G. Campbell. *God's Methods with Man*. New York: Revell, 1898.
4 Vincent, Marvin. *Word Studies in the New Testament*. 1887. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1973. 58-59.
5 Bonda, Jan. *The One Purpose of God*. Grand Rapids, MI: Publishing Co, 1998. 18.
6 Barclay, William. *William Barclay: A Spiritual Autobiography*. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1977. 65-67.
7 Talbott, Thomas. "A Pauline Interpretation of Divine Judgment" in Robin Parry en Christopher Partridge (eds.) *Universal Salvation? The Current Debate*. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2003. 47. Note 27; In Rhetoric 1369b,13; Note 28; In Gorgias 477a.
8 Ibid. 51. Note 28; In Protagoras 324.
9 Talbott, Thomas. "Eternal Punishment." Online posting. 2005. 2 mei 2006. <http://www.willamette.edu/~ttalbott/aionios.htm>.
10 Talbott, Thomas. *The Inescapable Love of God*. Salem, Oregon: Universal, 2002. 87-88.
11 Barclay. Ibid.
12 Talbott. Ibid. 89-90
13 Beecher, Edward. *History of Opinions on the Scriptural Doctrine of Retribution*. New York: Appleton, 1887. Chapter 19. Gedigitaliseerd door Naomi Durkin, 2000.
14 Barclay, William. *The Gospel of Matthew*. Vol.1. The Daily Study Bible Series. Philadelphia: Westminster, 1978. 141.
15 Strong, James. *New Strong's Concise Dictionary of the Words in the Hebrew Bible*. Nashville, TN: Thomas Nelson, 1995. 135.
16 Vine, W. E. *An Expository Dictionary of Biblical Words*. Nashville, TN: Nelson, 1985. 164.
17 Jukes, Andrew. *The Restitution of All Things*. Santa Clarita, CA: Concordant Publishing Concern, 1867. 170-172.

- 18 Vanderpool, Charles, Terri Neimann en Scott L. Adams, eds. *Greek/English Interlinear Septuagint*. Apostolic Bible Polyglot ©. 2 mei 2006. ISBN 0-9632301-1-5; <http://septuagint-interlinear-greek-bible.com/download.htm>
- 19-20 Vanderpool. Ibid.
- 21 Jukes. Ibid. 70.
- 22 Morey, Robert. *Exploring The Attributes of God*. Iowa Falls, IA: World Bible, 1989. 125-129.
- 23 Eckerty, Ken. "The Work of the Cross." <http://www.savior-of-all.com/cross.html>.
- 24 Zodiates, Spiros. Ibid. 727-728.
- 25 Quillen Hamilton Shinn; Verwijzing is op dit moment niet beschikbaar.
- 26 Hurley, Loyal F. *The Outcome of Infinite Grace*. Santa Clarita, CA: Concordant. 40-41.
- 27 Dillenberger, John Ed. *Martin Luther: Selections From His Writings*. New York: Garden City, 1961. 199.
- 28 Outler, Albert C. Ed. *The Works of John Wesley*. Vol. 2. Sermons 34-70. Nashville: Abingdon, 1985. 490.
- 29 Keizer, Heleen M. *Life, Time, Entirety* A Study of 'AIÖN' in Greek Literature and Philosophy, the Septuagint and Philo; Doctoral dissertation University of Amsterdam. 1999. Een licht gewijzigde versie 2005. Hoofdstuk VI, Sec. I. 241. Persoonlijke boodschap van dr. Keizer: "Best mr. Beauchemin... gebruikt u dit digitale document maar hetzelfde als een papieren kopie die u in uw bezit heeft of die u geleend heeft bij de bibliotheek." Email ons voor meer informatie.
- 30-32 Keizer. Ibid. 244. **31** Keizer. Ibid. Sec. II. 246. **32** Keizer. Ibid. 247.
- 33 Darwin, Charles. *Autobiography of Charles Darwin*, New York. W.W. Norton, 1969. 87. Een uittreksel van Nora Barlow ed met originele gerestaureerde uitlatingen. Oprechte dankbetuigingen aan Graham Rogers United Kingdom. 2009.

HOOFDSTUK 2: GOD'S AARD

- 1 Allin, Thomas. *Christ Triumphant*. 1878. Rpt. 9th ed. Canyon Country, CA: Concordant, n.d. 19.
- 2 Allin. Ibid. 173.
- 3 Allin. Ibid. 70.
- 4 Allin. Ibid. 76-77.
- 5 Manford, Erasmus. *One Hundred and Fifty Reasons For Believing In The Final Salvation Of All Humanity*. Cincinnati: Manford en Torrey, 1849. punt #68.

HOOFDSTUK 3: DOELGERICHT OORDEEL

- 1 Barclay, William. *The Letters of James and Peter*. The Daily Study Bible Series. Philadelphia: Westminster, 1978. 242-243.
- 2 Jacobsen, Jack. "The Church Fathers Testify to the Ultimate Triumph Of Jesus Christ." 2000. *God's Truth for Today*. Comp. Richard Charles Condon. St. Paul, MN: Re-deeming Love. 2 mei 2006. Uit Luther's brief aan Hanseu Von Rechenberg in 1522. <http://www.godstruthfortoday.org/Library/miscellaneous/ChurchFathers.htm>
- 3 *Oxford American Desk Dictionary and Thesaurus*. Second Ed. New York: Berkley, 2001. 28.
- 4 Fristad, Kalen. *Destined For Salvation*. Kearney, NE: Morris, 2003. 24-25.
- 5 *Affectionate and Earnest Address to the Clergy*. 1744. Addr-191. <http://www.ccel.org/l/law/address/addr.htm>

HOOFDSTUK 4: DE ZALIGE HOOP DEEL ÉÉN

- 1 Taylor, Jane. Bron onbekend.
- 2 Wilkin, Robert. "Repentance and Salvation, Part 2: The Doctrine of Repentance in the Old Testament." *The Journal of the Grace Evangelical Society*. 2 (Lente 1989): 14.
- 3 Dillow, Joseph. *The Reign of the Servant Kings*. Hayesville, NC: Schoettle, 1992. 132-133.
- 4 McLaren, Brian. *A Generous Orthodoxy*. Grand Rapids: Zondervan, 2004. 101.
- 5 Lewis, C.S. *Mere Christianity*. New York: Simon & Schuster, 1980. 153-154.
- 6 Jones, Dr. Michael. Telefoongesprek. December 2009.
- 7 Pridgeon, Charles H. *Is Hell Eternal or Will God's Plan Fail?* Derde Ed. n.p. 1931; Hoofdstuk 14.
- 8 Outler, Albert C. Ed. *The Works of John Wesley*. Vol. 2. Sermons 34-70. Nashville: Abingdon, 1985. 490.
- 9 *The Bible Knowledge Commentary*. 1983. 340.

HOOFDSTUK 5: DE ZALIGE HOOP DEEL TWEE

- 1 Augustine, Saint. *Enchiridion* (Handbook on Faith, Hope, and Love). Het publieke domein. Albert C. Outler. (Translator). <http://www.ccel.org/ccel/augustine/enchiridion.html>. Chapter XXV.

Predestination and the Justice of God. Zie ook Bonda, Jan. *The One Purpose of God*. Grand Rapids, MI: Publishing Co, 1998. 11-16.

2 Pink, A. W. *The Sovereignty of God*. 4th ed. Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1984.

Introductie van hoofdstuk vier.

3 Jukes, Andrew. *The Restitution of All Things*. Santa Clarita, CA: Concordant, 1867. 44-45.

4 Jukes. Ibid. 28.

5 Strong, James. *New Strong's Concise Dictionary of the Words in the Greek Testament*. Nashville, TN: Thomas Nelson, 1995. 94.

HOOFDSTUK 6: PROCLAMATIES DEEL ÉÉN

1 Knoch, Adolph E. "The Last Enemy Destroyed." Details zijn niet beschikbaar.

2 Strong, James. *New Strong's Concise Dictionary of the Words in the Hebrew Bible*. Nashville, TN: Thomas Nelson, 1995. 94. #1670.

3 Vine, W.E. *An Expository Dictionary of Biblical Words*. New York: Nelson, 1985. 368.

4 Kirk, Joseph E. "The Salvation of All—When Should It Be Taught?" 1999. *God's Truth for Today*. Comp. Richard Charles Condon. Concordant Publishing. 2 mei 2006.

<http://www.godstruthfortoday.org/Library/kirk/WhenShouldTheSalvationOfAllBeTaught.htm>

5 Bell, Richard H. "Rom 5.18–19 and Universal Salvation" *New Testament Studies*, Vol. 48, Issue 03, juli 2002, pp 417-432 <http://journals.cambridge.org/action/quickSearch>; Online by Cambridge University Press 16 juli 2002

HOOFDSTUK 7: PROCLAMATIES DEEL TWEE

1 Augustine, Saint. *Enchiridion* (Handbook on Faith, Hope, and Love). Public domain. Albert C. Outler. (Vertaler). <http://www.ccel.org/ccel/augustine/enchiridion.html>. Hoofdstukken VIII, XXV, XXVII, XXVIII, XXIX.

2 Barclay, William. *William Barclay: A Spiritual Autobiography*. Grand Rapids: W. B. Eerdmans, 1977. 65-67.

3 Barnes, Albert. *Barnes' Practical Sermons*. Biblical Repository for July, 1840. 123-125.

4 <http://www.studybible.org/isb/bible.cgi?query=Acts+3%3A21§ion=2&it=kjv&ot=bhs&nt=na&Enter=Perform+Search> Aug. 10, 2006

5 <http://bible.crosswalk.com/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=3956&version=kjv> Aug. 10, 2006

6 Allin, Thomas. *Christ Triumphant*. 1878. Rpt. 9th ed. Canyon Country, CA: Concordant, n.d. 75.

7 Keil, C.F. and F. Delitzsch. *Biblical Commentary on the Pentateuch*. 3 Volumes. n.d. Trans. James Martin. Grand Rapids: Eerdmans, 1968. Sec. 3:467.

8 Morey, Robert. *Exploring The Attributes of God*. Iowa Falls, IA: World Bible, 1989. 93.

9 Aiken, Mercy. *If Hell Is Real*. www.tentmaker.org/articles/ifhellisrealprintable.htm

HOOFDSTUK 8: DE GETUIGEN

1 Block, Daniel I. *Hell Under Fire*. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2004. 44, 59, 61.

2 Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary New Testament*. Iowa Falls: World Bible, 1992. 605.

3 Beecher, Edward. *History of Opinions on the Scriptural Doctrine of Retribution*. New York: Appleton, 1887. Hoofdstuk 28. Brieven van Justinian. Gedigitaliseerd door Naomi Durkin, 2000.

4 Pridgeon, Charles H. *Is Hell Eternal or Will God's Plan Fail?* Third Ed. n.p. 1931; Chapter xxvii.

5 Phillips, Michael. *Universal Reconciliation*. Eureka, CA: Sunrise Books, 1998. 44.

6-9 Pridgeon. Ibid.

10 Beecher. Ibid. Hoofdstuk 35.

11 Strong, James. *New Strong's Concise Dictionary of the Words in the Hebrew Bible*. Nashville, TN: Thomas Nelson, 1995. 11. #605.

12 Pinnock, Clark. "The Conditional View." *Four Views on Hell*. Ed. W. V. Crockett. n.p. n.d. 149.

13 Kung, Hans. *Eternal Life: Life After Death as a Medical, Philosophical, and Theological Problem*. New York: Double Day, 1984. 136.

14 Yancey, Philip. *What's So Amazing About Grace*. Grand Rapids: Zondervan, 1997. n.pag.

15 Klassen, Randy. *What Does the Bible Really Say About Hell*. Scottsdale, PA: Pandora, 2001. 84.

16 Parker, T. H. L. *Portrait of Calvin*. n.p. SCM Publishers, n.d. 102. Quoted in "The Divine Majesty of the Word. John Calvin: The Man and His Preaching." 1997. *Desiring God*. Comp. John Piper. 2 mei 2006. <http://www.desiringgod.org/library/biographies/97calvin.html>

HOOFDSTUK 9: INDIRECT BEWIJS

1 Montaldo, Charles. "Profile of Andrea Yates." *About*. 27 juli 2006.

<http://crime.about.com/od/current/p/andreayates.htm>

- 2 Meithe, Terry. "The Universal Power of the Atonement." *The Grace of God, the Will of Man*. Ed. Clark Pinnock. Grand Rapids, MI: Zondervan, 1989. 75.
- 3 Allin, Thomas. *Christ Triumphant*. 1878. Rpt. 9th ed. Canyon Country, CA: Concordant, n.d. 14.
- 4 Henderson, Doug. "Why Inclusion;" Owasso, OK: Douglas Henderson, 2004. 39 #3. 2 mei 2006. http://www.inclusion.ws/Inclusion_why2.pdf.
- 5 Allin; Ibid; p. 56-57
- 6 Day, Lorraine. *What Happens at the Judgment*. Palm Desert, CA: Spencer, 2000. 17.
- 7 Allin. Ibid. 59.
- 8 Johnstone, Patrick. "World Evangelism: How Are We Doing?" *Mission Frontiers*. 2001. 2 mei 2006. www.missionfrontiers.org/newslinks/statewe.htm.
- 9 Hymers, Dr. R. L., Jr. "A Warning To Those Who Think They Are Saved." Genomen uit een preek in de "Fundamentalist Baptist Tabernacle" van Los Angeles, CA, maart 25, 2001. 2 mei 2006. http://www.rlhymersjr.com/Online_Sermons/03-24_01_A_Warning_to_Those_Who_Think_They_Are_Saved.htm

HOOFDSTUK 10: CHRISTUS TRIOMFATOR

- 1 Allin, Thomas. *Christ Triumphant*. 1878. Rpt. 9th ed. Canyon Country, CA: Concordant, n.d. 287, 35-36.
- 2 *The Bible Knowledge Commentary*. 1983. 340.
- 3 Allin. Ibid. 53-54.
- 4 Beecher, Edward. *History of Opinions on the Scriptural Doctrine of Retribution*. New York: Appleton, 1887. Hoofdstuk 32. "The Effects of False Belief." Put into Electronic Format by Naomi Durkin, 2000.
- 5 Windblown Media. Newbury Park, CA. <http://windblownmedia.com/news.html>
- 6 Mohler, R. Albert Jr. "Modern Theology: The Disappearance of Hell." in *Hell Under Fire*. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2004. 32. Genomen uit: "The Mystery of Salvation, The Story of God's Gift: A Report by the Doctrine Commission of the General Synod of the Church of England." London: Church House Publishing, 1995. 180.
- 7 Ibid. p.33. Original source: p.199
- 8 Ibid. p.33. Original source: "The Nature of Hell, A report of the Evangelical Alliance Commissions on Unity and Truth Among Evangelicals." Carlisle, UK: ACUTE/Paternoster, 2000. 128.
- 9 Ibid. p.27. Original source: Paul, Pope John II. "General Audience." *Vatican News Service*. Woensdag 28 juli, 1999.
- 10 www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/audiences/alpha/data/aud20010214en.html
- 11 Mohler, Ibid. p.16. Originele bron: Marty, Martin E. *Hell Disappeared. No One Noticed. A Civic Argument*. HTR 78 (1985):381-98
- 12-41 Schriftreferenties van de auteur. 12 Joh. 10:9-11; 13 Mat. 11:28-30; 14 Mark. 1:1; 15 Joh. 1:3; 16 Joh. 1:14; 17 1 Joh. 2:2; 18 Jes. 59:2; 19 Hand. 4:12; 20 1 Joh. 1:7; 21 2 Kor. 5:21/Heb. 4:15; 22 Jes. 53:4-6/Joh. 1:29; 23 Jes. 53:4-6/2 Kor. 5:21/Gal. 3:13 /1 Joh. 2:2; 24 Kol. 1:14/1 Pet. 1:18/1 Pet. 3:18; 25 Hand. 16:31; 26 Zie pagina 77 ; 27 Kol. 1:14/ Kol. 19-20/ Kol. 2:12-14/Rom. 5. 5:6-8; 28 Hrt geloof is Gods gave en werk in ons (zie pagina 74). Geloven is vertrouwen in wat Christus heeft gedaan. Zie Vine, W.E. *An Expository Dictionary of N. T. Words*. New York: Nelson, 1985. 61. Geloven is rusten van ons werk. Heb. 4:3,10; 29 Ef. 2:8-10; 30 2 Tim. 1:9/Tt. 3:5; 31 Joh. 4:10/Hand. 8:20/Rom. 3:24/Rom. 6:23/Ef. 2:8-9; 32 Fi. 2:12; 1 Tim. 4:16; Kol. 1:28; 33 Ef. 4:13 /Gal. 4:19; 34 Joh. 1:13/Joh. 3:3/2 Kor. 5:17; 35 Jes. 1:18/Jak. 2:23 samen met Rom. 4:22-24, Joh. 15:15, 1 Joh 1:3, Op. 3:20; 36 1 Kor. 13:8; 37 Ef. 4:1-6; 38 Fi. 3:15; 39 1 Pet. 1:19/Op. 5:9-10; 40 Mat. 5:16/ Mat. 28:19-20; 41 Joh. 14:27/Joh. 16:33/Luk. 2:10/Rom. 10:15/ Rom. 14:17/2 Kor. 1:3-5/Heb. 6:19.
- 42 Meacham, Jon. *Newsweek Magazine*. 14 augustus 2006. Uittreksel van een interview met Billy Graham. <http://www.msnbc.msn.com/id/14204483/>.

DEEL DE HOOP!

Kleine Boekjes
Audio / Podcast / iTunes

GRATIS
HOPE BEYOND HELL
VERKORTE VERSIE*
48 pagina's

HOPE BEYOND HELL
NIET VERKORTE VERSIE*
256 pagina's
Voorgestelde donatie \$10
Gratis Download

* Het betreft de Engelse uitgave!

DONATIES ZIJN WELKOM

Donaties steunen de promotiemoeiten voor ons boek!

BESTEL BOEKEN

Online of schrijf naar:

Hope Beyond Hell

8801 Boca Chica Blvd. 45

Brownsville, TX 78521

Email gerry@hopebeyondhell.net

Call (956) 831-9011

HopeBeyondHell.Net
HopeBeyondHell.mypodcast.com

Dit boek is vertaald vanuit het Engels.
De originele titel is **Hope Beyond Hell**,
geschreven door Gerry Bauchemin.

Gerry Bauchemin is tandarts, docent
tandheelkunde en zendeling (sinds 1986).
Op zijn website

<http://www.hopebeyondhell.net>

kunt u meer werk van hem vinden.

Hij heeft als doel dat u de waarheid achter
de 'hel' en haar bedoelingen beter leert
begrijpen en hij wil de hoop die dit met
zich meebrengt met u delen, hij doet dit
door middel van dit boek en artikelen op
zijn website.

Wat kwalificeert hem om dit boek te schrijven?

Gerry Bauchemin heeft intensief dit onderwerp overdacht, heeft werken van anderen gelezen en heeft vele jaren met dit onderwerp geworsteld en de Schriften hierover bestudeerd. Hij heeft onomstotelijk Bijbels bewijs gevonden voor zijn conclusie over hoop.

Voor een groot gedeelte van zijn leven werd hij gekweld door de leer van de hel en zag hij de tegenstellingen van deze leer binnen het christendom.

Hij heeft bij zichzelf afgevraagd, en dit ook aan God voorgelegd: "Wie ben ik om een dergelijk boek te schrijven?" Toen herinnerde hij zich 1 Kor. 1:26-29: "Het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou... Opdat geen vlees zou roemen voor Hem." Deze tekst samen met Mat. 10:27 en 11:25 spoorde hem aan om aan dit boek te beginnen.

"Als goede vriend van Gerry kan ik zeggen dat hij over de onderwerpen in dit boek met God en zijn geweten heeft geworsteld. Hoop Voorbij de Hel is het resultaat van vele jaren introspectie, Bijbelstudie en gebed. Het enthousiasme van Gerry over wat hij ontdekt heeft komt duidelijk tot uitdrukking op elke pagina. Door dit boek te lezen zult u de auteur leren kennen."

Gary A. Fenwick, zendeling, docent, Mexico